

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/366

z dnia 1 marca 2017 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 i kończące dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1239/2013⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze wynoszące do 11,5 % na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”). Środki te będą zwane dalej „obowiązującymi środkami”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie zwane dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) W decyzji wykonawczej 2013/707/UE⁽³⁾ Komisja potwierdziła przyjęcie zmienionego zobowiązania cenowego („zobowiązanie”) na okres obowiązywania środków ostatecznych. Od tamtej pory Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/657/UE⁽⁴⁾, w której wyjaśniła wdrażanie zobowiązania. Przyjęła również pięć rozporządzeń wykonawczych w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do kilku producentów eksportujących⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/707/UE z dnia 4 grudnia 2013 r. potwierdzająca przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 214).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/657/UE z dnia 10 września 2014 r. przyjmująca wniosek złożony przez grupę producentów eksportujących wraz z Chińską Izbą Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych w sprawie wyjaśnień dotyczących realizacji zobowiązania, o którym mowa w decyzji wykonawczej 2013/707/UE (Dz.U. L 270 z 11.9.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) 2015/1403 (Dz.U. L 218 z 19.8.2015, s. 1), (EU) 2015/2018 (Dz.U. L 295 z 12.11.2015, s. 23), (EU) 2016/115 (Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 47), (EU) 2016/1045 (Dz.U. L 170 z 29.6.2016, s. 5) oraz (EU) 2016/1998 (Dz.U. L 308 z 16.11.2016, s. 8) w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do kilku producentów eksportujących.

- (3) Dnia 5 maja 2015 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych stosowanych względem przywozu produktu objętego przeglądem ⁽⁶⁾. Przegląd był ograniczony w swoim zakresie do poziomu referencyjnego wykorzystywanego jako wartość odniesienia dla mechanizmu dostosowywania ceny określonego w treści wspomnianego powyżej zobowiązania. Został on zakończony w styczniu 2016 r. na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/12 ⁽⁷⁾.
- (4) W następstwie dochodzenia w sprawie obchodzenia środków rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/184 ⁽⁸⁾ Rada rozszerzyła ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2013 na przywóz do Unii modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malesji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malesji lub Tajwanu.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (5) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁹⁾ środków wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 ⁽¹⁰⁾ („rozporządzenie podstawowe”).
- (6) Wniosek został złożony w dniu 4 września 2015 r. przez EU ProSun („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) i został poparty przez producentów unijnych, których całkowita produkcja stanowi ponad 50 % łącznej produkcji produktu podobnego tej części przemysłu unijnego, która wyraża poparcie lub sprzeciw w stosunku do wniosku. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego

- (7) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 25 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i ogłosiła w dniu 5 grudnia 2015 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽¹¹⁾ wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (8) W tym samym dniu Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia ⁽¹²⁾ i częściowy przegląd okresowy ⁽¹³⁾ środków antidumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej. Jest to równoległe, ale odrębne postępowanie, które jest objęte osobnym rozporządzeniem.
- (9) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 10 ust. 7 i art. 33 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) o wpłynięciu należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu oraz zaprosiła rząd ChRL do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej

⁽⁶⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 147 z 5.5.2015, s. 4).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/12 z dnia 6 stycznia 2016 r. kończące częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 4 z 7.1.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/184 z dnia 11 lutego 2016 r. rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1239/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malesji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malesji i Tajwanu (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 56).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków wyrównawczych (Dz.U. C 137 z 25.4.2015, s. 28).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93). Rozporządzenie to zostało uchylone rozporządzeniem (UE) 2016/1037.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 20.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 8.

⁽¹³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 33).

treści wniosku o dokonanie przeglądu oraz ustalenie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd ChRL przyjął ofertę konsultacji, które zostały następnie przeprowadzone w dniu 2 grudnia 2015 r. W trakcie konsultacji nie osiągnięto wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Odnotowano jednak uwagi przedłożone przez władze ChRL.

- (10) W tym samym dniu Komisja wszczęła z urzędu częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ograniczający się do sprawdzenia, czy w interesie Unii leży utrzymanie obowiązujących obecnie środków mających zastosowanie w odniesieniu do ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego ⁽¹⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu okresowego”).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (12) W zawiadomieniach o wszczęciu przeglądu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w Chinach i władze Chin, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (13) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.6. Kontrola wrywkowa

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Producenci unijni

- (15) W zawiadomieniach o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży Unii przy uwzględnieniu wielkości produkcji i położenia geograficznego, którą to próbę można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Próba obejmowała sześciu producentów unijnych w przypadku modułów i trzech w przypadku ogniw. Do próby włączono zarówno producentów zintegrowanych, jak i niezintegrowanych pionowo. Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie wstępnie dobranej próby. Wszystkie wstępnie wybrane przedsiębiorstwa wyraziły zgodę na włączenie ich do próby.
- (16) Kilka zainteresowanych stron zgłosiło uwagi na temat proponowanej próby. Odniosły się one krytycznie do faktu, że nazwy i położenie geograficzne kilku producentów unijnych potraktowano jako poufne, co uniemożliwiło przedstawienie uwag dotyczących udziału wybranych producentów w całkowitej wielkości produkcji i sprzedaży przemysłu unijnego.
- (17) Komisja przypomniała, że wszyscy producenci unijni objęci próbą, z wyjątkiem SolarWorld, WARIS Srl („Waris”) i Sillia VL („Sillia”), zwrócili się na etapie wszczęcia przeglądu o poufne traktowanie ich nazw. Komisja przychyliła się do tych wniosków, zwróciła się do nich jednak o potwierdzenie chęci pozostania anonimowymi przez cały okres objęty dochodzeniami przeglądownymi oraz o przedstawienie właściwego uzasadnienia ich wniosku. Wszystkie przedsiębiorstwa, o których mowa, poza jednym, potwierdziły swój wstępny wniosek i przedstawiły uzasadnienie swoich wniosków. Przedsiębiorstwa wskazały w szczególności, że obawiają się utraty działalności gospodarczej w ChRL lub dostaw surowców i komponentów pochodzących z ChRL. Powody te uznano za

⁽¹⁴⁾ Zob. przypis 13.

uzasadnione. Komisja zdecydowała zatem przyjąć ich wnioski o anonimowość i odrzucić wnioski zainteresowanych stron o wyjawienie tożsamości i położenia geograficznego producentów unijnych objętych próbą. Spośród anonimowych przedsiębiorstw jedynie Jabil Assembly Poland sp. z o.o. („Jabil”) wyraziło zgodę na ujawnienie jego nazwy w ostatecznej próbie.

- (18) Jeden z producentów eksportujących argumentował, że Komisja nie zdefiniowała przemysłu unijnego przed dokonaniem wstępnego wyboru próby tego przemysłu. Nie mógł on zatem przedstawić uwag co do tego, czy próba jest reprezentatywna. Ponadto niektórzy spośród wybranych producentów unijnych, jak np. SolarWorld, są zintegrowani pionowo, gdyż wytwarzają ogniwa, które są wykorzystywane głównie do produkcji ich własnych modułów. Istnieje w związku z tym ryzyko, że wytwarzanie tego samego produktu, czyli modułów, policzono podwójnie.
- (19) Z zawiadomień o wszczęciu przeglądu wynika, że „przemysł unijny” odnosi się do wszystkich producentów unijnych modułów i głównych komponentów (tj. ogniw). Ponadto przemysł unijny zdefiniowano już jasno w ramach pierwotnego dochodzenia. Wreszcie, produkcję ogniw na użytek własny odliczono już podczas badania pozycji i reprezentatywności przemysłu unijnego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (20) Kilka innych zainteresowanych stron argumentowało, że Komisja nie powinna była włączać do próby przedsiębiorstw Waris i Sillia, gdyż są one małymi producentami unijnymi modułów. Mają one zatem bardzo specyficzny model biznesowy, który nie jest reprezentatywny. Komisja powinna była raczej włączyć duże i średnie przedsiębiorstwa, takie jak Jabil.
- (21) Komisja odrzuciła ten argument, gdyż włączyła ona do próby znaczną liczbę dużych i średnich producentów modułów. Włączenie do próby Waris i Sillia miało na celu zapewnienie szerszej geograficznej reprezentatywności.
- (22) Po wszczęciu postępowania Komisja musiała wyłączyć z próby przedsiębiorstwo Sillia z powodu braku współpracy. W rezultacie pozostali producenci unijni objęci próbą stanowili 38,8 % całkowitej sprzedaży UE i 55 % całkowitej unijnej produkcji modułów. W odniesieniu do ogniw stanowili oni 76,6 % całkowitej wielkości sprzedaży UE i 77 % całkowitej unijnej produkcji. Dlatego też próbę nadal można było uznać za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

1.6.2. Kontrola wrywkowa importerów

- (23) Aby podjąć decyzję co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniach o wszczęciu przeglądu.
- (24) Dwóch importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.

1.6.3. Producenci eksportujący

- (25) Aby podjąć decyzję co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Chinach o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do władz Chin o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (26) Chociaż 86 producentów eksportujących/grup producentów eksportujących w Chinach dostarczyło wymagane informacje określone w załączniku I do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu do celów kontroli wrywkowej, trzech największych producentów eksportujących/trzy największe grupy producentów eksportujących (pod względem sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii zgodnie z bazą danych utworzoną na podstawie art. 14 ust. 6) nie dostarczyło/nie dostarczyły wymaganych informacji. W tych okolicznościach Komisja włączyła do próby następujących trzech producentów eksportujących/następujące trzy grupy producentów eksportujących o najwyższej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii, którzy dostarczyli lub które dostarczyły wymagane informacje i współpracowali lub współpracowały w ramach dochodzenia:

— Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Changzhou, Chiny,

— Jinko Solar Co Ltd, Shangrao, Chiny,

— Chint Group, Hangzhou, Chiny.

- (27) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego doboru próby dokonano w konsultacji ze wszystkimi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą i władzami Chin. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (28) Do rządu ChRL przesłano kwestionariusz, w tym specjalne kwestionariusze skierowane do Chińskiego Banku Rozwoju, Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego („EXIM”), Bank of Beijing, Chińskiego Banku Budownictwa („CCB”), Chińskiego Banku Przemysłowo-Handlowego („ICBC”), Chińskiego Banku Kupieckiego („MEB”), Chińskiego Banku Minsheng („MiB”), Ping An Bank, Suzhou Bank oraz China Export & Credit Insurance Corporation (Sinasure) na podstawie faktu, że zgodnie z informacjami podanymi we wniosku instytucje te udzielały kredytów/pożyczek i świadczyły usługi finansowe na rzecz sektora energii fotowoltaicznej. Ponadto zwrócono się do rządu ChRL o przekazanie kwestionariusza dla banków wszelkim innym instytucjom finansowym, które zgodnie z wiedzą rządu ChRL udzielały pożyczek sektorowi, o którym mowa („przemysł fotowoltaiczny” lub „sektor energii fotowoltaicznej”). Kwestionariusz dla rządu ChRL obejmował również specjalne kwestionariusze skierowane do tych producentów polikrzemu, producentów elementów wyciskanych z aluminium i producentów szkła, którzy w części lub w całości stanowią własność państwa i którzy dostarczali omawiane surowce na rzecz sektora energii fotowoltaicznej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Kwestionariusze zostały również przesłane do trzech objętych próbą (grup) producentów eksportujących, do objętych próbą producentów unijnych, a także do wszystkich importerów i użytkowników, którzy się zgłosili.
- (29) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od EXIM, CCB, ICBC, MEB, MiB i Sinasure (odpowiedzi nie udzieliły jednak pozostałe instytucje finansowe wymienione w poprzednim motywie), od trzech objętych próbą (grup) producentów eksportujących, od producentów unijnych objętych próbą i od czterech importerów/użytkowników.
- (30) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji i ponownego wystąpienia subsydiowania, prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii:
- rząd Chińskiej Republiki Ludowej:
 - Chińskie Ministerstwo Handlu, Pekin, Chiny,
 - China Export & Credit Insurance Corporation, Pekin, Chiny,
 - Chiński Bank Kupiecki, Chiny,
 - Eksportowo-Importowy Bank Chiński, Pekin, Chiny,
 - Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy, Pekin, Chiny,
 - Chiński Bank Budownictwa, Pekin, Chiny;
 - grupy producentów objęte próbą:
 - Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Changzhou, Chiny,
 - Jinko Solar Co Ltd, Shangrao, Chiny,
 - Chint Group, Hangzhou, Chiny;
 - objęci próbą producenci unijni:
 - grupa SolarWorld, Bonn, Niemcy,
 - Jabil, Kwidzyn, Polska,
 - WARIS S.r.l., Borgo Chiese, Włochy,
 - dwaj anonimowi producenci modułów i dwaj anonimowi producenci ogniw;
 - importerzy niepowiązani w Unii:
 - IBC Solar AG, Niemcy,
 - BayWa r.e. Solar Energy Systems GmbH, Niemcy;
 - podmioty działające na rynku wyższego szczebla:
 - Wacker Chemie AG, Niemcy.

- (31) Nie zweryfikowano przekazanych przez rząd ChRL odpowiedzi MiB na pytania zawarte w kwestionariuszu, gdyż dnia 30 czerwca 2016 r. MiB wskazał, że nie zgodzi się na weryfikację na miejscu. Z informacji udzielonych przez trzech producentów objętych próbą, wynika, że w sumie kredytów/pożyczek udzieliło im osiemnaście instytucji finansowych, a mianowicie oprócz EXIM, CCB, ICB, MEB i MiB również: Chiński Bank Rolny, Bank Chiński, Bank of Communication (bank komunikacji), Chiński Bank Rozwoju, China Everbright Bank, China Trust Commercial Bank, Hua Xia Bank, Chiński Bank Przemysłowy, wiejski bank komercyjny Jiangnan Rural Commercial Bank, Ping An Bank, wiejski bank komercyjny Rural Commercial Bank, Bank Rozwoju Shanghai Pudong i Biuro ds. Finansów w Xiantao.

1.8. Ujawnianie informacji

- (32) W dniu 20 grudnia 2016 r. Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom podstawowe fakty i informacje, na podstawie których zamierzała utrzymać w mocy obowiązujące środki wyrównawcze i wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Komisja przeanalizowała uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony oraz wzięła je pod uwagę w stosownych przypadkach. Po ujawnieniu ustaleń Chińska Izba Gospodarcza, Wacker, SolarPower Europe („SPE”) i (Solar Alliance for Europe („SAFE”) wniosły o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu i uzyskały taką możliwość.
- (33) Gdy komitet, o którym mowa w motywie 790, nie wydał opinii, Komisja ujawniła zamiar ograniczenia okresu, przez który będą obowiązywały środki, z 24 miesięcy do 18 miesięcy. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do tej kwestii.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (34) Produkt objęty przeglądem jest tym samym produktem, co produkt, którego dotyczyło dochodzenie prowadzące do wprowadzenia obowiązujących środków („pierwotne dochodzenie”), tj. moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów), pochodzące lub wysyłane z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty przeglądem” lub „produkt objęty postępowaniem”) i objęte obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT.
- (35) Z definicji produktu objętego przeglądem wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
 - cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,
 - produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego,
 - moduły lub panele o napięciu wyjściowym nieprzekraczającym 50 V prądu stałego oraz mocy wyjściowej nieprzekraczającej 50 W, wyłącznie jako urządzenia do bezpośredniego ładowania akumulatorów w systemach o tej samej charakterystyce napięcia i mocy.

2.2. Produkt podobny

- (36) Podobnie jak w przypadku pierwotnego dochodzenia produkt objęty przeglądem oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz takie same podstawowe zastosowania końcowe. Podobnie produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Chinach i produkt sprzedawany na wywóz do Unii mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SUBSYDIOWANIA

- (37) Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.

3.1. Uwagi wstępne dotyczące częściowego braku współpracy ze strony rządu ChRL

- (38) Na wniosek rządu ChRL Komisja przyznała wydłużenie – o 14 dni – terminu na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wskutek czego całkowity termin na dostarczenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wyniósł 50 dni.
- (39) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL argumentował, że ze względu na obszerność kwestionariusza termin 50 dni na jego wypełnienie był niewystarczający. Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie działała w miarę swoich najlepszych możliwości, gdyż „wyzaczyła sobie okres 11 miesięcy na analizę informacji, które rząd ChRL został zobowiązany do przekazania w terminie 50 dni”. Rząd ChRL porównał również terminy stosowane w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia z terminami wyznaczonymi lub mającymi zastosowanie w pierwotnym dochodzeniu i w innych dochodzeniach antysubsydyjnych. Rząd ChRL twierdził również, że terminy nałożone w ramach przeglądu wygaśnięcia miały na celu postawienie rządu ChRL w trudnej sytuacji i uniemożliwienie mu współpracy w miarę jego najlepszych możliwości. Komisja odnotowuje, że rozporządzenie podstawowe stanowi, iż zainteresowanym stronom na przedstawienie odpowiedzi na kwestionariusz wyznacza się termin wynoszący co najmniej 30 dni, a przegląd wygaśnięcia przeprowadza się w terminie nieprzekraczającym 15 miesięcy. Przewidziane w prawie terminy zostały dotrzymane, a rządowi ChRL wyznaczono termin o 20 dni dłuższy od okresu przewidzianego jako minimalny. Argument rządu ChRL nie ma zatem zastosowania.
- (40) W piśmie w sprawie wydłużenia terminu z dnia 7 stycznia 2016 r. Komisja przypomniała rządowi ChRL, że odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu powinny odnosić się do programów subsydiów i korzyści przyznawanych producentom eksportującym produktu objętego przeglądem. Rząd ChRL odpowiedział pismem z dnia 21 stycznia 2016 r., w którym wyraził obawy dotyczące zakresu kwestionariusza, i poinformował Komisję, że w jego odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dane właściwe dla określonego przedsiębiorstwa będą, tak jak w przypadku pierwotnego dochodzenia, dotyczyły wyłącznie (grupy) producentów eksportujących objętych próbą. Komisja w piśmie z dnia 22 stycznia 2016 r. wskazała, że nie zgadza się z pozycją rządu ChRL w tej kwestii, i zauważyła, iż w odróżnieniu od pierwotnego dochodzenia kilku największych producentów eksportujących, w tym trzech największych producentów eksportujących pod względem wielkości wywozu produktu objętego przeglądem do Unii, nie współpracowało podczas przeglądu wygaśnięcia, przez co poziom współpracy był znacznie niższy niż podczas pierwotnego dochodzenia. W rezultacie ważne informacje służące dokonaniu ustaleń dotyczących subsydiowania zostałyby prawdopodobnie pominięte, gdyby odpowiedzi na kwestionariusz rządu ChRL uwzględniały jedynie grupy producentów eksportujących objęte próbą. Komisja w duchu dobrej współpracy wyjątkowo uznała jednak w tym piśmie, że rząd ChRL mógł ograniczyć dane dotyczące konkretnego przedsiębiorstwa w odpowiedziach na kwestionariusz do wymienionych dziesięciu największych (grup) producentów eksportujących w ODP, którzy zostali wymienieni z nazwy w piśmie i wśród których znajdowały się trzy przedsiębiorstwa objęte próbą, oraz wyraziła gotowość do ponownego przedłużenia terminu do dnia 2 lutego 2016 r.
- (41) Rząd ChRL dostarczył niekompletną odpowiedź na kwestionariusz w trzech częściach: pierwszą część dostarczył w dniu 26 stycznia 2016 r., drugą część w dniu 3 lutego 2016 r., a trzecią część w dniu 5 lutego 2016 r. W piśmie przewodnim do odpowiedzi z dnia 26 stycznia 2016 r. rząd ChRL wyraził chęć wyjaśnienia powodów przekazania niekompletnej odpowiedzi na kwestionariusz i powtórzył stanowisko dotyczące zakresu odpowiedzi na kwestionariusz ograniczonego do trzech grup producentów eksportujących objętych próbą, co zostało również powtórzone w jego odpowiedzi na kwestionariusz.
- (42) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wyraził niezadowolony z faktu, że Komisja „krytycznie odnosi się do przedstawienia przez rząd ChRL informacji po dniu 26 stycznia 2016 r.”. Komisja odnotowuje, że w powyższym motywie przedstawiono fakty dotyczące sposobu, w jaki rząd ChRL dostarczył odpowiedź na kwestionariusz. Nie wyciągnięto żadnych prawnych konsekwencji w związku z niedotrzymaniem terminu przedstawienia odpowiedzi.
- (43) Komisja przekazała rządowi ChRL pisma w sprawie uzupełnienia braków w dniu 14 marca 2016 r. („pierwsze pismo w sprawie uzupełnienia braków”) i w dniu 14 lipca 2016 r. („drugie pismo w sprawie uzupełnienia braków”), na które rząd ChRL odpowiedział w dniach 8 kwietnia 2016 r. i 22 lipca 2016 r. W dniu 14 lipca 2016 r. Komisja przekazała rządowi ChRL plan weryfikacji, zwracając się do rządu ChRL o przekazanie uwag i uzupełnienie brakujących informacji logistycznych.

- (44) W duchu dobrej współpracy w dniu 19 lipca 2016 r. Komisja przesłała szczegółowe pismo poprzedzające wizytę weryfikacyjną. W dniu 2 sierpnia 2016 r. rząd ChRL udzielił odpowiedzi, proponując inną strukturę czasową dotyczącą weryfikacji obejmującą zmiany w czasie trwania sekcji podlegających weryfikacji. Zgodnie z wyjaśnieniami Komisji przekazanymi tego samego dnia w ramach odpowiedzi, nie było to możliwe do zaakceptowania, ponieważ zmieniony harmonogram nie miał już logicznej formy. Ponadto Komisja nie mogła przyjąć zmian dokonanych w odniesieniu do czasu przeznaczanego na weryfikację każdej z sekcji.
- (45) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że z powyższego wynika, iż w przeciwieństwie do Komisji rząd ChRL w swojej współpracy wykazał się elastycznością. Komisja pragnie podkreślić, że w poprzednim motywie przedstawiono fakty dotyczące wymiany zdań poprzedzającej wizytę weryfikacyjną.
- (46) Wizyta weryfikacyjna miała miejsce w dniach od 8 sierpnia 2016 r. do 12 sierpnia 2016 r. na podstawie harmonogramu zaproponowanego przez Komisję.
- (47) Żaden z banków wymienionych w motywie 29 nie dostarczył wymaganych informacji dotyczących sektora energii fotowoltaicznej. Twierdziły one, że podlegają wymogom prawnym i klauzulom umownym dotyczącym poufności informacji w zakresie kredytów właściwych dla danego przedsiębiorstwa. Banki zachęcały Komisję, aby polegała na informacjach udzielonych przez (grupy) producentów eksportujących objętych próbą.
- (48) Komisja w drugim piśmie w sprawie uzupełnienia braków zwróciła się do rządu ChRL, aby ten wezwał (grupy) dziesięciu największych producentów eksportujących produktu objętego przeglądem do upoważnienia banków do udzielenia Komisji informacji w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa w ramach prowadzonego dochodzenia przeglądowego dotyczącego wygaśnięcia. Rząd ChRL stwierdził, że nie może zwrócić się do chińskich producentów eksportujących, aby współpracowali w prowadzonym dochodzeniu ani w żadnym innym dochodzeniu, nie może im tego nakazać ani zmusić ich do tego. Oświadczenie to nie dotyczy jednak zaproszenia Komisji. Ponadto rząd ChRL wskazał, że Komisja mogłaby zwrócić się bezpośrednio do tych przedsiębiorstw o udzielenie jej istotnych informacji. Komisja faktycznie wykorzystwała odpowiednie informacje przedstawione przez trzy przedsiębiorstwa objęte próbą. Ponieważ wniosek o upoważnienie dotyczył informacji posiadanych przez instytucje finansowe, w szczególności ocen ryzyka kredytowego, trzy przedsiębiorstwa objęte próbą nie mogły jednak dostarczyć wszystkich istotnych informacji. Komisja uważa, że to na rządzie ChRL spoczywała odpowiedzialność za ułatwienie niezbędnego kontaktu między bankami a producentami eksportującymi, tak aby banki mogły udzielić żądanych informacji.
- (49) Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL twierdził, że zwrócił się do producentów eksportujących objętych próbą o przekazanie odpowiedniego dodatku do kwestionariusza skierowanego do rządu ChRL instytucjom finansowym, od których wspomniani producenci otrzymali kredyty/pożyczki, linie kredytowe lub ubezpieczenie kredytu. Rząd ChRL utrzymywał również, że przekazał dodatek pozostałym instytucjom finansowym wspomnianym w piśmie przewodnim do kwestionariusza. Gdy Komisja zapytała o tę kwestię podczas wizyty weryfikacyjnej, nikt nie był w stanie przedstawić jej żadnego śladu któregośkolwiek z tych działań.
- (50) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wyraził swoje niezadowolenie z powyższych stwierdzeń. Komisja odnotowuje, że w motywie 49 przedstawiono fakty dotyczące przebiegu zdarzeń.
- (51) W trakcie wizyty weryfikacyjnej u przedstawicieli rządu ChRL Komisja podjęła starania mające na celu zweryfikowanie odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz zażądała dokumentów uzupełniających, które zostały wykorzystane do przygotowania tych odpowiedzi, zgodnie z przepisami art. 11 oraz 26 rozporządzenia podstawowego. Nie licząc kilku wyjątków, tego rodzaju dokumenty uzupełniające nie były dostępne, nawet wtedy, gdy żądano konkretnie takich dokumentów. Z tego względu nie było możliwe przeprowadzenie pełnej weryfikacji odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu. W rezultacie Komisja oprócz standardowego wykazu dowodów rzeczowych opracowała również wykaz dokumentów, które były wymagane na miejscu, ale których nie dostarczono. Na koniec procesu weryfikacji wykaz został poddany przeglądowi przez rząd ChRL oraz podpisany przez rząd ChRL i Komisję („wykaz dokumentów, których nie dostarczono”). Wykaz zawierał 28 pozycji, a każda pozycja była opatrzona wyjaśnieniami/uwagami.
- (52) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że zawarte w wykazie wymagane dokumenty, których nie dostarczono, można podzielić na cztery rodzaje, a mianowicie rzekomo na: „dokumenty nieistniejące”, „dokumenty będące w trakcie opracowywania i nieopublikowane oficjalnie”, „sprawozdania z oceny ryzyka kredytowego zawierające dane wrażliwe i poufne” oraz „informacje zawarte w innych przedstawionych dokumentach”. Komisja odnotowuje, że wykaz dokumentów, których nie dostarczono, zawiera pozycję „Dowody na liberalizację rynków finansowych (Ludowy Bank Chin, »LBCh«)”, w odniesieniu do której rząd ChRL wyraził zastrzeżenia w uwagach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń.

- (53) Ponadto rząd ChRL twierdził, że jeżeli wyeliminowano by dokumenty należące do jednej z powyższych czterech kategorii, wykaz zawierałby jedynie kilka wymaganych dokumentów, których nie dostarczono. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Jeżeli chodzi o tak zwane dokumenty „nieistniejące”, Komisja miała powód, aby wnioskować o ich przedstawienie, ponieważ zostały one wspomniane w innych dokumentach przedstawionych wcześniej w ramach niniejszego dochodzenia lub pierwotnego dochodzenia. W przypadku „dokumentów będących w trakcie opracowywania i oficjalnie nieopublikowanych” niektóre z nich można było przedstawić Komisji po ich formalnym przyjęciu, czego jednak nie uczyniono. Jeżeli chodzi o „sprawozdania z oceny ryzyka kredytowego zawierające dane wrażliwe i poufne”, rozporządzenie podstawowe zawiera gwarancje proceduralne zapewniające ochronę tego rodzaju informacji przed dalszym rozpowszechnieniem. Ponadto, jeżeli nawet Komisja przyjąłaby dostarczenie informacji „w innych dokumentach”, tego rodzaju dokumenty stanowią jedynie niewielką część wykazu.
- (54) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził również, że Komisja wykorzystała dostępne fakty w związku z brakiem przedstawienia „określonych dokumentów”, nie wskazując związku między tymi dokumentami a informacjami potrzebnymi Komisji. Rząd ChRL twierdził, że Komisja zastosowała zatem zasadę dostępnych faktów na podstawie nieznannej treści, co jest niezgodne z przepisami WTO. Komisja odnotowuje, że powody, dla których żądano tych dokumentów, przedstawiono w kwestionariuszu, podczas wizyty weryfikacyjnej, w pismach Komisji do rządu ChRL z dnia 22 stycznia 2016 r. i 23 września 2016 r. oraz w dokumencie zawierającym ustalenia.
- (55) W następstwie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, która odbyła się w dniu 23 września 2016 r., Komisja powiadomiła rząd ChRL, że rozważa zastosowanie zasady dostępnych faktów w odniesieniu do brakujących informacji oraz poinformowała o konsekwencjach braku współpracy zgodnie z art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (56) W piśmie z dnia 13 października 2016 r. rząd ChRL zgłosił sprzeciw wobec rozważań Komisji dotyczących stosowania przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że nie ma to uzasadnienia w podstawie prawnej ani faktycznej. Rząd ChRL stwierdził również, że fakt, iż banki nie przekazały Komisji wymaganych informacji świadczy o tym, że rząd ChRL nie sprawuje nad nimi znacznej kontroli. Rząd ChRL powtórzył też wcześniejsze wyjaśnienia dotyczące powodu, dla którego nie można przedstawić wymaganych informacji.
- (57) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego informacje dostarczone przez rząd ChRL były niewystarczające i dlaczego niezbędne były dodatkowe informacje. W rzeczywistości Komisja wyjaśniła rządowi ChRL dlaczego uznała za konieczne uzyskanie wymaganych informacji (zob. motyw 40 powyżej).
- (58) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że pismo Komisji w sprawie zamiaru wykorzystania dostępnych faktów było wysoce niejasne i nieprecyzyjne. W uwagach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL ponownie stwierdził, że pismo Komisji zawiera „niezwykle krótkie wyjaśnienie, dlaczego zastosowano dostępne fakty”. Komisja zauważa, że braki wymieniono w podziale na przedmiot, program subsydiowania lub podmiot (np. podmioty finansowe), a wykaz dokumentów, których nie dostarczono, został sporządzony w drodze wspólnego porozumienia (zob. motyw 51).
- (59) Rząd ChRL twierdził, że Komisja nie mogła przypisać rządowi ChRL odpowiedzialności w odniesieniu do braku współpracy ze strony producentów eksportujących z Chin, ponieważ przedsiębiorstwa te są niezależne i rząd ChRL nie sprawuje nad nimi kontroli. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji na ich temat.
- (60) Komisja nie przypisuje rządowi ChRL odpowiedzialności za brak współpracy. Rząd ChRL jest jednak odpowiedzialny za własne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które – w odniesieniu do wymaganych informacji związanych z konkretnym przedsiębiorstwem – obejmowały jedynie trzech producentów eksportujących objętych próbą. W związku z tym Komisja uważa, że rząd ChRL nie działał w miarę swoich najlepszych możliwości, ponieważ nie dostarczył wymaganych informacji.
- (61) Rząd ChRL zakwestionował też fakt, aby niedostępność kopii określonych dokumentów mogła w jakikolwiek sposób mieć wpływ na informacje zawarte w aktach lub je podważyć bądź utrudnić dochodzenie. W piśmie rząd ChRL zakwalifikował niedostarczone dowody jako mające stosunkowo niską wartość dowodową (nie doprecyzowując, do których „niedostępnych dowodów” się odnosił), a zatem niedostępność takich dowodów nie powinna podawać w wątpliwość ram prawnych Chin. Komisja nie zgadza się z oświadczeniem, że informacje niedostarczone przez rząd ChRL mają niską wartość dowodową. Wartość dowodową można ocenić dopiero po uzyskaniu danych informacji. Celem procesu weryfikacji jest poświadczenie prawidłowości odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W tym względzie potwierdza się, że wizyty weryfikacyjne nie pozwoliły Komisji w pełni sprawdzić informacji zawartych w aktach.

- (62) Rząd ChRL utrzymywał również, że Komisja błędnie określiła sześć dokumentów, których nie dostarczono w trakcie procesu weryfikacji, oraz że zastosowanie art. 28 było nieuzasadnione. W tej kwestii wystarczy przypomnieć, że wykaz dokumentów, których nie dostarczono, został sporządzony w drodze wspólnego porozumienia.
- (63) Rząd ChRL odniósł się do załącznika II do Porozumienia antydumpingowego WTO i art. 28 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym „Wszelkie informacje możliwe do zweryfikowania, które są właściwie złożone w sposób możliwy do wykorzystania przy dochodzeniu bez zbędnych trudności i które są dostarczone we właściwym czasie i, w miarę możliwości, dostarczone na nośniku lub w języku komputerowym wymaganym przez władze, powinny być wzięte pod uwagę przy wydawaniu orzeczenia”. Rząd ChRL odniósł się również do szeregu decyzji zespołu orzekającego WTO ⁽¹⁵⁾, zgodnie z którymi „możliwe do zweryfikowania” nie oznacza, że informacje powinny rzeczywiście zostać zweryfikowane na miejscu. Rząd ChRL uważał, że Komisja nie może odrzucać informacji i wykorzystywać dostępnych faktów niezależnie od kontekstu i charakteru zaistniałych okoliczności w każdym przypadku, gdy podczas procesu weryfikacji niektóre informacje będą niedostępne.
- (64) Komisja zauważa, że informacje, które mają zostać uwzględnione, muszą być przede wszystkim możliwe do zweryfikowania. Ponadto w sprawozdaniu panelu USA – Steel plate słowo „zweryfikować” zdefiniowano, jako „potwierdzić lub sprawdzić dokładność lub poprawność danych, w szczególności przez ich analizę lub porównanie itp.; skontrolować lub ustalić w drodze dochodzenia”. W tym konkretnym przypadku Komisja uważa, że postąpiła zgodnie z ustaleniami zawartymi w sprawozdaniach panelu, o których mowa w poprzednim motywie.
- (65) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL argumentował, że Komisja rozszerzyła podstawy i przyczyny stosowania zasady dostępnych faktów, co zdaniem rządu ChRL jest niezgodne z Porozumieniem WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych i z art. 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Komisja zauważa, że zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego rząd ChRL został powiadomiony o powodach pismem z dnia 23 września 2016 r. i miał możliwość przedstawienia uwag dotyczących tego pisma do dnia 6 października 2016 r. Po zwróceniu się o przedłużenie tego terminu i uzyskaniu pozytywnej odpowiedzi rząd ChRL przedstawił uwagi pismem z dnia 13 października 2016 r. Artykuł 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi również, że „jeżeli wyjaśnienia uznane zostaną za niezadowalające, powody odrzucenia takich dowodów bądź informacji zostaną ujawnione i przedstawione w publikowanych ustaleniach”, co uczyniono w drodze dokumentu zawierającego ogólne ustalenia z dnia 20 grudnia 2016 r.
- (66) Rząd ChRL stwierdził również, że sposób, w jaki Komisja zastosowała dostępne fakty, jest niespójny z prawnego punktu widzenia, gdyż z jednej strony Komisja koncentrowała się na zmianach, jakie nastąpiły od czasu przeprowadzenia pierwotnego dochodzenia, a z drugiej strony kwestionariusz i załączone do niego dodatki wiązały się ze zbyt dużym obciążeniem pod względem wymaganych informacji. Rząd ChRL krytycznie odniósł się również do faktu, że Komisja nie stwierdziła w kwestionariuszu, iż skoncentruje się na ewentualnych zmianach, jakie zaszły od czasu przeprowadzenia pierwotnego dochodzenia. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja zażądała większej ilości informacji niż miało to miejsce w ramach pierwotnego dochodzenia. Komisja odrzuca te uwagi, ponieważ w pierwszej kolejności, aby zbadać ewentualne zmiany, Komisja musi również zgromadzić informacje dotyczące *status quo* w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Po drugie, kwestionariusz nie różnił się pod żadnym względem od jakiegokolwiek innego standardowego kwestionariusza rządowego w dochodzeniu antysubsydyjnym, choć oczywiście dostosowano go do programów, o których mowa we wniosku. Oznacza to, że w kwestionariuszu faktycznie żądano przedstawienia informacji na temat pozycji subsydiowania, które nie zostały jeszcze zidentyfikowane w toku pierwotnego dochodzenia, a dopiero później.
- (67) Rząd ChRL podkreślił w uwagach do ujawnionych ustaleń, że brakowało informacji dotyczących pięciu, a nie siedmiu producentów eksportujących. Komisja zaakceptowała to twierdzenie z następującym zastrzeżeniem: spośród dziesięciu największych producentów eksportujących do Unii trzej zostali objęci próbą. Kolejni dwaj przedstawili odpowiedzi w ramach kontroli weryfikacyjnej, czego nie uczyniło pozostałych pięciu producentów. W kwestionariuszu rządowym Komisja zwróciła się do rządu ChRL o udzielenie odpowiedzi na postawione przez nią pytania dotyczące sektora energii fotowoltaicznej, który w tamtym czasie w celu ograniczenia obciążenia ograniczono do dziesięciu największych producentów eksportujących. W udzielonej odpowiedzi na kwestionariusz rządowy rząd ChRL uwzględnił jednak jedynie trzy przedsiębiorstwa objęte próbą i nie udzielił informacji na temat pozostałych siedmiu producentów eksportujących.
- (68) Jeżeli chodzi o poziom reprezentatywności, Komisja nie zgadza się z uwagą rządu ChRL, że naleganie przez Komisję, aby rząd ChRL przedstawił informacje dotyczące dziesięciu największych producentów eksportujących, oznacza, iż jej próba nie jest reprezentatywna do celów przedmiotowego dochodzenia. Komisja pragnie wyjaśnić, że próba jest reprezentatywna, gdyż spełnia warunki określone w rozporządzeniu podstawowym: obejmuje

⁽¹⁵⁾ Sprawozdania panelu: Chiny – GOES (pkt 7.289); Gwatemala – Cement II (pkt 8.252); USA – Steel plate (przypis 67); Komisja Europejska – Łosoś atlantycki (pkt 7.360); USA – Countervailing and Anti-dumping Measures (pkt 16.9)/Sprawozdania Organu Apelacyjnego: USA – Shrimp (pkt 158); USA – Hot rolled steel (pkt 99).

producentów osiągających największy wolumen, którzy podjęli współpracę. W opinii przedstawionej po tym, jak ujawniono ustalenia, rząd ChRL zakwestionował potencjalne znaczenie dodatkowych informacji. Komisja zauważa, że nie mogła od samego początku wykluczyć ewentualnej konieczności zastosowania art. 27 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W takiej sytuacji jedynym skutkiem przedstawienia informacji dotyczących dziesięciu największych producentów eksportujących byłoby osiągnięcie jeszcze wyższej jakości ustaleń ze względu na poszerzenie bazy danych.

- (69) Wbrew twierdzeniom rządu ChRL przedstawionym po ujawnieniu ustaleń, Komisja na żadnym etapie nie uchybiła swoim obowiązkom dochodzeniowym, którym podlega z urzędu. Wręcz przeciwnie Komisja zbadała dostępne informacje, mimo że były one niepełne, i dołożyła wszelkich możliwych starań, aby uzupełnić luki w dostępnych informacjach.
- (70) Komisja odrzuca zatem uwagi rządu ChRL, zgodnie z którymi wymagane informacje były nieistotne.
- (71) Rząd ChRL utrzymywał również, że w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia Komisja niesłusznie wskazała, że brakuje dużej ilości informacji, i zwrócił uwagę na całość informacji przedstawionych przez rząd ChRL.
- (72) Jeżeli chodzi o instytucje finansowe i dostawców czynników produkcji, rząd ChRL stwierdził, że jego zdaniem wymaganie przez Komisję współpracy ze strony 3 800 banków i wszystkich dostawców czynników produkcji jest nielogiczne. Komisja zauważa, że twierdzenie to jest nieprawdziwe. Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy wyłącznie instytucjom finansowym i dostawcom czynników produkcji wymienionym w motywie 28.
- (73) W odniesieniu do uwag rządu ChRL dotyczących domniemanej pełnej współpracy z jego strony Komisja zauważyła, że do końca dochodzenia nie odniesiono się w zadowalający sposób do kwestii poniższych głównych punktów dotyczących braków. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych z informacji zażądanych w piśmie przesłanym przez Komisję do rządu ChRL w dniu 23 września 2016 r. Rząd ChRL nie ujawnił informacji dotyczących dziesięciu największych producentów eksportujących. Co więcej, rząd ChRL nie ułatwił uzyskania odpowiedzi na kwestionariusz od Chińskiego Banku Rozwoju, Bank of Beijing, Ping An Bank i Suzhou Bank. Brakowało również informacji dotyczących udziałów w rynkach polikrzemu, szkła i aluminium w ChRL. Ponadto rząd ChRL odmówił przekazania specjalnych kwestionariuszy (i) wszystkim pozostałym instytucjom finansowym, które według wiedzy rządu ChRL udzielały pożyczek lub kredytów dziesięciu największym producentom eksportującym oraz (ii) dostawcom polikrzemu, szkła i aluminium. Jeżeli chodzi o tego rodzaju dostawców, rząd ChRL wskazał, że nie widział potrzeby przekazywania dodatku.
- (74) W związku z ustaleniami przedstawionymi w niniejszej sekcji Komisja uznaje, że warunki zastosowania zasady dostępnych faktów w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego zasadniczo zostały spełnione.
- (75) Do celów udzielenia odpowiedzi na uwagi dotyczące ujawnionych ustaleń Komisja wskazała – w odniesieniu do każdego programu subsydiowania zbadanego w kolejnych sekcjach – konkretne informacje, które odrzucono na podstawie dostępnych faktów, oraz informacje, które uwzględniono w miejsce informacji odrzuconych.
- (76) Jeden objęty próbą producent eksportujący odniósł się krytycznie do zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego, gdyż uznał takie działanie za skierowane bezpośrednio przeciwko niemu. Producent ten wskazał, że Komisja nie przestrzegała względem niego procedury przewidzianej w przedmiotowym artykule. Komisja nie może zgodzić się z tą opinią. Komisja nie odrzuciła żadnych informacji przedstawionych przez tego producenta eksportującego. Zamiast tego wykorzystywała wszystkie dostępne informacje, w tym informacje pochodzące od tego producenta eksportującego.

3.2. Plany, projekty i inne dokumenty rządowe

- (77) Źródłem wszystkich programów subsydiowania objętych oceną jest realizacja planowania centralnego, tak jak miało to miejsce w czasie prowadzenia pierwotnego dochodzenia.

- (78) W związku ze skróconym czasem obowiązywania środków wyrównawczych wprowadzonych względem przywozu produktu objętego przeglądem Komisja w swojej analizie skoncentrowała się na ewentualnych zmianach w dokumentach dotyczących polityki i planów oraz na prawnym i praktycznym wdrożeniu tego rodzaju zmian.
- (79) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wskazał, że Komisja nie działała z należytą starannością wymaganą do wyciągnięcia uzasadnionego wniosku w sprawie kontynuowania subsydiowania, gdyż w dużej mierze opierała się na ustaleniach dotyczących subsydiowania, które poczyniła w toku pierwotnego dochodzenia i które rząd ChRL zakwestionował w trakcie tego dochodzenia. Rząd ChRL powołał się również na sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie środków antydumpingowych i wyrównawczych nałożonych przez Stany Zjednoczone (pkt 354), zgodnie z którym samo zwykłe odniesienie do ustaleń z dochodzenia nie stanowi uzasadnionego i wystarczającego wyjaśnienia.
- (80) W rozporządzeniu pierwotnym przeanalizowano uwagi przedstawione przez rząd ChRL w toku pierwotnego dochodzenia i odniesiono się do nich, a wnioski wyciągnięte w toku pierwotnego dochodzenia nie zostały zaskarżone przed sądem⁽¹⁶⁾. W tym kontekście Komisja nie dostrzega powodów, dla których tego rodzaju ustalenia nie mogą stanowić części podstawy w odniesieniu do wniosków wyciąganych przez nią w ramach prowadzonego dochodzenia, jeżeli w dochodzeniu przeglądowym ustalono, że fakty leżące u podstaw tych wniosków nie uległy zmianie, ponieważ fakty które uległy zmianie zostały poddane nowej ocenie. Ponadto na podstawie analizy informacji zgromadzonych w toku całego dochodzenia i przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu Komisja nie zgadza się ze stwierdzeniem, że w znacznej mierze opierała się na wnioskach wyciągniętych w ramach pierwotnego dochodzenia. W tym względzie oraz w związku z częściowym zastosowaniem art. 28 rozporządzenia podstawowego wobec rządu ChRL Komisja oparła się na dostępnych faktach, co w niektórych przypadkach oznaczało dokonanie ustaleń na podstawie wniosków wyciągniętych w ramach pierwotnego dochodzenia.
- (81) Wnioskodawca twierdził, że ChRL nadal w znacznym stopniu subsydiuje swój przemysł fotowoltaiczny, i przywołał kilka dokumentów dotyczących planów i polityki oraz prawodawstwo, które stanowią postawę wsparcia ze strony państwa w tym sektorze. Komisja dokonała przeglądu i analizy dokumentów wymienionych we wniosku, a także dodatkowych dokumentów przekazanych w trakcie dochodzenia przez rząd ChRL i producentów eksportujących objętych próbą.
- (82) W toku pierwotnego dochodzenia ustalono, że rząd ChRL włączył sektor energii fotowoltaicznej do sektorów „strategicznych” w swoim 12. planie pięcioletnim⁽¹⁷⁾. Rząd ChRL wydał również szczegółowy plan dla sektora energii fotowoltaicznej (podporządkowany głównemu 12. planowi pięcioletniemu), tj. 12. pięcioletni plan dla sektora energii fotowoltaicznej. W planie tym rząd ChRL wyraził poparcie dla „najważniejszych przedsiębiorstw”⁽¹⁸⁾ i „kluczowych przedsiębiorstw”⁽¹⁹⁾ oraz zobowiązał się do „promowania wdrożenia różnych działań politycznych wspierających sektor fotowoltaiczny”⁽²⁰⁾ i „sformułowania ogólnego przygotowania polityki wsparcia w obszarach przemysłu, finansowania, opodatkowania [...]”⁽²¹⁾. Plany obejmowały lata 2011–2015, a zatem również okres objęty dochodzeniem przeglądowym.
- (83) W marcu 2016 r. wydano 13. plan pięcioletni obejmujący lata 2016–2020. W odpowiedzi na drugie pismo w sprawie uzupełnienia braków rząd ChRL przedstawił jedynie chińską wersję językową dokumentu, której towarzyszyło tłumaczenie spisu treści na język angielski. W ramach 13. planu pięcioletniego uwzględniono sektor energii fotowoltaicznej w odnośnym planie strategicznym⁽²²⁾. W 13. planie pięcioletnim nacisk na przełomowe dokonania technologiczne obejmuje produkty i usługi związane z energią, w tym w szczególności ogniwa fotowoltaiczne nowej generacji.
- (84) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że przedstawił 13. plan pięcioletni, z którego wynika, iż przemysł fotowoltaiczny nie jest promowany.

⁽¹⁶⁾ Trzy rozpatrywane sprawy sądowe oczekujące na rozstrzygnięcie przez Sąd dotyczą innych kwestii nieobjętych zaskarżenia ustaleń dotyczących subsydiowania.

⁽¹⁷⁾ Rozdział 10, sekcja 1 12. planu pięcioletniego: „W nowym przemyśle energetycznym należy skupić się na rozwoju [...] wykorzystania energii słonecznej, wytwarzaniu energii fotowoltaicznej i fototermicznej”.

⁽¹⁸⁾ Sekcja III.ii.1 12. planu pięcioletniego dla przemysłu fotowoltaicznego.

⁽¹⁹⁾ Sekcja III.iii.1 12. planu pięcioletniego dla przemysłu fotowoltaicznego.

⁽²⁰⁾ Sekcja III.ii.3 12. planu pięcioletniego dla przemysłu fotowoltaicznego.

⁽²¹⁾ Sekcja VI.i 12. planu pięcioletniego dla przemysłu fotowoltaicznego.

⁽²²⁾ Rozdział 23 ramka 8 „Strategiczne działania na rzecz rozwoju sektorów wschodzących” 13. planu pięcioletniego: „Dokonyamy uprzedmiotowienia i osiągniemy najistotniejsze główne przełomowe dokonania technologiczne w dziedzinie ogniw fotowoltaicznych nowej generacji”; Rozdział 30 sekcja 1 „Promowanie optymalizacji i modernizacji struktury sektora energii”: „Będziemy promować rozwój [...] wytwarzania energii fotowoltaicznej [...] Usprawnimy wsparcie polityki na rzecz [...] energii [...] słonecznej.”

- (85) W trakcie wizyty weryfikacyjnej zwrócono się o przedstawienie angielskiej wersji językowej 13. planu pięcioletniego i włączono go do wykazu dokumentów, których nie dostarczono. W trakcie wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL dysponował wydrukowanym fragmentem wersji angielskiej dokumentu, który zobowiązał się przedstawić w momencie, gdy będzie możliwe udostępnienie go Komisji. Jak wynika ze strony internetowej NDRC ⁽²³⁾, wersja angielska takiego dokumentu została opublikowana w dniu 7 grudnia 2016 r. i nigdy nie została przedstawiona Komisji. Ponieważ nie przedstawiono pełnej oficjalnej wersji planu przedłożonego przez rząd ChRL, Komisja musiała oprzeć się na wewnętrznym tłumaczeniu tego dokumentu i przedstawiła fragmenty dokumentu, o których mowa w motywie 83, w celu ich skonfrontowania z rządem ChRL podczas wizyty weryfikacyjnej. Chociaż rząd ChRL wskazał, że w przytoczonych odniesieniach wytycza się kierunek innowacyjności technologicznej, nie zaprzeczył istnieniu tego rodzaju odniesień. Ponadto należy zauważyć, że w związku z brakiem jakiegokolwiek pełnej angielskiej wersji planu przedłożonego przez rząd ChRL Komisja musiała oprzeć się w dokumencie zawierającym ustalenia na swoim wewnętrznym tłumaczeniu planu na język angielski (zob. przypis 22).
- (86) Rząd ChRL twierdził ponadto, że fragmenty, o których mowa w motywach 83 powyżej i 87 poniżej, dotyczą rozwoju krajowych sieci nowoczesnej infrastruktury, w tym wykorzystania/wytwarzania energii słonecznej, a nie produkcji materiałów wykorzystywanych do wytwarzania energii. Rząd ChRL wskazał również, że w rozdziale 23, w którym przedstawiono wschodzące i strategiczne sektory przemysłu, w ogóle nie występują odniesienia do przemysłu fotowoltaicznego, i zaprzeczył istnieniu odniesienia do ogniw fotowoltaicznych w ramce 8 w tym rozdziale.
- (87) Rozdział 30 planu stanowi, że „nadal będziemy pobudzać rozwój energii wiatrowej i fotowoltaicznej”. Po zwykłej lekturze tego stwierdzenia można wnosić, że wsparcie na rzecz „energii fotowoltaicznej” obejmuje wsparcie na rzecz chińskiego sektora energii fotowoltaicznej. Taką interpretację potwierdza zawartość ramki 8 „Rozwój strategicznych wschodzących sektorów przemysłu” w rozdziale 23 „Rozwój strategicznych wschodzących sektorów przemysłu”. W ramce znajduje się następujące odniesienie: „Osiągnięcie przełomowych dokonań w zakresie przemysłowego wykorzystania kluczowych technologii takich jak fotowoltaika nowej generacji i promowanie wykorzystania tego rodzaju technologii na poziomie przemysłowym”, co wyraźnie dotyczy materiałów potrzebnych do wytworzenia energii. Kolejne tego rodzaju odniesienie znajduje się w sekcji 1 tego samego rozdziału, która brzmi: „Będziemy wspierać rozwój technologii informacyjnej nowej generacji [...], technologii ekologicznych i niskoemisyjnych”. W tym względzie technologie ekologiczne powszechnie kojarzy się w Chinach z sektorem energii fotowoltaicznej. Ponadto, jak wskazano w motywach 378 i 389, sektor energii fotowoltaicznej został wymieniony jako sektor promowany w *katalogu kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo*. Na podstawie powyższych ustaleń Komisja potwierdziła, że w omawianym planie strategicznym uwzględniono sektor energii fotowoltaicznej.
- (88) Jeżeli chodzi o szczegółowy 13. plan pięcioletni dla przemysłu fotowoltaicznego, w odpowiedzi z dnia 22 lipca 2016 r. rząd ChRL wskazał, że dokument ten nie został jeszcze opublikowany. Zamiast tego w trakcie wizyty weryfikacyjnej, tj. mniej niż 20 dni później, rząd ChRL twierdził, że nie zamierza wydawać tego rodzaju dokumentu dotyczącego polityki, nie przedstawiając na to żadnych dalszych dowodów. Ostatecznie rząd ChRL jako kolejne potwierdzenie faktu, że przemysł ten nie jest promowany, wskazał brak 13. planu pięcioletniego dla przemysłu fotowoltaicznego.
- (89) Nadal obowiązują jednak: decyzja Rady Państwa nr 40, decyzja Rady Państwa z dnia 10 października 2010 r. i dokument „Zarys strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (na lata 2006–2020)”, w których popiera się rozwój sektora energii fotowoltaicznej i zachęca się do udzielania wsparcia finansowego i podatkowego na rzecz tego sektora na różne sposoby wymienione w motywie 102 rozporządzenia pierwotnego. Nadal obowiązuje również ustawa ChRL w sprawie postępu naukowo-technologicznego, w której wymieniono szereg środków wsparcia sektora energii fotowoltaicznej. Dlatego też, nawet jeżeli nie został opublikowany żaden szczegółowy 13. plan pięcioletni dla przemysłu fotowoltaicznego, nie oznacza to, że rząd zaprzestał udzielać wsparcia na rzecz sektora energii fotowoltaicznej, o czym świadczą wszystkie pozostałe plany, projekty rządu i inne dokumenty rządowe.

⁽²³⁾ <http://en.ndrc.gov.cn/policyrelease/201612/P020161207645766966662.pdf>

- (90) Podsumowując, w ramach pierwotnego dochodzenia ⁽²⁴⁾ stwierdzono, że rząd ChRL prowadzi politykę polegającą na udzielaniu sektorowi fotowoltaicznemu kredytów na warunkach preferencyjnych. Rząd ChRL nie dostarczył żadnych dowodów w trakcie tego dochodzenia świadczących o zmianie tej sytuacji. W trakcie dochodzenia nie wyszły na jaw żadne elementy zaprzeczające powyższemu ustaleniu, uzyskano za to nowe dowody potwierdzające wcześniejsze ustalenie.
- (91) Ponadto w sprawozdaniach dotyczących chińskiej polityki monetarnej („China Monetary Policy Reports”) opublikowanych przez organ krajowy – „grupę analityczną ds. polityki monetarnej Ludowego Banku Chin” – potwierdzono istnienie polityki stosowanej przez rząd ChRL przez cały ODP, zgodnie z którą „rola sektora finansowego zostanie wzmocniona w celu świadczenia lepszych usług finansowych oraz promowania reformy i rozwoju kolei [...] i innych kluczowych branż” ⁽²⁵⁾, „oferowane będzie wzmocnione wsparcie [...] strategicznym powstającym branżom i innym kluczowym obszarom w gospodarce krajowej” ⁽²⁶⁾, „LBCCh będzie postępował zgodnie ze strategicznymi ustaleniami Komitetu Centralnego Partii i Rady Państwa” ⁽²⁷⁾ oraz „zapewniane będą lepsze usługi finansowe w celu wsparcia strategii rozwoju napędzanego innowacjami, opracowane zostaną produkty finansowe dostosowane do potrzeb przedsiębiorstw zajmujących się innowacjami technologicznymi, a instytucje finansowe będą zachęcane do zwiększenia wsparcia na rzecz [...] strategicznych powstających branży i innych kluczowych obszarów” ⁽²⁸⁾ lub „instytucje finansowe będą zachęcane do zwiększenia wsparcia na rzecz strategii przekształcenia Chin z producenta ilościowego w producenta jakościowego poprzez zapewnienie wysokiej jakości usług finansowych w zakresie strategicznego dostosowania struktury przemysłowej, budowy infrastruktury, budowy statków, logistyki, energii, nauki i technologii, kultury i innych kluczowych obszarów” ⁽²⁹⁾.
- (92) W toku niniejszego dochodzenia potwierdzono powyższe kwestie również w ramach ustaleń wypracowanych w odniesieniu do trzech producentów eksportujących objętych próbą. Na przykład w sprawozdaniu rocznym z 2014 r. przedłożonym Amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą stwierdzono: „W przeszłości Chiński Bank Rozwoju i China Minsheng Bank udzieliły nam kredytów na finansowanie projektu w zakresie energii słonecznej. Ponieważ za kredytami tymi stoją częściowo względy polityczne, warunki i dostępność tych kredytów mogą się zmieniać w stopniu, w jakim rząd zmienia swoje podejście do przemysłu fotowoltaicznego. Jeżeli w przyszłości nie będziemy mogli otrzymać finansowania na atrakcyjnych warunkach handlowych od tych banków lub innych banków, możemy mieć trudności z finansowaniem naszych projektów. Nie możemy zagwarantować, że zdołamy znaleźć dodatkowe odpowiednie źródła finansowania w wymaganych terminach, lub że w ogóle zdołamy je znaleźć lub że zdołamy je znaleźć na warunkach i po kosztach, które uważamy za atrakcyjne lub akceptowalne, przez co realizacja naszych planów wzrostu może być trudna lub niemożliwa” ⁽³⁰⁾.
- (93) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że sektor energii fotowoltaicznej nie został uwzględniony w ramach kluczowych, strategicznych lub wschodzących sektorów przemysłu.
- (94) W tym względzie odsyła się do motywu 87, w którym stwierdza się, że sektor energii fotowoltaicznej jest uważany za sektor kluczowy/strategiczny.
- (95) Jak wskazano w motywach 333 i 400 rozporządzenia pierwotnego i potwierdzono w niniejszym dochodzeniu między innymi w motywie 83, przemysł fotowoltaiczny jest postrzegany jako sektor kluczowy/strategiczny, a wnioski ustanowione w rozporządzeniu pierwotnym są wciąż ważne i w związku z tym – potwierdzone.

⁽²⁴⁾ Zob. motyw 170 rozporządzenia pierwotnego.

⁽²⁵⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three 2014.

⁽²⁶⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three 2014.

⁽²⁷⁾ China Monetary Policy Report Quarter One, Two and Three 2015.

⁽²⁸⁾ China Monetary Policy Report Quarter One and Two 2015.

⁽²⁹⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three 2015.

⁽³⁰⁾ https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/1481513/000114420415023130/v404971_20f.htm

3.3. Poszczególne programy

- (96) Komisja przeanalizowała wszystkie programy subsydiowania wymienione we wniosku o dokonanie przeglądu i zwróciła się do władz Chin o dostarczenie informacji dotyczących wszelkich innych możliwych powiązanych programów subsydiowania. Na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu Komisja dążyła do uzyskania informacji dotyczących poniższych programów, które wiązały się z domniemanym przyznawaniem subsydiów przez organ rządowy:
- (i) pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe oraz inne instrumenty finansowe, gwarancje i ubezpieczenia
 - pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną,
 - udostępnianie linii kredytowych,
 - programy subsydiowania kredytów eksportowych,
 - gwarancje i ubezpieczenia eksportowe dotyczące zielonych technologii;
 - (ii) programy dotacji
 - subsydia na rozwój w ramach programów „Famous Brands” i „Well-known Trademarks in China”, „Export Brand Development Fund” oraz podobnych programów,
 - „Golden Sun Demonstration Programme” (Program demonstracyjny Golden Sun),
 - różne dotacje;
 - (iii) programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich
 - program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym,
 - program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie,
 - odliczenia od podatku za badania i rozwój,
 - ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie zaangażowanych w wyznaczone projekty,
 - ulgi w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej,
 - zwolnienie z podatku dochodowego w przypadku niektórych dywidend, premii i innego rodzaju inwestycji kapitałowych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami,
 - inne programy podatkowe: preferencyjne obszary polityki podatkowej w regionach zachodnich, zwolnienia z podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz dopłat na edukację dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, a także preferencja podatkowa dostępna dla przedsiębiorstw, które osiągają mały zysk z prowadzonej działalności;
 - (iv) programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych
 - zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu,
 - obniżki VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej,
 - zwolnienie z VAT w odniesieniu do produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym;
 - (v) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
 - dostarczanie polikrzemu przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie wyciskanych elementów z aluminium przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie szkła przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie energii przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,

- dostarczanie wody za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - przyznawanie przez rząd gruntów oraz prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
- (vi) wsparcie połączeń i restrukturyzacji w sektorze fotowoltaicznym.

3.4. Subsydiowanie przywozu w ODP

3.4.1. Pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną oraz inne instrumenty finansowe, gwarancje i ubezpieczenia

3.4.1.1. Pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną

— Wprowadzenie

- (97) We wniosku zawarto zarzuty, że rząd ChRL nadal subsydiuje swój sektor energii fotowoltaicznej za pośrednictwem pożyczek udzielanych zgodnie z polityką preferencyjną.

a) Podstawa prawna

- (98) Podstawa prawna w odniesieniu do pożyczek preferencyjnych jest taka sama, jak w ramach pierwotnego dochodzenia, tj. *ustawa ChRL o bankach komercyjnych („ustawa bankowa”), zasady ogólne dotyczące pożyczek (wdrożone przez Ludowy Bank Chin) oraz decyzja Rady Państwa nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej.*
- (99) Wymienione przepisy prawne są wdrażane w drodze decyzji banków będących własnością państwa, które są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego (zob. następna sekcja) albo, w ramach rozwiązania alternatywnego, ich wdrożenie jest powierzane i kierowane przez państwo w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.

b) Banki będące własnością państwa jako organy publiczne

- (100) Subsydia w formie pożyczek udzielanych zgodnie z polityką były przyznawane przez banki będące własnością państwa. Należy zatem ustalić, czy banki te są organami publicznymi.
- (101) Według Organu Apelacyjnego WTO (rozstrzygnięcie sporu 379, pkt 318) do celów ustalenia, czy przedsiębiorstwo państwowe jest organem publicznym, należy zastosować następujący test: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działania stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach pełnienia funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych

przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwiać stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną”.

- (102) W przedmiotowej sprawie wniosek, że bankom będącym własnością państwa, które udzieliły trzem producentom objętym próbą pożyczek udzielanych zgodnie z polityką preferencyjną, przyznano uprawnienie do sprawowania funkcji rządowych, sformułowano na podstawie następujących kwestii.
- (103) Komisja starała się również uzyskać informacje na temat struktury własności państwa w instytucjach finansowych, gdyż informacje te stanowią formalne wskazanie, które – w połączeniu z dowodem na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący – może umożliwiać konkluzję, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL przedstawił informacje dotyczące udziałów w 17 instytucjach finansowych, których suma bilansowa rzekomo stanowi 80 % całego sektora bankowego. Przedstawione informacje pochodziły z różnych źródeł. Rząd ChRL w szczególności utrzymywał, że własnością państwa są cztery banki (ICBC, Chiński Bank Rolny, Bank Chiński i Chiński Bank Budownictwa). Rząd ChRL utrzymuje, że posiada mniej niż 50 % udziałów w czterech innych bankach (Bank of Communications, China Everbright Bank, Chińskim Banku Przemysłowym i Banku Rozwoju Shanghai Pudong). Twierdzono, że rząd nie posiada żadnych udziałów w dziewięciu pozostałych bankach.
- (104) W toku weryfikacji okazało się, że przedstawione informacje dotyczące udziałów były nieprawidłowe, ponieważ nie uwzględniono w nich udziałów, które stanowią własność rządu pośrednio, mimo że fakt ten został odnotowany w niektórych informacjach dostępnych publicznie. Zwrócono się do rządu ChRL o zmianę jego odpowiedzi na pytanie zawarte w kwestionariuszu w tej kwestii i zgłoszenie zarówno własności bezpośredniej, jak i własności pośredniej. Rząd ChRL odmówił. Tym samym Komisja nie mogła zweryfikować dokładności i poprawności przekazanych danych dotyczących wielkości własności państwa w bankach i innych instytucjach finansowych.
- (105) Po tym, jak ujawniono, że przedstawione informacje na temat udziałów dotyczyły instytucji, które już stanowiły 80 % całego sektora bankowego, rząd ChRL stwierdził, że informacje na temat pośrednich udziałów państwa nie są dostępne i tym samym żądanie Komisji było nieuzasadnione. Ponadto rząd ChRL zarzucił Komisji, że ta uznałaby współpracę ze strony rządu ChRL za niedostateczną, niezależnie od jej przebiegu. Komisja odrzuca ten drugi zarzut. Należy również wyjaśnić, że bez uzyskania jakichkolwiek innych informacji Komisja nie była w stanie zweryfikować twierdzenia, iż informacje na temat udziałów przedstawione przez rząd ChRL rzekomo „obejmowały 80 % całego sektora bankowego”. Jeżeli jednak to niezweryfikowane twierdzenie byłoby prawdziwe, informacje na temat udziałów nie stanowiłyby argumentu na poparcie stanowiska rządu ChRL w kwestii statusu prawnego przedmiotowych banków.
- (106) Komisja sformułowała zatem następujące wnioski. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że zgodnie z informacjami zawartymi w odpowiedziach rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu ICBC, Chiński Bank Rolny, Bank Chiński i CCB stanowią własność publiczną. Po drugie, Komisja zastosowała dostępne fakty w odniesieniu do Bank of Communications, China Everbright Bank, Chińskiego Banku Przemysłowego i Banku Rozwoju Shanghai Pudong, wykorzystując dostępne w aktach informacje na temat udziałów pośrednich w celu uwzględnienia tego rodzaju danych. Spośród pozostałych dziewięciu banków, których udziały większościowe według rządu ChRL rzekomo stanowiły własność prywatną, jedynie trzy banki udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Pozostałe sześć banków wykluczono zatem z dalszego dochodzenia. Jednym z tych banków był MEB, który – zgodnie z ustaleniami dokonanymi w toku weryfikacji na podstawie oceny wszystkich elementów w aktach – stanowi własność publiczną (zob. motywy 167–187). Komisja wykluczyła pozostałe dwa banki, Hua Xia Bank i Ping An Bank, z dalszego dochodzenia, gdyż odsetek kredytów, jakich banki te udzieliły producentom objętym próbą, był nieznaczny. Do celów przedmiotowego dochodzenia Komisja stwierdziła zatem, że własność publiczną stanowi dziewięć banków: ICBC, Chiński Bank Rolny, Bank Chiński, CCB, MEB, Bank of Communications, China Everbright Bank, Chiński Bank Przemysłowy i Bank Rozwoju Shanghai Pudong.
- (107) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat odsetka kredytów udzielonych przez banki, w których rząd ChRL jest największym lub jedynym udziałowcem, banki, w których rząd ChRL posiada pakiet udziałów, ale nie jest największym udziałowcem, banki, w których rząd ChRL nie posiada udziałów, oraz banki zagraniczne zarówno dla całego przemysłu, jak i dla sektora energii fotowoltaicznej. Rząd ChRL nie udzielił żadnej istotnej odpowiedzi na ten wniosek, nawet po ograniczeniu jego zakresu do banków zapewniających finansowanie na rzecz dziesięciu największych (grup) producentów eksportujących. Rząd ChRL nie zasugerował

żadnego alternatywnego źródła takich informacji. Celem tego wniosku było ustalenie, czy wzorzec kredytowania wykazuje różnice zależnie od rodzaju własności. Jeżeli z informacji tych faktycznie wynikałoby, że banki będące własnością państwa obsługują większą część sektorów przemysłu objętych preferencyjnym traktowaniem na podstawie planowania centralnego, stanowiłoby to wskazanie, że władza publiczna jest wykonywana w sposób znaczący.

- (108) W ramach dyskusji na temat przedmiotowego wniosku o informacje w trakcie wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL stwierdził, że banki w ChRL nie udzielają na rzecz sektora energii fotowoltaicznej żadnych kredytów ani linii kredytowych na warunkach preferencyjnych. Twierdzenie to jest sprzeczne z ustaleniami dotyczącymi trzech producentów eksportujących objętych próbą, z których wszyscy uzyskali kredyty lub linie kredytowe na warunkach preferencyjnych udzielone przez cztery zweryfikowane banki oraz przez pozostałe banki wymienione w motywie 29.
- (109) Komisja oparła zatem swoje ustalenia w kwestii występowania banków będących własnością państwa w charakterze organów publicznych na: odpowiedziach na kwestionariusz otrzymanych za pośrednictwem rządu ChRL w odniesieniu do EXIM, CCB, ICBC, MEB i MiB oraz otrzymanych od trzech producentów eksportujących objętych próbą; wizytach weryfikacyjnych; informacjach dostępnych z innych źródeł; wniosku o przegląd; oraz ustaleniach z pierwotnego dochodzenia, co do których ustalono, że nie uległy one zmianie.
- (110) Celem specjalnego kwestionariusza dla instytucji finansowych („dodatek A”) była weryfikacja zawartych w skardze zarzutów, że banki chińskie będące własnością państwa są organami publicznymi. Komisja zwróciła się o informacje w kwestii, czy bankom będącym własnością państwa powierzono wykonywanie funkcji rządowych w odniesieniu do przemysłu fotowoltaicznego, na przykład poprzez skład zarządu i zgromadzenia udziałowców określony w statucie, protokoły zebrań udziałowców/zarządu, narodowość udziałowców/członków zarządu, politykę kredytową oraz ocenę ryzyka w odniesieniu do kredytów udzielonych na rzecz sektora energii fotowoltaicznej i współpracujących producentów eksportujących objętych próbą.

— Weryfikacja w bankach

- (111) W piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną Komisja przewidziała weryfikację czterech banków (EXIM, ICBC, CCB i MEB), które przekazały odpowiedzi na pytania zawarte w dodatku A do kwestionariusza i udzieliły kredytów producentom eksportującym objętym próbą. Komisja podała szczegółowy niewyczerpujący wykaz zagadnień, które obejmie weryfikacja. W piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną Komisja stwierdziła, że do rządu ChRL „zwrócono się o udostępnienie wszystkich dokumentów uzupełniających, które wykorzystano do przygotowania merytorycznej odpowiedzi [rządu ChRL], w tym oryginalnych dokumentów źródłowych i wniosków”.

— EXIM

- (112) W drugim piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja poinformowała rząd ChRL, że odpowiedź EXIM do dodatku A była niekompletna i że bank ten nie przedłożył dokumentu, którego wyraźnie wymagano, tj. statutu w chińskiej i angielskiej wersji językowej. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu EXIM wskazał, że statut jest dokumentem wewnętrznym, w związku z czym go nie przedstawił. W odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków wskazano, że EXIM jest reformowany i trwa jeszcze proces zmiany statutu. W toku weryfikacji na miejscu EXIM wskazał, że reformę rozpoczęto na przełomie marca i kwietnia 2015 r., a mająca zastosowanie wersja zmienianego statusu pochodzi z 1994 r., której to wersji jednak nie przedstawił. Na wniosek o przedstawienie dowodów uzupełniających dotyczących trwającej reformy EXIM podał swoją stronę internetową. W związku z brakiem połączenia internetowego informacji tych nie można było jednak zweryfikować na miejscu.
- (113) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń rząd ChRL argumentował, że Komisja mogła zapoznać się ze stroną internetową EXIM w Brukseli przed wizytą weryfikacyjną na miejscu, aby uzyskać dowód na trwający proces reformy, lub powinna we własnym zakresie zaopatrzyć się w środki umożliwiające połączenie z internetem podczas wizyty na miejscu. W tym kontekście Komisja ponownie stwierdza, że pomimo szeregu wniosków EXIM nie przedstawił żadnej wersji swojego statutu, tj. ani wersji oryginalnej, ani zmienionej.
- (114) W toku weryfikacji Komisja zwróciła się o przekazanie egzemplarza *obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego* wydane przez Radę Państwa oraz *dokumentu dotyczącego środków w zakresie zarządzania kredytami eksportowymi udzielanymi przez Eksportowo-Importowy Bank Chiński* podmiotom sprzedającym produkty *zaawansowane technologicznie*. Eksportowo-Importowy Bank Chiński odmówił udzielenia tych informacji.

- (115) Po tym, jak ujawniono ustalenia, rząd ChRL stwierdził, że informacje na temat utworzenia EXIM można również znaleźć na stronie internetowej banku, a drugi z dokumentów wymienionych w powyższym motywie został uchylony. Rząd ChRL uznał zatem, że oba dokumenty wymienione w poprzednim motywie nie mogą stanowić podstawy zastosowania dostępnych faktów. Komisja ponownie stwierdziła, że w piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną zwrócono się zarówno do rządu ChRL, jak i do instytucji finansowych o zapewnienie łatwego dostępu na miejscu do wymaganych informacji. Komisja przypomina, że w udzielonej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu EXIM sam odniósł się do pierwszego dokumentu. Komisja musiała zatem otrzymać ten dokument w celu weryfikacji odpowiedzi na kwestionariusz. Jeżeli chodzi o drugi dokument, Komisja odnotowuje uwagę rządu ChRL odnośnie do jego uchylenia.
- (116) W odniesieniu do struktury udziałów i na podstawie odpowiedzi EXIM na kwestionariusz Komisja ustaliła, że EXIM stanowi agencję kredytów eksportowych, w której państwo posiada całościowy udział. Jeżeli chodzi o zarząd i jego skład, w trakcie wizyty weryfikacyjnej EXIM udzielił sprzecznych informacji, stwierdzając, że zarząd nie został jeszcze powołany ze względu na trwający proces reformy. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu EXIM kilkakrotnie odniósł się jednak do takiego zarządu. Nie przedstawiono składu zarządu, tym samym nie można było go zweryfikować. W rezultacie Komisja nie mogła zweryfikować ani istnienia, ani składu zarządu, ani też składu rady nadzorczej.
- (117) W odpowiedzi na kwestionariusz rząd ChRL wyjaśnił, że statut z 1994 r. reguluje funkcjonowanie EXIM, a następnie opisał to funkcjonowanie. Rząd ChRL nie przekazał jednak tego dokumentu..
- (118) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL nie zgodził się z oceną Komisji przedstawioną w motywie 113 i zauważył, że chociaż w sprawozdaniu rocznym EXIM za rok 2015 stwierdzono, iż utworzenie zarządu zostało przyspieszone, to jednak nie ma innej wzmianki o żadnym zarządzie. Komisja zauważa, że w kwestionariuszu i w drugim piśmie w sprawie uzupełnienia braków zwrócono się o przedstawienie informacji na temat składu (nie mianowania) zarządu. Dopiero podczas weryfikacji na miejscu wyjaśniono, że EXIM rzekomo nie miał zarządu w trakcie ODP.
- (119) Po zastosowaniu dostępnych faktów Komisja sformułowała następujący wniosek: Państwo, jako właściciel całościowego udziału EXIM, kontroluje EXIM, mianując członków rady nadzorczej banku. Na posiedzeniach EXIM mianowani członkowie rady nadzorczej reprezentują interesy państwa, w tym realizują założenia w zakresie polityki. W związku z brakiem zarządu kadrę kierowniczą EXIM mianuje bezpośrednio rada nadzorcza lub państwo.
- (120) Na podstawie art. 3 i 5 *regulaminu przejściowego rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa* Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są delegowani przez Radę Państwa, przed którą ponoszą odpowiedzialność.
- (121) Ponadto państwo zazwyczaj powierza agencjom kredytów eksportowych uprawnienia do wykonywania funkcji rządowych. Powierzona funkcja rządowa polega na promowaniu eksportu do państw i w zakresie towarów, które nie są objęte ubezpieczeniem komercyjnym albo są ubezpieczone według stawek, które nie są dostępne dla wszystkich eksporterów. Rządy zazwyczaj udzielają gwarancji państwowej agencji kredytów eksportowych w celu obniżenia ponoszonych przez nią kosztów finansowania zewnętrznego na rynkach kapitałowych. Istnienie tego rodzaju gwarancji państwowej jest uzasadnione powierzeniem podmiotowi uprawnień do wykonania funkcji rządowych i stanowi dowód powierzenia tego rodzaju funkcji. W ramach prowadzonej działalności tego rodzaju agencje dążą do osiągnięcia celów polityki publicznej, a mianowicie promowania eksportu. W szczególności tytuł i treść (której streszczenie zawarto w odpowiedzi na kwestionariusz) *obwieszczenia o utworzeniu EXIM* wydanego przez Radę Państwa wskazuje, że EXIM realizuje chińską politykę eksportową. Ponadto, jak opisano w sekcji 3.4.1, z tego rodzaju wsparcia na rzecz eksportu korzysta sektor energii fotowoltaicznej jako sektor strategiczny/kluczowy.
- (122) Na podstawie przedstawionych argumentów stwierdza się w oparciu o dostępne fakty, że państwo sprawowało znaczną formalną kontrolę, ustanowioną na podstawie posiadanej własności, nad bieżącą działalnością gospodarczą EXIM i powierzyło bankowi wykonywanie funkcji rządowych.
- (123) Wniosek ten potwierdza również analiza polityki kredytowej, ustalonej na podstawie sprawozdań rocznych, z której wynika, że EXIM, podejmując decyzje kredytowe, czuje się obowiązany do realizacji polityki państwa, co stwierdzono z poniższych powodów.

- (124) W odpowiedzi na żądanie wyjaśnienia prowadzonej polityki kredytowej, tj. sposobu uwzględniania planów i projektów rządowych, kwestii, czy w prowadzonej polityce kredytowej EXIM uwzględnia chiński katalog wysoko zaawansowanych technologicznie produktów przeznaczonych na wywóz (lub innych katalogów, wykazów lub planów), EXIM stwierdził, że analizuje wpływ tego rodzaju planów na programy kredytów lub kredytobiorców oraz wspiera przedsiębiorstwa, które wytwarzają produkty uwzględnione w tym katalogu. Po przeanalizowaniu sprawozdania rocznego okazało się, że w odpowiedzi EXIM celowo umniejszył znaczenie wpływu planów i projektów rządu na jego politykę kredytową. W praktyce w sprawozdaniu rocznym z 2015 r. stwierdzono, że główne zadanie EXIM polega na „ułatwianiu wywozu i przywozu chińskich produktów mechanicznych i elektronicznych, kompletnych zestawów sprzętu i produktów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie” i co ważniejsze, że „bank w pełni spełnia swoją rolę polegającą na finansowaniu polityki, realizując krajową strategię rozwoju Chin”.
- (125) Po tym, jak ujawniono ustalenia, rząd ChRL twierdził, że ułatwianie eksportu nie musi oznaczać udzielania pożyczek na warunkach preferencyjnych, a krajowa strategia rozwoju obejmuje wszystkie aspekty chińskiej gospodarki. Celem motywu 124 jest jednak wykazanie, że plany i projekty rządu mają w rzeczywistości wpływ na politykę kredytową EXIM, co widać na podstawie powierzonych mu uprawnień. Uwaga zgłoszona przez rząd ChRL zostaje zatem odrzucona.
- (126) Jeżeli chodzi o statystyki dotyczące wywozu różnych kategorii produktów, o przedstawienie których zwrócono się w kwestionariuszu, EXIM nie przedstawił żądanych informacji, powołując się na klauzule poufności. W trakcie wizyty weryfikacyjnej EXIM zmienił zdanie i stwierdził, że informacje te nie są dostępne. Komisja nie rozumie, z czego wynika powyższa zmiana podejścia EXIM oraz w jaki sposób udzielenie skonsolidowanych danych, które nie dotyczą konkretnych klientów, może stanowić naruszenie klauzul poufności. EXIM dostarczył jednak ogólne wartości handlowe dla trzech lat, ale nie przedstawił tej informacji w odniesieniu do ODP ani przed wizytą weryfikacyjną, ani po niej. W rezultacie Komisja nie miała możliwości zweryfikowania ogólnych wartości handlowych kredytów eksportowych w ODP, ani danych dotyczących odsetka kredytów eksportowych dla sektora energii fotowoltaicznej.
- (127) Rząd ChRL wyraził zdziwienie w odniesieniu do – zdaniem Komisji – sprzecznych stwierdzeń przedstawionych w motywie 113. Komisja odnotowuje, że EXIM nie przedstawił żadnych statystyk dotyczących wywozu różnych kategorii produktów. Dane przedstawione w trakcie wizyty weryfikacyjnej dotyczyły ogólnych wartości handlowych. Gdyby przedstawiono wyżej wymienione statystyki, Komisja mogłaby wyodrębnić dane dotyczące produktu objętego postępowaniem, co nie było możliwe na podstawie danych, które ostatecznie przedstawiono w trakcie wizyty weryfikacyjnej (wyłącznie dane ogólne). Rząd ChRL twierdził również, że Komisja mogła ekstrapolować dane za okres objęty dochodzeniem przeglądowym, wykorzystując przedstawione ogólne wartości handlowe za trzy lata; nie jest to działanie prawidłowe, gdyż tego rodzaju danych nie przedstawiano co miesiąc (jak wyjaśniono w motywie 11, okres objęty dochodzeniem to okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r.).
- (128) Podczas weryfikacji Komisja starała się zweryfikować ocenę zdolności kredytowej dziesięciu największych producentów eksportujących produktu objętego przeglądem, w tym trzech producentów objętych próbą. EXIM stwierdził, że dostępu do takich informacji nie można przyznać z uwagi na obowiązek zachowania poufności. Podczas próby zweryfikowania systemu oceny zdolności kredytowej EXIM nawet za pomocą pustego formularza oceny EXIM odmówił dostępu do tego pustego dokumentu, ponieważ twierdził, że zawiera tajne informacje biznesowe.
- (129) Po tym, jak ujawniono ustalenia, rząd ChRL przywołał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i sprawozdanie roczne EXIM za rok 2015, na podstawie których wyraźnie widać, że ocena ryzyka stanowi istotne działanie poprzedzające podjęcie decyzji kredytowych. Nawet jeżeli przyjęto by, że faktycznie tego rodzaju działanie stanowi element ogólnej polityki banku, to jednak EXIM nie przedstawił przykładów jego realizacji przynajmniej w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Przedmiotowa uwaga nie spowodowała zatem zmiany ustaleń Komisji.
- (130) Komisja zwróciła się również o udostępnienie kopii sprawozdania rocznego EXIM za 2015 r. Początkowo EXIM twierdził, iż taki dokument nie może być przekazany ani omawiany, chociaż okazało się, że żądany dokument został już udostępniony na jego stronie internetowej. Komisja mogła ostatecznie zapoznać się z danym dokumentem przez internet, jednak początkowo miała zakaz pobrania wydruku dokumentu i sporządzania jakichkolwiek notatek. Żądany dokument został ostatecznie przekazany, ale dopiero, gdy przedstawiciele EXIM opuścili placówkę, w której odbywała się weryfikacja, i gdy niemożliwe było jego dalsze omówienie.

- (131) Po wysłaniu przez Komisję pisma dotyczącego rozważenia stosowania art. 28 rząd ChRL twierdził, że stosowanie art. 28 jest nieuzasadnione, chociaż podczas procesu weryfikacji bank EXIM odmówił pierwotnie dostępu do publicznie dostępnego dokumentu, który ostatecznie został zapewniony przez rząd ChRL po weryfikacji. Rząd ChRL zauważył, że nie ma znaczenia, kto dostarczył dokument.
- (132) Komisja twierdzi, że opóźnienie w dostarczeniu sprawozdania rocznego za 2015 r. było tylko jednym z powodów zastosowania art. 28 (zob. motywy 112–118). Należy podkreślić, że poprzez odmowę dostępu do publicznie dostępnego dokumentu i odmowę omówienia go w czasie przeznaczonym dla odpowiedniej instytucji finansowej bank EXIM zakłócał i opóźniał proces weryfikacji. Ponadto w związku z tym, że dokument przekazano po wyjściu przedstawicieli banku EXIM, Komisja nie mogła omówić i zweryfikować danego dokumentu w sposób zadowalający. Komisja uważa zatem, że wspomniana instytucja finansowa znacznie utrudniła proces weryfikacji.
- (133) Jeżeli chodzi o dokumenty dotyczące ustanawiania operacji prowadzonych przez bank EXIM i zarządzania tymi operacjami, tj. *obwieszczenie o utworzeniu EXIM wydane przez Radę Państwa* oraz statut, rząd ChRL twierdził, że żądane dokumenty nie miały żadnego związku z programem subsydiowania lub producentami eksportującymi, że Komisja posuwa się za daleko w poszukiwaniu informacji („fishing expedition”) oraz że nie było podstaw prawnych do prowadzenia dochodzenia w sprawie programu, który nie został objęty środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia.
- (134) W tym względzie Komisja zauważa, że przedmiotowe dokumenty były potrzebne do celów dochodzenia, w szczególności do celów ustalenia, czy EXIM przyznano uprawnienia do wykonywania funkcji rządowych, oraz że w odniesieniu do innych współpracujących instytucji finansowych wymagano podobnych dokumentów i zostały one dostarczone przez rząd ChRL. Należy też zauważyć, że bank EXIM w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zawarł kilka odniesień do tych dokumentów, jeżeli chodzi o własność, zarządzanie, nadzór i prowadzone operacje, dlatego konieczna była weryfikacja tych dokumentów. Co więcej, niektórzy producenci eksportujący objęci próbą wskazali, że prowadzili transakcje finansowe ze wspomnianą instytucją finansową, co stanowiło kolejny aspekt, który Komisja pragnęła zweryfikować i który świadczy o tym, że bank EXIM brał udział w subsydiowaniu związanym z subsydiami objętymi środkami wyrównawczymi w pierwotnym dochodzeniu.
- (135) Ponadto tytuł i treść *obwieszczenia o utworzeniu EXIM* wydanego przez Radę Państwa świadczą – w zakresie, w jakim jest to możliwe do wywnioskowania na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu – o tym, że za pośrednictwem EXIM rząd ChRL realizuje cele polityki publicznej, a co za tym idzie powierza mu wykonywanie funkcji rządowych.
- (136) Z tych względów po zastosowaniu dostępnych faktów Komisja stwierdziła, że EXIM jest organem publicznym.

— ICBC

- (137) Na podstawie odpowiedzi ICBC na pytania zawarte w kwestionariuszu, potwierdzone sprawozdaniem rocznym ICBC za rok 2015, Komisja ustaliła, że do państwa należy ponad 50 % udziałów. ICBC formalnie znajduje się zatem pod kontrolą państwa.
- (138) Komisja wykazała również – na podstawie statutu, a konkretnie jego rozdziałów 8–10 oraz odpowiedzi ICBC na pytania zawarte w kwestionariuszu – że rząd ChRL dzięki posiadanym udziałom i za pośrednictwem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin ma prawo do obsadzania najważniejszych stanowisk kierowniczych tego banku, takich jak przewodniczący zarządu, wiceprzewodniczący zarządu, dyrektor wykonawczy, przewodniczący rady nadzorczej, prezes i wiceprezes. Ponadto zgodnie ze statutem ICBC do zadań zarządu należy między innymi: zwoływanie zgromadzeń udziałowców, podejmowanie decyzji w sprawie strategii biznesowej i budżetu banku, podejmowanie decyzji dotyczących inwestycji (i połączeń), podejmowanie decyzji o odwołaniu członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, ustanawianie systemu zarządzania ryzykiem, podejmowanie decyzji dotyczących tworzenia działów i oddziałów itp. Na podstawie tego niewyczerpującego wykazu obowiązków widać, że państwo sprawuje znaczną kontrolę nad bieżącą działalnością ICBC.

- (139) Artykuł 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich banków prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Potrzeby w odniesieniu do krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz politykę przemysłową państwa ustanawia się w drodze planowania centralnego, jak wskazano powyżej w sekcji 3.2. Jedną z takich potrzeb jest promowanie sektora energii fotowoltaicznej.
- (140) Sądy unijne uznają realizację celów polityki gospodarczej za element wykonywania władzy publicznej ⁽³¹⁾.
- (141) W art. 34 ustawy bankowej wszystkim bankom nadaje się zatem uprawnienia do wykonywania funkcji rządowej. W przypadku ICBC rząd ChRL mógł wykonywać tę funkcję rządową poprzez sprawowanie formalnej kontroli dzięki posiadanym udziałom i wynikającym z nich uprawnieniom przekazanym rządowi ChRL zgodnie ze statutem.
- (142) Ponadto, analizując faktyczną politykę kredytową ICBC, Komisja dążyła do wykazania, że kontrola była sprawowana w sposób znaczący.
- (143) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o udzielenie istotnych informacji, aby ustalić, w jaki sposób banki w ChRL przeprowadzają ocenę ryzyka kredytowego przedsiębiorstw z sektora fotowoltaicznego przed podjęciem decyzji w sprawie ewentualnego udzielenia im kredytów (lub udostępnienia linii kredytowych) oraz w sprawie warunków udzielanych kredytów. W dodatku A do kwestionariusza Komisja zwróciła się o przekazanie informacji o sposobie, w jaki banki uwzględniają ryzyko, oceniają zdolność kredytową kredytobiorcy, o wysokości premii z tytułu ryzyka pobieranych od różnych przedsiębiorstw/sektorów w ChRL, o czynnikach uwzględnianych przez banki przy ocenie wniosków kredytowych lub wniosków o udostępnienie linii kredytowej. Komisja zwróciła się również o udostępnienie opisu wniosku kredytowego i procesu jego zatwierdzenia. Chociaż ICBC udzielił opisowej odpowiedzi na postawione powyżej pytania, ani rząd ChRL, ani ICBC nie dostarczyły zadowalających potwierdzających dowodów w tym względzie. Podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja zwróciła się o udostępnienie potwierdzających dowodów dotyczących opisowej odpowiedzi. Rząd ChRL udzielił jednak jedynie odpowiedzi o charakterze ogólnym, niepopartych żadnymi dowodami potwierdzającymi faktyczne przeprowadzanie jakiegokolwiek oceny ryzyka kredytowego.
- (144) Komisja zwróciła się również do producentów eksportujących objętych próbą o przedstawienie podobnych informacji oraz starała się je zweryfikować podczas wizyt weryfikacyjnych na miejscu u producentów eksportujących objętych próbą. Większość producentów eksportujących odpowiedziała, że banki żądają określonych dokumentów (takich jak sprawozdania finansowe) oraz przeprowadzają pewnego rodzaju analizy ryzyka kredytowego przed udzieleniem kredytów. Nie byli jednak w stanie poprzeć swoich twierdzeń żadnymi dowodami, np. dostarczonymi przez nich dokumentami. Podczas weryfikacji na miejscu Komisja zwróciła się o przedstawienie dowodów (np. korespondencji itp.) potwierdzających, że banki istotnie żądały takich dokumentów, lub że przedsiębiorstwa dostarczyły im takie dokumenty, lub jakiegokolwiek sprawozdania wydanego przez banki potwierdzającego faktyczne przeprowadzenie takiej analizy ryzyka kredytowego. Grupy producentów eksportujących objęte próbą nie były jednak w stanie ani przedstawić takich dowodów, ani żadnych innych dowodów na poparcie swoich twierdzeń.
- (145) Pierwszą napotkaną przeszkodą w tym względzie była odmowa rządu ChRL dotycząca przedstawienia informacji określonych powyżej w sekcji 3.1. Drugą przeszkodą była odmowa rządu ChRL dotycząca udzielenia jakiegokolwiek dostępu do oceny zdolności kredytowej przeprowadzonej przez ICBC.
- (146) W piśmie w sprawie uzupełnienia braków z dnia 14 marca 2016 r. Komisja poinformowała rząd ChRL o tym, że odpowiedź ICBC do dodatku A była niekompletna, ponieważ nie zawierała następujących wymaganych informacji: danych na temat kredytów udzielonych dziesięciu największym producentom eksportującym produktu objętego przeglądem; kompletnej odpowiedzi dotyczącej oceny zdolności kredytowej; danych na temat wsparcia ze strony banku na rzecz wdrożenia planów i projektów rządu.
- (147) Jeżeli chodzi o kredyty lub linie kredytowe udzielone dziesięciu największym producentom eksportującym produktu objętego przeglądem, ICBC nie przekazał żadnych informacji i odniósł się do zobowiązań prawnych i umownych dotyczących poufności, zgodnie z którymi nie może ujawniać informacji na temat kredytów udzielonych określonym przedsiębiorstwom bez ich zgody. Do celów ustalenia korzyści w przypadku trzech współpracujących producentów objętych próbą Komisja ostatecznie mogła jednak oprzeć się na zweryfikowanych informacjach przekazanych w ramach ich odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽³¹⁾ Wyrok w sprawie C-234/84, Belgia przeciwko Komisji, Rec. 1986, s. 2263, pkt 14; wyrok w sprawie C-40/85, Belgia przeciwko Komisji, Rec. 1986, s. 2321, pkt 13; wyrok w sprawach połączonych C-278/92–C-280/92, Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1994, s. I-4103, pkt 22; oraz wyrok w sprawie C-334/99, Niemcy przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. I-1139, pkt 134.

- (148) Podczas weryfikacji Komisja starała się zweryfikować ocenę zdolności kredytowej producentów eksportujących objętych próbą, dziesięciu największych producentów eksportujących oraz całego sektora fotowoltaicznego. ICBC nie dostarczył żadnych informacji na ten temat i odniósł się do kwestii poufności. Wskazał również, że nie przechowuje w swojej siedzibie głównej sprawozdań dotyczących producentów z sektora fotowoltaicznego. Chociaż ICBC zezwolił Komisji na szybkie przejrzenie wybranego przez nią sprawozdania z oceny, należy zauważyć, że dokument ten nie dotyczył żadnego ze współpracujących przedsiębiorstw ani sektora fotowoltaicznego. Ponadto, ze względu na termin jego złożenia (w języku chińskim), Komisja nie była w stanie zrozumieć treści w dostępnym czasie podczas wizyty weryfikacyjnej. Co więcej, Komisji nie zezwolono na sporządzenie kopii dokumentu. W odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i piśmie w sprawie uzupełnienia braków ICBC twierdził, że „podczas oceniania kredytów/linii kredytowej nie uwzględniał polityki przemysłowej rządu, rządowych planów, projektów ani innych przepisów”. Wydaje się jednak, że sprawozdanie roczne banku jest sprzeczne z tym oświadczeniem, ponieważ stwierdzono w nim, że ICBC „dostosował i usprawnił przemysłową politykę kredytową w celu zapewnienia wsparcia finansowego gospodarce realnej zgodnie z polityką makroekonomiczną, panującymi trendami w polityce przemysłowej i charakterem operacji przemysłowych oraz ważnymi inicjatywami strategicznymi państwa” oraz że ICBC „wspierał przedsiębiorstwa oszczędzające energię i chroniące środowisko, a także promował rozwój globalny znaczących zakładów produkcyjnych”.
- (149) Po tym, jak ujawniono ustalenia, rząd ChRL stwierdził, że przyjęta przez Komisję interpretacja cytatów, a w szczególności pojawiającego się w nich terminu „wsparcie”, przedstawiona w motywie 148, jest błędna. Rząd ChRL przedstawił ponadto szereg cytatów pochodzących ze sprawozdania rocznego dwóch belgijskich banków (tj. KBC i Belfius) i banku niemieckiego (tj. Deutsche Bank), w których również użyto terminu „wsparcie”. O ile termin „wsparcie” faktycznie zależy od kontekstu może mieć wiele znaczeń, sformułowanie pochodzące ze sprawozdania rocznego ICBC dotyczy „wsparcia finansowego”. Na podstawie powyższego oraz pozostałych cytatów przytoczonych w motywie 139 i innych ustaleń, takich jak fakt, że ICBC udzielał pożyczek na warunkach preferencyjnych i linii kredytowych niektórym producentom eksportującym objętym próbą w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, sformułowano wniosek, że ICBC, przeprowadzając ocenę odnośnie do kredytu/linii kredytowej, uwzględniła rządową politykę przemysłową, plany lub projekty rządu lub inne regulacje. Komisja podtrzymuje zatem swoje ustalenia przedstawione w motywach 139–148.
- (150) Na podstawie oceny wszystkich dostępnych faktów w aktach Komisja stwierdza, że bank ICBC udzielił kredytu trzem producentom objętym próbą, reprezentatywnym dla sektora energii fotowoltaicznej, bez przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej, ponieważ bank nie zdołał udowodnić przeprowadzenia tego rodzaju oceny. W związku z tym można wnioskować, że bankowi ICBC powierzono wykonywanie władzy w imieniu rządu, co też uczynił, udzielając kredytów zgodnie z wymogami planowania centralnego, i tym samym wykonywał funkcje rządowe. Wniosek ten potwierdzają fragmenty sprawozdań rocznych.
- (151) Podsumowując, Komisja ustaliła, że ICBC jest organem publicznym.
- CCB
- (152) Na podstawie sprawozdań rocznych CCB za rok 2015 Komisja ustaliła, że do państwa należy ponad 50 % udziałów. CCB formalnie znajduje się zatem pod kontrolą państwa.
- (153) Jak potwierdził bank CCB w toku procedury administracyjnej oraz zgodnie z rozdziałem 11 i 12 statutu, rząd ChRL jako główny udziałowiec ma prawo do powoływania większości członków zarządu, który stanowi agencję wykonawczą walnego zgromadzenia udziałowców zajmującą się zarządzaniem CCB i ponoszącą przed nim odpowiedzialność. To samo dotyczy rady nadzorczej, czyli organu nadzorczego banku, jak stanowi rozdział 16 statutu. Ponadto zgodnie ze statutem CCB i protokołem posiedzenia zarządu do zadań zarządu należy między innymi: podejmowanie decyzji w sprawie budżetu banku, podejmowanie decyzji inwestycyjnych, decyzji w sprawie odwołania głównego audytora wykonawczego i sekretarza zarządu. Zarząd CCB reprezentuje 10 członków niewykonawczych Rady Dyrektorów, w skład której wchodzi łącznie z 15 członków. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków ilustruje znaczną kontrolę państwa nad bieżącą działalnością CCB.
- (154) Podczas weryfikacji Komisja starała się zweryfikować ocenę zdolności kredytowej producentów eksportujących objętych próbą i całego sektora fotowoltaicznego. CCB nie dostarczył żadnych informacji na ten temat i odniósł się do kwestii poufności. W związku z naciskiem Komisji dokumenty dotyczące zdolności kredytowej zostały na krótko udostępnione do przejrzenia. W tym względzie należy zaznaczyć, że z uwagi na kwestie praktyczne, tj. fakt, że dokumenty, które zostały sporządzone w języku chińskim, udostępniono do wglądu jedynie na krótko i nie można ich było zabrać jako dowodu rzeczowego, Komisja nie była w zadowalający sposób

zweryfikować informacji zawartych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto należy również zauważyć, że wspomniane dokumenty nie dotyczyły ani danego sektora, ani ODP. Gdy Komisja zasugerowała, aby udostępniono jej anonimową wersję wymaganych dokumentów, by mogła je zabrać jako dowody rzeczowe, podmiot finansowy odmówił. W związku z tym nie można stwierdzić, jak twierdzi rząd ChRL, że podmiot finansowy działał w miarę swoich najlepszych możliwości.

- (155) W kwestii zastosowania art. 28 w odpowiedzi na pismo Komisji rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie może oczekiwać, iż urzędnicy bankowi umożliwią jej uzyskanie egzemplarzy wszelkiego rodzaju dokumentów i nieograniczonego dostępu do tego rodzaju informacji, ponieważ obowiązują ich zasady poufności. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że Komisja nałożyła nadmierny ciężar dowodu na państwo wywozu i na rzekomo niezależne banki.
- (156) Komisja nie zażądała „wszelkiego rodzaju dokumentów” ani „nieograniczonego dostępu” do nich. Dlatego też należy odrzucić uwagę, że Komisja nałożyła nadmierny ciężar dowodu na rząd ChRL lub instytucje finansowe.
- (157) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL przekazał ogólną uwagę dotyczącą czterech banków, w których Komisja przeprowadziła kontrole na miejscu, zgodnie z którą analiza Komisji jest ewidentnie stronnicza, ponieważ w sprawozdaniach rocznych banków, których dotyczyła wizyta, przedstawiono dowody, zgodnie z którymi banki te nie udzielają kredytów preferencyjnych promowanym sektorom.
- (158) W uzupełnieniu do tej uwagi rząd ChRL dodał, że w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia Komisja wskazała decyzję nr 40 zawierającą wykaz promowanych sektorów, jak ustalono w motywie 191 rozporządzenia pierwotnego. Rząd ChRL znalazł informacje sprzeczne z tym ustaleniem w sprawozdaniach rocznych dwóch z czterech zweryfikowanych banków, w których pojawia się wzmianka dotycząca surowszych standardów dotyczących wejścia na rynek lub ograniczenia pożyczek udzielanych sektorom wymienionym w decyzji nr 40 jako promowane sektory.
- (159) Komisja pragnie podkreślić, że w toku dochodzenia ustalono, iż cztery banki zweryfikowane przez Komisję w rzeczywistości udzieliły kredytów preferencyjnych lub linii kredytowych trzem producentom eksportującym objętym próbą. Ustalenia te, które są sprzeczne z uwagami rządu ChRL przytoczonymi w dwóch powyższych motywach, opierają się na informacjach przekazanych przez producentów eksportujących objętych próbą. Żaden z banków nie przedstawił danych liczbowych dotyczących pożyczek lub linii kredytowych przyznanych ogółem trzem przedsiębiorstwom objętym próbą lub sektorowi energii fotowoltaicznej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym istniała rozbieżność między zweryfikowanymi informacjami otrzymanymi od przedsiębiorstw objętych próbą a sprawozdaniami rocznymi dwóch banków, których wypowiedzi przytoczono. Komisja potraktowała preferencyjnie informacje otrzymane na miejscu od przedsiębiorstw objętych próbą, a tym samym odrzuciła uwagę rządu ChRL. W odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i piśmie w sprawie uzupełnienia braków CCB wskazał, że bank może uznać politykę przemysłową rządu za punkt odniesienia, ale nie jest ona wiążąca dla decyzji banku, jeżeli chodzi o jego politykę kredytową. W sprawozdaniu rocznym banku potwierdzono jednak, że CCB realizuje plany rządowe, o czym świadczą następujące fragmenty: „Grupa aktywnie odpowiedziała na reformę strukturalną państwa po stronie podaży i odpowiednio zareagowała na strategię rozwojowe [...]. Zapewniliśmy wsparcie [...] strategicznym wschodzącym gałęziom przemysłu.”; „w 2015 r. zgodnie z krajową polityką przemysłową i zmianami w zewnętrznym środowisku operacyjnym Grupa odpowiednio zoptymalizowała politykę kredytową [...]”.
- (160) W uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń rząd ChRL zauważył, że przytoczony cytat o następującej treści: „w 2015 r. zgodnie z krajową polityką przemysłową i zmianami w zewnętrznym środowisku operacyjnym Grupa odpowiednio zoptymalizowała politykę kredytową [...]” nie oznacza, że bank udzielał określonym sektorom kredytów preferencyjnych. Komisja odrzuca tę uwagę, ponieważ przytoczone zdanie należy interpretować w związku z pozostałymi zdaniami przytoczonymi w poprzednim motywie. W każdym przypadku argument rządu ChRL nie jest jasny, ponieważ dotyczy MEB, podczas gdy przytoczone zdanie pochodzi ze sprawozdania rocznego CCB. Na potrzeby argumentacji Komisja przyjmuje, że „MEB” było błędem typograficznym.
- (161) Rząd ChRL zakwestionował również przytoczony cytat w brzmieniu: „grupa aktywnie odpowiedziała na reformę strukturalną państwa po stronie podaży i odpowiednio zareagowała na strategię rozwojowe [...]”, twierdząc, że został on wyjęty z kontekstu i w ogóle nie dotyczy promowanych, strategicznych lub nowo powstałych sektorów lub branż oraz że Komisja w każdym razie błędnie zinterpretowała zastosowanie słowa „nowo powstały” w sprawozdaniu rocznym CCB. Komisja zauważa, że pełna treść zawierająca przedmiotowe zdanie przytoczona poniżej jest następująca (kursywę dodano): „Znacznie przyspieszyliśmy rozwój gospodarki realnej. Grupa

aktywnie odpowiedziała na reformę strukturalną państwa po stronie podaży i odpowiednio zareagowała na strategię rozwojową, w tym na koncepcję »Jeden pas i jeden szlak«, strefy wolnego handlu, skoordynowany rozwój regionu Pekin-Tiencin-Hebei oraz pas gospodarczy rzeki Jangcy. Zapewniliśmy wsparcie najważniejszym projektom budowlanym, nowym rodzajom urbanizacji, nowemu budownictwu na obszarach wiejskich oraz *strategicznym wschodzącym gałęziom przemysłu*”. Ponieważ przytoczone cytaty również należy interpretować w związku ze sobą nawzajem, Komisja nie miała powodu, by zmienić ustalenia określone w motywie 159.

- (162) Rząd ChRL zauważył również, że w sprawozdaniu rocznym CCB szczegółowo opisano analizę ryzyka kredytowego i system zarządzania banku. Rząd ChRL nie przedstawił jednak żadnych nowych elementów w tej kwestii. W każdym razie są one abstrakcyjne i nie umożliwiają przeprowadzenia oceny poszczególnych przypadków ani nie stanowią one dowodu na to, że taka ocena faktycznie ma miejsce. Komisja nie widziała zatem żadnego powodu, by zmienić ustalenia przedstawione w motywach 152–159.
- (163) W odpowiedzi na pismo Komisji dotyczące rozważenia stosowania art. 28 rząd ChRL twierdził, że wymagane dokumenty w każdym przypadku nie miały znaczenia dla weryfikacji oraz że Komisja powinna polegać na informacjach, które może zebrać lub które umieszczono już w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Twierdził również, że dokumenty, które nie zostały przekazane przez CCB (lub rząd ChRL), nie dawały podstaw do stosowania art. 28.
- (164) W tym względzie należy zauważyć, że wymagane dokumenty były niezbędne w celu zweryfikowania oświadczeń zawartych w odpowiedzi na kwestionariusz oraz że Komisja nie mogła być usatysfakcjonowana przekazanymi dokumentami, ponieważ nie dotyczą one złożonych oświadczeń lub potwierdzają je tylko częściowo. Wobec braku jakiegokolwiek zweryfikowanego dokumentu poświadczającego przeprowadzenie przez bank właściwej oceny ryzyka Komisja podtrzymała wniosek, zgodnie z którym CCB nie przeprowadzał ocen zdolności kredytowej. Celem udzielania kredytów przez ten bank było raczej wdrożenie polityki rządowej poprzez udzielanie przedsiębiorstwom objętym próbą kredytów preferencyjnych.
- (165) Na podstawie oceny wszystkich dostępnych faktów w aktach Komisja stwierdza, że CCB udzielił kredytu dwóm producentom objętym próbą, reprezentatywnym dla sektora energii fotowoltaicznej, bez przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej, ponieważ bank nie zdołał udowodnić przeprowadzenia tego rodzaju oceny. W związku z tym można wnioskować, że bankowi CCB powierzono wykonywanie władzy w imieniu rządu, co też uczynił, udzielając kredytów zgodnie z wymogami planowania centralnego. Bank pełnił zatem funkcje rządowe. Wniosek ten potwierdzają fragmenty sprawozdań rocznych.
- (166) Komisja stwierdza zatem, że CCB jest organem publicznym.

— MEB

- (167) Komisja stwierdziła, że MEB należy do Chińskiej Grupy Kupieckiej, konglomeratu państwowego nadzorowanego bezpośrednio przez Państwową Komisję ds. Nadzoru nad Aktywami i Zarządzania Aktywami Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej⁽³²⁾. Na podstawie sprawozdań rocznych z lat 2014 i 2015 Komisja stwierdziła również, że bank jest pośrednio własnością państwa. MEB formalnie znajduje się zatem pod kontrolą państwa.
- (168) Jak stwierdzono w rozdziałach 10 i 13 statutu, państwo – jako akcjonariusz większościowy – ma prawo do wyznaczania większości członków zarządu i rady nadzorczej. Według statutu MEB do obowiązków zarządu należy między innymi zwoływanie posiedzeń akcjonariuszy, opracowywanie biznesplanu i planu inwestycyjnego banku, ustanowienie strategii zarządzania kapitałem i planu budżetowego, podejmowanie decyzji dotyczących podziału zysku oraz powoływanie lub odwoływanie członków kadry kierowniczej wyższego szczebla. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków ilustruje znaczną kontrolę państwa nad bieżącą działalnością MEB.

⁽³²⁾ http://www.cmhk.com/main/a/2016/a26/a30448_30530.shtml

- (169) Podczas weryfikacji Komisja starała się zweryfikować ocenę zdolności kredytowej producentów eksportujących objętych próbą i całego sektora fotowoltaicznego. MEB nie dostarczył żadnych informacji na ten temat i odniósł się do kwestii poufności. W związku z naciskiem Komisji dokumenty dotyczące zdolności kredytowej zostały na krótko udostępnione do przejrzania. Mimo że dokumenty te dotyczyły danego sektora, nie dotyczyły określonego ODP. W szczególności MEB nie przedstawił dokumentów dotyczących polityki kredytowej z lat 2014–2015 na żądanie Komisji i zezwolił jej tylko na szybkie przejrzanie dokumentu dotyczącego polityki kredytowej z 2016 r. (który nie należy do ODP). Komisji nie zezwolono jednak na zabranie dokumentu jako dowodu rzeczowego. Mimo że MEB zezwolił Komisji na przejrzanie dokumentu dotyczącego oceny zdolności kredytowej przedsiębiorstwa (w języku chińskim), należy zauważyć, że nie zezwolił jej na sporządzenie jakichkolwiek notatek na temat wspomnianego powyżej dokumentu ani na zabranie jego kopii. Uniemożliwiło to odpowiednie zrozumienie treści w ograniczonym przedziale czasowym dostępnym podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (170) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że z uwagi na fakt, iż Komisja bazowała na istnieniu sprawozdania kredytowego, uznała, iż banki przeprowadzają oceny ryzyka kredytowego.
- (171) W tym względzie oraz zgodnie z tym, co stwierdzono w sekcjach 3.1 i 3.4.1 powyżej, przypomina się, że ani rząd ChRL, ani poszczególne banki nie przedstawili wystarczających dowodów dotyczących rzekomo przeprowadzonej przez nie oceny kredytowej ani – mówiąc bardziej szczegółowo – nie przekazali informacji dotyczących sposobu uwzględniania przez banki ryzyka i oceniania zdolności kredytowej kredytobiorcy, informacji dotyczących wysokości premii z tytułu ryzyka pobieranych od różnych przedsiębiorstw/sektorów w ChRL oraz czynników uwzględnianych przez banki przy ocenie wniosków kredytowych lub wniosków o udostępnienie linii kredytowej. Samego istnienia sprawozdania z przyznania kredytu w języku chińskim – który Komisja mogła pobieżnie przejrzeć podczas wizyty weryfikacyjnej w jednym z banków – nie można uznać za wystarczający dowód na to, by wykazać, że banki (a nie tylko jeden bank, który udostępnił sprawozdanie z przyznania kredytu, jak określono powyżej) przeprowadzały oceny kredytowe. W każdym razie w sprawozdaniu wyraźnie wspomniano, że jednym z powodów przyznania kredytu jest wsparcie ze strony rządu, co potwierdza, że ocena kredytowa nie była oparta na mechanizmach rynkowych.
- (172) Rząd ChRL stwierdził również, że porównanie poziomu stopy procentowej kredytu udzielonego producentom współpracującym objętym próbą z poziomem stopy procentowej kredytu udzielonego LBCh było sprzeczne z wnioskiem, iż nie przeprowadzono oceny ryzyka kredytowego.
- (173) W tej kwestii należy zauważyć, że powyższe porównanie jest niewłaściwe, ponieważ nie istnieje żadne powiązanie między wielkością poziomu referencyjnego LBCh a faktem, że banki nie przeprowadzają ocen ryzyka kredytowego. Komisja nie kwestionuje istnienia marży w stosunku do poziomu referencyjnego LBCh; Komisja jest zdania, że marża ta nie jest zgodna z warunkami rynkowymi, lecz odzwierciedla cel banków, jakim jest realizacja polityki rządu ChRL służącej promowaniu sektora fotowoltaicznego.
- (174) W odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i piśmie w sprawie uzupełnienia braków MEB wskazał, że nie uwzględnił polityki rządowej podczas podejmowania decyzji w sprawie polityki kredytowej. W sprawozdaniu rocznym banku potwierdzono jednak, że MEB realizuje plany rządowe, o czym świadczą następujące fragmenty: „MEB jest prowadzony zgodnie z krajową polityką przemysłową”; „zarząd, rada nadzorcza i specjalne komitety rzetelnie realizowały politykę krajową”.
- (175) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL odwołał się do pisma Komisji z dnia 23 września 2016 r., które zawierało cytaty ze sprawozdania rocznego MEB z 2015 r. przypominający pierwszy cytat przytoczony w motywie 174. Rząd ChRL zauważył, że przytoczony fragment „prowadzony zgodnie z krajową polityką przemysłową” nie odnosi się do MEB, lecz do CMB Financial Leasing. Komisja zauważa, że CMB Financial Leasing należy w całości do MeB.
- (176) Rząd ChRL zauważył również, że proces oceny ryzyka kredytowego został szczegółowo opisany w sprawozdaniu rocznym MEB oraz że sektor fotowoltaiczny nie jest jednym z dziesięciu sektorów, które przodują w uzyskiwaniu kredytów od tego banku. Rząd ChRL nie widzi zatem żadnej sprzeczności między oświadczeniami MEB zawartymi w odpowiedzi na kwestionariusz i na pismo w sprawie uzupełnienia braków a informacjami zawartymi w sprawozdaniu rocznym. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych nowych faktów poza wskazaniem, że jedna z przytoczonych wypowiedzi dotyczy podmiotu będącego całkowitą własnością MEB. Wobec braku jakiegokolwiek zweryfikowanego dokumentu poświadczającego przeprowadzenie przez bank właściwej oceny ryzyka zamiast realizowania polityki przemysłowej mającej na celu wsparcie sektora energii fotowoltaicznej Komisja

podtrzymała swój wniosek, zgodnie z którym MEB nie przeprowadzał ocen zdolności kredytowej. Celem udzielania kredytów przez ten bank było raczej wdrożenie polityki rządowej poprzez udzielanie przedsiębiorstwom objętym próbą kredytów preferencyjnych.

- (177) Jeżeli chodzi o decyzje kredytowe oraz o to, czy instytucje finansowe uwzględniają rządową politykę przemysłową i rządowe plany przemysłowe, rząd ChRL twierdził, że odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez różne banki stanowią najbardziej bezpośrednie i kluczowe fakty i dowody, na których Komisja powinna oprzeć swoją analizę.
- (178) Jak wynika z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które opisano w motywach 137–185, odpowiedzi te były rozbieżne, lecz panowała w nich ogólna tendencja do zaprzeczania istnieniu mechanizmu wykonywania władzy w imieniu rządu lub przynajmniej do minimalizowania jej wykonywania.
- (179) Roczne sprawozdania każdego z banków zawierają jednak wyraźne odniesienia do takich polityk, planów rządowych lub strategicznych wschodzących gałęzi przemysłu jako wytyczne w odniesieniu do świadczonych przez te banki usług finansowych. Rząd ChRL uważa, że takie oświadczenia nie są sprzeczne, ponieważ odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu nie są zgodne z treścią rocznych sprawozdań banków. Komisja uważa jednak, że oświadczenia zawarte w sprawozdaniach rocznych banków, o których mowa powyżej, wyraźnie stoją w sprzeczności z oświadczeniami tych samych banków przedstawionymi w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (180) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wyraził swój sprzeciw wobec stwierdzenia, że Komisja nie miała możliwości sprawdzenia przebiegu wystawiania oceny kredytowej ani procesu podejmowania decyzji kredytowych. Rząd ChRL odniósł się w związku z tym do dokumentów przekazanych Komisji przez CCB, MEB i ICBC podczas kontroli na miejscu. Komisja przypomina, że w dokumentach tych występowały braki określone w motywach 148 i 169 powyżej.
- (181) Rząd ChRL odniósł się również do sprawozdań rocznych instytucji finansowych oraz odpowiednich odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zdaniem rządu ChRL były wystarczające do wystawienia oceny kredytowej i zweryfikowania procesu podejmowania decyzji kredytowych. Komisja odrzuca tę uwagę, ponieważ również treści opisowe sprawozdań rocznych oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wymagały sprawdzenia względem odpowiednich dowodów (tj. dotyczących okresu objętego dochodzeniem przeglądowym oraz sektora energii fotowoltaicznej) na miejscu. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez Komisję również podczas wizyty na miejscu u przedstawicieli rządu ChRL oraz w bankach, które zamierzała poddać weryfikacji, Komisja musiała też być w stanie zweryfikować dowody na poparcie stwierdzenia, że proces przeprowadzania oceny ryzyka kredytowego i proces podejmowania decyzji kredytowych opisane w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i rocznych sprawozdaniach zostały także zrealizowane w ramach rzeczywistej działalności gospodarczej.
- (182) Rząd ChRL odniósł się również do faktu, że szeregu dokumentów nie można było przedstawić ze względu na ich poufny charakter, ustawę o tajemnicy bankowej i odpowiednie klauzule umowne. Rząd ChRL wskazał, że Komisja powinna uznać, iż banki działały w miarę swoich najlepszych możliwości w granicach obowiązujących ram prawnych i umownych. Rząd ChRL stwierdził również, że zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja może nie uwzględnić jedynie informacji fałszywych lub wprowadzających w błąd, co w związku z tym oznacza, że informacje, które nie zostały odrzucone i zostały udzielone przez zainteresowaną stronę działającą w miarę swoich najlepszych faktycznych możliwości, są uzasadnione.
- (183) Argument ten odrzucono powyżej w motywie 48. Ponadto Komisja zauważa, że art. 29 rozporządzenia podstawowego (który odpowiada art. 12.4 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych WTO) stanowi, że: „wszelkie informacje, które ze swojej istoty są poufne [...] lub złożone jako poufne przez strony uczestniczące w postępowaniu, będą przez władze traktowane jako takie, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie”. W tym kontekście Komisja uznaje, że w ramach prawnych przedmiotowego dochodzenia zapewniono wystarczające gwarancje dotyczące sposobu traktowania informacji poufnych. Na podstawie powyższego Komisja uznaje, że władze państwa, którego dotyczy postępowanie, nie działały na miarę swoich najlepszych możliwości w celu zapewnienia dostępu do informacji na poparcie twierdzeń przedstawionych w odpowiedzi na kwestionariusz.
- (184) Na podstawie oceny wszystkich dostępnych faktów w aktach Komisja stwierdza, że MEB udzielił kredytu jednemu z producentów objętych próbą, reprezentatywnemu dla sektora energii fotowoltaicznej, w celu realizacji założeń polityki publicznej. W związku z tym można wnioskować, że MEB powierzono wykonywanie władzy w imieniu rządu, co też uczynił, udzielając kredytów zgodnie z wymogami planowania centralnego. Bank pełnił zatem funkcje rządowe. Wniosek ten potwierdzają fragmenty sprawozdań rocznych.

(185) Komisja stwierdza zatem, że MEB jest organem publicznym.

— Pozostałe chińskie banki będące własnością państwa są organami publicznymi

(186) Oprócz wspomnianych czterech zweryfikowanych banków, Komisja ustaliła, że większość innych banków, które udzieliły kredytów producentom objętym próbą, również stanowiła własność publiczną (zob. motyw 106). Ponadto co najmniej jedno z przedsiębiorstw objętych próbą poinformowało Komisję, że otrzymało od Chińskiego Banku Rozwoju kredyty o znacznej wysokości, o których rząd ChRL zupełnie nie wspomniał. Korzystając z publicznie dostępnych informacji na temat tego banku, Komisja stwierdziła, że również ten bank jest w ponad 50 % własnością państwa w ramach udziałów bezpośrednich i pośrednich. Do celów przedmiotowego dochodzenia Komisja stwierdziła zatem, że własność publiczną stanowi dziesięć banków: ICBC, Chiński Bank Rolny, Bank Chiński, CCB, MEB, Chiński Bank Rozwoju, Bank of Communications, China Everbright Bank, Chiński Bank Przemysłowy i Bank Rozwoju Shanghai Pudong. ICBC, Chiński Bank Rolny, Bank Chiński i CCB udzieliły [40–50 %] kredytów na rzecz producentów objętych próbą w ODP. Bank of Communications, China Everbright Bank, Chiński Bank Przemysłowy i Bank Rozwoju Shanghai Pudong udzieliły [10–20 %] kredytów na rzecz producentów objętych próbą w ODP. MeB udzielił [0–10 %], a Chiński Bank Rozwoju – [20–30 %]. Na podstawie informacji dostępnych w aktach niemożliwe było ustalenie struktury własności pozostałych sześciu banków, w odniesieniu do których rząd ChRL nie przekazał żadnych informacji.

(187) Z powodu braku współpracy ze strony rządu ChRL dotyczącej sześciu banków innych niż cztery banki poddane weryfikacji Komisja musiała skorzystać z dostępnych faktów w celu poddania ocenie, czy wspomniane sześć banków jest organami prywatnymi.

(188) Po pierwsze, Komisja stwierdziła, że banki te stanowią własność publiczną (zob. poprzedni motyw i motyw 106 powyżej).

(189) Po drugie, Komisja uznała, że cztery banki objęte próbą udzieliły znacznej części [15–25 %] kredytów oraz że trzy przedsiębiorstwa objęte próbą uzyskały kredyty w ODP. Ustalenia dotyczące tych banków można zatem uznać za reprezentatywne.

(190) Po trzecie, Komisja zauważyła, że większość umów kredytowych wszystkich dziesięciu banków, które Komisja uzyskała od trzech współpracujących producentów objętych próbą, została sporządzonych według takiego samego lub podobnego wzoru oraz że w większości przypadków oprocentowanie kredytów uzgodnione przez wszystkie banki opierało się na stopie referencyjnej LBCh powiększonej o marżę o wartości niższej niż stawka rynkowa.

(191) Komisja uznała zatem, że ze względu na podobieństwa i reprezentatywność czterech zweryfikowanych banków ustalenia dotyczące tych banków stanowiły najlepsze źródło dostępnych faktów, które można wykorzystać do oceny pozostałych banków będących własnością państwa.

(192) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że sześć banków innych niż cztery zweryfikowane banki również jest organami publicznymi.

(193) Komisja obliczyła zatem wysokość korzyści, jakie odnosi dziesięć przedmiotowych banków stanowiących własność publiczną.

— Zmiany prawa mające zastosowanie do działających w Chinach banków będących własnością państwa

(194) Rząd ChRL twierdził, że ustalenie Komisji w ramach pierwotnego dochodzenia, zgodnie z którym chińskie banki będące własnością państwa są organami publicznymi, przestało być ważne, ponieważ Ludowy Bank Chin („LBCh”) nie ustala już dolnego pułapu oprocentowania kredytów, w związku z czym rząd ChRL nie interweniuje na rynku finansowym. Rząd ChRL argumentował, że w dniu 20 lipca 2013 r. LBCh zniósł kontrolę nad oprocentowaniem kredytów oferowanych przez instytucje finansowe poprzez usunięcie dolnego pułapu oprocentowania kredytów. LBCh postanowił także usunąć zmienny pułap stóp oprocentowania lokat w zawiadomieniu opublikowanym w dniu 27 października 2015 r.

(195) Komisja jest zdania, że twierdzenie to nie niesie ze sobą żadnych skutków, ponieważ ustalenia określone w poprzedniej sekcji – uwzględnianie samodzielnie – są wystarczające do tego, by stwierdzić, że chińskie banki stanowiące własność publiczną są organami publicznymi.

- (196) W każdym razie, po pierwsze, należy zauważyć, że ustalenie Komisji (dokonane podczas pierwotnego dochodzenia), zgodnie z którym chińskie banki będące własnością państwa są organami publicznymi, opierało się nie tylko na fakcie, że LBCh ustala oprocentowanie kredytów oraz zmienny pułap stóp oprocentowania lokat, ale wynikało też z analizy szeregu elementów opisanych w motywach 158–168 rozporządzenia pierwotnego. W celu ułatwienia odniesienia elementy te dotyczyły: (i) interwencji rządowej związanej z własnością rządową w większych bankach; (ii) faktu, że banki stanowiące własność państwową w ChRL mają bardzo wysoki udział w rynku, pozostawiając niewiele miejsca dla banków prywatnych, oraz są głównymi podmiotami na chińskim rynku finansowym; (iii) kontroli rządu sprawowanej za pośrednictwem własności, kontroli administracyjnej zachowania komercyjnego banków lub nawet dokumentów statutowych; (iv) roli LBCh w ustanawianiu ograniczeń dotyczących sposobu ustalania stóp procentowych i ich fluktuacji; oraz (v) przepisów prawnych zobowiązujących banki do odzwierciedlenia polityk krajowych/preferencji sektorowych w swoich politykach kredytowych. W obecnym przeglądzie wygaśnięcia jedyna zmiana, do jakiej odniósł się rząd ChRL, dotyczy pkt (iv). Pkt (i)–(iii) i (v) zostały potwierdzone w ocenie przeprowadzonej w poprzednich motywach.
- (197) Po drugie, w decyzjach, o których mowa powyżej w motywie 194, rzekomo usunięto górne i dolne pułapy stóp procentowych. Sformułowanie odpowiednich decyzji opublikowanych przez LBCh jednak jedynie zachęcało – a nie zobowiązywało – instytucje finansowe do dostosowania się do ustalania cen stóp procentowych kredytów na zasadach rynkowych. Oznacza to, że chińskie banki będące własnością państwa nadal mogą udzielać kredytów po stawkach preferencyjnych i są do tego rzeczywiście zobowiązane na podstawie art. 34 ustawy bankowej, która jest nadrzędna wobec zwykłych zachęt zawartych w decyzji LBCh.
- (198) Po trzecie, chociaż LBCh opublikował decyzję w sprawie usunięcia dolnego pułapu stopy minimalnej, należy również zauważyć, że art. 38 ustawy bankowej wciąż stanowi, iż „Banki komercyjne ustalają oprocentowanie kredytów zgodnie z górnym i dolnym pułapem oprocentowania kredytów przewidzianym przez Ludowy Bank Chin”. Jedynie zmiany, jakie na późniejszym etapie wprowadzono do ustawy bankowej, dotyczyły innych aspektów. Świadczy to o braku jakiegokolwiek zmiany ram prawnych, do której banki musiałyby się stosować, ponieważ decyzje LBCh są wyłącznie aktami wykonawczymi o charakterze regulacyjnym. Ponadto LBCh zachowuje podstawę prawną, by móc w dowolnym momencie ponownie wprowadzić górne i dolne pułapy.
- (199) Po czwarte, niektóre z czterech banków poddanych weryfikacji na miejscu podczas wizyty weryfikacyjnej wspomniały o istnieniu nowego oprocentowania kredytów opierającego się na stawkach banków opublikowanych na rynku międzybankowym w Szanghaju, które wprowadzono w październiku 2013 r. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL nie udostępnił jednak tych informacji, aby poprzeć twierdzenie, że rynek chiński został zliberalizowany. Z informacji udostępnionych w domenie publicznej wynika, że tzw. podstawowa stopa procentowa kredytu stanowi jednoroczne oprocentowanie kredytu oparte na najkorzystniejszym oprocentowaniu kredytu ustalonym przez dziewięć wybranych banków komercyjnych jako odniesienie dla rynku kredytowego. Chociaż LBCh twierdził, że wprowadzenie podstawowej stopy procentowej kredytu będzie „promowało liberalizację stóp procentowych, usprawniało system poziomów referencyjnych na rynkach finansowych”, niezależni analitycy uznali w momencie jej wprowadzenia, że „rynek międzybankowy w Szanghaju nie jest wystarczająco efektywny, aby wpłynąć na oprocentowanie między bankami i ich klientami”⁽³³⁾. W istocie, po przeprowadzeniu analizy wydaje się, że mimo iż podstawowa stopa procentowa kredytu publikowana jest każdego dnia roboczego po uśrednieniu wszystkich kursów podanych przez 9 banków (z wyłączeniem kursu najwyższego i najniższego), w ODP jej poziom zmienił się tylko sześć razy. Dla porównania w tym samym okresie dzienna roczna międzybankowa stopa EURIBOR zmieniła się ponad 185 razy. Ponadto należy również zauważyć, że podstawowa stopa procentowa kredytu wydaje się powiązana z poziomem referencyjnym publikowanym przez LBCh („poziom referencyjny LBCh”)⁽³⁴⁾, ponieważ każda pojedyncza zmiana poziomu referencyjnego LBCh w 2015 r. powodowała zmianę podstawowej stopy procentowej kredytu następnego dnia roboczego. Należy również zauważyć, że zmiany wielkości poziomu referencyjnego LBCh i podstawowej stopy procentowej kredytu były w 2015 r. identyczne.
- (200) Co więcej, podczas gdy zweryfikowane banki utrzymywały, że znacząco wzrósł udział kredytów krótkoterminowych, których oprocentowanie opierało się na podstawowej stopie procentowej kredytu, oraz że stanowiły one znaczną część portfela kredytów krótkoterminowych, twierdzenia te nie znalazły poparcia w żadnych dowodach przedstawionych przez banki ani nie zostały potwierdzone podczas wizyt weryfikacyjnych w siedzibach producentów eksportujących. Nie potwierdza to tezy, że wspomniane wyżej banki będą niezależnie ustanawiać swoje stopy procentowe lub stosować stawkę rynkową oraz że rynek stóp procentowych został zliberalizowany.

⁽³³⁾ <http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-10-25/china-starts-loan-prime-rate-as-new-benchmark-in-market-push>; http://www.shibor.org/shibor/web/html/index_e.html

⁽³⁴⁾ <http://www.global-rates.com/interest-rates/central-banks/central-bank-china/pcb-interest-rate.aspx>

- (201) W związku z tym należy stwierdzić, że pomimo rzekomego usunięcia dolnego pułapu oprocentowania kredytów i górnego pułapu oprocentowania depozytów w praktyce nie doszło do liberalizacji rynkowej stopy procentowej postulowanej przez rząd ChRL. Wnioski wyciągnięte podczas pierwotnego dochodzenia, a mianowicie, że chińskie banki będące własnością państwa są organami publicznym, ponieważ posiadają, wykonują lub którym powierzono władzę rządową, pozostają aktualne w ODP, a zatem uznaje się je za potwierdzone.
- (202) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nieprawidłowo nałożyła ciężar dowodu na rząd ChRL w takim zakresie, w jakim dotyczy on stwierdzeń Komisji, że (i) rynek finansowy został zliberalizowany; (ii) polityka rządu ChRL dotycząca sektora energii słonecznej została zakończona; oraz (iii) rzekome zakłócenia chińskiego rynku finansowego zniknęły. Ponadto rząd ChRL stwierdził również, że Komisja nie może opierać się na ogólnokrajowej ocenie „organu publicznego” i powinna dokonać takiego ustalenia w odniesieniu do każdego podmiotu finansowego, którego dotyczy sprawa.
- (203) Jak wykazano w motywach 195–201, Komisja przeprowadziła dogłębną analizę dostępnych dowodów, w tym analizę tego, czy sytuacja ustalona w pierwotnym dochodzeniu zmieniła się do takiego stopnia, że ustalenia dokonane w ramach tej analizy nie są już ważne. Takie rzekome zmiany obejmowały zmiany, o których wspominał rząd ChRL; wszystkie zmiany zostały przeanalizowane i omówione powyżej. Komisja zauważyła również, że nowe dowody przekazane w bieżącym postępowaniu dotyczącym instytucji finansowych były dość ograniczone. Zauważyła również, że podczas wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL potwierdził, iż oprócz zmian, o których mowa powyżej, nie miały miejsca żadne inne zmiany.
- (204) Jeżeli chodzi o ciężar dowodu oraz zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, przypomina się, że należy odpowiednio udokumentować dowody przedstawione w związku z pytaniem, czy wygaśnięcie środków mogłoby prowadzić do kontynuacji bądź ponownego wystąpienia subsydiowania. Komisja przeprowadziła szczegółową analizę wszystkich istotnych elementów i dowodów przekazanych przez rząd ChRL w odniesieniu do tej kwestii i stwierdziła, że były one niewystarczające do tego, by udowodnić, że sytuacja uległa znacznej zmianie w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem. W tym kontekście oraz biorąc pod uwagę rzekome zmiany, do których odniósł się rząd ChRL, uznaje się, że obowiązkiem rządu ChRL było wykazanie, iż zmiany takie rzeczywiście miały miejsce oraz że Komisja nie nałożyła niesłusznie takiego ciężaru na rząd ChRL.
- (205) Jeżeli chodzi o ocenę ogólnokrajową, Komisja zauważyła, że przeprowadziła szczególną analizę organu publicznego w odniesieniu do każdej instytucji finansowej, na temat której rząd ChRL przekazał odpowiednie wymagane informacje. Niestety rząd ChRL nie przekazał informacji na temat wszystkich pozostałych instytucji finansowych, które rozszerzyły kredyty/pożyczki na współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, jak wyjaśniono w sekcji 3.1. Komisja nie mogła zatem przeprowadzić analizy organu publicznego w odniesieniu do wszystkich pozostałych instytucji finansowych, w związku z czym argument rządu ChRL jest sporny. W rezultacie Komisja musiała skorzystać z dostępnych faktów zawartych w aktach i przeprowadzić dogłębną analizę organu publicznego w odniesieniu do sektora finansowego w ChRL. Spośród istotnych dokumentów Komisja dokładnie przeanalizowała wszystkie nowe dowody przekazane przez rząd ChRL w kontekście bieżącego postępowania, a także ustalenia dokonane w pierwotnym dochodzeniu.
- (206) Rząd ChRL utrzymywał również, że dokonując ustalenia w odniesieniu do „organów publicznych”, Komisja bazowała na faktycznym braku zniesienia dolnego pułapu oprocentowania kredytów. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja błędnie zinterpretowała rzekome zniesienie dolnego pułapu oprocentowania kredytów, gdyż takie zniesienie oznaczało, że banki mogą obecnie udzielać kredytów po stawkach niższych niż 30 % stopy referencyjnej. Zaprzeczając zniesieniu takiego dolnego pułapu oprocentowania, rząd ChRL stwierdził ponadto, że banki nie byłyby w związku z tym w stanie udzielać kredytów preferencyjnych. Rząd ChRL stwierdził również, że zobowiązanie banków do dostosowania się do ustalania cen stóp procentowych kredytów na zasadach rynkowych byłoby równoważne z kontrolowaniem tych banków i działaniem wbrew duchowi liberalizacji. Rząd ChRL był również zdania, że art. 38 ustawy bankowej ma charakter permissywny, a ustawa bankowa nie została zmieniona pomimo zniesienia górnych pułapów kilka lat przed zniesieniem dolnych pułapów. Rząd ChRL uznał również, że teoria korelacji między stawkami stosowanymi przez LBCh a podstawową stopą procentową kredytu była błędna, i wrócił do statystyk stóp procentowych dotyczących współpracujących producentów eksportujących objętych próbą. Rząd ChRL stwierdził również, że nigdy nie obowiązywały poziomy referencyjne lub pułapy kredytów denominowanych w USD lub EUR.
- (207) Jeżeli chodzi o ustalenie organów publicznych, w pierwszej kolejności przypomina się, że sam rząd ChRL podniósł kwestię zniesienia dolnego pułapu oprocentowania kredytów na poparcie swojego twierdzenia, że rząd chiński nie interweniuje już na rynku finansowym oraz że chińskich banków będących własnością państwa nie można uznać za organy publiczne. Komisja przeanalizowała twierdzenie dotyczące zniesienia dolnych pułapów

oprocentowania i odrzuciła je z przyczyn wymienionych w motywach 194–201. Wobec braku innych istotnych zmian wymienionych przez rząd ChRL, aby ustalić wnioski dotyczące tej kwestii, Komisja oparła się na wnioskach wyciągniętych podczas pierwotnego dochodzenia, które zostały potwierdzone nowymi dowodami dotyczącymi ODP, oraz na nowych elementach, takich jak istnienie nowego oprocentowania kredytów (podstawowa stopa procentowa kredytu).

- (208) Jeżeli chodzi o rzekomą błędną interpretację zniesienia, Komisja nie dostrzega, w jaki sposób fakt zniesienia dolnego pułapu oprocentowania kredytów mogłyby uniemożliwić bankom udzielanie pożyczek preferencyjnych, jeżeli dolny pułap oprocentowania kredytów w każdym przypadku był niższy o 30 % w stosunku do stopy referencyjnej.
- (209) W odniesieniu do braku wymogu zobowiązującego banki do oferowania rynkowych stóp procentowych kredytów Komisja nie rozumie, w jaki sposób zmuszenie banków do funkcjonowania zgodnie z zasadami wolnego rynku może zostać uznane za narzucenie bankom określonych polityk. Praktyki takie nie wynikają z określonej strategii politycznej, lecz raczej są skutkiem utworzenia ram finansowych, w których mają zastosowanie zasady rynkowe.
- (210) Jeżeli chodzi o art. 38 ustawy bankowej oraz zgodnie z informacjami wskazanymi przez rząd ChRL w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Komisja rozumie, że wszystkie podmioty finansowe w ChRL powinny ściśle przestrzegać ustawy bankowej, i nie dostrzega, w jaki sposób jakakolwiek permisywność może być zgodna z taką zasadą prawną. W każdym przypadku fakt zniesienia dolnego pułapu oprocentowania kredytów nie jest sprzeczny z faktem, że przedsiębiorstwa z sektora fotowoltaicznego mogłyby korzystać z pożyczek preferencyjnych.
- (211) W odniesieniu do teorii korelacji między stawkami stosowanymi przez LBCh a podstawową stopą procentową kredytu Komisja zauważa, że przedstawione statystyki nie były poparte obliczeniami oraz że w związku z tym nie można wziąć ich pod uwagę. Komisja nie rozumie, jakie znaczenie miałyby statystyki – gdyby były dokładne – dla wykazania, że analiza korelacji między LBCh a podstawową stopą procentową kredytu jest (rzekomo) błędna. Jeżeli chodzi o kredyty denominowane w USD lub EUR, Komisja jest zdania, że rzekomy brak poziomów referencyjnych lub pułapów nie oznacza, że udzielanie takich kredytów po stawkach preferencyjnych byłoby niemożliwe.
- (212) Ponadto rząd ChRL stwierdził również, że w ramach przeprowadzonej przez Komisję analizy oraz jej wniosku, zgodnie z którym chińskie banki będące własnością państwa są organami publicznymi, brakowało najbardziej podstawowych standardów prawnych, jak również odniósł się do odpowiednich standardów prawnych i dowodowych określonych przez Organ Apelacyjny w orzeczeniu w sprawie sporu między USA a Indiami dotyczącego stali węglowej oraz stwierdził, że wspomniana analiza i wniosek powinny wykraczać poza określenie własności rządowej i znacznej kontroli rządu nad podmiotem; tj. ustalenie powinno uwzględniać analizę „podstawowych cech i funkcji danego podmiotu, jego związku z rządem oraz środowiska prawnego i gospodarczego panującego w państwie, w którym funkcjonuje podmiot będący przedmiotem postępowania”. Rząd ChRL odniósł się również do ustaleń dotyczących ingerencji rządu w związku z wpływem LBCh na oprocentowanie kredytów i politykę udzielania kredytów oraz do powoływania się na art. 38 ustawy bankowej. Ostatecznie rząd ChRL odniósł się do nieprawidłowego i nieodpowiedniego ustalenia dokonanego przez Komisję w pierwotnym dochodzeniu, na które zwrócono uwagę w motywach 163–167 rozporządzenia pierwotnego.
- (213) W tym względzie Komisja udoskonaliła analizę tego zagadnienia. W motywach 100–106 Komisja szczegółowo określa fakty, na podstawie których doszła do wniosku, że większość banków, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, stanowi własność publiczną.
- (214) Jeżeli chodzi o środowisko prawne i gospodarcze, Komisja niniejszym odnosi się do opisanych w powyższym motywie 139 wniosków wyciągniętych na podstawie art. 34 ustawy bankowej.
- (215) Fakt, że banki sprawują władzę w imieniu rządu, znajduje również potwierdzenie w art. 7 i 15 *zasad ogólnych dotyczących pożyczek* (wdrożonych przez LBCh), które regulują pożyczki ze środków zebranych przez kredytodawcę, pożyczki zlecone oraz pożyczki do celów specjalnych (art. 7) i subsydiowanie odsetek od kredytów (art. 15) oraz w *decyzji nr 40*. Istnieją także obszerne dowody poparte niezależnymi analizami i sprawozdaniami, z których wynika, że stopień interwencji rządu w chiński system finansowy pozostaje znaczny, jak już zostało wyjaśnione w motywach 172 i 178 rozporządzenia pierwotnego.

- (216) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wskazał, że kredyty specjalne, o których mowa we wspomnianym powyżej art. 7 *zasad ogólnych dotyczących pożyczek*, zostały zlikwidowane w 1999 r. na podstawie pisma okólnego dotyczącego udoskonalenia udzielania pożyczek specjalnych (YINFA [1999] nr 228) oraz że art. 15 przestał mieć znaczenie, ponieważ LBCh nie ustala już górnych i dolnych wartości granicznych kredytów. Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja błędnie zinterpretowała art. 34 ustawy bankowej, który rzekomo nie ma związku z politykami krajowymi, promowanymi sektorami, sektorami strategicznymi, sektorami wschodzącymi w celu odniesienia się do preferowanych sektorów i branż. Rząd ChRL odniósł się również do art. 4, 5, 7 i 35 ustawy bankowej, rzekomo dotyczących autonomii banku, braku ingerencji ze strony podmiotów lub osób fizycznych, rządów oraz badania wiarygodności kredytobiorców. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że art. 34 należy czytać oddzielnie. Rząd ChRL wskazał również, iż Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób decyzja nr 40 wykazuje, że banki sprawują władzę w imieniu rządu, i odniósł się do preambuły oraz do art. 17 tej decyzji. Dodał również, że decyzja ta dotyczy zasadniczo całej chińskiej gospodarki i obejmowała 11. okres pięcioletni.
- (217) Komisja przyznaje, że pożyczki specjalne zostały zlikwidowane w 1999 r. Nie ma to jednak wpływu na wyciągnięte wnioski, częściowo w oparciu o inne dostępne fakty.
- (218) Jeżeli chodzi o art. 15 *zasad ogólnych dotyczących pożyczek*, Komisja nie zgadza się z poglądem rządu ChRL. Artykuł ten stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”. Pozostaje on właściwy nawet po zakończeniu stosowania dolnych i górnych pułapów oprocentowania. W każdym razie w art. 38 ustawy bankowej nadal występuje odniesienie do pułapów i – jak wyjaśniono w motywie 199 – jego stosowanie może w każdej chwili zostać wznowione.
- (219) Jeżeli chodzi o ustawę bankową, należy w pierwszej kolejności zauważyć, że art. 4, 5 i 7 znajdują się w rozdziale I „Przepisy ogólne”, natomiast art. 34 i 35 znajdują się w rozdziale IV „Podstawowe zasady dotyczące pożyczek oraz innych rodzajów działalności gospodarczej”. Jeżeli chodzi o art. 4, Komisja nie uważa, aby przepis, zgodnie z którym banki prowadzą działalność bez jakiegokolwiek ingerencji ze strony podmiotów lub osób fizycznych, był niezgodny z faktem, że banki będące własnością państwa są organami państwowymi lub – w ramach rozwiązania alternatywnego – powierza się im władzę w imieniu rządu lub powierza się im wykonywanie władzy w imieniu rządu. Komisja zweryfikowała działalność gospodarczą i procesy decyzyjne dotyczące usług finansowych w czterech bankach będących własnością państwa. Ponieważ uzyskanie jakichkolwiek istotnych informacji dotyczących innych banków było niemożliwe, ustalenia dotyczące tych banków musiały zostać rozszerzone – na podstawie dostępnych faktów – na inne banki będące własnością państwa. Ponadto ze względu na fakt, że Komisja nie otrzymała podstawowych informacji, o które zwróciła się do tych banków, w szczególności szczegółowych informacji dotyczących oceny ryzyka kredytowego, musiała zastosować zasadę dostępnych faktów również podczas dokonywania ustaleń opartych na odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz na wizytach weryfikacyjnych w tych czterech bankach.
- (220) Rząd ChRL odniósł się również do art. 4 ustawy bankowej, zgodnie z którym: „działalność gospodarcza banków komercyjnych podlega zasadom bezpieczeństwa, płynności i wydajności. Banki komercyjne podejmują samodzielne decyzje odnoszące się do ich działalności gospodarczej, przyjmują odpowiedzialność za własne ryzyko, ponoszą wyłączną odpowiedzialność za swoje zyski i straty oraz stosują samoograniczenie. Zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne.
- (221) W badanej sprawie w toku kontroli na miejscu Komisja nie miała ani prawnej, ani faktycznej możliwości potwierdzenia zasadności twierdzenia, że banki, podejmując decyzje kredytowe, nie biorą pod uwagę polityki i planów rządu. Komisja nie otrzymała żadnej oceny zdolności kredytowej w odniesieniu do sektora energii fotowoltaicznej ani ODP. Komisja nie uważa, aby art. 4 ustawy bankowej uniemożliwił bankom komercyjnym uwzględnianie polityki przemysłowej rządu, ponieważ artykuł ten odnosi się do zasad regulujących działalność gospodarczą. Zostało to również potwierdzone w art. 34 ustawy bankowej. W przeciwieństwie do twierdzenia rządu ChRL, że Komisja „nie uwzględniła ram prawnych, w jakich prowadzą działalność banki”, Komisja przeprowadziła dokładną analizę tych ram prawnych i ustaliła wyraźny związek między nimi a działalnością tego rodzaju instytucji finansowych, który potwierdzają ich sprawozdania roczne.

- (222) Rząd ChRL nawiązał również do art. 5 ustawy bankowej, na podstawie którego stwierdził, że nie będzie miała miejsca „żadna ingerencja w działalność operacyjną banków ze strony samorządów lokalnych i departamentów rządowych różnych szczebli, organizacji publicznych lub osób fizycznych”. Faktyczne brzmienie art. 5 ustawy bankowej jest jednak następujące: „w transakcjach biznesowych z klientami banki komercyjne przestrzegają zasad równości, dobrowolności, sprawiedliwości i dobrej wiary”. Zdaniem Komisji takie brzmienie nie zwalnia banków z obowiązku stosowania założeń w zakresie polityki, jak określono w art. 34.
- (223) Art. 7 i 35 ustawy bankowej dotyczą badania zdolności kredytowej, celu kredytu oraz łańcucha przyznawania kredytu. W odniesieniu do wspomnianych zagadnień oraz jak wskazano w motywach 128, 143, 155 i 171, współpracujące banki nie przedstawiły dokumentów na poparcie swoich twierdzeń, takich jak twierdzenia dotyczące zdolności kredytowej lub procesu przyznawania kredytu. W oparciu o dostępne fakty artykułów takich nie można zatem uznać za sprzeczne z wykładnią art. 34 ustanowioną przez Komisję.
- (224) Jeżeli chodzi o decyzję nr 40 oraz jak wskazano w motywie 102 pierwotnego dochodzenia, po pierwsze należy zauważyć, że w decyzji tej sugeruje się, że rząd ChRL będzie czynnie wspierać rozwój sektora nowych technologii energetycznych i przyspieszy rozwój energetyki fotowoltaicznej, poleca się wszystkim instytucjom finansowym udzielanie wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych (kategoria, do której należą projekty dotyczące energii fotowoltaicznej) oraz obiecuje się wdrożenie „innych preferencyjnych strategii w odniesieniu do projektów promowanych”. Na podstawie powyższych stwierdzeń, a w szczególności faktu, że banki otrzymały instrukcje udzielania wsparcia kredytowego na rzecz sektora fotowoltaicznego, uznaje się, że decyzja nr 40 jest dowodem na to, że banki sprawują władzę w imieniu rządu. Jeżeli chodzi o art. 17 tej decyzji oraz fakt, że należy przestrzegać zasad dotyczących kredytów, Komisja nie uważa, aby taki warunek był sprzeczny z faktem, że banki sprawują władzę w imieniu rządu. W odniesieniu do stwierdzenia, że decyzja nr 40 dotyczy całej chińskiej gospodarki, Komisja zauważa, że w decyzji tej odniesiono się do katalogu restrukturyzacji przemysłowej, w którym wyodrębniono trzy rodzaje sektorów; tj. projektów promowanych, ograniczonych i zlikwidowanych. Ponadto w decyzji tej zdefiniowano również „zawartość zachęty”. Jeżeli chodzi o odniesienie do „11. planu pięcioletniego”, Komisja zauważa, że plan ten została zastąpiony 12. planem pięcioletnim, a niedawno – 13. plan pięcioletnim. Komisja zauważyła również, że decyzja nr 40 nie została uchylona i w związku z tym nadal obowiązuje. Żaden przepis prawa chińskiego nie wskazuje na to, że nieodpowiednie byłoby rozumienie odniesienia do 11. planu pięcioletniego jako odniesienia dynamicznego.
- (225) Ponadto można poczynić następujące spostrzeżenia. W ramach pierwotnego dochodzenia ⁽³⁵⁾ stwierdzono, że na chińskim rynku finansowym istniały różnego rodzaju zakłócenia, tj. własność państwa w połączeniu z zakłóceniami na chińskim rynku finansowym oraz polityką rządu ChRL zmierzającą do zapewniania wybranym sektorom taniego kapitału (a zatem osłabiającą równe szanse w handlu międzynarodowym i przyznającą chińskim producentom nieuczciwą korzyść), ograniczenia dotyczące ustalania stopy procentowej, dostęp do taniego kapitału, polityka udzielania kredytów zgodnie z potrzebami krajowej gospodarki, preferencyjny dostęp do kredytowania mający na celu zachęcanie do realizacji projektów lub skierowany do sektorów wysokiej i nowej technologii, dostęp do tanich państwowych rezerw walutowych i uprzywilejowane środki finansowania dla Chińskiego Banku Rozwoju.
- (226) Z wyjątkiem rzekomej reformy stóp procentowych, o której mowa w motywach 197–201, rząd ChRL nie dostarczył w toku dochodzenia żadnych dowodów świadczących o zmianie sytuacji w tym zakresie. W trakcie dochodzenia nie wyszły jednak również na jaw żadne elementy zaprzeczające powyższym ustaleniom. Wnioski wyciągnięte podczas pierwotnego dochodzenia pozostają aktualne również w ODP, a zatem uznaje się je za potwierdzone.
- (227) Z wniosków tych wyraźnie wynika, że sektor finansowy jest zachęcany do wnoszenia wkładu w realizację strategii opracowanych przez organy rządowe. Jeżeli chodzi o ingerencję rządu ChRL mającą na celu wpłynięcie na oprocentowanie, kwestia ta została już omówiona w motywach 197, 198, 206 i 207. Jeżeli chodzi o ustalenia dokonane w ustaleniu pierwotnym, należy zauważyć, że w rozporządzeniu pierwotnym przeanalizowano uwagi przedstawione przez rząd ChRL w toku pierwotnego dochodzenia i odniesiono się do nich, oraz zwrócono uwagę na fakt, że wnioski wyciągnięte w tej kwestii w toku pierwotnego dochodzenia nie zostały zaskarżone przed sądem. Ponadto rząd ChRL nie przekazał żadnych dowodów, które mogłyby obalić wniosek sformułowany w toku pierwotnego dochodzenia, a w toku dochodzenia nie pojawiły się żadne elementy o takim charakterze. W tym kontekście Komisja nie dostrzega powodów, dla których tego rodzaju ustalenia nie mogą stanowić części podstawy wniosków wyciąganych przez nią w ramach prowadzonego dochodzenia.

⁽³⁵⁾ Zob. motywy 181–185 rozporządzenia pierwotnego.

(228) Ponadto oraz zgodnie z tym, co stwierdzono w toku pierwotnego dochodzenia ⁽³⁶⁾, nawet gdyby banki będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, również uznano by, że rząd ChRL powierzył i wyznaczył im wykonywanie funkcji, które zazwyczaj są przyznane rządowi, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

c) Banki prywatne

(229) Jako że udział kredytów udzielanych przez banki prywatne w ChRL trzem producentom eksportującym objętym próbą był nieznaczny i żaden z banków prywatnych w ChRL nie przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie dokonano żadnych dodatkowych ustaleń w tym zakresie. W związku z tym Komisja zdecydowała się nie uwzględniać marginalnej korzyści będącej wynikiem tych kredytów w ramach obliczenia subsydium. Komisja nie musiała zatem uwzględniać uwag rządu ChRL w tym względzie.

d) Swoistość

(230) Żadne informacje z akt prowadzonego dochodzenia nie mogą zmienić ustaleń Komisji z pierwotnego dochodzenia ⁽³⁷⁾, w którym stwierdzono, że rząd ChRL zapewnia pożyczki preferencyjne ograniczonej liczbie sektorów uważanych za sektory kluczowe, a jednym z nich jest sektor energii fotowoltaicznej. Wprost przeciwnie, w toku dochodzenia pojawiły się dodatkowe elementy potwierdzające pierwotne ustalenia. Jeden z producentów eksportujących objętych próbą wskazał: „w przeszłości Chiński Bank Rozwoju i China Minsheng Bank udzieliły nam kredytów na finansowanie projektu w zakresie energii słonecznej. Ponieważ za kredytami tymi stoją częściowo względy polityczne, warunki i dostępność tych kredytów mogą się zmieniać w stopniu, w jakim rząd zmienia swoje podejście do przemysłu fotowoltaicznego.” oraz: „Rząd ChRL sprawuje również znaczną kontrolę nad wzrostem gospodarczym poprzez alokację zasobów, kontrolę płatności zobowiązań denominowanych w obcych walutach, ustalanie polityki monetarnej, i traktując określone sektory lub przedsiębiorstwa w sposób preferencyjny” ⁽³⁸⁾. Ponadto w sprawozdaniu z przyznania kredytu oceniono również pozytywnie fakt, że sektor fotowoltaiczny korzysta ze wsparcia rządu i jest promowany w ramach polityki krajowej. Na podstawie powyższego stwierdzono, że władze zezwalają instytucjom finansowym na przyznawanie pożyczek preferencyjnych jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL. Ponadto żadna zainteresowana strona nie mogła przedstawić potwierdzających dowodów na to, że banki oceniały zdolność kredytową sektora energii fotowoltaicznej w sposób adekwatny.

(231) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL odniósł się do faktu, że sektor energii fotowoltaicznej rzekomo nie został wymieniony w 13. planie pięcioletnim, o którym mowa w motywie 83, a Komisja rzekomo błędnie zinterpretowała decyzję nr 40. Ponadto wskazał, że akta SEC jednego chińskiego producenta nie mogą zapewnić dowodów dotyczących polityki rządowej.

(232) Po pierwsze należy zauważyć, że twierdzenia dotyczące 13. planu pięcioletniego i decyzji nr 40 zostały uwzględnione w motywach 87 i 89. Jeżeli chodzi o akta SEC, stanowią one uzupełnienie już zebranych dowodów i potwierdzają istnienie określonej polityki rządowej na rzecz wsparcia sektora energii fotowoltaicznej.

(233) Rząd ChRL odniósł się również do uwag zgłoszonych w odniesieniu do motywu 172 rozporządzenia pierwotnego, które zostały już uwzględnione w rozporządzeniu pierwotnym. Ponadto rząd ChRL wskazał, że na podstawie sprawozdania Organu Apelacyjnego „US – Aircraft” (druga skarga) analiza szczególności powinna dotyczyć nie tylko „konkretnych odbiorców wskazanych w skardze, ale [...] także wszystkich przedsiębiorstw lub sektorów kwalifikujących się do otrzymania takiego samego subsydium” ⁽³⁹⁾ oraz że, zgodnie ze sprawozdaniem panelu „US – Aircraft” ⁽⁴⁰⁾, subsydium należy zapewnić odpowiednio ograniczonej „grupie” przedsiębiorstw lub sektorów, co wymaga więcej niż tylko prostego wykazania, że mniej niż wszystkie przedsiębiorstwa lub sektory kwalifikowały się do otrzymania subsydium.

⁽³⁶⁾ Zob. motyw 180 rozporządzenia pierwotnego.

⁽³⁷⁾ Zob. motyw 192 rozporządzenia pierwotnego.

⁽³⁸⁾ Źródło: JinkoSolar Holding Co., Ltd., Sprawozdanie roczne zgodnie z sekcją 13 lub 15 lit. d) ustawy o wymianie papierów wartościowych z 1934 r. za rok budżetowy zakończony dnia 31 grudnia 2015 r., s. 10 i 38.

⁽³⁹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, US – Aircraft (druga skarga), pkt 753.

⁽⁴⁰⁾ Sprawozdanie panelu, US – Aircraft, pkt 7.1235.

- (234) W tym względzie należy zauważyć, że w rozporządzeniu pierwotnym przeanalizowano uwagi przedstawione przez rząd ChRL w toku pierwotnego dochodzenia i odniesiono się do nich, oraz zwrócono uwagę na fakt, że wnioski wyciągnięte w tej kwestii w toku pierwotnego dochodzenia nie zostały zaskarżone przed sądami unijnymi. Jeżeli chodzi o odniesienia do sprawozdań Organu Apelacyjnego i panelu, umieszcza się odesłanie do dokumentów, które wymieniono w motywie 172 rozporządzenia pierwotnego, i dokumentów wspomnianych powyżej. W tym względzie Komisja uważa, że odniesienia do sektora energii fotowoltaicznej są wystarczająco jasne, ponieważ sektor jest identyfikowany na podstawie nazwy lub wyraźnego odniesienia do produktu, który produkuje, lub grupy sektorowej, do której należy.
- (235) Na podstawie dowodów zawartych w aktach dochodzenia stwierdza się, że subsydia w formie pożyczek preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, a zatem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów sugerujących, że subsydlum jest oparte na obiektywnych kryteriach lub warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- e) Wnioski dotyczące ustaleń wynikających z dochodzenia
- (236) Stwierdza się, że zdecydowaną większość pożyczek udzielanych grupom producentów eksportujących objętym próbą jest przyznawana przez banki będące własnością państwa, które w motywie 201 powyżej uznano za organy publiczne z uwagi na fakt, że powierzono im władzę publiczną oraz zadanie wykonywania funkcji rządowych. Istnieją również dowody potwierdzające, że banki te rzeczywiście sprawują władzę w imieniu rządu, ponieważ, jak wyjaśniono w motywach 197–201, ma miejsce wyraźna interwencja ze strony państwa (tj. LBCh) w sposób podejmowania przez banki komercyjne decyzji w zakresie stóp procentowych dla pożyczek udzielanych chińskim przedsiębiorstwom. W tych okolicznościach praktyki tych podmiotów w zakresie udzielania kredytów można przypisać bezpośrednio rządowi.
- (237) Ponadto rząd ChRL nie dostarczył/odmówił dostarczenia informacji, które pozwoliłyby lepiej zrozumieć związki między bankami będącymi własnością państwa a rządem, jak wyjaśniono w motywach 51, 103 i 104. W przypadku pożyczek udzielonych przez banki będące własnością państwa w ChRL Komisja stwierdza zatem, że wciąż wnoszony jest wkład finansowy na rzecz producentów z sektora energii fotowoltaicznej w formie bezpośredniego przekazania przez rząd środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (238) W oparciu o informacje na temat pożyczek i linii kredytowych uzyskane od producentów eksportujących objętych próbą i ograniczone informacje uzyskane od czterech banków Komisja, na podstawie dostępnych faktów, uznała, że w rzeczywistości i praktyce banki będące własnością państwa sprawują władzę w imieniu rządu i prowadzą działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z wytycznymi polityki przemysłowej państwa, jak określono w art. 34 ustawy bankowej.
- (239) Korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 i art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego istnieje w zakresie, w jakim pożyczki rządowe lub pożyczki udzielane przez organy prywatne, którym rząd powierzył lub wyznaczył takie zadanie, są przyznawane na bardziej korzystnych warunkach niż warunki, jakie odbiorca mógłby faktycznie uzyskać na rynku. Pożyczki sektora prywatnego w ChRL nie zapewniają odpowiedniego rynkowego poziomu referencyjnego, ponieważ ustalono, że na chińskim rynku finansowym istnieją zakłócenia (zob. motywy 225 i 226). W związku z tym poziom referencyjny opracowano przy użyciu metody opisanej w motywach 246–248 poniżej. Taki poziom referencyjny świadczy o tym, że pożyczki są udzielane przedsiębiorstwom z sektora energii fotowoltaicznej na warunkach korzystniejszych niż rynkowe.
- (240) Jak ustalono w motywie 191 rozporządzenia pierwotnego, sektor energii fotowoltaicznej należy do kategorii sektorów promowanych zgodnie z decyzją nr 40. Od tego czasu decyzja nr 40 nie była zmieniana i zawiera przepisy wiążące dla wszystkich instytucji gospodarczych w formie wytycznych dotyczących propagowania i wspierania sektorów promowanych, do których należy sektor energii fotowoltaicznej.
- (241) Jak wyjaśniono w motywie 172 rozporządzenia pierwotnego, rząd ChRL zapewnia pożyczki preferencyjne ograniczonej liczbie sektorów, a jednym z nich jest sektor energii fotowoltaicznej. Na podstawie powyższego można wyciągnąć taki sam wniosek, tj. że władze zezwalają instytucjom finansowym na udzielanie preferencyjnych pożyczek jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL. Na podstawie dowodów zawartych w aktach dochodzenia oraz wobec braku współpracy ze strony rządu ChRL w tej kwestii stwierdza się, że subsydia w formie pożyczek preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, a zatem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów sugerujących, że subsydlum jest oparte na obiektywnych kryteriach lub warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

f) Wniosek

- (242) Dochodzenie wykazało, że wszyscy producenci eksportujący objęci próbą skorzystali z pożyczek preferencyjnych udzielonych w ODP.
- (243) W związku z tym należy uznać, że finansowanie sektora energii fotowoltaicznej stanowi subsydlum.
- (244) W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności przedmiotowe subsydlum należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

g) Obliczanie wysokości subsydiów

- (245) Zgodnie z metodyką przyjętą w pierwotnym dochodzeniu kwotę subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od pożyczki rządowej, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.
- (246) Jak wyjaśniono w motywach 236–241, ponieważ pożyczki udzielane przez chińskie banki wskazują na istotną interwencję rządu w sektorze bankowym i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można uzyskać na funkcjonującym rynku, odpowiedni rynkowy poziom referencyjny ustalono przy użyciu metody opisanej poniżej. Ponadto, w związku z brakiem współpracy ze strony rządu ChRL, Komisja oparła się również na dostępnych faktach w celu ustalenia odpowiedniej referencyjnej stopy procentowej.
- (247) Podobnie jak podczas pierwotnego dochodzenia, przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego dla pożyczek denominowanych w RMB za właściwe uważa się zastosowanie chińskich stóp procentowych dostosowanych w taki sposób, by odzwierciedlały normalne ryzyko rynkowe. W sytuacji, w której obecne warunki finansowe eksporterów określono jako warunki rynku zakłócanego i brak jest wiarygodnych informacji ze strony chińskich banków na temat pomiaru ryzyka i ustalania ratingów kredytowych, za konieczne uznano nieuwzględnianie zdolności kredytowej chińskich eksporterów jako wartości nominalnej, lecz zastosowanie marży w celu odzwierciedlenia potencjalnego wpływu chińskiego zakłóconego rynku na ich sytuację finansową. Stosowane są następujące poziomy referencyjne ⁽⁴¹⁾:

Okres	Poziom referencyjny dla pożyczek w RMB (%)
Powyżej 1 roku	6,88
1–5 lat	7,28
powyżej 5 lat	7,43

- (248) W odniesieniu do pożyczek denominowanych w obcej walucie ma zastosowanie podobna sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż pożyczki te również są przyznawane przez banki chińskie. W związku z tym, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, do wyznaczenia następujących poziomów referencyjnych ⁽⁴²⁾ wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB, które wyemitowano w ODP:

Waluta	Poziom referencyjny (%)
USD	5,214
EUR	3,306

⁽⁴¹⁾ Źródło: Bloomberg professional services.

⁽⁴²⁾ Idem, przypis 41 powyżej.

- (249) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL sprzeciwił się dodaniu marży w celu określenia poziomów referencyjnych dla pożyczek w RMB w oparciu o fakt, że Komisja nie miała podstaw faktycznych do uznania, że przedsiębiorstwom objętym próbą należy przypisać rating „BB” ze względu na ich dane dotyczące wydajności i rentowności, oraz zasugerował, że taka sytuacja miała zastosowanie do całego sektora. Rząd ChRL zakwestionował również metodykę stosowaną w celu określenia poziomu referencyjnego dla kredytów denominowanych w EUR i USD na takiej podstawie, że LBCh nie określił dolnego pułapu oprocentowania kredytów dla kredytów w tych walutach, a banki mogą swobodnie udzielać ich, stosując dowolne oprocentowanie. Odniósł się również do jednego producenta współpracującego, dla którego obliczony poziom referencyjny był niższy od oprocentowania, na podstawie którego udzielono wszystkich pożyczek.
- (250) Jeżeli chodzi o marżę i stosowany rating kredytowy, Komisja nie otrzymała żadnych wytycznych od banków, które wykorzystuje w celu określenia oprocentowania przedsiębiorstw. Ponadto kilka dokumentów przedstawionych przez same przedsiębiorstwa było niewiarygodnych do celów oceny ich zdolności kredytowej. W szczególności jedno przedsiębiorstwo przedstawiło rating kredytowy związany z jednym z jego licznych przedsiębiorstw nieprowadzących działalności w sektorze fotowoltaicznym. Inne przedsiębiorstwo przedstawiło dokument, który nie został wydany przez bank, lecz przez płatną agencję ratingową. Trzeci dokument został już odrzucony w trakcie pierwotnego dochodzenia bez jakichkolwiek dodatkowych elementów dodanych do akt.
- (251) Jeżeli chodzi o kredyty denominowane w EUR i USD, dokonuje się odniesienia do motywu 237, w którym wymieniono zakłócenia na rynku. Tego rodzaju zakłócenia uzasadniają wykorzystanie zewnętrznego poziomu referencyjnego także w odniesieniu do takich kredytów. Jeżeli chodzi o producenta współpracującego, do którego odnosi się rząd ChRL, wspomniane twierdzenie nie zostało poparte informacjami zawartymi w aktach.
- (252) Producent eksportujący twierdził, że stopa LBCh stanowi właściwy poziom referencyjny dla sprawdzenia, czy pożyczki udzielane są na preferencyjnych warunkach. Stopa LBCh dotyczy jednak między innymi pożyczek międzybankowych. Nie jest to właściwy poziom referencyjny dla pożyczek dla przedsiębiorstw z sektora fotowoltaicznego w okolicznościach danego dochodzenia, w szczególności jeżeli weźmie się pod uwagę powyższe wyjaśnienia, że poziom referencyjny powinien dotyczyć tylko przedsiębiorstw o ratingu BB, podczas gdy banki mają zazwyczaj o wiele lepsze ratingi, jeżeli chcą uzyskać dostęp do pożyczek międzybankowych.
- (253) Strona ta twierdziła również, że Komisja nie dokonała odliczenia z tytułu korzyści wynikających z kilku pożyczek udzielonych powyżej obliczonego poziomu referencyjnego. Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu uznano jednak, że takie pożyczki nie powinny mieć żadnego wpływu na obliczenia.
- (254) Ponadto producent eksportujący twierdził, że powinien być traktowany inaczej niż pozostałe przedsiębiorstwa objęte próbą, ponieważ nie uważa, aby jego sytuację finansową w dalszym ciągu opisywał rating BB. Mając jednak na uwadze fakt, że Komisja stosowała rating BB do wszystkich przedsiębiorstw (tak jak miało to miejsce podczas pierwotnego dochodzenia i zostało wyjaśnione w motywie 256 poniżej), twierdzenie to zostało odrzucone.
- (255) Jeden z producentów eksportujących objętych próbą wskazał, że niektóre z zaciągniętych przez niego pożyczek wiązały się wyłącznie z jego działalnością wywozową. Charakterystykę tę uwzględniono podczas obliczania korzyści wynikającej z tego rodzaju pożyczek.
- (256) W odniesieniu do powyższych ustaleń, jak wyjaśniono w motywach 47, 107 i 110, zwrócono się zarówno do rządu ChRL, jak i do producentów eksportujących objętych próbą o dostarczenie informacji na temat polityki kredytowej chińskich banków i sposobu przyznawania pożyczek producentom eksportującym. Pomimo wielokrotnych wniosków nie uzyskano takich informacji. W świetle wspomnianego braku współpracy i wszystkich dostępnych faktów oraz zgodnie z przepisami art. 28 ust. 6 rozporządzenia podstawowego należy uznać, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, że wszyscy producenci z sektora energii fotowoltaicznej w Chinach uzyskaliby jedynie najwyższy stopień obligacji o „niskim ratingu kredytowym” (BB w Bloomberg), i zastosować odpowiednią premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem do standardowego oprocentowania kredytów Ludowego Banku Chin.
- (257) Twierdzono, że w świetle „faktycznych sytuacji niewykonania zobowiązania i bardzo słabych bilansów nawet największych chińskich producentów”, należy obniżyć ocenę ratingu kredytowego chińskiego sektora energii fotowoltaicznej z BB na C lub niższą.
- (258) Na podstawie dostępnych informacji argument ten należy odrzucić, gdyż żadne informacje nie wskazują na to, aby sektor energii fotowoltaicznej był w gorszej lub lepszej sytuacji niż podczas pierwotnego dochodzenia. W związku z tym uznano za stosowne utrzymanie metodyki stosowanej w pierwotnym dochodzeniu.

- (259) W rezultacie korzyść, jaką odnoszą producenci eksportujący objęci próbą, obliczono poprzez uwzględnienie różnicy stóp procentowych, wyrażonej jako wartość procentowa, pomnożonej przez pozostałą do spłaty kwotę pożyczki, tj. odsetki niezapłacone w ODP. Wartość tę przydzielono następnie do łącznej kwoty obrotów producentów eksportujących zainteresowanych sprawą lub w stosownych przypadkach do łącznej kwoty obrotów wywozu.
- (260) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	1,17
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,28
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,52

3.4.1.2. Udostępnianie linii kredytowych

a) Wprowadzenie

- (261) Wniosek zawierał zarzuty, że banki chińskie udostępniły chińskim eksporterom produktu objętego przeglądem nieproporcjonalne linie kredytowe. W toku dochodzenia potwierdzono, że rzeczywiście wszystkie przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem uzyskały od chińskich banków znaczne linie kredytowe, które w większości przypadków udostępniono nieodpłatnie.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

Linie kredytowe stanowią potencjalne przekazanie środków finansowych

- (262) W sprawozdaniu panelu KE dotyczącym statków powietrznych potwierdzono, że takie linie kredytowe, poza skutkami polegającymi na udzieleniu indywidualnych pożyczek, mogą stanowić potencjalne bezpośrednie przekazanie środków finansowych zgodnie z przepisami WTO odpowiadającymi art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, a tym samym stanowić wkład finansowy. Panel stwierdził, że korzyść polegająca na potencjalnym przekazaniu środków finansowych wynika z samego istnienia obowiązku dokonania bezpośredniego przekazania środków. Panel uznał również, że linia kredytowa może sama w sobie przynosić korzyść przedsiębiorstwu będącemu jej odbiorcą, a zatem stanowi potencjalne przekazanie środków finansowych niezależnie od jakiegokolwiek bezpośredniego przekazania środków w postaci indywidualnych kredytów⁽⁴³⁾.

Banki udostępniające linie kredytowe są organami publicznymi lub zadanie takie powierzył im rząd

- (263) Linie kredytowe zostały udostępnione producentom eksportującym objętym próbą przez te same banki, które udzieliły pożyczek zgodnie z polityką preferencyjną opisaną powyżej w sekcji 3.4.1.1. Banki te są organami publicznymi (zob. motywy 136, 151, 166, 185 i 186). Wykonują one funkcję rządu polegającą na promowaniu sektora energii fotowoltaicznej zgodnie z planowaniem centralnym określonym powyżej w sekcji 3.2.
- (264) Producenci eksportujący objęci próbą wskazali w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, że linie kredytowe otrzymali nieodpłatnie. W normalnych warunkach rynkowych takie linie kredytowe objęte są jednak znacznymi opłatami za zaangażowanie i opłatami administracyjnymi, które rekompensują bankom koszty i ryzyko.
- (265) Kwotę korzyści stanowią opłaty zwykle mające zastosowanie do komercyjnych linii kredytowych oferowanych przedsiębiorstwom, z których to opłat producenci eksportujący objęci próbą byli w większości przypadków zwolnieni. Komisja wykorzystała opłaty mające zastosowanie do linii kredytowej udostępnionej przez zagraniczny bank komercyjny jednemu z producentów eksportujących objętych próbą w ramach pierwotnego dochodzenia⁽⁴⁴⁾. W odniesieniu do trzech przedsiębiorstw objętych próbą nie istniała żadna linia kredytowa w ramach prowadzonego dochodzenia. Ponieważ opłaty oblicza się jako prosty odsetek wartości transakcji, nie było potrzeby, aby uaktualniać poziom referencyjny stosowany w pierwotnym dochodzeniu. Ponadto w ramach prowadzonego dochodzenia nie zaproponowano żadnego innego poziomu referencyjnego.

⁽⁴³⁾ Sprawozdanie z panelu, European Communities and Certain Member States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft, WT/DS316/R (30.06.2010 r.), pkt 7.735–7.738.

⁽⁴⁴⁾ Zob. motyw 253 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66).

(266) Z tych samych powodów przedstawionych powyżej w motywach 230–235 subsydia w formie nieproporcjonalnych linii kredytowych nie są powszechnie dostępne, a zatem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów sugerujących, że subsydlum jest oparte na obiektywnych kryteriach lub warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(267) Po ujawnieniu ustaleń producent eksportujący skarżył się na fakt, że Komisja umieściła w swoim wykazie linii kredytowych umowę o współpracy zawartą między bankiem a przedsiębiorstwem. Komisja uważa włączenie takiej umowy za uzasadnione, ponieważ ma ona takie same cechy charakterystyczne co umowy opisane w motywach 434–438 rozporządzenia pierwotnego. W przypadku braku takiej umowy eksporter ewidentnie byłby postrzegany przez rynki jako znajdujący się w gorszej sytuacji. W konsekwencji umowa ta kwalifikuje się jako potencjalne przekazanie środków finansowych lub jako świadczenie usług finansowych. Tak wartościowa „gwarancja” miałaby pewną wartość na rynku i stawiałaby odbiorcę w „lepszej pozycji” niż gdyby umowa taka nie istniała. Podobnie jak w ramach pierwotnego dochodzenia, jeżeli umowa z tym samym bankiem na taką samą kwotę została objęta środkami wyrównawczymi, Komisja utrzymuje, że taka umowa została objęta środkami wyrównawczymi.

c) Wniosek

(268) Dochodzenie wykazało, że wszyscy producenci eksportujący objęci próbą (grupy producentów eksportujących objętych próbą) skorzystali w ODP z linii kredytowych przyznanych nieodpłatnie lub z oprocentowaniem poniżej rynkowej stopy procentowej.

(269) W związku z tym należy uznać, że rozszerzenie takich linii kredytowych na sektor energii fotowoltaicznej stanowi subsydlum.

(270) W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności przedmiotowe subsydlum należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

d) Obliczenie kwoty subsydlum

(271) Udostępnienie linii kredytowych nieodpłatnie lub po stawkach niższych od rynkowych jest traktowane jako zapewnianie usług finansowych (art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Ze względu na zakłócenia na rynku opisane w motywach 225 i 226 powyżej nie można było ustalić adekwatności wynagrodzenia za usługi finansowe (w tym przypadku udostępnienie linii kredytowych) w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych w ChRL. Zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się zatem różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo płaci za przyznanie linii kredytowych przez banki chińskie, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną komercyjną linię kredytową, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku. Linie kredytowe można byłoby również traktować jako potencjalne przekazanie środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

(272) W pierwotnym dochodzeniu jeden z producentów eksportujących objętych próbą uzyskał linię kredytową od banku, którego siedziba znajdowała się w jurysdykcji finansowej innej niż ChRL. Linia ta była objęta opłatami za zaangażowanie i opłatami administracyjnymi zgodnie z powszechną praktyką na światowych rynkach finansowych. Chociaż ta linia kredytowa została udostępniona przez chińską filię danego banku, została uznana za rozsądny wskaźnik zastępczy na potrzeby poziomu referencyjnego. Ponadto na potrzeby obliczenia kwoty subsydlum w odniesieniu do tego programu w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia uznano, że jako poziom referencyjny należy wykorzystać opłaty mające zastosowanie do tej linii kredytowej zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Jak określono w motywie 267, nie można było określić lepszego poziomu referencyjnego.

(273) Poziom opłat wykorzystanych jako poziom referencyjny zastosowano proporcjonalnie do wysokości każdej z przedmiotowych linii kredytowych, aby uzyskać kwotę subsydlum (pomniejszoną o wszelkie faktycznie uiszczone opłaty). W przypadku gdy czas trwania linii kredytowej przekraczał jeden rok, całkowitą kwotę subsydlum rozdzielono na przestrzeni tego okresu i przypisano ODP odpowiednią kwotę.

- (274) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Udostępnianie linii kredytowych	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,52
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	1,20
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,62

3.4.1.3. Programy subsydiowania kredytów eksportowych

- (275) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu. W każdym razie nic nie wskazuje na to, że pierwotne programy subsydiów wywozowych zostały wycofane.

3.4.1.4. Gwarancje i ubezpieczenia eksportowe dotyczące zielonych technologii

a) Wprowadzenie

- (276) Wniosek zawierał zarzuty, że Sinasure nadal udziela ubezpieczeń kredytu eksportowego na warunkach preferencyjnych na rzecz producentów produktu objętego przeglądem. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze ubezpieczenie kredytu eksportowego przez Sinasure nie wystarcza nawet na pokrycie długoterminowych operacji, a sytuacja Sinasure obejmuje długoterminowe straty.

b) Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (277) Jak wspomniano w motywach 279–283 poniżej, Komisja zwróciła się do rządu ChRL i Sinasure o udzielenie informacji w kwestionariuszu, w pismach w sprawie uzupełnienia braków oraz podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu; rząd ChRL lub Sinasure nie dostarczyły znaczącej liczby elementów, w związku z czym Komisja nie mogła zweryfikować wszystkich kluczowych elementów i informacji, które są w sposób wyraźny i obiektywny powiązane z programem, takich jak dokumenty i dane wspomniane poniżej.
- (278) Jeżeli chodzi o udziały i wewnętrzny proces podejmowania decyzji, nie przedstawiono nowego/zmienionego statutu. Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL podkreślił, że Komisja nie wskazała, które elementy informacji szczegółowych ze statutu nie były dostępne i jaki miało to wpływ na analizę Komisji oraz podkreślił, że Komisja opierała się na nieaktualnej wersji statutu. W tym względzie Komisja zauważa, że oparła swoje ustalenia na statucie, który był dostępny i bezsporny.
- (279) Jeżeli chodzi o wewnętrzne przepisy regulujące działania i proces oceny ryzyka, Sinasure nie dostarczyło wymaganych „podstawowych zasad zarządzania ryzykiem China Export & Credit Insurance Corporation” ani „planu dotyczącego szczególnego zezwolenia na realizację programów China Export & Credit Insurance Corporation w zakresie ubezpieczenia kredytu eksportowego opartych na polityce”, o którym mowa w protokole posiedzenia rady dyrektorów dostarczonego w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zauważył, że twierdzenie, iż drugi dokument nie został przekazany, jest nielogiczne, ponieważ – jak Komisja zauważyła we własnym wykazie dokumentów sporządzonym podczas weryfikacji – według Sinasure taki dokument nie istnieje. Komisja jest jednak zaskoczona faktem, że protokół

posiedzenia zarządu zawiera odesłanie do nieistniejącego dokumentu. Ponadto faktem jest, że dokument nie został przedłożony, dlatego został wpisany do wykazu, który rząd ChRL zatwierdził i podpisał pod koniec wizyty weryfikacyjnej. Jako powody nieprzekazania wspomnianych dokumentów wskazano powody podane przez rząd ChRL, które uwzględniono w aktach.

- (280) Chociaż Sinasure pozwoliło Komisji przyrzeć się pokrótce danym liczbowym dotyczącym zysków/strat osiągniętych jedynie w odniesieniu do krótkoterminowych ubezpieczeń kredytów w ramach programu ubezpieczeń kredytów eksportowych, zauważa się, że Komisja nie mogła przeanalizować ani uzyskać kopii dokumentów oraz że kalkulowany poziom rentowności nie był poparty dowodami.
- (281) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL uznał, że Komisja przyznaje, iż dokonała przeglądu danych dotyczących zysków i strat zawartych w motywie 280. Rząd ChRL powinien jednak uwzględnić również pozostałą część tego motywu, który prowadzi do wniosku, że Komisja nie była usatysfakcjonowana przekazanymi informacjami. Rząd ChRL twierdził również, że Sinasure przekazało szczegółowe informacje w odpowiedzi na kwestionariusz, które dotyczyły krótkoterminowego ubezpieczenia kredytu eksportowego przyznanego na wywóz produktów fotowoltaicznych do Unii. W tym względzie Komisja zauważa, że jeśli chodzi o dane, jakie przedstawiono podczas wizyty weryfikacyjnej, niemożliwe było ich zweryfikowanie na miejscu.
- (282) Nie udzielono również informacji dotyczących ubezpieczenia kredytu eksportowego według sektorów, dziesięciu największych producentów eksportujących lub względem trzech producentów eksportujących objętych próbą. Twierdzenia przedstawione po ujawnieniu ustaleń, które dotyczyły dziesięciu największych producentów eksportujących, uwzględniono w motywie 67 powyżej. Co do twierdzenia rządu ChRL, że informacje na temat trzech producentów eksportujących objętych próbą były w każdym przypadku udostępniane Komisji przez samych producentów eksportujących, Komisja zauważa, że Sinasure powinno było samo przekazać wymagane informacje. Sinasure nie mogło zakładać, że informacje na temat ubezpieczenia kredytu eksportowego zostaną przekazane przez trzech producentów eksportujących objętych próbą, a nawet jeśli by tak było, Sinasure nie mogło po prostu uznać, że takie informacje będą kompletne lub właściwe. Do zadań organu prowadzącego dochodzenie należy gromadzenie informacji z różnych źródeł; zadanie to zostało utrudnione poprzez brak współpracy.
- (283) Ponadto Sinasure twierdziło, że żaden z trzech producentów eksportujących objętych próbą nie wykupił ubezpieczenia od Sinasure w ODP. Stwierdzenie to okazało się niepoprawne i sprzeczne z informacjami udzielonymi przez trzech producentów eksportujących objętych próbą.

c) Sinasure jest organem publicznym

- (284) Pierwotne dochodzenie ⁽⁴⁵⁾ wykazało, że Sinasure jest organem publicznym. Ani rząd ChRL, ani Sinasure nie dostarczyły w trakcie tego dochodzenia dowodów świadczących o zmianie tej sytuacji. W trakcie dochodzenia również nie wyszły jednak na jaw żadne elementy zaprzeczające powyższemu ustaleniu. Wręcz przeciwnie, w ramach sprawozdania rocznego Sinasure z 2014 r. potwierdzono ustalenia dokonane w toku pierwotnego dochodzenia, zgodnie z którymi: „Sinasure dołożyło wszelkich starań, aby wspierać chińską politykę krajową i dążyło do osiągnięcia tego przez badanie nowych pomysłów i koncepcji, ulepszanie metod pracy, usprawnianie produktów i usług, a także przez zwiększenie wydajności w wykonywaniu funkcji politycznych” lub odgrywa rolę „organu wspierającego politykę”. W rezultacie wnioski wyciągnięte podczas pierwotnego dochodzenia pozostają aktualne w ODP, a zatem uznaje się je za potwierdzone.

d) Podstawa prawna

- (285) Podstawy prawne są takie same jak w przypadku pierwotnego dochodzenia; tzn. Ministerstwo Handlu i Sinasure wspólnie wydały *obwieszczenie w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczania kredytu eksportowego* (Shang Ji Fa [2004] nr 368); *katalog wywozowy chińskich produktów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie z 2006 r.*; tak zwany *plan 840* uwzględniony w obwieszczeniu Rady Państwa z dnia 27 maja 2009 r.; tak zwany *plan 421* uwzględniony w obwieszczeniu w sprawie wdrożenia procedur szczególnych finansowania ubezpieczenia eksportu dużych, kompletnych zestawów sprzętowych, wydanym wspólnie przez Ministerstwo Handlu i Ministerstwo Finansów w dniu 22 czerwca 2009 r.; obwieszczenie Rady Państwa w sprawie decyzji dotyczącej przyspieszenia tworzenia i rozwijania wschodzących sektorów strategicznych (Guo Fa [2010] nr 32 z dnia 18 października 2010 r.) wydane przez Radę Państwa oraz wytyczne wdrożeniowe związane z tym obwieszczeniem (Guo Fa [2011] nr 310 z dnia 21 października 2011 r.).

⁽⁴⁵⁾ Zob. motywy 225–235 rozporządzenia pierwotnego.

e) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (286) Jako że Sinasure jest organem publicznym, któremu powierzono władzę w imieniu rządu, i realizuje rządowe ustawy i plany, świadczenie ubezpieczenia kredytu eksportowego producentom produktu objętego przeglądem stanowi wkład finansowy w formie bezpośredniego przekazania przez rząd środków finansowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (287) Niektóre władze lokalne przyznały rabat w odniesieniu do części składek wypłacanych przez producentów eksportujących na rzecz Sinasure. Taki rabat polegający na płaceniu części składki stanowi również bezpośrednie przekazanie środków finansowych w formie dotacji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (288) Korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 i art. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego istnieje w zakresie, w jakim Sinasure zapewnia ubezpieczenie kredytu eksportowego na warunkach bardziej korzystnych niż warunki, jakie odbiorca mógłby normalnie uzyskać na rynku, lub w zakresie w jakim Sinasure zapewnia ubezpieczenie, które w innym wypadku byłoby na rynku w ogóle niedostępne. Dodatkową korzyścią w rozumieniu art. 3 pkt 2 uzyskiwaną przez producenta eksportującego jest rabat gotówkowy dotyczący części składki ubezpieczeniowej wpłacanej do Sinasure przez niektóre władze lokalne w miejscu, w którym pewni producenci eksportujący mają siedzibę.
- (289) W odniesieniu do istnienia korzyści Komisja zbadała zakres, w jakim składki Sinasure pokrywają koszt krótkoterminowego ubezpieczenia kredytu eksportowego. Zgodnie z motywem 280 Sinasure dostarczyło analizę rentowności obejmującą okres 2011–2015, która wykazała, że Sinasure było rzekomo rentowne w tym okresie na zasadzie skumulowanej, ale w 2015 r. poniosło straty. Po pierwsze, Komisja zauważyła, że dokument ten, rzekomo pochodzący z departamentu finansowego, podlegał jedynie pobieżnemu przeglądowi i nie mógł być kopiowany/drukowany ani zabrany jako dowód rzeczowy. Po drugie, możliwa była jedynie częściowa weryfikacja informacji zawartych w tym sprawozdaniu, ponieważ przedstawione dowody nie umożliwiały prawidłowego uzgodnienia informacji ze sprawozdaniem rocznym Sinasure z 2014 r. W związku z tym Komisja nie jest usatysfakcjonowana otrzymanymi informacjami.
- (290) Ponadto Sinasure przedstawiło argument oparty na pozycji j) załącznika 1 do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, gdzie uznaje się za „niedozwolone” subsydiowanie eksportu na mocy art. 3 ust. 1 lit. a) tego porozumienia oferowanie programów ubezpieczenia kredytu eksportowego ze składkami, które są niewystarczające do pokrycia długoterminowych kosztów operacyjnych i strat w ramach tych programów. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Sinasure po prostu odwołało się do zysków wypracowanych w ciągu ostatnich pięciu lat i stwierdziło, że ponieważ ogółem w tym okresie wypracowało zysk, to świadczenie usług ubezpieczenia kredytu eksportowego producentom eksportującym nie stanowi subsydium w rozumieniu Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. W tym względzie zauważono, że na podstawie przekazanych informacji, tj. skumulowanych danych liczbowych związanych z rentownością przez okres pięciu lat, Komisja nie jest w stanie wyciągnąć żadnych znaczących wniosków.
- (291) Ze względu na brak wiarygodnych i możliwych do zweryfikowania wiadomości wymaganych do przeprowadzenia analizy „programu” zgodnie z pozycją j) załącznika 1 do Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia na dowodach zawartych w aktach sprawy. W tym względzie Komisja oparła się na sprawozdaniu rocznym z 2014 r. uzyskanym podczas wizyty weryfikacyjnej. Analiza tego dokumentu wykazała, że ogólna działalność Sinasure w zakresie ubezpieczenia kredytu eksportowego przyniosłaby straty w 2013 r. i 2014 r., gdyby nie odnotowano określonego przychodu nieoperacyjnego. Takie przychody nieoperacyjne nie wiążą się ze zwykłą działalnością Sinasure, a zatem powinny zostać wyłączone z zakresu analizy rentowności tej instytucji. Sytuacja ta jest podobna do sytuacji, jaka miała miejsce w pierwotnym dochodzeniu.
- (292) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ocenę Komisji, zgodnie z którą ogólna działalność Sinasure w zakresie ubezpieczeń kredytu eksportowego przynosiłaby straty, oraz metodę obliczania stosowaną przez Komisję, odnosząc się do uwag rządu ChRL z dnia 27 września 2013 r. Te ostatnie uwagi zostały już uwzględnione i odrzucone w sekcji 3.5.3 rozporządzenia pierwotnego.
- (293) W związku z wyjaśnieniami w motywach 280, 289 i 290 oraz jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, w art. 11 rzekomo nieaktualnej wersji statutu, którą przedstawiono w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, stwierdzono, że przedsiębiorstwo funkcjonuje na progu rentowności. Innymi słowy, zgodnie ze statutem celem Sinasure nie jest maksymalizacja zysków, ale wyłącznie działanie na progu rentowności zgodnie z jego funkcją jako wyłącznego oficjalnego ubezpieczyciela kredytów eksportowych w ChRL. Jak wyjaśniono powyżej, informacje zawarte w aktach sprawy wskazują na to, że środowisko prawne i polityczne,

w którym funkcjonuje Sinasure, wymaga od tego przedsiębiorstwa realizacji polityki i planów rządu w ramach sprawowania swojego publicznego mandatu politycznego. Spośród wybranych sektorów i przedsiębiorstw otrzymujących od państwa wsparcie specjalne producenci eksportujący mieli pełny dostęp do świadczonego przez Sinasure ubezpieczenia kredytu eksportowego po preferencyjnych stawkach. Dlatego Sinasure zapewnia przedsiębiorstwom z sektora fotowoltaicznego nieograniczony dostęp do ochrony ubezpieczeniowej przy niskiej składce ubezpieczeniowej, która nie odzwierciedla rzeczywistego ryzyka związanego z ubezpieczaniem wywozu w tym sektorze. W oparciu o wszystkie te elementy zawarte w aktach sprawy można już stwierdzić, że pobierane przez Sinasure składki ubezpieczeniowe nie pokrywają w odpowiednim stopniu jego długoterminowych kosztów operacyjnych.

- (294) Przypomina się również, że określone wnioski zmierzające w tym samym kierunku wyciągnięto już w pierwotnym dochodzeniu ⁽⁴⁶⁾. Rząd ChRL nie dostarczył żadnych dowodów w trakcie tego dochodzenia świadczących o zmianie tej sytuacji. W trakcie dochodzenia nie wyszły na jaw żadne elementy zaprzeczające powyższemu ustaleniu.
- (295) Na podstawie powyższego, biorąc pod uwagę fakt, że Sinasure nadal ponosi straty w związku ze swoim programem ubezpieczeń kredytów eksportowych, istnienie korzyści określa się poprzez porównanie składek zapłaconych przez producentów eksportujących ze składkami dostępnymi na rynku.
- (296) Sinasure twierdziło, że na rynku chińskim takie usługi świadczą jeszcze cztery inne przedsiębiorstwa. Nie udzielono jednak żadnych informacji dotyczących udziałów w rynku tych przedsiębiorstw. W każdym przypadku Sinasure jest wyłącznym oficjalnym ubezpieczycielem kredytów eksportowych i ma pozycję dominującą na rynku chińskim. W rezultacie w ChRL nie istnieją jakiegokolwiek komercyjne poziomy referencyjne dla takich instrumentów i biorąc pod uwagę fakt, że na rynku finansowym w ChRL nadal istnieją zakłócenia spowodowane interwencją rządu, uzasadnione jest zastosowanie poziomów referencyjnych spoza ChRL.
- (297) Subsydia są uzależnione od wyników wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie można ich uzyskać bez wywozu. Ponadto mają one również charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ dostęp do nich ograniczony jest do określonych przedsiębiorstw. Z uwagi na brak zmian w tym względzie dokonuje się odniesienia do motywów 246 i 247 rozporządzenia pierwotnego, w których stwierdzono, że korzyści przyznane przez Sinasure lub władze lokalne producentom produktu objętego przeglądem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto, ponieważ nie przedstawiono żadnych dowodów sugerujących, że subsydlum jest oparte na obiektywnych kryteriach lub warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, korzyść ma charakter szczególny również pod tym względem.
- (298) W przeciwieństwie do tego, co twierdził rząd ChRL i jeden producent eksportujący po ujawnieniu ustaleń, informacje na temat płaconych składek przekazane przez przedsiębiorstwa nie zostały odrzucone. Ostatecznie informacji tych nie wykorzystano jednak w obliczeniach opisanych w motywie 302 i 303 poniżej, ponieważ Komisja odniosła się do dostępnego stanu faktycznego.

f) Wniosek

- (299) Dochodzenie wykazało, że trzy grupy producentów eksportujących objętych próbą skorzystały z ubezpieczeń kredytu eksportowego udzielonych przez Sinasure w ODP.
- (300) Świadczenie usług ubezpieczenia kredytu eksportowego przez Sinasure przedsiębiorstwom z sektora energii fotowoltaicznej należy uznać za subsydlum, o ile składki są niższe od rynkowych.
- (301) W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności przedmiotowe subsydlum należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

g) Obliczanie wysokości subsydiów

- (302) Kwotę subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Korzyść oblicza się w podobny sposób jak w przypadku gwarancji kredytowych. Zgodnie z art. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą składki, jaką przedsiębiorstwo płaci za ubezpieczenie krótkoterminowe zapewnione przez Sinasure, a kwotą składki, jaką przedsiębiorstwo zapłaciłoby za porównywalne ubezpieczenie kredytu eksportowego, jakie mogłoby faktycznie uzyskać na rynku.
- (303) Jak wspomniano w motywach 277–283, Komisja nie była w stanie zweryfikować szeregu elementów dotyczących zapewnienia przez Sinasure pokrycia ubezpieczenia kredytu eksportowego producentom eksportującym objętym próbą, największym producentom eksportującym lub przedmiotowemu sektorowi. Biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony rządu ChRL i Sinasure, Komisja oparła się również na dostępnych faktach w celu obliczenia korzyści przyznanej odbiorcom. W tym względzie za rozsądne uznano poleganie na współczynnikach korzyści

⁽⁴⁶⁾ Zob. motyw 245–247 rozporządzenia pierwotnego.

stosowanych w ramach pierwotnego dochodzenia. Przedsiębiorstwa objęte próbą w ramach tego przeglądu, które były objęte próbą podczas pierwotnego dochodzenia, uzyskały współczynnik korzyści ustanowiony w ramach pierwotnego dochodzenia. Co do grupy, która nie była objęta próbą w ramach pierwotnego dochodzenia, jej współczynnikiem jest średnia ważona współpracujących przedsiębiorstw w ramach pierwotnego dochodzenia.

- (304) Stopy subsydiowania ustalone w odniesieniu do tego programu dla producentów eksportujących objętych próbą w trakcie ODP wynoszą:

Gwarancje i ubezpieczenia eksportowe	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,59
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,00
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,71

3.4.2. Programy dotacji

3.4.2.1. Subsydia na rozwój w ramach programów „Famous Brands” i „Well-known Trademarks in China”, „Export Brand Development Fund” oraz podobnych programów na szczeblu centralnym i niższym niż centralny

- (305) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach tych programów. W każdym razie nic nie wskazuje na wycofanie pierwotnych programów subsydiów.

3.4.2.2. „Golden Sun Demonstration Programme” (Program demonstracyjny Golden Sun)

a) Wprowadzenie

- (306) W ramach pierwotnego dochodzenia ustalono, że producenci w sektorze fotowoltaicznym otrzymywali subsydia w ramach programu demonstracyjnego Golden Sun („Golden Sun”).

b) Brak współpracy

- (307) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o dostarczenie szeregu dokumentów, z których większość dotyczyła celów budżetowych w ramach programu Golden Sun. Rząd ChRL w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu stwierdził, że nie jest w stanie zidentyfikować wymaganych dokumentów z powodu braku informacji w pytaniu sformułowanym przez Komisję. Podczas wizyty weryfikacyjnej, po zadaniu przez Komisję tego samego pytania (zawierającego ten sam poziom informacji, jak w kwestionariuszu, tj. zawierającego nazwy wymaganych dokumentów), rząd ChRL stwierdził jednak, że dokumenty te są poufne, i oświadczył, że konieczne będzie sprawdzenie, czy dokumenty mogą zostać przedłożone Komisji. W tym względzie Komisja nie rozumie, dlaczego brakujące dokumenty należy uważać za poufne i dlaczego niemożliwe jest ich dostarczenie w ramach dochodzenia antysubsydyjnego, którego zasady ścisłej poufności są wiążące dla organu prowadzącego dochodzenie. W każdym razie, podobnie jak w przypadku pierwotnego dochodzenia, rząd ChRL nie powrócił do sprawy, mimo szeregu przypomnień podczas wizyty na miejscu, a Komisja nigdy nie otrzymała dokumentów.

- (308) Ponadto rząd ChRL w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu stwierdził, że żaden z producentów eksportujących objętych próbą nie odniósł korzyści w związku z tym programem podczas ODP, ponieważ program nie jest przeznaczony dla producentów produktu objętego przeglądem. Jest to jednak sprzeczne z informacjami otrzymanymi od producentów eksportujących objętych próbą. Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL uzupełnił swoje odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i uznał możliwość płatności, chociaż program został wstrzymany i przekształcony w program taryf gwarantowanych. Rząd ChRL dostarczył opinię Rady Państwa z 2013 r. na poparcie tego ostatniego oświadczenia. Komisja zauważa, że rząd ChRL w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu nie wspomniał, że program ten zmieniono, ani nie dostarczył żadnych dowodów uzupełniających w tej kwestii. Komisja zauważa również, że dokument dostarczony w toku procesu weryfikacji nie odnosił się do przedmiotowego programu ani do rzekomego zastąpienia go przez inny program.

- (309) Ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL Komisja nie była w stanie zweryfikować wszystkich aspektów programu Golden Sun, a w szczególności faktycznych korzyści udzielanych producentom produktu objętego przeglądem i całemu sektorowi energii fotowoltaicznej. Oprócz tego rząd ChRL nie przekazał wszystkich istotnych żądanych dokumentów, w szczególności dokumentów budżetowych dotyczących kwot wyasygnowanych przez Ministerstwo Finansów w ramach programu Golden Sun.
- (310) Ponadto, jeżeli chodzi o korzyści, Komisja zauważa, że rząd ChRL wezwano do dostarczenia informacji na temat korzyści udzielonych producentom, ale chociaż rząd ChRL miał dostęp do tych informacji, odpowiedział jedynie, że nie osiągnięto żadnych korzyści.

c) Podstawa prawna

- (311) Jak ustalono w ramach pierwotnego dochodzenia, główną podstawą prawną jest *obwieszczenie w sprawie realizacji programu demonstracyjnego Golden Sun z dnia 16 lipca 2009 r. oraz załączone środki tymczasowe dotyczące programu demonstracyjnego Golden Sun w zakresie zarządzania funduszem pomocy finansowej*, akta Caijian nr 397 [2009] wydane przez Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Nauki oraz Krajową Radę ds. Energetyki; *okólnik dotyczący pomyslniej realizacji zleceń w ramach programu demonstracyjnego Golden Sun*, akta nr 718 [2009]; *okólnik dotyczący pomyslniej realizacji programu demonstracyjnego Golden Sun z 2010 r.*, akta nr 622 [2010]; *okólnik w sprawie instrukcji w zakresie wskaźników budżetowych do subsydiów finansowych na koszty budowy w ramach programu demonstracyjnego Golden Sun z 2010 r.*, akta nr 965 [2010] z dnia 2 grudnia 2010 r. wydany przez Ministerstwo Finansów; *okólnik w sprawie dystrybucji celu budżetowego dla subsydiów fiskalnych przyznawanych na programy Golden Sun z 2011 r.*, JCJ akta nr 336 z dnia 1 września 2011 r. wydany przez Departament Finansów Hebei; *okólnik w sprawie dystrybucji celu budżetowego dla subsydiów fiskalnych przyznawanych na programy Golden Sun z 2011 r.*, HCJ akta nr 135 z dnia 8 listopada 2011 r. wydany przez Miejskie Biuro ds. Finansów w Hengshui.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (312) Podobnie jak w przypadku pierwotnego dochodzenia rząd ChRL powtórzył, że przedmiotowy program dotacji nie jest przeznaczony dla producentów produktu objętego przeglądem, ale jest ukierunkowany na projekty dotyczące wytwarzania energii fotowoltaicznej. Rząd ChRL twierdził również, że wnioskodawca nie przedstawił dowodów potwierdzających istnienie jakichkolwiek korzyści rozdzielonych między producentów produktów objętych postępowaniem w ODP.
- (313) W ramach prowadzonego dochodzenia żadne informacje zawarte w dokumentacji nie mogą zmienić ustaleń Komisji zawartych w motywach 271–282 wynikających z pierwotnego dochodzenia, w trakcie którego stwierdzono, że dotacje w ramach programu są bezpośrednio związane z produktem objętym przeglądem, ponieważ kwalifikujące się „rozproszone systemy fotowoltaiczne” obejmują w szczególności dostawę modułów i ogniw jako znaczącą część projektów, a zatem związek między korzyścią wynikającą z działania rządu a produktem objętym przeglądem jest bezpośredni i nierozzerwalny.
- (314) Zgodnie z ustaleniami z pierwotnego dochodzenia w ramach programu Golden Sun przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego przeglądem.
- (315) Komisja ustaliła również, że przedmiotowy program subsydiowania jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) Wniosek

- (316) Program Golden Sun pozostaje subsydem szczególnym w postaci dotacji. W toku dochodzenia ustalono, że eksporterzy objęci próbą odnieśli korzyści z tego subsydium.

f) Obliczanie wysokości subsydiów

- (317) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Golden Sun Demonstration Programme	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,20 %
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,16 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,01 %

- (318) W odpowiedzi na ujawnione ustalenia rząd ChRL przedstawił uwagi dotyczące programu demonstracyjnego Golden Sun, powtarzając pewne kwestie, które zostały już przez ten rząd poruszone. Jako że kwestie te omówiono już powyżej, nie są potrzebne żadne dodatkowe uwagi. Ponadto rząd ChRL twierdził, że Komisja nie określiła szczególności w odniesieniu do tego programu.
- (319) Z faktu, że dotacje w ramach programu Golden Sun przyznawano tylko producentom chińskim z sektora energii odnawialnej, wynika jednak, że ich szczególność została wyraźnie określona zgodnie z normami WTO.
- (320) Co więcej, rząd ChRL twierdził, że przedstawił dowody na zakończenie tego programu. Ponieważ dotacje te zaksięgowano na rachunku dochodów w przypadku odroczonej produkcji eksportującej objętych próbą, będą one jednak przynosiły korzyści przez wiele lat. Oznacza to, że pod względem subsydiów mylące jest twierdzenie, że program został zakończony. W rzeczywistości żaden nowy beneficjent nie został dopuszczony do programu, ale z uwagi na długi okres eksploatacji instalacji, które zostały uwzględnione, korzyści nadal są naliczane. W związku z tym argumenty te również zostały odrzucone.

3.4.2.3. Inne dotacje

a) Wprowadzenie

- (321) W swoim wniosku wnioskodawca przedstawił dowody, z których wynika, że promowane branże w ChRL mogą otrzymać różnego rodzaju dotacje jednorazowe lub powtarzające się od organów rządowych działających na różnych szczeblach, tj. lokalnym, regionalnym i krajowym.
- (322) W ramach tego dochodzenia uznano w istocie, że trzy przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały również znaczne jednorazowe lub powtarzające się dotacje od różnych organów rządowych, wskutek czego uzyskały one korzyści w ODP. Niektóre z nich zostały już zgłoszone przez przedsiębiorstwo objęte próbą w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, zaś wiele innych zostało wykrytych na miejscu podczas weryfikacji. Żadna z nich nie została ujawniona w odpowiedzi rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu, jak tego wymagano.

b) Podstawa prawna

- (323) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą lub określonej lokalizacji lub branży. Zwykle nie ujawniano poziomu szczegółów prawnych co do konkretnych przepisów, na mocy których korzyści te zostały przyznane, o ile w ogóle istniała jakakolwiek podstawa prawna, chociaż Komisja czasami otrzymywała kopię dokumentu wydane przez organ rządowy, który towarzyszył przyznaniu środków finansowych (zwanego dalej „obwieszczeniem”).

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (324) Ze względu na dużą liczbę dotacji zawartych we wniosku lub księgach przedsiębiorstw objętych próbą w niniejszym rozporządzeniu przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez różne szczeble rządu ChRL, zostały początkowo dostarczone przez trzy przedsiębiorstwa objęte próbą. Kilka innych dotacji, które nie zostały zgłoszone przez przedsiębiorstwa objęte próbą, zidentyfikowano podczas kontroli na miejscu.

- (325) Jedno z przedsiębiorstw objętych próbą otrzymało ponad 130 takich dotacji w ODP. Wiele z nich zostało przyznanych przez organy rządowe na szczeblu miejskim, okręgowym lub prowincjonalnym. Największą dotację na kwotę 7 mln CNY przyznano w ramach programu „Trinity”, funduszu miejskiego na rzecz promowania przekształcenia i modernizacji przedsiębiorstw przemysłowych. Inne dotacje miały postać np. funduszy patentowych, funduszy i nagród w dziedzinie nauki i technologii, funduszy na rzecz rozwoju biznesu, funduszy na rzecz modernizacji i przekształcenia przedsiębiorstw przemysłowych, dotacji na infrastrukturę podstawową, funduszy pomocowych zapewnianych na szczeblu okręgowym, funduszy na rzecz rozwoju nowych i czystych technologii energetycznych oraz obniżki podatku gruntowego. Ponadto dane przedsiębiorstwo otrzymało również dotacje na ubezpieczenie kredytu eksportowego od organu rządowego na szczeblu okręgowym.
- (326) Inne przedsiębiorstwo objęte próbą również otrzymało od rządu znaczne dotacje w ODP; niektóre z nich dotyczyły strefy rozwoju, w której przedsiębiorstwo ma siedzibę (ponad 13 mln CNY). Inne dotacje, jakie przyznano, dotyczyły wydatków na naukę i technologię, energii ze źródeł odnawialnych lub rozwoju przemysłu i informacji (np. dotacje na program „3 Famous”). Na miejscu wykryto także obniżki związane z nabyciem praw do użytkowania gruntów.
- (327) Jedno z przedsiębiorstw objętych próbą otrzymało jako grupa różne dotacje o łącznej wartości ponad 29 mln CNY. Przykładami takich dotacji są fundusze na rozwój nowych źródeł energii, fundusze na projekty z zakresu reform technologicznych lub fundusze związane ze strefą rozwoju, w której odbiorca ma siedzibę.

d) Wniosek

- (328) Na podstawie zebranych dowodów dotyczących otrzymania tych dotacji przez przedsiębiorstwa objęte próbą i wobec braku innych informacji Komisja uznała te dotacje za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do transferu środków finansowych przez rząd ChRL w postaci dotacji dla producentów produktu objętego przeglądem i w ten sposób uzyskali oni korzyść.
- (329) Dotacje te są również szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż wydają się ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub konkretnych projektów w określonych regionach lub branży fotowoltaicznej. Dotacje te nie spełniają wymogów braku szczególności zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania. Ponadto nie ma dowodów na to, że dotacje udzielane są w ramach nadrzędnego programu subsydiowania.
- (330) We wszystkich przypadkach przedsiębiorstwa dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz podmiotu, od którego ją otrzymano. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowywały w swoich księgach rachunkowych ten dochód w pozycji „dochód z dotacji” i poddały te księgi niezależnemu audytowi. Stanowiło to pozytywny dowód dotacji przyznającej korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (331) W poniższej tabeli przedstawiono wyliczenie korzyści związanych z wyżej określonymi dotacjami, przy czym za korzyść przyjęto kwotę otrzymaną w ODP lub zaksięgowaną w odniesieniu do ODP, w przypadku gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem amortyzowało tę kwotę.

Inne dotacje	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,54
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,86
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,26

- (332) W odpowiedzi na ujawnione ustalenia rząd ChRL i producent eksportujący przedstawili uwagi dotyczące „innych dotacji”. Zauważyli, że Komisja nie przedstawiła wystarczająco szczegółowych informacji w celu uzasadnienia istnienia programów środków wyrównawczych.
- (333) Należy podkreślić jednak, że Komisja otrzymała bardzo mało informacji na temat tych programów w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Co więcej, producenci eksportujący objęci próbą nie zakwestionowali kwot obliczonych przez Komisję i ujawnionych danej stronie. Nie zakwestionowali również faktu, że dotacje te otrzymano od rządu ChRL.
- (334) W obliczu braku współpracy z rządem ChRL Komisja zdecydowała, że rozsądnym rozwiązaniem jest podjęcie próby stwierdzenia istnienia takich dotacji podczas kontroli na miejscu. Wnioski z kontroli diametralnie różniły się od liczby i łącznej wartości dotacji zgłoszonych w odpowiedziach rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zdecydowano, że wnioski z kontroli na miejscu stanowią rozsądny wskaźnik poziomu subsydiowania w tym zakresie. Komisja nie zgodziła się, że takie podejście świadczy o jakiegokolwiek niemożności uzasadnienia istnienia programów środków wyrównawczych. Jako że dotacje mają wspólne cechy, są przyznawane przez organ rządowy i nie są częścią programu subsydiowania, lecz stanowią dotacje indywidualne, Komisja może ocenić je łącznie, jak opisano w motywach 324–327. Odrzucono zatem twierdzenie, że Komisja nie uzasadniła istnienia programów środków wyrównawczych lub nie przedstawiła dowodów na istnienie takich programów.

3.4.3. Programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

3.4.3.1. Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym

- (335) W toku dochodzenia ustalono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.3.2. Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

- (336) W toku dochodzenia ustalono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.3.3. Odliczenia od podatku za badania i rozwój

a) Wprowadzenie

- (337) W ramach pierwotnego dochodzenia ustalono, że dzięki odliczeniom od podatku za badania i rozwój dokonywane przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym przedsiębiorstwa te mogły stosować preferencyjną politykę podatkową w odniesieniu do swojej działalności badawczo-rozwojowej poprzez odliczenie od podatku 150 % swoich wydatków, gdy osiągnięte zostały określone progi wydatków na rzecz badań i rozwoju. Stwierdzono również, że wspomniany preferencyjny program odliczania kosztów związanych z badaniami i rozwojem stosowany przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym został zastąpiony określonym programem w 2008 r., który w niniejszym dokumencie jest określany jako *odliczenia od podatku za badania i rozwój* (tj. z pominięciem fragmentu „dokonywane przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym”).
- (338) Rząd ChRL zakwestionował twierdzenie, że program odliczeń od podatku za badania i rozwój dokonywane przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym został zastąpiony w 2008 r., ponieważ te dwa programy miałyby różne kryteria kwalifikowalności. Rząd ChRL twierdził również, że program *odliczenia od podatku za badania i rozwój* nie jest szczegółowy, a zatem nie stanowi podstawy środków wyrównawczych.

b) Podstawa prawna

- (339) W świetle pierwotnego dochodzenia początkowo stwierdzono, że podstawę prawną programu zastępującego (*odliczenia od podatku za badania i rozwój*) stanowi art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, art. 93 i 95 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw („rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw”), *środki administracyjne na potrzeby określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie* (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172), *obwieszczenie*

Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących uiszczania podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie (Guo Shui Han [2008] nr 985). Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że wspomniane podstawy prawne były nieistotne, z wyjątkiem art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw i art. 95 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

- (340) W ramach tego dochodzenia za podstawę prawną uznano także następujące dokumenty dodatkowe: *środki administracyjne w zakresie obniżki podatku dla przedsiębiorstw ponoszących wydatki na badania i rozwój* (Guo Shui Fa [2008] nr 116), okólnik opublikowany wspólnie przez Ministerstwo Finansów i Państwowy Urząd Podatkowy w sprawie polityki związanej z bardzo wysokim odliczeniem wydatków na badania i rozwój (2013/70). Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że *środki administracyjne w zakresie obniżki podatku dla przedsiębiorstw ponoszących wydatki na badania i rozwój* (Guo Shui Fa [2008] nr 116) rzekomo wygasły w dniu 1 stycznia 2016 r. tj. po ODP.
- (341) Artykuł 95 stanowi, że dodatkowego odliczenia w wysokości 50 % wydatków na badania i rozwój wymienionych w art. 30 pkt 1 udziela się w odniesieniu do takich wydatków w przypadku produktów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, tak aby podlegały one amortyzacji w oparciu o 150 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (342) Ustalono, że z odnośnych przepisów prawnych wynika, iż program ten zapewnia korzyści wyłącznie przedsiębiorstwom zgodnie z art. 4 *środków administracyjnych w zakresie obniżki podatku dla przedsiębiorstw ponoszących wydatki na badania i rozwój* (Guo Shui Fa [2008] nr 116), który stanowi, że przedsiębiorstwa kwalifikowalne to takie, które angażują się w działania badawczo-rozwojowe wymienione w *wytycznych dotyczących obszarów priorytetowych obejmujących rozwój uprzemysłowienia z wykorzystaniem zaawansowanej technologii* [2007] nr 6, które zostały opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej. Jednym z obszarów priorytetowych wymienionych w tych wytycznych jest energia słoneczna ⁽⁴⁷⁾.
- (343) Przedsiębiorstwa te muszą ponosić wydatki na badania i rozwój, aby rozwijać nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła. Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą odliczyć od podatku dochodowego dodatkowo 50 % swoich wydatków na badania i rozwój. Również wydatki z tytułu wartości niematerialnych i prawnych w dziedzinie badań i rozwoju uprawniają kwalifikujące się przedsiębiorstwa do odliczenia w wysokości 150 % faktycznych kosztów poniesionych przez te przedsiębiorstwa.
- (344) Przedsiębiorstwa korzystające z tego programu muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.
- (345) Trzech producentów eksportujących objętych próbą, Chint, Jinko i Trina, odniosło korzyści w ramach tego programu.
- (346) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL i jeden producent eksportujący zakwestionowali szczegółowość, przywołując argument, że wszystkie przedsiębiorstwa w ChRL kwalifikują się do dodatkowego odliczenia w wysokości 150 %. Rząd ChRL dodał, że władze kanadyjskie stwierdziły brak szczegółowości programu w odniesieniu do scalonych modułów ściennych z ChRL, a następnie przytoczyły orzeczenie panelu w sprawie „US – Aircraft”. Rząd ChRL podkreśla, że w takim przypadku według panelu ograniczenie finansowania do badań i rozwoju w zakresie „technologii wysokiego ryzyka, wysokiej spłaty, powstających i wspomagających” nie stanowi odpowiednio ograniczonej grupy przedsiębiorstw lub sektorów w rozumieniu art. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Zdaniem rządu ChRL Komisja błędnie stwierdziła, że kryterium kwalifikowalności do tego programu opiera się na przedsiębiorstwie wykorzystującym zaawansowane i nowe technologie oraz że w każdym przypadku w sprawie T-586/14 Xinyi PV products przeciwko Komisji Sąd orzekł, iż jeżeli przedsiębiorstwo kwalifikuje się jako przedsiębiorstwo wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie, spełnia obiektywne przesłanki dla przyznania korzyści podatkowych.
- (347) Powyższe twierdzenie zostaje odrzucone. Fakt, że inne przedsiębiorstwa mogą otrzymać porównywalne subsydia w oparciu o inną podstawę prawną nie oznacza, że program ten nie dotyczy *de iure* w szczególności tylko ograniczonej grupy przedsiębiorstw. Nawet przyjmując w kategoriach abstrakcyjnych, że wszystkie przedsiębiorstwa kwalifikowałyby się do dodatkowego odliczenia w wysokości 150 %, w niniejszym przypadku przedsiębiorstwa objęte próbą skorzystały na odliczeniu do tego stopnia, że mogą zaznaczyć konkretne pole w swoich

⁽⁴⁷⁾ http://www.most.gov.cn/ztl/gjzctx/ptzcqt/200802/t20080222_59213.htm

deklaracjach podatkowych, które jest powiązane z certyfikatem przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowane i nowe technologie, co jest mniej uciążliwe niż procedura alternatywna. Wyrok w sprawie T-586/14 Xinyi PV products przeciwko Komisji dotyczy traktowania na zasadach rynkowych i nie odnosi się do szczególności subsydium. Jeżeli chodzi o twierdzenie, że władze kanadyjskie stwierdziły brak szczególności tego programu, żadna strona nie przedstawiła kopii takich ustaleń.

d) Wniosek

- (348) Przedmiotowy program stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci dochodów utraconych przez rząd, które stanowią korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (349) Przedmiotowe subsydium ma szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój.
- (350) W związku z powyższym i zgodnie z ustaleniami pierwotnego dochodzenia przedmiotowe subsydium należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (351) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 50 % faktycznych wydatków na badania i rozwój w ramach zatwierdzonych projektów. Kwoty objęte środkami wyrównawczymi oparte są na danych liczbowych zawartych w deklaracjach podatkowych przedsiębiorstw za rok 2015. Jeden producent eksportujący twierdził, że zamiast tego korzystano z danych podatkowych dotyczących ODP. Twierdzenie to zostało odrzucone. W świetle motywu 459 rozporządzenia pierwotnego Komisja ponownie podkreśla znaczenie obliczania korzyści w oparciu o ostateczne deklaracje podatkowe za dany rok podatkowy zweryfikowane przez biegłego rewidenta. Komisja dodaje, że ostateczne rozliczenie deklaracji podatkowej za 2015 r. w ODP powoduje, iż wszelkie korzyści uwzględnione są w ostatecznej deklaracji podatkowej, co w dalszym stopniu uwydatnia prawidłowość podejścia stosowanego przez Komisję. Komisja nie może oprzeć swoich obliczeń na kwartalnych deklaracjach podatkowych, ponieważ deklaracje te odzwierciedlają bieżącą tymczasową sytuację w chwili ich składania i z definicji nie jest w nich uwzględniona ostateczna skonsolidowana sytuacja w danym roku podatkowym. Celem tych deklaracji jest zapewnienie rządowi płynności finansowej w odniesieniu do tymczasowo należnych podatków, lecz deklaracje te odzwierciedlają tylko częściowo sytuację w momencie ich składania. Ponadto deklaracje podatkowe za 2015 r. obejmują trzy kwartały ODP, dlatego stanowią najwłaściwsze roczne deklaracje podatkowe, jakie są dostępne.
- (352) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez producentów eksportujących objętych próbą ze sprzedaży w ODP, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (353) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Odliczenia od podatku za badania i rozwój	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,47
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,74
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,15

3.4.3.4. Ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie zaangażowanych w wyznaczone projekty

a) Wprowadzenie

- (354) W ramach pierwotnego dochodzenia ustalono, że program ten umożliwia przedsiębiorstwu uznanemu za przedsiębiorstwo z branży wykorzystującej zaawansowane i nowe technologie skorzystanie ze stawki podatku dochodowego w wysokości 15 % obniżonej w stosunku do zwykłej stawki w wysokości 25 %. W ramach tego dochodzenia przeglądowego dotyczącego wygaśnięcia nie zidentyfikowano żadnych zmian.

b) Podstawa prawna

- (355) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wraz ze środkami administracyjnymi na potrzeby określania przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172) oraz art. 93 rozporządzenia wykonawczego w sprawie podatku dochodowego od przedsiębiorstw wraz z obwieszczeniem Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących uiszczania podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwa z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie (Guo Shui Han [2008] nr 985), obwieszczeniem Ministerstwa Nauki i Technologii w sprawie wydania wytycznych dotyczących zarządzania uznawaniem przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane technologie (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 362), obwieszczeniem Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących wprowadzenia preferencyjnego traktowania w odniesieniu do podatku dochodowego od przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane technologie (Guo Shui Han [2009] nr 203), powiadomieniem Państwowego Urzędu Podatkowego o wcześniejszej zapłacie podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwo z branży wykorzystującej zaawansowane technologie w okresie przeglądu kwalifikacyjnego ([2011] nr 4), obwieszczeniem Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących stosowanych stawek podatkowych i ulg podatkowych w odniesieniu do dochodów zagranicznych uzyskanych przez przedsiębiorstwo z branży wykorzystującej zaawansowane technologie ([2011] nr 47).

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (356) W ramach pierwotnego dochodzenia uznano, że przedmiotowy program ma zastosowanie do przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które to przedsiębiorstwa potrzebują kluczowego wsparcia ze strony państwa. Przedsiębiorstwa te powinny posiadać główne niezależne prawa własności intelektualnej oraz muszą spełnić szereg wymogów: (i) ich produkcja wchodzi w zakres produktów z dziedziny „zaawansowanych technologii otrzymujących kluczowe wsparcie ze strony państwa”; (ii) całkowite wydatki na badania i rozwój odpowiadają określonej części całkowitych dochodów ze sprzedaży; (iii) dochody ze sprzedaży produktów wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii stanowią określoną część całkowitych dochodów ze sprzedaży; (iv) pracownicy zaangażowani w badania i rozwój stanowią część całego zatrudnionego personelu; (v) spełnione są pozostałe wymogi ustanowione w *środkach administracyjnych na potrzeby określania przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie z 2008 r.*
- (357) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność, argumentując, że 1) kryteria wymienione w motywie powyżej są obiektywne w świetle orzeczenia Sądu w sprawie T-586/14 Xinyi PV products przeciwko Komisji; 2) przedsiębiorstwo spełniające kryteria automatycznie podlega stawce podatku w wysokości 15 %; oraz 3) ustalenia Komisji są niezgodne z elementami orzeczenia w sprawie US – Aircraft wskazanymi dokładnie w motywie 346. Twierdzenia te zostały odrzucone ze względu na fakt, że program ma *de iure* szczególny charakter w takim stopniu, iż tylko ograniczona grupa przedsiębiorstw może korzystać z danej korzyści, jak opisano w motywie 355 powyżej. Ponadto wyrok w sprawie T-586/14 Xinyi PV products przeciwko Komisji dotyczy traktowania na zasadach rynkowych i nie odnosi się do szczególności subsydium.
- (358) Przedsiębiorstwa korzystające z tego programu muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.
- (359) W ramach tego dochodzenia nie zidentyfikowano żadnych zmian w ustaleniach zawartych w motywach 356 i 357.
- (360) Trzech producentów eksportujących objętych próbą, Chint, Jinko i Trina, odniosło korzyści w ramach tego programu.

d) Wniosek

- (361) Program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych osiągniętych dzięki temu programowi zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

- (362) Przedmiotowe subsydium ma szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczone do przedsiębiorstw, które posiadają certyfikat przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie oraz spełniają wszystkie wymogi ustanowione w środkach administracyjnych z 2008 r. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ustanowione w przepisach lub przez organ przyznający subsydium, dotyczące możliwości zakwalifikowania się do programu, i możliwość taka nie jest uzyskiwana automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (363) W związku z powyższym i zgodnie z ustaleniami pierwotnego dochodzenia przedmiotowe subsydium należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (364) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Za korzyść uzyskaną przez odbiorców uznano łączną wartość podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty podatku, która została zapłacona przy obniżonej preferencyjnej stawce podatkowej. Kwoty objęte środkami wyrównawczymi oparte są na danych liczbowych zawartych w deklaracjach podatkowych przedsiębiorstw za rok 2015.
- (365) Odrzucono twierdzenie Jinko, że przy obliczaniu korzyści wynikających z programów zwolnień z podatku od przedsiębiorstw Komisja powinna odliczyć te rzekome korzyści uzyskane w ramach innych programów subsydiowania w celu uniknięcia podwójnego liczenia korzyści. Organ prowadzący dochodzenie nie odpowiada za przeprowadzenie takiego sztucznego działania.
- (366) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie zaangażowanych w wyznaczone projekty	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,02
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,75
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,71

3.4.3.5. Ulgi w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej

- (367) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.3.6. Zwolnienie z podatku dochodowego w przypadku niektórych dywidend, premii i innego rodzaju inwestycji kapitałowych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

- (368) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.3.7. Preferencyjna polityka podatkowa w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw z regionów zachodnich

- (369) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.3.8. Zwolnienia z podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz dopłat na edukację dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym

- (370) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.3.9. Preferencja podatkowa dostępna dla przedsiębiorstw, które osiągają mały zysk z prowadzonej działalności

- (371) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu.

3.4.4. Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych

3.4.4.1. Zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu

a) Wprowadzenie

- (372) W ramach pierwotnego dochodzenia ustalono, że program ten zapewnia zwolnienie z VAT i przywozowych taryf celnych na rzecz przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych w odniesieniu do przywozów dóbr kapitałowych wykorzystywanych przez nie w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo wydany przez władze chińskie lub przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC) zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi lub prawa celnego. W ramach tego dochodzenia przeglądowego dotyczącego wygaśnięcia nie zidentyfikowano żadnych zmian.

b) Podstawa prawna

- (373) Podstawę prawną przedmiotowego programu stanowią: *okólnik Rady Państwa w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonych urządzeń, Guo Fa nr 37/1997, obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie dostosowania niektórych preferencyjnych przywozowych zasad celnych, obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego nr 43 [2008], obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających projekty, których rozwój jest wspierany przez państwo i finansowany ze źródeł krajowych i zagranicznych, nr 316 [2006] oraz katalog niepodlegających zwolnieniu z ceł przywożonych artykułów dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.*

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (374) Jak ustalono w ramach pierwotnego dochodzenia i potwierdzono podczas przeglądu wygaśnięcia, urządzenia przywożone w celu rozwijania krajowych i zagranicznych projektów inwestycyjnych zgodnie z polityką promowania zagranicznych lub krajowych projektów inwestycyjnych mogą być wyłączone z zapłaty VAT lub należności celnych przywozowych, chyba że kategorię urządzenia wymieniono w katalogu artykułów niepodlegających zwolnieniu z ceł. Aby skorzystać z tego programu, przedsiębiorstwa muszą uzyskać pismo potwierdzające od lokalnego organu odpowiedzialnego za projekt, które należy złożyć lokalnemu organowi celnemu.
- (375) Rząd ChRL twierdził, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r., przedsiębiorstwa zwolnione są tylko z należności celnych przywozowych, a VAT jest pobierany od przywozu urządzeń do samodzielnego wykorzystania.
- (376) Wbrew twierdzeniom rządu ChRL ustalono jednak, że trzech producentów eksportujących objętych próbą zostało w ODP zwolnionych zarówno z VAT, jak i należności celnych przywozowych. Dotyczyło to urządzeń, w przypadku których uzyskana korzyść została zamortyzowana w cyklu życia urządzenia i częściowo przypisana ODP. Chociaż Komisja nie znalazła dowodów na potwierdzenie, że dany program funkcjonował w ODP, na podstawie dowodów zawartych w aktach ustaliła, że producenci objęci próbą nadal odnosili korzyści w ramach tego programu.

d) Wniosek

- (377) Przedmiotowy program uznaje się za zapewniający wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym oraz inne kwalifikujące się przedsiębiorstwa krajowe są zwolnione z VAT lub innych taryf celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne. Program przyznaje zatem korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (378) Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydia, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo oraz należą do kategorii sektorów promowanych lub do ograniczonej kategorii B w ramach katalogu na potrzeby wytycznych dla sektorów przemysłu w zakresie inwestycji zagranicznych i transferu technologii lub które są zgodne z katalogiem kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (379) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zwrócił się do Komisji o umieszczenie w aktach branż i sektorów zaliczanych do powyższych kategorii oraz twierdzi, że szeroki zakres branż zaliczanych do tych kategorii sprawia, iż do udziału w tym programie kwalifikują się przedsiębiorstwa ze wszystkich sektorów gospodarki. Komisja zauważa jednak, że rząd ChRL nigdy nie przedstawił odpowiednich dowodów na to, że branże i sektory zaliczane do tych kategorii nie należą do promowanej lub ograniczonej kategorii. Komisja uznaje, że przedsiębiorstwa kwalifikowalne stanowią odpowiednio ograniczoną grupę w tym przypadku. Z wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwach objętych próbą nie wynika, aby z programu mogły skorzystać przedsiębiorstwa ze wszystkich sektorów gospodarki.
- (380) Według jednego producenta eksportującego, aby otrzymać tę korzyść, należało wymienić produkty wytwarzane przy użyciu importowanych maszyn w przewodnim katalogu inwestycji zagranicznych w przemyśle, o których mowa w motywie 386.
- (381) Początkowo rząd ChRL stwierdził, że tylko przedsiębiorstwo Trina uzyskało korzyści z tego programu. Na podstawie informacji otrzymanych od producentów eksportujących objętych próbą uznano jednak, że wszystkie trzy przedsiębiorstwa czerpały korzyści z programu. Rząd ChRL wyjaśnił, że zrozumiał, iż zgłoszeniu podlegały tylko urządzenia przywożone w ODP. Komisja zauważyła, że korzyści wynikają z amortyzacji przywożonych urządzeń, a niektóre z nich przypisano ODP.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (382) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwolnień z VAT i ceł na przywożone urządzenia. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmuje tylko ODP, uzyskaną korzyść zamortyzowano w cyklu życia urządzenia zgodnie z normalnymi praktykami księgowymi przedsiębiorstwa.
- (383) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Zwolnienia z VAT oraz obniżki przywózowych taryf celnych za stosowanie urządzeń pochodzących z przywozu	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,11
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,02
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,18

3.4.4.2. Obniżki VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej

a) Wprowadzenie

- (384) W ramach pierwotnego dochodzenia ustalono, że przedmiotowy program zapewnia zwolnienie z VAT za zakup urządzeń produkcji krajowej przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym. Aby możliwe było skorzystanie ze zwolnienia, urządzenia te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś wartość urządzeń nie może przekraczać określonego progu. W ramach tego dochodzenia przeglądowego dotyczącego wygaśnięcia nie zidentyfikowano żadnych zmian.

b) Podstawa prawna

- (385) Jak ustalono w ramach pierwotnego dochodzenia, podstawę prawną stanowią środki tymczasowe dotyczące zarządzania zwrotami podatku za zakup urządzeń produkcji krajowej przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym wydane przez Państwowy Urząd Podatkowy, środki tymczasowe dotyczące zarządzania ulgami podatkowymi z tytułu zakupu urządzeń produkcji chińskiej na potrzeby projektów z udziałem kapitału zagranicznego oraz obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie anulowania polityki ulg w odniesieniu do zakupu urządzeń produkcji krajowej przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (386) Program zwrotu VAT stosuje się w odniesieniu do urządzeń produkcji krajowej zakupionych na potrzeby projektów finansowanych ze źródeł zagranicznych, pod warunkiem że takie projekty wchodzą w zakres projektów promowanych w przewodnim katalogu sektorów z kapitałem zagranicznym lub w katalogu korzystnych sektorów z kapitałem zagranicznym w chińskich regionach środkowo-zachodnich.
- (387) Podobnie jak w przypadku pierwotnego dochodzenia rząd ChRL stwierdził w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, że przedmiotowy program został przerwany z dniem 1 stycznia 2009 r. Twierdzenie to zostało odrzucone w ramach pierwotnego dochodzenia. Ponadto w ramach bieżącego dochodzenia przeglądowego dotyczącego wygaśnięcia dwaj eksporterzy objęci próbą przedstawili szczegółowe informacje na temat tego programu, w tym dotyczące kwoty otrzymanej korzyści w ODP. Mając to na uwadze, stwierdzono, że rząd ChRL pominął istotne informacje, takie jak wykaz odpowiednich odbiorców i wysokość otrzymywanych przez nich korzyści.

d) Wniosek

- (388) Przedmiotowy program uznaje się za zapewniający wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym są zwolnione z VAT, który w przeciwnym razie byłby należny. Program przyznaje zatem korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (389) Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepisy, na podstawie których działa organ udzielający subsydium, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, które nabywają urządzenia produkcji krajowej oraz należą do kategorii sektorów promowanych i do ograniczonej kategorii B w ramach katalogu sektorów z kapitałem zagranicznym, przy czym urządzenia nabywane na rynku krajowym wymienione są w katalogu kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo. Ponadto zgodnie ze środkami tymczasowymi dotyczącymi zarządzania ulgami podatkowymi z tytułu zakupu urządzeń produkcji chińskiej na potrzeby projektów z udziałem kapitału zagranicznego oraz z obwieszczeniem Ministerstwa Finansów korzyści ograniczone są do przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, które należą do kategorii sektorów promowanych wymienionych w przewodnim katalogu sektorów z kapitałem zagranicznym lub w katalogu korzystnych sektorów z kapitałem zagranicznym w chińskich regionach środkowo-zachodnich. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowy program ma również szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium jest uwarunkowane preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

- (390) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność, opierając się na założeniach podobnych do tych opisanych w motywie 379. Twierdzenie to odrzucono w tym samym motywie.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (391) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwolnień z VAT na urządzenia produkcji krajowej. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmuje tylko ODP, uzyskaną korzyść zamortyzowano w cyklu życia urządzenia zgodnie z przyjętymi praktykami przedsiębiorstwa.
- (392) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Obniżki VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,02
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,03
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,00

3.4.4.3. Zwolnienie z VAT w odniesieniu do produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym

- (393) W toku dochodzenia potwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą nie odniosły żadnych korzyści w ramach programu. W każdym razie nic nie wskazuje na wycofanie pierwotnych programów subsydiów.

3.4.5. Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.4.5.1. Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (394) Oprócz ogólnego opisu w sekcji 3.1 Komisja zauważa, że do momentu przeprowadzenia wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL nie przedstawił danych dotyczących konsumpcji ani udziałów w rynku w odniesieniu do polikrzemu, aluminium czy też szkła, chociaż wielokrotnie żądano udzielenia tych informacji, poczynając od przesłanego kwestionariusza.
- (395) Chociaż na początku wizyty weryfikacyjnej zażądano przedstawienia danych dotyczących konsumpcji lub udziałów w rynku w odniesieniu do trzech wyżej wymienionych towarów, na koniec wizyty weryfikacyjnej przedstawiono szacunki oparte na produkcji krajowej oraz wielkościach wywozu i przywozu w odniesieniu do przedmiotowych trzech towarów; Komisja nie mogła zweryfikować tych szacunków ze względu na czas ich przekazania. Nie przedstawiono żadnych danych dotyczących udziałów w rynku.
- (396) Rząd ChRL twierdził, że wniosek zawierał niewystarczające dowody na subsydiowanie producentów polikrzemu, aluminium i szkła. Według rządu ChRL Komisja nie potrzebowała informacji żądanych w specjalnych kwestionariuszach skierowanych do producentów polikrzemu, szkła i aluminium, aby dokonać ustaleń, biorąc pod uwagę niewystarczające dowody, jeżeli chodzi o wkład finansowy rządu lub organu publicznego. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że przedstawienie tych informacji jest niemożliwe, ponieważ nie ma on kontroli nad tymi producentami ani dostępu do żądanych przez Komisję informacji dotyczących konkretnych transakcji. W związku z tym rząd ChRL nie zwrócił się do żadnych producentów polikrzemu, aluminium ani szkła o wypełnienie specjalnego kwestionariusza.
- (397) Rząd ChRL zwrócił się do Komisji o znalezienie wykonalnego z operacyjnego punktu widzenia sposobu pozyskiwania żądanych informacji i stosowanie zakresu informacji potrzebnego Komisji do dokonania ustaleń.

- (398) Po pierwsze, żądane informacje uznano za niezbędne do sformułowania ustaleń, aby mieć ogłęd i możliwość zweryfikowania operacji (i ewentualnie subsydiowania) producentów wyżej wymienionych towarów. Po drugie, wypracowanie realnego sposobu pozyskiwania żądanych informacji przez rząd ChRL nie leżało w gestii Komisji i w każdym przypadku wiązałoby się wyłącznie z przekazaniem specjalnych kwestionariuszy znanym krajowym producentom polikrzemu, aluminium i szkła, którzy spełniają wymogi określone w motywie 28, oraz prowadzeniem działań następczych w związku z (ewentualnymi) odpowiedziami.
- (399) Jeżeli chodzi o przyznawanie gruntów oraz prawa do użytkowania gruntów, rząd ChRL nie ujawnił cen wyjściowych, cen progowych ani liczby uczestników przetargów i aukcji dotyczących użytkowania gruntów, zgłoszonych przez producentów eksportujących objętych próbą. Rząd ChRL stwierdził jedynie, że tego rodzaju informacje są dostępne na niższych szczeblach lokalnych (organów rządowych). Należy zauważyć, że w ramach dochodzenia antysubsydyjnego rząd ChRL reprezentuje organy rządowe wszystkich szczebli.
- (400) Nie przedstawiono ponadto obwieszczeń dotyczących tego rodzaju przetargów i aukcji, mimo że wielokrotnie zwracano się o ich przekazanie (na przykład w kwestionariuszu skierowanym do rządu ChRL, a także w trakcie kontroli na miejscu). Rząd ChRL polecił Komisji samodzielnie uzyskanie żądanych obwieszczeń ze strony internetowej służącej do dynamicznego monitorowania rynku gruntów (dostępnej w języku chińskim), mimo że, jak sam przyznał, strona może nie obejmować obwieszczeń dotyczących transakcji dokonanych przed 2007 r.
- (401) W rezultacie Komisja nie była w stanie zweryfikować informacji na temat transakcji dotyczących przekazania praw do użytkowania gruntów, które to informacje dostarczyli producenci eksportujący objęci próbą.
- (402) Komisja poinformowała rząd ChRL, że rozważa zastosowanie art. 28 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedmiotowego programu subsydiowania. Ponieważ w odpowiedzi udzielonej Komisji rząd ChRL nie przedstawił zadowalającego wyjaśnienia ani żadnych nowych dowodów dotyczących tej kwestii, Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia na dostępnych faktach, tj. w tym przypadku na informacjach przedłożonych przez producentów eksportujących objętych próbą oraz na innych publicznie dostępnych informacjach.
- (403) W odpowiedzi na ujawnione ustalenia rząd ChRL twierdził, że Komisja nie przestrzegала art. 28 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, gdy stosowała przepisy dotyczące „dostępnych faktów” w odniesieniu do dostarczania towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W szczególności rząd ChRL twierdził, że Komisja powinna przyjąć dane na temat konsumpcji/udziału w rynku pod koniec kontroli. Ponadto Komisja postąpiłaby nieracjonalnie, uznając, że rząd ChRL nie wysłał i nie koordynował odpowiedzi dotyczących dodatku B z różnych sektorów dostawców. Co więcej, Komisja nie stosowałaby w sposób prawidłowy przepisów określonych w art. 28 w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów.
- (404) Jeżeli chodzi o dane dotyczące konsumpcji/udziału w rynku i odpowiedzi dotyczące dodatku B, należy przypomnieć, że dochodzenia antysubsydyjne podlegają ścisłym terminom, dlatego ważne są zadowalające postępy w prowadzonych dochodzeniach. Należy również zrozumieć, że kontrole na miejscu organizuje się (zwykle jednorazowo) w celu zweryfikowania wcześniej przekazanych danych. W odniesieniu do tego dochodzenia w pierwotnym kwestionariuszu i piśmie w sprawie uzupełnienia braków wymagano przedstawienia danych dotyczących określonego aspektu dochodzenia. Zgodnie z odpowiedzią rządu ChRL przekazywanie danych (dotyczących konsumpcji/udziałów w rynku, dodatku B i praw do użytkowania gruntów) nie należy do zakresu jego polityki i nie rozumie on ich znaczenia dla dochodzenia.
- (405) W świetle tej odpowiedzi Komisja potwierdza, że nie była w stanie zweryfikować danych, ponieważ albo nie zostały one w ogóle przedstawione, albo zostały przedstawione na tak późnym etapie kontroli, że ich weryfikacja była niemożliwa. W szczególności w odniesieniu do danych dotyczących konsumpcji/udziału w rynku, które przekazano Komisji pod koniec wizyty weryfikacyjnej, rząd ChRL nie mógł przedstawić wraz z danymi liczbowymi rzeczywistego źródła tych danych. Ponadto rząd ChRL wyjaśnił, że przedstawione dane liczbowe były danymi szacunkowymi, które Komisja mogłaby przyjąć, gdyby była w stanie skontrolować je krzyżowo i zweryfikować względem źródła, na podstawie którego oszacowano te dane liczbowe. Jeżeli chodzi o odniesienie rządu ChRL do sprawozdania panelu „Komisja Europejska – Łosoś atlantycki” (WT/DS337/R), należy podkreślić, iż zdaniem panelu, aby stwierdzić, czy informacje przedstawiono w „odpowiednim czasie”, należy uwzględnić również fakt, czy informacje były wcześniej wymagane. Dla przypomnienia, wniosek o przekazanie danych liczbowych opisujących konsumpcję i danych dotyczących udziału w rynku szkła, aluminium i polikrzemu po raz

pierwszy zawarto w kwestionariuszu dla rządu ChRL, który wysłano w dniu 7 grudnia 2015 r. Wizyta weryfikacyjna u przedstawicieli rządu ChRL miała miejsce w dniach od 8 sierpnia 2016 r. do 12 sierpnia 2016 r., zaś dane szacunkowe przekazano ostatniego dnia wizyty weryfikacyjnej, tj. 12 sierpnia 2016 r. W związku z tym Komisja nie widzi w tym przypadku żadnych podstaw do powoływania się na sprawozdanie panelu „Komisja Europejska – Łosoś atlantycki”.

- (406) Co więcej, gdyby dane dostarczono na czas, możliwe byłoby ich przeanalizowanie w celu przekazania dalszych wyjaśnień lub wniosków o dodatkowe dane. Mając na uwadze fakt, że Komisja nie była w stanie wykonać pełnej analizy programów w ramach części „Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia”, Komisja potwierdza, że twierdzenia rządu ChRL dotyczące tej kwestii zostały odrzucone.
- (407) Ponadto należy podkreślić, że Komisja dołożyła wszelkich starań, aby przeanalizować aktualne dane otrzymane od rządu ChRL i przedsiębiorstw objętych próbą i w bardzo umiarkowany sposób korzystała z przepisów dotyczących dostępnych faktów zgodnie z art. 28. W rzeczywistości w odniesieniu do aluminium, polikrzemu, energii, szkła solarne i wody Komisja stwierdziła, że nie należy prowadzić żadnych obliczeń dotyczących subsydium. W przypadku innych programów tego rodzaju, mimo iż zidentyfikowano programy środków wyrównawczych, ewentualna ocena była umiarkowana i opierała się na dostępnych faktach. Dlatego odrzucono zarzut, że Komisja nie dołożyła wszelkich starań, aby w sposób rozsądny i odpowiedzialny przeprowadzić dochodzenie w oparciu o aktualne dane, jakie otrzymała.

3.4.5.2. Dostarczanie polikrzemu przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (408) Na podstawie dostępnych faktów w toku dochodzenia nie udowodniono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą odniosły korzyści w ramach programu.

3.4.5.3. Dostarczanie wyciskanych elementów z aluminium przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (409) Na podstawie dostępnych faktów w toku dochodzenia nie udowodniono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą odniosły korzyści w ramach programu.

3.4.5.4. Dostarczanie szkła przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (410) W dniu 14 maja 2014 r. Komisja nałożyła ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej⁽⁴⁸⁾. Ustalono, że w sektorze szkła solarne prowadzone są różne programy subsydiowania, z których część to te same programy, które są objęte niniejszym postępowaniem dotyczącym modułów i ogniw fotowoltaicznych (np. pożyczki preferencyjne, preferencyjne stawki podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, odliczenia od podatku wydatków na badania i rozwój oraz przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia).
- (411) Istniało wyraźne podobieństwo między ustaleniami dotyczącymi szkła solarne a programami subsydiowania objętymi niniejszym postępowaniem.
- (412) Żądając dodatkowych informacji od rządu ChRL, Komisja starała się ustalić, czy sektorowi paneli fotowoltaicznych przekazano część lub całość subsydium przyznanego sektorowi szkła solarne wyższego szczebla.
- (413) Niestety Komisja nie była w stanie zakończyć tego dochodzenia z powodu braku odpowiedniej współpracy z rządem ChRL oraz braku odpowiedzi producentów szkła solarne, jak wspomniano w motywach 43, 73, 394, 396 i 398.
- (414) Biorąc pod uwagę fakt, że ustalenia dotyczące danego programu subsydiowania nie wpłynęły jednak znacząco na ogólne wnioski dotyczące istnienia subsydiowania, Komisja nie prowadziła dalszej analizy tego programu, jak wyjaśniono w motywie 73 powyżej.

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 142 z 14.5.2014, s. 23).

3.4.5.5. Dostarczanie energii przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (415) W toku dochodzenia nie udowodniono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą odniosły korzyści w ramach programu. W każdym razie nic nie wskazuje na wycofanie pierwotnych programów subsydiów.

3.4.5.6. Dostarczanie wody za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (416) W toku dochodzenia nie udowodniono, że w ODP przedsiębiorstwa objęte próbą odniosły korzyści w ramach programu.

3.4.5.7. Przyznawanie przez rząd gruntów oraz prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

a) Wprowadzenie

- (417) Jak ustalono w toku pierwotnego dochodzenia, grunty są własnością państwa, ponieważ są wspólną własnością narodu Chin. Nie jest możliwa sprzedaż gruntów, ale prawa do użytkowania gruntów mogą zostać przypisane zgodnie z ustawą. Rząd ChRL twierdził, że prawa do użytkowania gruntów w Chinach przyznaje się poprzez przetargi, aukcje i konkursy, co zostało również przewidziane w art. 137 ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o prawach do nieruchomości.

b) Podstawa prawna

- (418) Jak ustalono w toku pierwotnego dochodzenia, w Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami.
- (419) Ponadto podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty: ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi; przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich; rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami; oraz przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (420) Producenci eksportujący objęci próbą przedstawili informacje dotyczące gruntów, z których korzystają, wraz z większością odpowiednich umów/certyfikatów użytkowania gruntów, ale nie przedstawili oni jednak wszystkich obwieszczeń. Ponadto rząd ChRL przedstawił jedynie bardzo ograniczone informacje dotyczące wyceny praw do użytkowania gruntów.
- (421) Rząd ChRL nie przedstawił informacji dotyczących warunków, na jakich uzyskano prawa do użytkowania gruntów, ani informacji dotyczących dziesięciu największych producentów eksportujących (jeżeli chodzi o wywóz produktu objętego przeglądem do Unii w ODP). Nie przedstawiono żadnych żądanych obwieszczeń ani cen wyjściowych, które były niezbędne do dokonania transakcji dotyczących praw do użytkowania gruntów, zgłoszonych przez trzech producentów eksportujących objętych próbą. Rząd ChRL odesłał Komisję do strony internetowej systemu dynamicznego monitorowania rynku gruntów, zaznaczając jednak, że na stronie tej mogą nie pojawiać się transakcje dokonane przed 2007 r. Ponadto rząd ChRL nie przedstawił również żadnych informacji, jeżeli chodzi o liczbę oferentów w odniesieniu do zgłoszonych transakcji dotyczących praw do użytkowania gruntów.
- (422) Jeżeli chodzi o brakujące ceny wyjściowe, rząd ChRL stwierdził, że pytanie to należy kierować do organów (rządowych) niższych szczebli, które to organy ustalają ceny wyjściowe i ceny progowe i które dysponują informacjami na temat liczby uczestników każdego przetargu i każdej aukcji. Komisja nie zaakceptowała takiego rozumowania, ponieważ w ramach dochodzenia antysubsydyjnego rząd ChRL reprezentuje organy rządowe wszystkich szczebli.

- (423) W związku z tym konieczne było oparcie części ustaleń dotyczących przyznawania gruntów i praw do użytkowania gruntów na dostępnych faktach.
- (424) Jak ustalono w toku pierwotnego dochodzenia, władze ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich. W ramach przedmiotowego dochodzenia związanego z przeglądem wygaśnięcia rząd ChRL odesłał do systemu dynamicznego monitorowania cen gruntów miejskich, który został utworzony przez Ministerstwo Gruntów i Zasobów i w ramach którego raz na kwartał publikowane są ceny gruntów w 105 chińskich miastach.
- (425) Ustalono, że ceny te są wyższe w porównaniu z minimalnymi cenami referencyjnymi ustalonymi w ramach systemu wyceny gruntów miejskich i stosowanymi przez władze lokalne, co wynika z faktu, że ceny referencyjne ustalane w ramach systemu wyceny gruntów miejskich aktualizuje się jedynie raz na trzy lata, natomiast ceny w systemie monitorowania dynamicznego aktualizuje się raz na kwartał. Nic jednak nie wskazuje na to, że ceny gruntów oparto na cenach z systemu monitorowania dynamicznego. W praktyce w trakcie wizyty na miejscu rząd ChRL przyznał, że system dynamicznego monitorowania cen gruntów służy monitorowaniu wahań poziomów cen gruntów na niektórych obszarach (tj. w 105 miastach) w ChRL i ma na celu ocenę zmian w cenach gruntów. Ceny wyjściowe w przetargach i aukcjach ustala się jednak na podstawie poziomów referencyjnych ustanowionych w ramach systemu wyceny gruntów.
- (426) W trakcie wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL potwierdził również, że w praktyce wybiera się jedynie kilku oferentów lub uczestników (w przypadku aukcji), zamiast zapewnić uczestnictwo wszystkim zarejestrowanym podmiotom.
- (427) W wyniku pierwotnego dochodzenia ustalono, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku. Ustalono również, że na przeniesienie praw do użytkowania gruntów wpływają ograniczenia pod względem ogłoszenia przeniesienia w drodze przetargu, aukcji i oferty. W toku dochodzenia związanego z przeglądem wygaśnięcia nie stwierdzono, aby ustalenia te uległy zmianie.
- (428) W ramach przedmiotowego dochodzenia Komisja ustaliła ponadto, że niektórzy producenci eksportujący objęci próbą otrzymali zwroty od władz lokalnych mające zrekompensować im (i tak niskie) ceny, które zapłacili za prawa do użytkowania gruntów, na przykład za roboty w zakresie podstawowej infrastruktury prowadzone na danym gruncie przez samo przedsiębiorstwo.
- (429) Z obwieszczeń przedstawionych przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą wyraźnie wynikało, że wszystkie grunty przemysłowe uzyskane przez to przedsiębiorstwo zostały przypisane do sektora fotowoltaicznego. Faktycznie uiszczone ceny nabycia były niemal takie same jak ceny wyjściowe zawarte w obwieszczeniu. Z dowodów zgromadzonych w odniesieniu do tego samego producenta eksportującego objętego próbą wynika, że ceny przekazania prawa do użytkowania gruntów, które uzyskał, nie opierały się na „cenach rynkowych”, tylko były negocjowane z urzędem zarządzającym gruntami.
- (430) Powyższy dowód przeczy twierdzeniu rządu ChRL, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku. Komisja ustaliła, że przeniesienie prawa do użytkowania gruntów obejmowało ograniczenia w ramach przetargów, aukcji i ofert, które wpływają na uczciwą konkurencję, a niektórzy producenci eksportujący objęci próbą otrzymali zwroty od władz lokalnych mające zrekompensować im (i tak niskie) ceny, które zapłacili za prawa do użytkowania gruntów.

d) Wniosek

- (431) Ustalenia dokonane podczas dochodzenia potwierdzają, że sytuacja dotycząca przekazywania i nabywania gruntów w ChRL jest niejasna i nieprzejrzysta, a w wielu przypadkach władze dowolnie ustanawiają ceny. Władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, które aktualizuje się jedynie raz na trzy lata.
- (432) Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 427–430 powyżej, w ChRL nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a użycie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 435–437 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą są znacznie niższe od normalnych stawek rynkowych.

- (433) Ponadto zwroty ze strony władz lokalnych stanowią bezpośrednie przekazanie środków finansowych, co stanowi korzyść, ponieważ są to bezzwrotne dotacje niedostępne na rynku. Przedmiotowe subsydyum ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ preferencyjny dostęp do gruntów przemysłowych jest ograniczony tylko do przedsiębiorstw należących do określonych sektorów, w tym przypadku do przemysłu fotowoltaicznego, tylko niektóre transakcje stanowiły przedmiot przetargu, ceny są często ustalane przez władze, a praktyki rządu w tej dziedzinie są często niejasne i nieprzejrzyste.
- (434) W konsekwencji przedmiotowe subsydyum uznaje się za stanowiące podstawę dla środków wyrównawczych.
- e) Obliczanie wysokości subsydiów
- (435) Podobnie jak w ramach pierwotnego dochodzenia i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny zastosowano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu.
- (436) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w ODP. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z producentów eksportujących objętych próbą (w stosownych przypadkach pomniejszonymi o kwoty zwrotów/dotacji ze strony władz lokalnych) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego z Tajwanu.
- (437) Zgodnie z metodyką przyjętą w pierwotnym dochodzeniu Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla Tajwanu, skorygowaną o deprecjację waluty i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów na użytkowanie gruntów. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu. Deprecjacja waluty i zmiany PKB w przypadku Tajwanu zostały obliczone na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Tajwanu, zgodnie z publikacją MFW z 2015 r. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium (licznik) została przydzielona do ODP przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych, tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przydzielona do łącznego obrotu ze sprzedaży w ODP osiągniętego przez producentów eksportujących objętych próbą, ponieważ subsydyum nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (438) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie ODP wynosi:

Przyznawanie gruntów i prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania (%)
Chint Group	0,23
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,74
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	0,60

- (439) W odpowiedzi na ujawnione ustalenia rząd ChRL sformułował pod adresem Komisji różnego rodzaju zarzuty dotyczące niespełnienia przez nią materialnych standardów prawnych i dowodowych przy określaniu wielkości wkładu finansowego i korzyści w odniesieniu do tego systemu praw do użytkowania gruntów.
- (440) Rząd ChRL ponownie przedstawił swoje stanowisko, zgodnie z którym obowiązujący w ChRL system praw do użytkowania gruntów zapewnia możliwość wyceny prawa do użytkowania gruntów w sposób zgodny z cenami rynkowymi ukształtowanymi przez podaż i popyt na wolnym rynku. Jak wykazano jednak w ustaleniach z pierwotnego dochodzenia przedstawionych w motywach 357–359 i jak potwierdzono w toku niniejszego dochodzenia, rząd ChRL nie wywiązał się z obowiązku dostarczenia kluczowych informacji, na podstawie których Komisja mogłaby przeprowadzić odpowiednią analizę. Ponadto z informacji udostępnionych w toku prowadzonego dochodzenia wciąż jednoznacznie wynika, że „system dynamicznego monitorowania gruntów” i „system wyceny gruntów miejskich” nie doprowadziły do zapewnienia stosowania cen rynkowych zgodnie z rynkowymi zasadami podaży i popytu. Z uwagi na fakt, że rząd ChRL nie przekazał stosownych danych w tym zakresie, Komisja nie była w stanie określić rzeczywistego charakteru funkcjonującego systemu.

- (441) Co więcej, zgodnie z art. 28 z dostępnych Komisji faktów wyraźnie wynikało, że ze względów wskazanych powyżej należało ustanowić odpowiedni poziom referencyjny. Ponadto dostępne informacje wyraźnie wskazywały – niezależnie od tego, czy prawa do użytkowania gruntów zostały przyznane przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia, czy też po jego wszczęciu – że w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających prawidłowe funkcjonowanie systemu aukcyjnego (lub innego systemu) opierającego się na zasadach rynkowych. Przeciwnie, z opisanych powyżej dowodów wynikało, że obowiązujący system zapewniał podmiotom prowadzącym działalność w sektorze fotowoltaicznym możliwość korzystania ze stawek preferencyjnych, które nie były im przyznawane w przejrzysty sposób. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Komisję w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia w kilku zawiadomieniach dotyczących gruntów uzyskanych w toku dochodzenia wyraźnie wskazano, że grunty oferowano wyłącznie ściśle określonym przedsiębiorstwom w ramach systemu „orientacji sektorowej”. Ponadto ceny zostały ustalone na określonym poziomie przed rozpoczęciem aukcji i nie zmieniły się, ponieważ w aukcji wziął udział tylko jeden znany wcześniej oferent.
- (442) Wyniki analiz transakcji przeprowadzanych przez producentów objętych próbą wskazywały również na stosowanie zwrotów i innych odliczeń w związku z prawami do użytkowania gruntów i zawierały dowody świadczące o tym, że wysokość niektórych stawek była negocjowana z urzędem zarządzającym gruntami. W odpowiedzi na ujawnione informacje rząd ChRL stwierdził, że fakt podejmowania opisanych działań nie świadczył o tym, że system praw do użytkowania gruntów nie działał zgodnie z zasadami rynkowymi. Zainteresowanej stronie ujawniono jednak informacje na temat indywidualnego marginesu subsydiowania obliczonego dla każdego przedsiębiorstwa objętego próbą (w tym w stosownych przypadkach odliczenia itp.) – strona ta nie zgłosiła żadnych uwag dotyczących błędów w stosownych obliczeniach. Dlatego też uwagi zgłoszone przez rząd ChRL nie mogły zostać przyjęte.
- (443) Rząd ChRL twierdził również, że Komisja uznała wszystkie prawa do użytkowania gruntów nabyte po cenie niższej od poziomu referencyjnego za objęte korzyścią, chociaż nie wystarcza to do spełnienia wymogów w zakresie szczególności. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z opinią Komisji w kwestii specyficzności istnienie nieprzejrzystego systemu praw do użytkowania gruntów, w ramach którego dochodzi do zakłóceń, w połączeniu z jednoznacznymi dowodami świadczącymi o realizowaniu preferencyjnych transakcji na rzecz podmiotów z sektora fotowoltaicznego, stanowi dowód specyficzności w ramach niniejszego dochodzenia. Z tego względu również ten argument został odrzucony.
- (444) Jeden producent eksportujący zwrócił uwagę na fakt, że prawa do użytkowania gruntów nabyte od podmiotów, które jego zdaniem były podmiotami prywatnymi, nie powinny być zostać uwzględnione w obliczeniach wielkości korzyści. Po pierwsze, należy podkreślić, że większość gruntów pozyskanych przez producentów objętych próbą została nabyta bezpośrednio od urzędu zarządzającego gruntami przy rządzie chińskim. Po drugie, nawet w odniesieniu do ograniczonej liczby przypadków, w których prawa do użytkowania gruntów zostały pozyskane od – rzekomo – prywatnych podmiotów, kwestia ta pozostaje bez znaczenia, ponieważ działając w ramach systemu, który został jednoznacznie zidentyfikowany jako niefunkcjonujący zgodnie z zasadami rynkowymi i faworyzujący niektóre sektory, przedmiotowy producent eksportujący nabył odpowiednie prawa do użytkowania gruntów po stawkach, które były znacznie niższe od wyznaczonego poziomu referencyjnego. Argument ten został zatem odrzucony.

3.4.6. Wsparcie połączeń i restrukturyzacji w sektorze fotowoltaicznym

- (445) W oparciu o materiały prasowe i strony internetowe producentów eksportujących w sektorze fotowoltaicznym ustalono, że od kiedy przeprowadzono pierwotne dochodzenie doszło do kilku przypadków znacznego ratowania producentów paneli fotowoltaicznych. Większość ratowanych przedsiębiorstw nie podjęła współpracy w ramach niniejszego dochodzenia, a w związku z tym Komisja musiała oprzeć się na dostępnych faktach.
- (446) Trzy przedsiębiorstwa objęte próbą nie przedstawiły żadnych dowodów, z których wynikałoby, że skorzystały one z tego rodzaju programu w ODP. Wydaje się jednak, że na przestrzeni ostatnich lat przynajmniej cztery duże chińskie przedsiębiorstwa eksportujące (z których trzy nie podjęły współpracy w ramach dochodzenia) uzyskały znaczne korzyści wchodzące w zakres takiego programu lub połączenia takiego programu z programem pożyczek preferencyjnych. Kilka przykładów pochodzących z materiałów prasowych:
- w 2014 r. przedsiębiorstwo Shanghai Chaori Solar nie dokonało płatności odsetek od obligacji wartych 1 mld CNY. W ramach ratowania tego przedsiębiorstwa spółka będąca własnością państwa udzieliła gwarancji wartej 880 mln CNY (źródło: www.reuters.com),
 - po tym, jak przedsiębiorstwo Suntech Power Holdings nie wykupiło obligacji w terminie, władze lokalne jego siedziby głównej (miasto Wuxi) udzieliły mu pomocy finansowej w 2013 r. Kwota przeznaczona na ratowanie tego przedsiębiorstwa wyniosła 150 mln USD, czyli 930 mln CNY (źródło: www.reuters.com),
 - w 2015 r. przedsiębiorstwo należące do grupy Yingli Green Energy nie dokonało płatności obligacji i otrzymało pożyczki w wysokości 3,3 mld CNY od Chińskiego Banku Rozwoju i miasta Baoding w ramach planu restrukturyzacji (źródło: www.forbes.com).

- (447) Całkowite przyznane kwoty są znaczne, nawet jeżeli należałoby uwzględnić określonego rodzaju amortyzację.
- (448) Ponieważ trzech objętych próbą producentów współpracujących nie odniosło korzyści dzięki przyznaniu tego subsydium jego skutki zostały wzięte pod uwagę wyłącznie w ramach ogólnej analizy prawdopodobieństwa kontynuacji przeprowadzanej zgodnie z sekcją 3.5.

3.4.7. Kwota subsydiowania w ODP

- (449) Kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, które – jak ustalono – przyznano w ODP, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażone *ad valorem* w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą, zostały przedstawione w poniższej tabeli:

Producent eksportujący	Ostateczny margines subsydiowania (%)
Chint Group	3,8
Jinko Solar Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	4,7
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa	3,7

- (450) Na podstawie powyższego stwierdza się, że subsydiowanie nadal występowało w ODP.
- (451) Należy jednak uznać, że wyżej wymienione stopy mają charakter zachowawczy, zważywszy na brak współpracy ze strony trzech z dziesięciu głównych producentów eksportujących (pod względem sprzedaży eksportowej do Unii) i biorąc pod uwagę dowody z akt sprawy świadczące o tym, że niektórzy z nich otrzymywali istotne subsydia (zob. motyw 446).

3.5. Prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiów w przypadku wygaśnięcia środków

- (452) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o wskazanie wszelkich (planowanych) zmian w jego planach i polityce, które to zmiany mogłyby mieć wpływ na poczynione przez Komisję ustalenia dotyczące subsydiowania. Rząd ChRL wskazał nowy 13. plan pięcioletni, który wszedł w życie w marcu 2016 r. (tj. po ODP) i będzie obowiązywał do 2020 r. Ten plan strategiczny zastępuje 12. plan pięcioletni, w którym uwydatniono strategię na rzecz wsparcia sektora energii fotowoltaicznej.
- (453) Komisja dokonała analizy 13. planu pięcioletniego i ustaliła, że w jego ramach również podkreśla się wsparcie państwa na rzecz przełomowych dokonań technologicznych w zakresie produktów i usług związanych z energią, w tym ogniw fotowoltaicznych nowej generacji. O ile wraz z 12. planem pięcioletnim rząd ChRL wydał również szczegółowy plan dla sektora energii fotowoltaicznej, o tyle nie ustalono, aby równoległe do nowego 13. planu pięcioletniego wydano podobny szczegółowy plan dla sektora energii fotowoltaicznej. Rząd ChRL twierdził, że nie zamierza wydawać szczegółowego planu dla sektora energii fotowoltaicznej. Wyraźny nacisk na ogniwa fotowoltaiczne nowej generacji stanowi jednak jasne wskazanie, że wsparcie na rzecz sektora energii fotowoltaicznej będzie kontynuowane również w nadchodzących latach.
- (454) Ponadto nadal obowiązuje podstawa prawna wsparcia w ramach polityki na rzecz sektora energii fotowoltaicznej, taka jak *ustawa ChRL w sprawie postępu naukowo-technologicznego* (zob. motyw 89), w której wyraźnie wymieniono szereg środków wsparcia sektora energii fotowoltaicznej. W toku dochodzenia rząd ChRL nigdy nie wskazał, że tego rodzaju ustawy zostaną uchylone.

3.5.1. Wsparcie połączeń i restrukturyzacji

- (455) Jak wyjaśniono w motywach 445–447, w kolejnych latach po zastosowaniu pierwotnych środków doszło do znacznego ratowania producentów w sektorze energii fotowoltaicznej. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa chińscy producenci produktu objętego przeglądem, którzy byli adresatami opisanych działań ratunkowych, zaprzestaliby działalności w sektorze energii fotowoltaicznej, gdyby nie otrzymali wsparcia w formie ratowania ze strony rządu.
- (456) Zapewniony ratunek świadczy o tym, że rząd ChRL zamierza wspierać sektor energii fotowoltaicznej i utrzymać jego funkcjonowanie. Wyraźnie widać motywację rządu ChRL oraz to, że jest on zdecydowany kontynuować politykę wsparcia.

- (457) Pomimo ponawianych wezwań rząd ChRL odmówił udzielenia jakichkolwiek informacji dotyczących tego rodzaju przypadków ratowania przedsiębiorstw. Ratowane przedsiębiorstwa nie podjęły później współpracy w ramach dochodzenia, chociaż były one jednymi z największych producentów/eksporterów do Unii. W związku z tym w oparciu o dostępne fakty można jedynie stwierdzić, że tego rodzaju wsparcie ze strony państwa najprawdopodobniej będzie kontynuowane w przyszłości.

3.5.2. Finansowanie preferencyjne

- (458) Strukturalnymi i trwałymi cechami charakterystycznymi chińskiego sektora finansowego są: zakłócenie rynku finansowego, (dominująca) własność państwa w przypadku większości instytucji finansowych w ChRL oraz sprawowanie kontroli nad operacjami i decyzjami biznesowymi instytucji finansowych przez rząd ChRL i wywieranie przez niego wpływu na tego rodzaju operacje i decyzje (sekcje 3.4.1.1 i 3.4.1.2).
- (459) Chociaż rząd ChRL przedstawił bieżące wysiłki służące zreformowaniu rynku finansowego, poczynając od liberalizacji stóp oprocentowania, nie przedstawiono żadnego przekonującego dowodu na to, że w ramach reformy skutecznie ograniczy się preferencyjne finansowanie na rzecz promowanych sektorów. W szczególności tego rodzaju reforma nie będzie miała wpływu na struktury własności instytucji finansowych ani na zakres kontroli państwa nad procesem podejmowania decyzji kredytowych przez instytucje finansowe zgodnie z polityką państwa w najbliższej przyszłości.

3.5.3. Dotacje

- (460) Dotacje w ramach programu „Golden Sun” przyznawano w latach 2009–2012, a okres ich amortyzacji wynosi 20 lat. W związku z tym sektor energii fotowoltaicznej będzie czerpał z nich korzyść aż do lat 2029–2032.
- (461) Inne zidentyfikowane dotacje również podlegają amortyzacji na ustalonych w stosunku do nich warunkach, a wiążąca się z nimi korzyść również może wykroczyć poza ODP.
- (462) Ponadto w toku przedmiotowego dochodzenia zidentyfikowano dwie dotacje, które nie zostały objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia. Szczegółowe informacje na temat odnośnych dotacji, tj. programu funduszy na rozwój handlu zagranicznego i programów 863 i 973, przedstawiono w motywach 464–488. Z powyższych dotacji wynika, że kontynuowano subsydiowanie w formie dotacji na rzecz sektora energii fotowoltaicznej, co stanowi wyraźne wskazanie, że w przypadku wygaśnięcia środków (a nawet jeżeli nie miałyby wygasnąć) tego rodzaju subsydiowanie prawdopodobnie będzie kontynuowane. Ponieważ obie przedmiotowe dotacje nie zostały objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia, nie przedstawiono żadnego oszacowania stopy subsydiowania.
- (463) Ponadto zdaniem Komisji udzielenie dotacji na rzecz sektora energii fotowoltaicznej w przyszłości jest bardzo prawdopodobne z dwóch powodów. Po pierwsze, w nowym, 13. planie pięcioletnim ponownie wspomina się sektorze energii fotowoltaicznej. Po drugie, rząd ChRL nie oznaczył programów na rzecz badań i rozwoju prowadzonych na podstawie 13. planu pięcioletniego jako uchylonych lub przeznaczonych do uchylecia.

3.5.3.1. Programy funduszy na rozwój handlu zagranicznego

a) Wprowadzenie

- (464) W ramach przedmiotowej dotacji przewiduje się kwotę ryczałtową na rzecz wsparcia działalności wywozowej. Programem zarządza Ministerstwo Finansów. Z dotacji mogą korzystać zatwierdzone i zarejestrowane przedsiębiorstwa. Ponadto w 2015 r. program ten został objęty środkami wyrównawczymi przez władze kanadyjskie⁽⁴⁹⁾.

b) Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (465) Rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji na temat tego programu. Komisja nie była zatem w stanie zweryfikować wszystkich aspektów programu, a w szczególności faktycznych korzyści udzielonych producentom eksportującym produktu objętego przeglądem i całemu sektorowi fotowoltaicznemu. W związku z tym pewne ustalenia dokonane w ramach dochodzenia muszą opierać się na dostępnych faktach, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁴⁹⁾ Środki wyrównawcze nałożone przez Kanadę w odniesieniu do modułów i laminatów pochodzących z ChRL, decyzja z czerwca 2015 r.

c) Podstawa prawna

- (466) Główną podstawą prawną jest *środek zarządzania funduszem na rozwój handlu zagranicznego (Caiqi (2010) nr 114)* Ministerstwa Finansów. W odniesieniu do jednego producenta eksportującego objętego próbą w ODP program został wdrożony w drodze *okólnika departamentu finansów prowincji Jiangxi w sprawie wprowadzenia funduszy na rozwój i wsparcie departamentu spraw zagranicznych w zakresie gospodarki i handlu (seria trzecia) na rok 2013 GanCaiQiZhi [2014] nr 31* oraz *okólnika departamentu finansów prowincji Jiangxi w sprawie wprowadzenia funduszy na rozwój i wsparcie departamentu spraw zagranicznych w zakresie gospodarki i handlu (seria trzecia) na rok 2014 GanCaiQiZhi [2015] nr 25*.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (467) Przedsiębiorstwo Jinko przedstawiło odesłanie do głównej podstawy prawnej i egzemplarze obu okólników, o których mowa w motywie powyżej. Przedsiębiorstwo Jinko oświadczyło, że otrzymało dotacje w ramach przedmiotowego programu również w 2012 r.
- (468) Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa („Trina”) zgłosiły dotacje uzyskane w ramach przedmiotowego programu w ODP.
- (469) Na podstawie dostępnych informacji nie wydaje się, aby programy te były powszechnie dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw w Chinach.

e) Wniosek

- (470) W ramach programów funduszy na rozwój handlu zagranicznego przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego przeglądem.
- (471) Komisja ustaliła również, że przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (472) Programy funduszy na rozwój handlu zagranicznego stanowią szczególne subsydia w formie dotacji. W toku dochodzenia ustalono, że eksporterzy objęci próbą odnieśli korzyści z tego subsydium.

3.5.3.2. „Narodowy program na rzecz badań i rozwoju w sektorze zaawansowanej technologii” oraz „Narodowy program kluczowych podstawowych badań i rozwoju” (programy 863 i 973)

a) Wprowadzenie

- (473) Program 863 to „Narodowy program na rzecz badań i rozwoju w sektorze zaawansowanej technologii” koncentrujący się na technologiach kluczowych dla industrializacji wysokosprawnych ogniw słonecznych, takich jak cienkowarstwowe ogniwa słoneczne z heterozłączeniem z krzemu lub krzemu krystalicznego klasy MW i ogniwo słoneczne na bazie krzemu z wykorzystaniem nanodrutów. Dotacje w ramach tego programu przyznaje Ministerstwo Nauki i Technologii.
- (474) Przedsiębiorstwa ubiegają się do takiej dotacji za pośrednictwem internetu⁽⁵⁰⁾. Dotacje są dostępne dla przedsiębiorstw, które spełniają określone warunki, np. muszą prowadzić działalność w sektorze zaawansowanych technologii w dziedzinie energii lub posiadać silne zaplecze w zakresie badań i rozwoju.
- (475) Program 973 to „Narodowy program kluczowych podstawowych badań i rozwoju”. Obejmuje on na przykład podstawowe badania nad wysokosprawnymi ogniwami słonecznymi wytwarzanymi technikami odlewania o niskim poziomie braku sprawności. Podobnie jak w przypadku programu 863 przedsiębiorstwa muszą ubiegać się o dotację za pośrednictwem internetu⁽⁵¹⁾, a same dotacje przyznaje Ministerstwo Nauki i Technologii.

⁽⁵⁰⁾ <http://program.most.gov.cn>

⁽⁵¹⁾ <http://program.most.gov.cn>

Warunki, jakie muszą spełnić przedsiębiorstwa w zakresie specyfikacji projektu, obejmują na przykład: innowacyjne pomysły, wyraźne cele z zakresu zaawansowanych badań ukierunkowane na kluczowe potrzeby państwa, badania interdyscyplinarne, posiadanie charakterystyki chińskiej i znaczenia międzynarodowego.

- (476) Wytyczne dotyczące kluczowych technologii, które mogą być obejmowane dotacjami w ramach programów 863 i 973, publikuje się corocznie.

b) Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (477) W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przedstawienie określonych planów rządowych obejmujących przedmiotowe dwa programy. Rząd ChRL przywołał wszystkie pozostałe dokumenty już przedstawione Komisji (z których większość nie była nawet związana z dwoma omawianymi programami) i zwrócił się do Komisji o wyjaśnienie *powodu*, dla którego Komisja potrzebuje takich informacji, a następnie stwierdził, że tego rodzaju plany nie istnieją. Z drugiej strony przedstawiono szereg środków tymczasowych i administracyjnych dotyczących zarządzania tego rodzaju planami (których istnienie rząd ChRL zakwestionował).

- (478) Gdy w trakcie kontroli na miejscu Komisja zwróciła się o przedstawienie dokumentów, które stanowią podstawę prawną przedmiotowych dwóch programów (ponieważ w odpowiedzi na kwestionariusz rząd ChRL nie odpowiedział na to pytanie), rząd ChRL przedstawił w języku chińskim środki administracyjne dotyczące trzech planów rządu związanych ze wsparciem na rzecz badań i rozwoju w sektorze zaawansowanej technologii, podstawowych badań i rozwoju oraz nauki i technologii. Ze względu jednak na czas przedstawienia tych informacji oraz brak angielskiej wersji dokumentów Komisja nie była w stanie zweryfikować tych dokumentów na miejscu.

- (479) Komisja zwróciła się również do rządu ChRL o przedstawienie statystyk dotyczących finansowania zapewnionego w ramach przedmiotowych dwóch programów. Rząd ChRL odmówił przedstawienia tego rodzaju statystyk, argumentując, że takie finansowanie nie dotyczy wytwarzania produktów fotowoltaicznych.

- (480) Rząd ChRL twierdził również, że żaden z producentów eksportujących objętych próbą nie korzystał ani z jednego, ani z drugiego programu (ani też z żadnego z programów wymienionych w kategorii „różne dotacje”), co było sprzeczne z informacjami przedstawionymi przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą.

- (481) Komisja nie była zatem w stanie zweryfikować wszystkich aspektów programów 863 i 973, a w szczególności faktycznych korzyści udzielonych producentom produktu objętego przeglądem i całemu sektorowi fotowoltaicznemu. W związku z tym pewne ustalenia dokonane w ramach dochodzenia muszą opierać się na dostępnych faktach, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

c) Podstawa prawna

- (482) Na podstawie prawnej dwóch przedmiotowych programów składają się: *Środki administracyjne dotyczące Narodowego planu na rzecz badań i rozwoju w sektorze zaawansowanej technologii (plan 863)*, ze zmianami z 2011 r., *Środki administracyjne dotyczące narodowego planu wsparcia nauki i technologii*, ze zmianami z 2011 r., oraz *Środki administracyjne dotyczące Narodowego programu kluczowych podstawowych badań i rozwoju (973)*, ze zmianami z 2011 r.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (483) Rząd ChRL stwierdził, że omawiane dotacje udzielone w ramach programów 863 i 973 dotyczą wyłącznie badań i rozwoju, a nie wytwarzania produktu objętego przeglądem. Ponadto według rządu ChRL oba programy nie mogą stanowić podstawy środków wyrównawczych ponieważ nie mają szczególnego charakteru.

- (484) Argumenty te zostają odrzucone. Fakt, że dotacji udzielono na rzecz badań nad produktem objętym przeglądem i rozwoju tego produktu, oznacza bezpośrednie przekazanie środków finansowych przez rząd ChRL, co znacznie ograniczyło koszty z tytułu badań i rozwoju, które w przeciwnym wypadku poniosłby odbiorca.

(485) Uznaje się, że dotacje mają szczególny charakter, ponieważ do ich otrzymania kwalifikują się jedynie przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z kluczowymi technologiami wymienionymi w publikowanych corocznie wytycznych. Wytyczne zawierają wykaz kluczowych technologii, które mogą zostać objęte przedmiotowymi dwoma programami. Na wniosek Komisji rząd ChRL przedstawił wytyczne na lata 2011, 2013 i 2014. W wytycznych dotyczących kluczowych technologii na rok 2014 wyraźnie wymienia się badania nad ogniwami słonecznymi. W wytycznych na lata poprzedzające rok 2014 również wyraźnie wymienia się ogniwa słoneczne lub energię słoneczną.

e) Wniosek

(486) W ramach programów 863 i 973 przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego przeglądem.

(487) Komisja ustaliła również, że przedmiotowy program subsydiowania jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(488) Programy 863 i 973 stanowią szczególne subsydia w formie dotacji. W toku dochodzenia ustalono, że eksporterzy objęci próbą odnieśli korzyści z tego subsydium.

3.5.4. *Ulgi podatkowe*

(489) W odniesieniu do przedsiębiorstw z sektora energii fotowoltaicznej zastosowanie mają różne preferencyjne programy zwolnień z podatku przewidziane w obowiązujących przepisach prawa podatkowego. W trakcie konsultacji i wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL nie wyraził zamiaru zmiany chińskich przepisów prawa podatkowego.

(490) Jeżeli chodzi o zwolnienia z podatku i cła w odniesieniu do sprzętu zidentyfikowane w przypadku niektórych producentów w sektorze fotowoltaicznym, sprzęt objęty tego rodzaju zwolnieniami podlega deprecjacji, a zatem korzyść w formie zwolnień z podatku lub cła jest odpowiednio objęta amortyzacją w kolejnych latach (tj. wykraczających poza ODP).

3.5.5. *Wniosek*

(491) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uważa, że prawdopodobne jest, iż wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji subsydiowania.

3.6. Wpływ subsydiowania na wywóz do Unii

(492) Komisja zbadała również kwestię, czy w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków dojdzie do zwiększenia objętego subsydiowaniem wywozu z ChRL do Unii. W tej kwestii Komisja oparła się na informacjach udostępnionych przez Bloomberg New Energy Finance oraz na odpowiedziach na kwestionariusz udzielonych przez współpracujące przedsiębiorstwa objęte próbą.

(493) Jak szczegółowo wyjaśniono w sekcji 5.1 poniżej, istniejące chińskie moce produkcyjne przewyższają niemal dwudziestokrotnie popyt w Unii, o którym mowa w motywie 516 poniżej, i niemal dwukrotnie popyt na świecie.

(494) Występowanie tego rodzaju nadwyżki mocy produkcyjnych potwierdzają również dane przedstawione przez współpracujących producentów objętych próbą, z których wszyscy wykazali istnienie wolnych mocy produkcyjnych w ich już istniejących zakładach produkcyjnych, przy czym tworzone są nowe zakłady produkcyjne, co w jeszcze większym stopniu zwiększa moce produkcyjne.

(495) Ponadto rynek unijny uznaje się za bardzo atrakcyjny dla chińskich producentów eksportujących, o czym jest mowa szerzej w sekcji 5.2 poniżej. Co więcej, poziom cen w Unii, który jest wyższy niż na rynkach innych państw trzecich, zachęca chińskich producentów do wywozu do Unii, a nie na rynki innych państw trzecich.

(496) Komisja stwierdza zatem, że z uwagi na prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania, w połączeniu ze znaczącymi wolnymi mocami produkcyjnymi chińskiego sektora energii fotowoltaicznej, a także atrakcyjnością rynku unijnego, prawdopodobne jest, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków chińscy producenci zwiększą prowadzony po cenach subsydiowanych wywóz produktu objętego przeglądem na rynek unijny.

3.7. Wniosek

- (497) W związku z tym zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdza, iż w ODP kontynuowano subsydiowanie i istnieje duże prawdopodobieństwo, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków subsydiowanie sektora energii fotowoltaicznej będzie kontynuowane.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (498) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez ponad 100 producentów w Unii. Przedsiębiorstwa te reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (499) Ponieważ kompletne informacje publiczne na temat produkcji były niedostępne, w celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w ODP wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego. Informacje te obejmują: informacje przedstawione przez wnioskodawcę, które zostały jednak zgromadzone w jego imieniu przez Europressediens, niezależny podmiot zajmujący się konsultingiem; odpowiedzi przedstawione przez zainteresowane strony na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, a także zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.
- (500) Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym oszacowano na około 3 409 MW dla modułów i 1 270 GW dla ogniw.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (501) Część przemysłu unijnego jest zintegrowana pionowo, a – jeżeli chodzi o produkcję ogniw – znacząca część produkcji przemysłu unijnego była przeznaczona na użytek własny (96 %). W związku z powyższym wolny rynek ogniw był bardzo mały. Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona zakwestionowała to ostatnie twierdzenie, argumentując, że wolny rynek stanowił istotną część całkowitego rynku ogniw (około 3 409 MW, zob. tabela 1b poniżej). Komisja przyjęła tę korektę, ponieważ konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej w Unii stanowi faktycznie stanowiła zaledwie 31,8 % całkowitej konsumpcji ogniw. Wprowadzenie tej korekty nie zmienia jednak ustalenia, zgodnie z którym istotna część ogniw wytwarzanych przez przemysł unijny miała w założeniu być przeznaczona na użytek własny, oraz nie wpływa na wyniki przeprowadzonej analizy dotyczącej szkody i interesu Unii. Wolny rynek ogniw jest obsługiwany głównie przez przywóz, a nie przez sprzedaż produktów wytwarzanych przez unijnych producentów ogniw, biorąc pod uwagę fakt, że w ostatnich latach większość producentów ogniw opuściła rynek.
- (502) W celu ustalenia, czy przemysł unijny nadal doznawał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny („użytek własny”) należało uwzględnić w analizie.
- (503) Komisja przeanalizowała następujące wskaźniki ekonomiczne w odniesieniu do całkowitej działalności (w tym użytku własnego przemysłu): konsumpcję, wielkość sprzedaży, produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wzrost, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału oraz wielkość marginesu subsydiowania.
- (504) W odniesieniu do powyższych wskaźników Komisja ustaliła – zgodnie z wnioskami z pierwotnego dochodzenia – że konkurencja ze strony przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w równym stopniu wpłynęła na produkcję przeznaczoną na użytek własny. Ogniwia przeznaczone na rynek sprzedaży wewnętrznej były wykorzystywane jako główny komponent w produkcji modułów. Dlatego też bezpośrednia konkurencja ze strony przywozu modułów z państwa, którego dotyczy postępowanie, z jaką spotykają się unijni producenci modułów, wywiera pośrednio presję również na ceny sprzedaży lub koszty produkcji na wewnętrzne potrzeby ogniw wykorzystywanych w tego rodzaju modułach. Ponadto przywóz ogniw z ChRL zwiększył presję wywieraną na producentów modułów korzystających z produkcji ogniw na użytek własny. Tego rodzaju producenci konkurowali nie tylko z modułami składanymi w państwach trzecich z chińskich ogniw, ale także z modułami składanymi w Unii z wykorzystaniem przywożonych ogniw chińskich.

- (505) W rezultacie, w przeciwieństwie do innych przypadków⁽⁵²⁾, w których podział na sprzedaż na użytek własny i sprzedaż na wolnym rynku był istotny przy analizie szkody, ponieważ ustalono, że produkty przeznaczone na sprzedaż na użytek własny nie były narażone na bezpośrednią konkurencję z przywozem, w badanej sprawie Komisja ustaliła, że w przypadku większości wskaźników ekonomicznych jakiegokolwiek podział na sprzedaż wewnętrzną i sprzedaż na wolnym rynku jest nieuzasadniony.
- (506) Jeżeli jednak chodzi o rentowność, Komisja zbadała jedynie sprzedaż na wolnym rynku. Ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej ustalano według różnego rodzaju polityki cenowej (ustalanie cen transferowych według wirtualnej ceny rynkowej, transfer na podstawie kosztów rzeczywistych itp.). W związku z tym nie zawsze odzwierciedlają one ceny wolnorynkowe i nie można było wziąć ich pod uwagę w analizie tego wskaźnika.
- (507) Po ujawnieniu ustaleń kilka ze stron argumentowało, że stan unijnego sektora ogniw powinien zostać oceniony oddzielnie dla rynku sprzedaży wewnętrznej i dla wolnego rynku. Po pierwsze, strony stwierdziły, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia na poparcie argumentu, zgodnie z którym konkurencja wywołana przywozem z ChRL miała taki sam wpływ na sytuację na rynku sprzedaży wewnętrznej. Po drugie, jedna ze stron stwierdziła, że w sytuacji, w której Komisja uznała ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej za niedostatecznie wiarygodne do tego, by przeprowadzić na ich podstawie ocenę rentowności, sformułowanie na tej podstawie wniosku, że ceny te były poddawane presji z uwagi na przywóz modułów, należy uznać za równie niewłaściwe. Po trzecie, wyniki łącznej analizy sytuacji na obydwu tych rynkach są sprzeczne z twierdzeniem, że w okresie badanym poziom konsumpcji ogniw zmniejszył się w mniejszym stopniu niż poziom konsumpcji modułów. Może to oznaczać, że między przywozem modułów a przywozem ogniw i między spadkiem wielkości przywozu ogniw a cenami ogniw na wolnym rynku nie zachodzi żaden bezpośredni związek.
- (508) Po pierwsze, wbrew twierdzeniom stron, Komisja przedstawiła w motywach 503–504 powyżej szczegółowe uzasadnienie stwierdzenia, że konkurencja wywołana przywozem z ChRL wywierała taki sam wpływ na sytuację na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniw. Ponieważ ogniwo stanowi główny element wykorzystywany przy produkcji modułu, przywóz modułów z ChRL wywiera pośredni wpływ na ceny sprzedaży ogniw na wewnętrzne potrzeby w przypadku, gdy cena transferowa bazuje na wirtualnej cenie rynkowej. Natomiast w przypadku, gdy cena transferowa bazuje na faktycznych kosztach, przywożone ogniwa wywierają presję na przedsiębiorstwa, zmuszając je do zwiększenia wydajności ich procesu produkcji. Po drugie, mimo że ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej nie są wskaźnikiem, który można uznać za wiarygodny w kontekście oceny rentowności, Komisja uznała zmianę poziomu tych cen za istotny czynnik na potrzeby oceny służącej ustaleniu, czy rynek sprzedaży wewnętrznej był narażony na konkurencję spowodowaną przywozem z ChRL. Po trzecie, Komisja nie stwierdziła, że między przywozem modułów a przywozem ogniw istnieje bezpośredni związek. Komisja zauważyła natomiast, że wykorzystywanie ogniw na użytek własny pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem ogniw oraz w pośredniej konkurencji z przywozem modułów, ponieważ ogniwa na użytek własny są wykorzystywane do produkcji modułów. Ponadto zainteresowanej stronie nie udało się wykazać braku związku między cenami ogniw na wolnym rynku a spadkiem wielkości przywozu ogniw. Jak wynika z informacji przedstawionych w tabeli 8b, między 2014 r. – kiedy środki zaczęły w pełni obowiązywać – a ODP ceny sprzedaży obowiązujące w unijnym sektorze ogniw wzrosły po zmniejszeniu się przywozu ogniw z Chin zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku. W konsekwencji argumenty te zostały odrzucone.
- (509) Po ujawnieniu ustaleń rząd Chin („rząd ChRL”) stwierdził, że przeprowadzenie łącznej analizy sytuacji na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniw i na wolnym rynku ogniw w gruncie rzeczy wyłącza wolny rynek z zakresu analizy, ponieważ wolny rynek ogniw obejmuje zaledwie 4 % całkowitej unijnej produkcji ogniw. W opinii rządu ChRL Komisja nie wywiązała się zatem z obowiązku zbadania stanu przemysłu krajowego rozumianego jako całość, a tym samym nie spełniła wymogu „obiektywizmu”, o którym mowa w art. 3.1 Porozumienia antydumpingowego.
- (510) Komisja nie rozumie, w jaki sposób przeprowadzenie łącznej analizy sytuacji na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniw i na wolnym rynku ogniw miałyby wyłączyć wolny rynek z analizy. Komisja zbadała szereg wskaźników szkody związanych wyłącznie z wolnym rynkiem, takich jak rentowność, ceny sprzedaży i zwrot z inwestycji. Ponadto Komisja zbadała szereg wskaźników łącznie nawet w przypadkach, w których przeprowadzono odrębną analizę dla rynku sprzedaży wewnętrznej i dla rynku sprzedaży innej niż sprzedaż wewnętrzna⁽⁵³⁾. Wskaźniki te obejmują niejednokrotnie: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, produktywność, zapasy i koszty pracy. Co więcej, wskaźniki szkody tych unijnych

⁽⁵²⁾ Zob. między innymi motywy 52–56 rozporządzenia Komisji (UE) 2016/113 z dnia 28 stycznia 2016 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 16).

⁽⁵³⁾ Zob. na przykład rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/113 przywołane w poprzednim przypisie powyżej.

producentów ogniw, którzy dokonywali sprzedaży wyłącznie na wolnym rynku, podlegały takim samym tendencjom, przez co wnioski wyciągnięte dla całego unijnego sektora ogniw mają zastosowanie również do tych producentów. Rząd ChRL podkreślał, że zgodnie z orzecznictwem WTO, jeżeli część produktu objętego dochodzeniem jest sprzedawana na rynku sprzedaży wewnętrznej, należy przeprowadzić analizę porównawczą. W opinii Komisji nawet w sytuacji, gdyby ten wymóg miał zastosowanie w przedmiotowym, bardzo specyficznym przypadku, byłby on tak czy inaczej spełniony. Jeżeli chodzi o część unijnej produkcji ogniw sprzedawaną na rynku sprzedaży wewnętrznej, istnienie szkody ustala się w oparciu o pośrednią presję cenową wywieraną na poziomie modułów, w których montuje się takie ogniwa. Jeżeli chodzi o część unijnej produkcji ogniw sprzedawaną na wolnym rynku, wskaźniki szkody również zostały ocenione odrębnie – wyniki tej oceny wskazują, że wskaźniki te podlegają tym samym tendencjom co wskaźniki dotyczące rynku sprzedaży wewnętrznej (biorąc pod uwagę fakt, że wskaźniki te obejmują 96 % produkcji unijnej, wyniki tej oceny są praktycznie identyczne z wynikami łącznej oceny). Argument ten został zatem odrzucony.

- (511) Rząd ChRL argumentował również, że twierdzenie, iż moduły wytwarzane przez unijnych producentów modułów konkurują z modułami montowanymi w państwach trzecich z chińskich ogniw, bezprawnie rozszerzyło zakres dochodzenia. Takie moduły zostały jednak od samego początku objęte zakresem dochodzenia, ponieważ ogniwa nadają modułom status pochodzenia ⁽⁵⁴⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (512) Po ujawnieniu ustaleń inna strona stwierdziła, że wyniki analizy rentowności bazującej na 4 % unijnej produkcji ogniw nie są reprezentatywne i nie dają możliwości właściwego uzasadnienia konieczności utrzymania ceł. Komisja stwierdziła, że tylko rentowność została oceniona wyłącznie w oparciu o wielkość sprzedaży ogniw niezależnym klientom z przyczyn wymienionych w motywie 506 powyżej. Na potrzeby przeprowadzenia oceny stanu przemysłu unijnego wszystkie inne wskaźniki zostały jednak zbadane, biorąc pod uwagę sytuację zarówno na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniw, jak i na wolnym rynku ogniw. Argument ten został zatem odrzucony.
- (513) Przedsiębiorstwo Jabil składało moduły w imieniu innych przedsiębiorstw w ODP jako podproducent. Inne przedsiębiorstwa uiszczają opłatę z tytułu wspomnianej usługi tworzenia modułów. Ponośli one również pełną odpowiedzialność umowną za sprzedaż modułów składanych przez Jabil. W rezultacie dochód zgłoszony przez Jabil nie pochodził ze sprzedaży modułów, tylko z opłat pobieranych za ich złożenie. Komisja zdecydowała się zatem oddzielić dane dotyczące zysku odnotowanego przez Jabil od danych dotyczących zysku odnotowanego przez pozostałych uczestników unijnego sektora modułów (zob. motywy 563 i 565 poniżej). W przypadku pozostałych wskaźników szkody nie można było zweryfikować działalności montażowej prowadzonej przez Jabil na rzecz niewspółpracujących producentów modułów, w związku z czym nie została ona uwzględniona.
- (514) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona zwróciła się o udzielenie dodatkowych informacji na temat tego, które dane przekazane przez Jabil zostały wzięte pod uwagę, a które nie i z jakiego powodu. W przypadku wszystkich wskaźników szkody poza rentownością Komisja wzięła pod uwagę wszystkie przekazane przez Jabil dane dotyczące współpracujących unijnych producentów modułów. Komisja mogła wziąć pod uwagę tylko te dane, ponieważ można było je zweryfikować – wszystkie pozostałe dane zostały odrzucone, biorąc pod uwagę szczególnie model biznesowy Jabil oraz brak możliwości zweryfikowania ostatecznych cen sprzedaży.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (515) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie całkowitej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem oraz całkowitej wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii, w tym produktów przeznaczonych na użytek własny. Całkowitą wielkość sprzedaży przemysłu unijnego ustalono na podstawie informacji przedstawionych przez Europrocessedienst, w razie potrzeby skorygowanych w oparciu o dane pochodzące z odpowiedzi przedstawionych przez zainteresowane strony na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, a także ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusz udzielonych przez przedsiębiorstwa objęte próbą. Jak wskazano w motywie 519 poniżej, dane dotyczące przywozu zaczerpnięto z bazy danych Comext oraz danych zgłaszanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6”). Dane dotyczące konsumpcji zostały skontrolowane krzyżowo z innymi źródłami ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1357/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 47).

⁽⁵⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance, Global PV Demand, 18 lutego 2016 r., Global Market Outlook SolarPower Europe, lipiec 2016 r.; IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, czerwiec 2016 r.; PV Status Report 2016, październik 2016 r., badanie Wspólne Centrum Badawczego dostępne na stronach internetowych: <https://setis.ec.europa.eu/sites/default/files/reports/Perspectives%20on%20future%20large-scale%20manufacturing%20of%20PV%20in%20Europe.pdf>, dostęp dnia 12.12.2016 r.

(516) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1a

Konsumpcja w Unii w odniesieniu do modułów (w MW)

	2012	2013	2014	ODP
Rynek całkowity	16 324	10 580	7 292	7 191
Indeks (2012 = 100)	100	65	45	44

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Comext oraz baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 1b

Konsumpcja w Unii w odniesieniu do ogniów (w MW)

	2012	2013	2014	ODP
Rynek całkowity	4 604	4 449	3 262	3 409
Indeks (2012 = 100)	100	97	71	74

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Comext oraz baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (517) W ujęciu ogólnym konsumpcja w Unii znacznie spadła w okresie między 2012 r. a ODP. Konsumpcja w Unii w odniesieniu do modułów spadła o 56 %. Po znacznym spadku o 35 % w latach 2012–2013, w 2014 r. i w ODP konsumpcja utrzymywała się jednak na stosunkowo stabilnym poziomie.
- (518) W odniesieniu do ogniów w okresie badanym konsumpcja uległa nieco mniejszemu spadkowi, tj. o 26 %. Spadek konsumpcji nastąpił głównie w latach 2013–2014, kiedy to gwałtownie spadła ona o 26 %. Podczas ODP zaczęto jednak odnotowywać poprawę, a konsumpcja wzrosła o 4,5 % w porównaniu z 2014 r.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (519) Dane dotyczące wielkości i wartości przywozu oparto na różnych źródłach. W odniesieniu do 2012 r. i części 2013 r. opierały się one na danych dostarczonych przez wnioskodawcę, lecz zgromadzonych w jego imieniu przez Europressedienst, z uwagi na to, że w tamtym czasie moduły i ogniwa były przywożone do Unii pod pozycjami taryfowymi obejmującymi inne produkty nieobjęte niniejszym dochodzeniem, nie można było zatem wykorzystać danych Eurostatu. Po wprowadzeniu w dniu 6 marca 2013 r. rejestracji przywozu modułów i ogniów⁽⁵⁶⁾, można było wykorzystać dane Eurostatu. W związku z tym przez pozostałą część 2013 r., w 2014 r. i w ODP Komisja opierała swoje ustalenia na bazie danych Comext⁽⁵⁷⁾ i bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6.

⁽⁵⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 182/2013 z dnia 1 marca 2013 r. poddające rejestracji przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniów i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 61 z 5.3.2013, s. 2).

⁽⁵⁷⁾ Comext jest zarządzaną przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(520) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2a

Przywóz modułów z ChRL (w MW) i udział w rynku ⁽⁵⁸⁾

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość przywozu z ChRL	10 786	5 198	2 845	2 917
Indeks	100	48	26	27
Udział w rynku (%)	66	49	39	41
Indeks (2012 = 100)	100	74	59	61

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 2b

Przywóz ogniów z ChRL (w MW) i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość przywozu z ChRL	333	386	613	548
Indeks	100	116	184	165
Udział w rynku (%)	7	9	19	16
Indeks (2012 = 100)	100	120	260	223

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (521) W okresie badanym wielkość przywozu modułów z ChRL spadła o 73 %, a odpowiadający mu udział w rynku spadł o 39 %, tj. z 66 % w 2012 r. do 41 % w ODP. Po nałożeniu w 2013 r. obowiązujących środków wielkość przywozu modułów spadła jednak w latach 2013–2014 o 45 %, przy czym konsumpcja spadła o 31 %.
- (522) W odniesieniu do ogniów wielkość przywozu wzrosła w okresie badanym o 65 %, co poskutkowało znacznie większym wzrostem udziału w rynku, tj. o 123 % (z 7 % w 2012 r. do 16 % w ODP), w kontekście kurczącego się rynku. Jednocześnie w latach 2013–2014 przywóz ogniów wzrósł o 59 %, co poskutkowało wzrostem udziału w rynku w wysokości 10 punktów procentowych. Chociaż w ODP nie obserwowano już dalszego wzrostu, poziom przywozu pozostał znacznie wyższy niż w 2012 r. i 2013 r.

4.4.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie

(523) Komisja ustaliła ceny importowe na podstawie danych z Comext i z bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6.

⁽⁵⁸⁾ Wszystkie tabele 1–11 zawierają zaokrąglone dane liczbowe. Indeksy i dane procentowe opierają się na faktycznych danych liczbowych i mogą się różnić, jeżeli są wyrażone na podstawie zaokrąglonych danych liczbowych.

- (524) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3a

Ceny importowe modułów (EUR/kW)

	2012	2013	2014	ODP
Ceny importowe ChRL	700	520	553	544
Indeks (2012 = 100)	100	74	79	78

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6

Tabela 3b

Ceny importowe ogniów (EUR/kW)

	2012	2013	2014	ODP
Ceny importowe ChRL	500	350	282	286
Indeks (2012 = 100)	100	70	56	57

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (525) Średnia cena importowa z ChRL spadła w okresie badanym o 22 % w przypadku modułów i o 43 % w przypadku ogniów. W odniesieniu do modułów cena importowa spadła w 2012 r. i w 2013 r., a następnie, gdy środki weszły w życie, wzrosła o 6,3 % w latach 2013–2014. Następnie między 2014 r. a ODP cena ta nieznacznie spadła, tj. o 1,6 %. W odniesieniu do ogniów w latach 2013–2014 cena importowa nadal spadała, malejąc w tym okresie o dalsze 19,4 %, nieznacznie jednak wzrosła między 2014 r. a ODP, tj. o 1,4 %.
- (526) Niemal wszystkich producentów eksportujących sprzedających moduły i ogniwa obowiązywało jednak podczas ODP zobowiązanie cenowe, a ich ceny eksportowe do UE były uwarunkowane tymi zobowiązaniami cenowymi, w których ustalono minimalną cenę importową. Załedwie 1,6 % wielkości sprzedaży modułów i 0,6 % wielkości sprzedaży ogniów dokonano poza minimalną cenę importową⁽⁵⁹⁾. W związku z tym takie ceny eksportowe nie mogły zostać uznane za stosowny wskaźnik służący ustanowieniu polityki cenowej producentów eksportujących w przypadku nieobowiązywania środków.
- (527) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że w celu określenia podcięcia cenowego należy stosować cenę eksportową do UE, oraz obliczyło na tej podstawie, że podcięcie cenowe nie miało miejsca. Z obliczeń na podstawie cen eksportowych do UE rzeczywiście wynika, że w odniesieniu do modułów nie zastosowano podcięcia cenowego, a podcięcie cenowe w odniesieniu do ogniów jest minimalne. Komisja uznała jednak, że brak podcięcia cenowego w związku ze zgodnością z minimalną ceną importową nie jest decydującym wskaźnikiem, który można zastosować w analizie obecnego stanu przemysłu unijnego. Jak wskazano w motywach 573 poniżej, Komisja ustaliła, że przemysł unijny w dalszym ciągu ponosił szkody w związku z dużą skalą subsydiowania, którą stwierdzono w drodze poprzedniego dochodzenia, i w związku ze stwierdzonymi praktykami obchodzenia prawa, o których mowa w motywie 4 powyżej, oraz że nie było wystarczającej ilości czasu, aby sytuacja tego przemysłu się poprawiła.

⁽⁵⁹⁾ W tym drugim przypadku nie opierano się na marginesie subsydiowania.

4.4.3. Ceny importowe z innych państw

- (528) Średnia cena przywozu do Unii z państw trzecich również opierała się na danych z Comext i z bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 i przedstawiała się następująco:

Tabela 4a

Moduły – przywóz z państw trzecich

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość (MW)	1 395	1 382	2 049	1 808
Indeks (2012 = 100)	100	99	147	130
Udział w rynku (%)	9	13	28	25
Indeks (2012 = 100)	100	153	329	290
Średnia cena (EUR/kW)	700	520	547	550
Indeks (2012 = 100)	100	74	78	79

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 4b

Ogniwa – przywóz z państw trzecich

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość (MW)	3 227	3 334	1 580	1 725
Indeks (2012 = 100)	100	103	49	53
Udział w rynku (%)	70	75	48	51
Indeks (2012 = 100)	100	107	69	72
Średnia cena (EUR/kW)	500	350	289	275
Indeks (2012 = 100)	100	70	58	55

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (529) W okresie badanym przywóz modułów z państw trzecich do Unii wzrósł o 30 %. Największy wzrost odnotowano w latach 2013–2014, kiedy to wielkość przywozu zwiększyła się o 48 %. Jego udział w rynku znacznie wzrósł – z 9 % w 2012 r. do 25 % w ODP. Ponownie największa zmiana miała miejsce w latach 2013–2014, gdy udział w rynku wzrósł z 13 % do 28 %. Największymi eksporterami po ChRL były Tajwan, Malezja i Singapur. Należy zauważyć, że w przypadku przywozu z Tajwanu i Malezji mogło mieć miejsce obchodzenie prawa (zob. motyw 4 powyżej).
- (530) W odniesieniu do ogniw przywóz z innych państwa spadł w okresie badanym o 47 %. Największy spadek, tj. o 52 %, miał miejsce w latach 2013–2014, zaś między 2014 r. a ODP przywóz ten nieznacznie wzrósł, tj. o 9 %. Spowodowało to spadek udziału w rynku z 70 % w 2012 r. do 51 % w ODP. W latach 2013–2014 udział ten spadł z 75 % do 48 %, a następnie podczas ODP nieznacznie wzrósł o trzy punkty procentowe. W odniesieniu do ogniw największymi eksporterami były Tajwan i Malezja, a następnie ChRL i USA. Należy zauważyć, że w przypadku przywozu z Tajwanu i Malezji mogło mieć miejsce obchodzenie prawa (zob. motyw 4 powyżej).

- (531) Średnie ceny eksportowe z państw trzecich zarówno w odniesieniu do modułów, jak i ogniów nieznacznie spadły w okresie badanym, zgodnie z chińskimi i unijnymi cenami. W przypadku modułów spadły one w okresie badanym o 21 %, a w przypadku ogniów – o 45 %. Również w tym przypadku ceny te mogły podlegać praktykom obchodzenia prawa (zob. motyw 4 powyżej).

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.5.1. Uwagi ogólne

- (532) Zgodnie z art. 8 pkt 4 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki gospodarcze i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (533) Na potrzeby analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych pozyskanych od wnioskodawcy, które skontrolowała krzyżowo z odpowiedziami przedstawionymi przez licznych producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (534) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (535) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (536) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5a

Moduły – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość produkcji (MW)	4 604	4 449	3 262	3 409
<i>Indeks</i>	100	97	71	74
Moce produkcyjne (MW)	8 624	7 907	7 391	6 467
<i>Indeks</i>	100	92	86	75
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	53	56	44	53
<i>Indeks</i>	100	105	83	99

Źródło: Europressdienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 5b

Ogniwa – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość produkcji (MW)	1 066	734	1 096	1 270
<i>Indeks</i>	100	69	103	119
Moce produkcyjne (MW)	2 384	1 844	1 778	1 811
<i>Indeks</i>	100	77	75	76
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	45	40	62	70
<i>Indeks</i>	100	89	138	157

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (537) W okresie badanym całkowita unijna produkcja modułów spadła o 26 %, między 2014 r. a ODP wzrosła jednak o 4,5 %. W kontekście spadku konsumpcji odpowiedzią na tendencję spadkową produkcji był spadek mocy produkcyjnych o 25 % w okresie badanym. Na początku i pod koniec okresu badanego stopień wykorzystania mocy produkcyjnych pozostawał zatem stabilny i osiągnął 53 % w ODP. Między 2014 r. a ODP nastąpił jednak znaczny wzrost w wykorzystaniu mocy produkcyjnych wynoszący 9 punktów procentowych (tj. wzrost o 19 %). Należy zauważyć, że objęci próbą unijni producenci modułów mieli o wiele wyższy stopień wykorzystania mocy produkcyjnych podczas okresu badanego, sięgający 85 % w ODP, co stanowi wzrost o 39 % w stosunku do 2012 r. (61 %).
- (538) Unijna produkcja ogniw wzrosła w okresie badanym o 19 %. Chociaż w latach 2012–2013 produkcja spadła o 31 %, w latach 2013–2014 odnotowała wzrost o 49 %, a następnie o dalsze 15 % między 2014 r. a ODP. Zbiegło się to z nałożeniem środków wyrównawczych w grudniu 2013 r., tymczasem w latach 2012–2014 konsumpcja wciąż spadała, za to wzrosła między 2014 r. a ODP. Jednocześnie w okresie badanym moce produkcyjne spadły o 24 %, co poskutkowało znacznym wzrostem wykorzystania mocy produkcyjnych z 45 % w 2012 r. do 70 % w ODP. Podobnie jak w przypadku producentów modułów stopień wykorzystania mocy produkcyjnych objętych próbą producentów ogniw był znacznie wyższy od stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle unijnym ogółem (86 %) i utrzymywał się na stabilnym poziomie podczas okresu badanego.
- (539) Podsumowując, zdolność przemysłu unijnego spadła w reakcji na spadek konsumpcji. Jednocześnie podczas ODP produkcja przemysłu unijnego wzrosła względem 2014 r., dzięki czemu nastąpiła dalsza poprawa w stopniu wykorzystania mocy produkcyjnych.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (540) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6a

Moduły – wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Całkowita wielkość sprzedaży (rynek zmonopolizowany i otwarty rynek) w Unii (MW)	4 143	4 000	2 398	2 465
<i>Indeks</i>	100	97	58	60
Udział w rynku (%)	25	38	32	35
<i>Indeks</i>	100	149	128	140

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 6b

Ogniwa – wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Całkowita wielkość sprzedaży (rynek zmonopolizowany i otwarty rynek) w Unii (MW)	1 045	729	1 069	1 136
<i>Indeks</i>	100	70	102	109
Udział w rynku (%)	23	16	33	33
<i>Indeks</i>	100	72	144	147

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (541) W trakcie okresu badanego wielkość sprzedaży modułów spadła o 40 %. W świetle spadku konsumpcji o 56 % przełożyło się to jednak na znaczny wzrost udziału w rynku podczas okresu badanego wynoszący 40 %, który osiągnął w ODP 35 %.
- (542) W odniesieniu do ogniw wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła w okresie badanym o 9 %. Spowodowało to wzrost udziału w rynku z 23 % w 2012 r. do 33 % w ODP, natomiast spadek konsumpcji o 26 % był o wiele mniejszy niż w przypadku modułów.
- (543) W świetle zmniejszającej się konsumpcji i wejścia w życie środków wyrównawczych przemysł unijny zdołał zwiększyć swój udział w rynku zarówno w przypadku modułów, jak i ogniw.

4.5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (544) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7a

Moduły – zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	17 321	13 918	6 506	6 303
<i>Indeks</i>	100	80	38	36
Wydajność (w kW/pracownika)	266	320	501	541
<i>Indeks</i>	100	120	189	203

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 7b

Ogniwa — zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	2 876	1 511	1 846	1 770
<i>Indeks</i>	100	53	64	62

	2012	2013	2014	ODP
Wydajność (w kW/pracownika)	371	486	594	717
Indeks	100	131	160	194

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (545) Między 2012 r. a ODP spadło zatrudnienie w odniesieniu do modułów i ogniw odpowiednio o 64 % i 38 %. Największy spadek liczby pracowników w przypadku modułów miał miejsce w latach 2013–2014 (o 53 %) i był o wiele większy niż spadek produkcji, jaki nastąpił w tym samym okresie (o 27 %). W odniesieniu do ogniw w latach 2013–2014 liczba pracowników wzrosła o 22 %, czyli o wiele mniej niż produkcja, która w tym samym okresie wzrosła o 49 %. Sytuacja taka poskutkowała znacznym wzrostem wydajności w okresie badanym, zarówno w przypadku modułów, jak i ogniw, tj. odpowiednio o 103 % i 94 %. W latach 2013–2014 wydajność wzrosła o 57 % w przypadku modułów i o 22 % w przypadku ogniw.
- (546) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała ustalenia Komisji dotyczące liczby pracowników zatrudnionych w przemyśle unijnym i stwierdziła, że w przypadku produkcji ogniw i modułów największego przedsiębiorstwa, SolarWorld, liczba pracowników została policzona podwójnie. Dane liczbowe dotyczące pracowników SolarWorld i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą zostały należycie zweryfikowane; zapewniono również, by w przypadku przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo nie policzono podwójnie żadnych pracowników. Argument ten został zatem odrzucony.

4.5.2.4. Wielkość marginesu subsydiowania i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu

- (547) Jak wyjaśniono w sekcji 3 powyżej, Komisja stwierdziła, że subsydiowanie było kontynuowane w trakcie okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i istnieje duże prawdopodobieństwo pojawienia się ponownego subsydiowania sektora energii fotowoltaicznej, jeżeli pozwoli się na wygaśnięcie obowiązujących środków.
- (548) Analiza wskaźników szkody wykazała jednak, że obowiązujące środki miały pozytywny wpływ na przemysł unijny, którego sytuacja, jak się uważa, poprawia się po skutkach wcześniejszego napływu subsydiowanych towarów importowych.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (549) Próba objęła zaledwie trzech producentów ogniw, przy czym dwoje z nich to członkowie EU ProSun. Ich współpraca polegała na złożeniu wniosku, który zawierał dane liczbowe dotyczące obu producentów. W związku z tym wszystkie dane liczbowe dotyczące wskaźników mikroekonomicznych odnoszące się do ogniw, które to dane trzecia firma niebędąca członkiem EU ProSun może bezpośrednio zidentyfikować, podano w formie przedziałów, aby chronić poufność producenta unijnego, który współpracował w ramach dochodzenia.

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (550) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych klientom niepowiązanym w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 8a

Moduły – ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	ODP
Średnia cena sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	790	651	618	593
Indeks	100	82	78	75

	2012	2013	2014	ODP
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/kW)	1 112	813	648	627
<i>Indeks</i>	100	73	58	56

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 8b

Ogniwa – ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	ODP
Średnia cena sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	378–418	307–339	239–264	258–284
<i>Indeks</i>	100	81	63	68
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/kW)	587–648	402–444	347–384	338–373
<i>Indeks</i>	100	69	59	58

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (551) W powyższej tabeli przedstawiono zmiany jednostkowych cen sprzedaży na unijnym wolnym rynku w porównaniu z odpowiadającymi im kosztami produkcji. W okresie badanym nastąpił znaczny spadek cen sprzedaży, tj. o 25 % w przypadku modułów i o 32 % w przypadku ogniw. Chociaż w przypadku modułów spadek cen sprzedaży trwał przez cały okres badany, ceny sprzedaży ogniw wzrosły między 2014 r. a ODP o pięć punktów procentowych. Sprzedaż ogniw na otwartym rynku stanowi poniżej 5 % całkowitej produkcji objętych próbą producentów, a ponadto jeden z producentów dokonał sprzedaży dużej liczby towaru po bardzo niskiej cenie w oczekiwaniu na zamknięcie swojej działalności w UE. W związku z tym nie można było z tego wskaźnika wyciągnąć żadnych znaczących wniosków. Wśród niektórych producentów objętych próbą przekazywano lub dostarczano ogniwa do celów konsumpcji własnej, mające służyć do produkcji modułów, stosując przy tym różne metody (ustalanie cen transferowych według wirtualnej ceny rynkowej, transfer na podstawie kosztów rzeczywistych itp.). W związku z tym ze zmian ceny produktów na użytek własny również nie można było wyciągnąć żadnego znaczącego wniosku.
- (552) W okresie badanym nastąpił gwałtowny spadek jednostkowego kosztu produkcji, tj. o 46 % w przypadku modułów i o 42 % w przypadku ogniw.
- (553) Ceny sprzedaży modułów były średnio niższe od jednostkowego kosztu produkcji, ale różnica stopniowo malała przez cały okres badany, a szczególnie po nałożeniu środków w 2013 r. Chociaż w 2012 r. cena sprzedaży stanowiła zaledwie 71 % jednostkowego kosztu produkcji w przypadku modułów, w 2013 r. było to 80 %, w 2014 r. – 94 %, a w ODP – 94,5 %. Między 2013 r. a ODP różnica pomiędzy ceną sprzedaży a kosztem produkcji uległa zatem gwałtownemu zmniejszeniu – o 14 punktów procentowych.
- (554) W odniesieniu do ogniw w 2012 r. cena sprzedaży stanowiła 60–67 % jednostkowego kosztu produkcji, w 2013 r. było to 72–80 %, w 2014 r. – 65–72 %, a w ODP – 72–79 %. Jak wyjaśniono powyżej, w przypadku 2014 r. i ODP tendencja była jednak pod dużym wpływem wyjątkowo niskich cen jednego producenta unijnego. W przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą tendencja wynosiła 75–80 % w 2014 r. i 81–86 % w ODP, czyli była w dużym stopniu zgodna z tendencją obserwowaną w przypadku modułów.
- (555) Ogólnie nastąpiła poprawa sytuacji przemysłu po wcześniejszym subsydiowaniu, lecz dołożono również większych starań na rzecz przywrócenia konkurencyjności, w szczególności przez zwiększenie wydajności siły roboczej przemysłu unijnego, o którym wspomniano w motywie 544, co przełożyło się na wzrost wydajności oraz lepsze wykorzystanie mocy produkcyjnych.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (556) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 9a

Moduły – średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	32 918	38 245	36 577	38 343
Indeks	100	116	111	116

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 9b

Ogniwa – średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	41 289–45 590	45 002–49 689	45 188–49 895	47 825–52 807
Indeks	100	109	109	116

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (557) Między 2012 r. a ODP średnie koszty pracy na pracownika zarówno w przypadku modułów, jak i ogniów wzrosły o 16 %. Przyczyną takich wzrostów były głównie wypłacane odprawy związane z racjonalizacją liczby pracowników i inflacja wynagrodzeń.

4.5.3.3. Zapasy

- (558) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10a

Moduły – zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (kW)	186 533	114 792	196 944	191 207
Indeks	100	62	106	103
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	33	13	13	11
Indeks	100	40	38	34

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 10b

Ogniwa – zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (MW)	53 029–58 553	90 079–99 462	99 999–110 415	135 492–149 606
<i>Indeks</i>	100	170	189	256
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	18	23	12	14
<i>Indeks</i>	100	125	68	80

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (559) Podczas okresu badanego nieznacznie wzrosły zapasy modułów, tj. o 3 %, a znacząco wzrosły zapasy ogniwi, tj. o 156 %. W przypadku zarówno modułów, jak i ogniwi nastąpił jednak spadek w odniesieniu do zapasów wyrażonych jako odsetek całkowitej produkcji, odpowiednio o 66 % i o 20 %.
- (560) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (561) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11a

Moduły – rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii, w tym Jabil (% obrotu ze sprzedaży) (%) ⁽¹⁾	– 24,4/– 29,5	– 24,4/– 29,5	– 6,8/– 8,2	– 7,7/– 9,3
<i>Indeks</i>	100	100	361/298	319/264
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii, wyłączając Jabil (% obrotu ze sprzedaży)	– 32,7	– 27,2	– 8,7	– 9,5
<i>Indeks</i>	100	120	376	344
Przepływy pieniężne (EUR)	– 129 864 423	– 69 402 391	– 18 231 488	– 145 258 620
<i>Indeks</i>	100	187	712	89
Inwestycje (EUR)	24 134 924	12 407 723	17 333 494	24 565 553
<i>Indeks</i>	100	51	72	102

	2012	2013	2014	ODP
Zwrot z inwestycji (%)	- 6	- 10	- 3	- 2
Indeks	100	55	193	258

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(¹) Faktyczne dane liczbowe dotyczące zysku musiały zostać podane w formie przedziałów, aby inne przedsiębiorstwa objęte próbą nie były w stanie dokonać odliczenia w celu otrzymania zysku osiągniętego przez Jabil.

Tabela 11b

Ogniwa – rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 37,7 -- 41,6	- 7,2 -- 7,9	- 26,6 -- 29,3	- 36,8 -- 40,7
Indeks	100	527	142	102
Przepływy pieniężne (EUR)	- 41 934 911-- - 46 303 131	- 17 537 454-- - 19 364 273	- 12 414 052-- - 13 707 182	- 29 027 946-- - 32 051 690
Indeks	100	239	338	144
Inwestycje (w EUR)	29 435 820-- 32 502 051	26 074 619-- 28 790 726	7 001 485-- 7 730 807	11 429 509 - 12 620 083
Indeks	100	89	24	39
Zwrot z inwestycji (%)	- 6,0 -- 6,7	- 2,5 -- 2,7	- 24,6 -- 27,2	- 31,8 -- 35,1
Indeks	100	246	25	19

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (562) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (563) Jak wskazano w motywie 507 powyżej, jedno przedsiębiorstwo objęte próbą – Jabil – zajmuje się składaniem modułów i nie jest zaangażowane w działalność ich sprzedaży. Zaobserwowano u niego inną tendencję w zakresie rentowności. Było ono rentowne przez cały okres badany, a jego rentowność wzrosła w trakcie ODP, osiągając 5–15 %. Jabil osiągnęło jednak swoje zyski z opłat, które pobierało od klientów za usługę składania modułów, nie zaś ze sprzedaży modułów. Ponadto przedsiębiorstwo to nie ponosiło wydatków związanych ze sprzedażą modułów, takich jak koszty marketingowe (ponosiło jedynie koszty znajdowania nowych podproducentów). Miało ono również inną strukturę kosztów niż typowy producent modułów, który ponosi pełną odpowiedzialność za produkcję i sprzedaż swoich produktów. Przedsiębiorstwo Jabil miało na przykład niższy kapitał obrotowy, niższe ceny nabycia lub koszt wytworzenia zapasów, zobowiązania i należności, a także niższe koszty na badania i rozwój.
- (564) Komisja zauważyła, że dane liczbowe dotyczące rentowności w pierwszej kolumnie w tabeli 11a obejmowały dane liczbowe z dwóch różnych grup. Z jednej strony zawierała ona producentów modułów, którzy wytwarzają produkt i go sprzedają. Z drugiej strony kolumna ta zawierała również przedsiębiorstwo Jabil objęte próbą, które jedynie składało moduły. Aby uzyskać realistyczny obraz sytuacji w sektorze, Komisja podjęła decyzję o rozróżnieniu między dwiema grupami w ramach dalszej analizy. Dodała zatem drugą kolumnę do tabeli 11a, którą uznała za bardziej wiarygodną do celów przeprowadzenia oceny rentowności unijnego sektora modułów.

- (565) Producenci modułów objęci próbą, z wyjątkiem Jabil, przynosili straty podczas okresu badanego. W okresie badanym straty zmniejszyły się jednak o 244 %. Straty te zmniejszyły się w 2013 r. o 5,5 punktu procentowego w porównaniu z 2012 r. Zbiegło się to z czasem, gdy weszły w życie omawiane środki (środki tymczasowe weszły w życie dnia 6 czerwca 2013 r.). W okresie 2013–2014 straty zmniejszyły się znacząco – o 18,5 punktu procentowego – gdy skutki środków obejmowały cały rok. W ODP straty nieznacznie wzrosły o 0,8 punktu procentowego. Wynikało to jednak głównie ze strat poniesionych przez jednego producenta unijnego, który zdecydował później o zatrzymaniu produkcji. Jednocześnie w porównaniu z 2014 r. podczas ODP wszyscy pozostali producenci unijni objęci próbą nadal obniżali poziom strat.
- (566) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zakwestionowało wyłączenie danych Jabil z danych liczbowych dotyczących zysków pozostałej części unijnego sektora modułów. Strony te stwierdziły, że Jabil stanowi rzadki przykład przynoszącego zyski producenta i że wyłączenie jest niespójne z decyzją o przyjęciu, w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego, przedsiębiorstwa z państwa analogicznego, które stosuje umowę o pracę nakładczą, aby sprzedawane przez to przedsiębiorstwo moduły były składane przez inne przedsiębiorstwo. W przeciwieństwie do twierdzeń wspomnianych stron Komisja nie wykluczyła Jabil z analizy rentowności. Przedstawiła natomiast dwa oddzielne zestawy danych, aby analiza wrażliwości była bardziej wiarygodna. Zestawy te wskazują, że nawet przy uwzględnieniu Jabil przemysł unijny – w ujęciu uśrednionym oraz w ujęciu ogólnym – generuje straty. Analiza wskazała również, że między różnymi producentami unijnymi istnieją duże różnice w zależności od ich modelu biznesowego (zob. motywy 513 i 563). Powyższe twierdzenie należy zatem odrzucić. Co więcej, Komisja uważa, że w żadnym wypadku nie ma mowy o braku spójności w podejściu względem producenta z państwa analogicznego i przemysłu unijnego. Producent z państwa analogicznego wykazuje większe podobieństwo względem klientów Jabil, a nie względem modelu biznesowego samego przedsiębiorstwa Jabil. W istocie, podczas gdy producent z państwa analogicznego przyjmuje pełną odpowiedzialność za sprzedaż modułów składanych przez inne przedsiębiorstwo, Jabil jest przedsiębiorstwem zajmującym się składaniem, które pobiera od swoich klientów opłatę za pracę nakładczą, a więc za świadczone przez to przedsiębiorstwo usługi w zakresie składania. Również z tego powodu do celów analizy szkody Komisja skupiła się na transakcjach między Jabil a innymi producentami unijnymi, które są w takiej samej sytuacji jak producent z państwa analogicznego (zob. motyw 52 równoległego rozporządzenia w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego).
- (567) Jeżeli chodzi o producentów ogniwi, straty zmniejszyły się w okresie badanym o 2 %. Straty te zmniejszyły się o 31,9 punktu procentowego w latach 2012–2013, ale wzrosły o 20,3 punktu procentowego w latach 2013–2014 i o 10,7 punktu procentowego między 2014 r. a ODP. W przypadku ogniwi na rentowność miały jednak wpływ dwa nadzwyczajne wydarzenia. Z jednej strony jeden z producentów objętych próbą wszedł na rynek podczas okresu badanego, ale zmienił sposób zgłaszania niektórych z jego kosztów produkcji w ciągu ostatnich lat okresu badanego, co skutkowało dużymi stratami. Z drugiej strony ceny sprzedaży były wyjątkowo niskie i przyniosły znaczne straty innemu producentowi objętemu próbą w trakcie ODP, który to producent był wtedy w trakcie procesu wstrzymania produkcji. Natomiast trzeci producent objęty próbą w okresie badanym stale obniżał swoje straty.
- (568) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Podobnie do rentowności, przepływy środków pieniężnych również wykazywały negatywną tendencję między 2012 r. a ODP. W przypadku modułów przepływ środków pieniężnych netto zmalały o 11 % w okresie badanym, natomiast w przypadku ogniwi zmalały o 44 % w tym samym okresie. Fluktuacje przepływu środków pieniężnych, które miały miejsce w 2014 r., w przypadku modułów i ogniwi były spowodowane nadzwyczajnymi wydarzeniami mającymi miejsce w odniesieniu do jednego dużego producenta unijnego. Z jednej strony nabył on istniejącą fabrykę za niską cenę zakupu, a z drugiej strony zrestrukturyzował swój dług. W 2015 r. nadal spłacał zadłużenie, co skutkowało ujemnym przepływem środków pieniężnych z działalności finansowej. Należy zauważyć, że producent ten zgłosił dodatni przepływ środków pieniężnych wynikający z działań operacyjnych oraz znaczącą poprawę w wynikach z działalności operacyjnej w porównaniu z 2014 r. Dwóch innych unijnych producentów modułów wykazało dodatni i usprawniony przepływ środków pieniężnych w ODP, natomiast dwóch pozostałych producentów ogniwi wykazało ujemny, ale usprawniony przepływ środków pieniężnych.
- (569) Jeżeli chodzi o inwestycje, z powyższej tabeli wynika, że między 2012 r. a ODP przemysł unijny zwiększył swoje inwestycje w zakresie modułów o 2 %. W latach 2013–2014 wzrosły one o 40 %, a w okresie między 2013 a ODP o 98 %.
- (570) Ogólne inwestycje dotyczące ogniwi zmniejszyły się o 61 % w okresie między 2012 r. i ODP. Na ogólną tendencję dotyczącą inwestycji w zakresie ogniwi ponownie miała wpływ decyzja jednego producenta unijnego objętego próbą o wstrzymaniu produkcji. Jednocześnie w okresie między 2014 r. a ODP inwestycje pozostałych dwóch producentów objętych próbą wzrosły czterokrotnie.

- (571) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zwróciło uwagę na to, że inwestycje w ogniwa zmniejszyły się w okresie badanym, a zastosowanie środków nie miało na nie korzystnego wpływu. Po pierwsze, chociaż powyższe stwierdzenie jest prawdziwe w odniesieniu do całej próby, na tę tendencję – jak wskazano w poprzednim motywie – wpływ miała decyzja jednego producenta unijnego objętego próbą o wstrzymaniu produkcji. Producent ten na początku okresu realizował znaczne inwestycje, ale pod koniec okresu nie realizował prawie żadnej. Po drugie, w 2013 r. inny producent objęty próbą podjął inwestycje na wczesnym etapie funkcjonowania, co odzwierciedla duży wzrost inwestycji ogółem odnotowany w tym roku. Po trzecie, po tym, jak wejście w życie środków zaczęło mieć wpływ na rentowność przedsiębiorstw, w okresie od 2014 r. do ODP inwestycje realizowane przez wszystkie przedsiębiorstwa z próby wzrosły, co ilustruje fakt, że dwóch producentów objętych próbą, którzy pozostali na rynku, czterokrotnie zwiększyły swoje inwestycje w tym okresie. W związku z tym odrzucono argument, zgodnie z którym zastosowanie środków nie miało korzystnego wpływu na inwestycje.
- (572) Zwroty z inwestycji kapitałowych to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym pozostawały one ujemne z powodu strat netto poniesionych przez przemysł unijny. Dochody z inwestycji kapitałowych dotyczące modułów wzrosły o 4 punkty procentowe podczas okresu badanego; ale wzrosły znacznie w 2014 r. i w ODP w porównaniu z 2013 r. – odpowiednio o 7 i 8 punktów procentowych. W przypadku ogniów dochody z inwestycji kapitałowych zmalały o 25,8–28,4 punktu procentowego w okresie badanym.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (573) W ogólnym ujęciu przemysł unijny nadal ponosił szkody w okresie badanym, biorąc pod uwagę krótki okres po nałożeniu pierwotnych środków i wielkości subsydiowania oraz poziom szkód wykazanych w poprzednim dochodzeniu. Co więcej, stwierdzone praktyki obchodzenia prawa, jak wskazano w motywie 4 powyżej, również przyczyniły się do dalszego trwania szkody. Od połowy 2013 r. (środki tymczasowe weszły w życie w dniu 6 czerwca 2013 r.), a w szczególności w 2014 r. (pierwszy pełny rok z obowiązującymi środkami wyrównawczymi) i w ODP sytuacja przemysłu unijnego zaczęła jednak stopniowo się poprawiać.
- (574) W istocie szereg wskaźników szkody wykazywał pozytywne tendencje. Jeżeli chodzi o moduły, przemysł unijny zwiększył unijną sprzedaż modułów o 2,8 % i w rezultacie jego udział w rynku wzrósł o 9,4 % między 2014 r. a ODP. W tym samym okresie w ramach przemysłu unijnego odnotowano wzrost użytku własnego i sprzedaży unijnej ogniów o 6,3 % i utrzymano udział w rynku na poziomie 33 %. Ponadto w tym samym okresie w ramach przemysłu unijnego wzrosło wykorzystanie mocy produkcyjnych o 9 punktów procentowych w odniesieniu do modułów oraz o 8 punktów procentowych w odniesieniu do ogniów dzięki zwiększonej produkcji i malejącym istniejącym mocom produkcyjnym. W ramach przemysłu unijnego osiągnięto również znaczące korzyści produkcyjne, zmniejszając tym samym różnicę między jego cenami sprzedaży a średnimi kosztami produkcji. Co więcej, poprzednie podcięcie cenowe dotyczące produktów wywożonych z Chin przestało istnieć, ponieważ ich cena była zgodna z minimalną ceną importową (brak podjęcia cenowego w odniesieniu do modułów i niewielkie podcięcie cenowe w odniesieniu do ogniów w ODP). W rezultacie, mimo że przemysł unijny wciąż przynosił straty w ODP, straty te znacznie zmniejszyły się w odniesieniu do modułów, w porównaniu z 2012 r. i 2013 r. Straty nie zmniejszyły się jednak w odniesieniu do przemysłu unijnego w zakresie ogniów, ponieważ – jak wyjaśniono w motywie 568 powyżej – miały na nie wpływ nadzwyczajne wydarzenia, które miały miejsce w stosunku do dwóch producentów objętych próbą. Natomiast trzeci producent objęty próbą zmniejszył swoje straty w ODP, a zatem podlegał tej samej tendencji, którą odnotowano w odniesieniu do modułów.
- (575) W ramach przemysłu unijnego również zwiększono inwestycje dotyczące modułów i ogniów odpowiednio o 41 % i 63 % między 2014 r. a ODP.
- (576) Pomimo starań i wszystkich wynikających z nich pozytywnych tendencji, przemysł unijny nadal jednak nie zdołał poprawić sytuacji, która uległa pogorszeniu z powodu prowadzonego w przeszłości przywozu towarów subsydiowanych przez eksporterów chińskich. Jak już wskazano, producenci ogniów i producenci modułów generowali straty w ODP i wykazywali ujemne przepływy środków pieniężnych i zwroty z inwestycji kapitałowych. Ponadto pomimo faktu, że wielkości przywozu pochodzące z chińskiego wywozu zmalały w odniesieniu do modułów, ich udział w rynku był nadal wyższy niż w przypadku producentów unijnych. W przypadku ogniów wielkość przywozu w ODP znacznie wzrosła (o 65 %) w porównaniu z 2012 r., zdobywając większe udziały w rynku. Chiński przywóz ogniów wywarł pośrednią presję również na rynek modułów producentów wytwarzających na własne potrzeby, uniemożliwiając mu tym samym dalszy wzrost. W związku z tym chiński przywóz nadal docierał na rynek unijny, przy znaczących ilościach i cenach niższych niż koszt produkcji przemysłu unijnego.
- (577) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że Komisja nie oceniła wpływu, jaki wywiera na przemysł unijny przywóz modułów z państw trzecich w dużych ilościach i w cenach niższych niż ceny produktów wywożonych z Chin.

- (578) Komisja przyjęła do wiadomości, że wpływ przywozu modułów z państw trzecich stanowi istotny czynnik do celów oceny stanu przemysłu UE. Taki przywóz był jednak znacznie mniej ważny niż przywóz z Chin, ponieważ w ODP jego udział w rynku wynosił 25 % (w tym modułów, które w rzeczywistości były z Chin, ale były poddane praktykom obchodzenia prawa), natomiast udział przywozu z Chin wynosił 41 % (a w związku z obchodzeniem prawa w rzeczywistości był wyższy). Co więcej, od 2014 r. do ODP udział przywozu z państw trzecich w rynku spadł o 10 %, natomiast w tym samym okresie udział przywozu z Chin wzrósł o 4,9 %. Te dwa czynniki wskazują na to, że przywóz z Chin miał znacznie większy wpływ na przemysł unijny niż przywóz z państw trzecich. Ceny modułów z państw trzecich nie były ponadto niższe niż ceny przywozu z Chin. Jak wskazano w tabeli 4a powyżej, średnia ważona cena całego przywozu z państw trzecich wynosiła 550 EUR/kW w ODP, co stanowiło cenę wyższą niż średnia cena eksportowa dotycząca przywozu z Chin, która wynosiła 544 EUR/kW. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (579) Jeżeli chodzi o ogniwa, kilka stron stwierdziło, że przywóz z państw trzecich spowodował szkodę, ponieważ w porównaniu z 2014 r. rentowność w ODP spadła, co wynikało ze zmniejszenia się przywozu z Chin i równoczesnego zwiększenia się przywozu z państw trzecich.
- (580) Po pierwsze, jak wskazano w motywie 567, do wzrostu straty w ODP w odniesieniu do producentów objętych próbą przyczyniły się nadzwyczajne zdarzenia, których doświadczyło dwóch unijnych producentów ogniwi, natomiast trzeci (i największy) producent odnotował wzrost rentowności w ODP w porównaniu z 2014 r. Po drugie, chociaż przywóz z Chin zmniejszył się o 3 punkty procentowe od 2014 r. do ODP, to od 2013 r. do ODP wzrósł on o 7 punktów procentowych mimo wdrożenia środków. W związku z tym przywóz z Chin w dalszym ciągu miał znaczący wpływ na przemysł unijny. Po trzecie, jeżeli chodzi o przywóz z państw trzecich, rzeczywiście zwiększył się on o 2 punkty procentowe od 2014 r. do ODP, ale od 2013 r. do ODP spadł on o 24 punkty procentowe. W związku z tym w okresie po nałożeniu środków wpływ na przemysł unijny w rzeczywistości się zmniejszył. Odrzucono zatem argument, zgodnie z którym przywóz z państw trzecich powodował szkodę.
- (581) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że niektóre wskaźniki szkody poprawiły się dopiero w ODP, a nie natychmiastowo po nałożeniu środków. W związku z tym nie ma żadnego wyraźnego związku między nałożeniem środków a różnymi korzystnymi trendami.
- (582) Komisja przyjęła do wiadomości, że niektóre wskaźniki szkody, na przykład wskaźniki dotyczące modułów, udziału w rynku, produkcji oraz wykorzystania mocy produkcyjnych, poprawiły się tylko w ODP, a nie w 2014 r. Ze względu na wielkość subsydiowania i szkody stwierdzonej w poprzednim dochodzeniu, odwrócenie negatywnych tendencji mających zastosowanie do całego przemysłu zajęło jednak trochę czasu. Można to wytłumaczyć tym, że w okresie nakładania pierwotnych środków przemysł unijny przechodził proces konsolidacji, podczas którego wielu producentów było już postawionych w stan upadłości lub było blisko upadłości, ale opuścili oni rynek dopiero w 2014 r. Miało to istotny wpływ na wszystkie wskaźniki makroekonomiczne, w których uwzględniono również takie przedsiębiorstwa. Należy również odnotować, że wiele wskaźników, takich jak udział w rynku, produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych i moce produkcyjne, wykazujących negatywne tendencje na szczeblu całego przemysłu unijnego już w 2014 r. wykazywało pozytywne tendencje w odniesieniu do objętych próbą producentów unijnych zarówno modułów, jak i ogniwi. Argument ten został zatem odrzucony.
- (583) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł unijny znajduje się w dobrej kondycji i w pełni poprawił sytuację po odniesionej w przeszłości szkodzie. Po ujawnieniu ustaleń, strony te ponownie podniosły to stwierdzenie. W szczególności dane liczbowe przedstawione w sprawozdaniach finansowych dotyczących SolarWorld i Jabil – jak dotąd największych unijnych producentów modułów – rzekomo wykazały, że ich przedsiębiorstwo unijne rozwijało się w ciągu ostatnich kilku lat oraz że zwiększyli oni wielkość produkcji, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż eksportową i wydajność, chociaż koszt produkcji i zapasy uległy zmniejszeniu.
- (584) Producenci unijni objęci próbą (w tym Jabil i SolarWorld) zwiększyli produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż eksportową i wydajność i jednocześnie zmniejszyli koszt produkcji i zapasy w 2014 r. i w ODP. Stwierdzenie, że sytuacja przemysłu uległa pełnej poprawie po wyrządzonych szkodach, jest jednak sprzeczne z ustaleniami wynikającymi z dochodzenia opartymi na rzeczywistych, sprawdzonych danych dotyczących producentów unijnych objętych próbą. W szczególności wiele wskaźników mikroekonomicznych jest opartych jedynie na sprzedaży na rzecz niezależnych klientów w Unii (takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji). Ponadto niektóre z przedsiębiorstw objętych próbą prowadzą znaczącą produkcję poza Unią, która to produkcja nie jest uwzględniona we wskaźnikach mikroekonomicznych. Natomiast publicznie dostępne dokumenty finansowe koncentrują się na wszystkich

działaniach zainteresowanych przedsiębiorstw i często zawierają informacje dotyczące skonsolidowanych sprawozdań finansowych całych grup. W związku z tym wnioski dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w rozumieniu art. 8 pkt 4 rozporządzenia podstawowego były formułowane nie na podstawie ogólnodostępnych dokumentów finansowych, ale na podstawie bardziej szczegółowych i zweryfikowanych informacji dotyczących sytuacji w Unii uzyskanych dopiero w czasie dochodzenia. Co więcej, uzyskane wnioski na temat stanu przemysłu unijnego oparto na danych pochodzących od wszystkich producentów unijnych objętych próbą, a nie tylko od SolarWorld i Jabil. Ponadto, jeżeli chodzi o Jabil, jak wyjaśniono powyżej, przedsiębiorstwo to jedynie składało moduły, ale nie ponosiło pełnej odpowiedzialności umownej za ich sprzedaż. W związku z tym jego zysk nie został wykorzystany do analizy stanu przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

- (585) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że Komisja powinna była uwzględnić skutki inwestycji na dużą skalę, które wdrożył SolarWorld. Twierdzi się, że inwestycje te negatywnie wpłynęły na przedsiębiorstwo i cały przemysł ze względu na jego istotny udział w produkcji przemysłu unijnego.
- (586) Po pierwsze, inwestycje, o których mówi ta strona, zostały zrealizowane w 2015 r. i dotyczyły nie tylko ogniw i modułów, lecz również innych towarów produkowanych w UE, na przykład płytek⁽⁶⁰⁾. W związku z tym wspomniane inwestycje miały jedynie częściowy wpływ na ocenę rentowności modelu biznesowego przedsiębiorstwa w odniesieniu do modułów i ogniw. Po drugie, jak wskazały inne strony, w 2016 r. grupa SolarWorld osiągnęła korzystne wyniki⁽⁶¹⁾ dotyczące jej przedsiębiorstw z Europy i spoza Europy. Wydaje się, że ten fakt nie sugeruje na tym etapie, aby zrealizowane już inwestycje wpłynęły niekorzystnie na to przedsiębiorstwo. Argument ten został zatem odrzucony.
- (587) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny nadal ponosił istotne szkody w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SZKODY

- (588) Aby ocenić prawdopodobieństwo kontynuacji szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków obowiązujących względem ChRL, przeanalizowano prawdopodobny wpływ chińskiego przywozu na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (589) Jak wykazano w sekcji 4.5 powyżej, przemysł unijny nadal ponosił istotne szkody podczas ODP. Jak podkreślono w sekcji 3.8 powyżej, może wystąpić kontynuacja i istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia subsydiowania, jeżeli dopuszczono by do wygaśnięcia środków. Ponadto ustalono, że jeżeli dopuszczono by do wygaśnięcia środków, wywozy subsydiowane z ChRL do Unii byłyby dokonywane w znaczących ilościach, a subsydia obejmowałyby jeszcze niższe ceny.

5.1. Wolne moce produkcyjne, przepływy handlowe i atrakcyjność rynku unijnego oraz zachowania cenowe producentów eksportujących w ChRL

- (590) Wolne moce produkcyjne wszystkich producentów eksportujących w ChRL współpracujących w ramach niniejszego dochodzenia wynoszą – zgodnie z ich odpowiedziami w ramach kontroli wyrwykowej – około 33 %. W ODP same te przedsiębiorstwa dysponowały wolnymi mocami produkcyjnymi (około 10 GW), które mogły zaspokoić potrzeby całego rynku unijnego. Należy odnotować, że wolne moce produkcyjne największego pod względem wielkości producenta współpracującego są o wiele niższe – ich wykorzystanie mocy produkcyjnych waha się od 86 % do 97,8 %.
- (591) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała te dane, argumentując, że czterech największych chińskich producentów (Trina, JA Solar, Jinko i Canadian Solar) działało, wykorzystując wszystkie moce produkcyjne. Zdaniem zainteresowanej strony tych czterech producentów odpowiada za ponad 40 % całkowitego wywozu z Chin (około 11,2 GW). W związku z tym, aby uzyskać wartość wolnych mocy produkcyjnych wynoszącą w 2016 r. 43 %, jak wskazała Komisja, wszyscy mniejsi producenci musieliby działać przy wykorzystaniu jedynie 20 % mocy produkcyjnych. Zainteresowana strona wezwała Komisję do przedstawienia szczegółowych informacji dotyczących obliczenia średniej w wysokości 43 %.

⁽⁶⁰⁾ Zob. roczne sprawozdanie grupy SolarWorld z 2015 r., dostępne na stronie internetowej: http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/annual_report_2015_web.pdf, s. 58.

⁽⁶¹⁾ Consolidated Quarterly Announcement Q3 2016, SolarWorld <http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/2016/solarworld-q3-2016-web-en.pdf>, s. 8–9.

- (592) Komisja odnotowała w pierwszej kolejności, że wolne moce produkcyjne wszystkich producentów eksportujących w ChRL współpracujących w ramach przedmiotowego dochodzenia szacuje się na około 33 %, a nie na 43 %. Co więcej, opisane powyżej obliczenia dokonane przez tę stronę zostały oparte na założeniu, że przedsiębiorstwa JA Solar i Canadian Solar współpracowały w ramach dochodzenia. Wspomnianych dwóch producentów nie współpracowało w ramach dochodzenia. W związku z tym Komisja nie ma informacji na temat ich mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych i nie zostały one wzięte pod uwagę w powyższych obliczeniach.
- (593) W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (594) Szacowane chińskie moce produkcyjne w przypadku modułów wynoszą 96,3 GW/rok w odniesieniu do 2015 r. i oczekuje się, że osiągną 108 GW/rok w 2016 r. ⁽⁶²⁾. Jednocześnie oszacowano, że w 2015 r. popyt globalny wyniesie 50,6 GW, i przewiduje się, że w 2016 r. wzrośnie do 61,7 GW ⁽⁶³⁾ lub – zgodnie z innym źródłem – do 68,7 GW ⁽⁶⁴⁾. W związku z tym Komisja uznała, że łączne wolne moce produkcyjne chińskich producentów znacznie przekroczyły popyt globalny, tj. o 47,5 % w 2015 r., a w 2016 r. przekroczą go o 42,9 % lub o 36 %, w zależności od źródła. Według innego źródła całkowity popyt globalny w 2015 r. wyniósł 58 GW ⁽⁶⁵⁾, co skutkowałoby nadmiernymi mocami produkcyjnymi producentów chińskich na poziomie 39,8 % w 2015 r.
- (595) Nawet jeżeli żadne nowe moce produkcyjne nie zostaną zainstalowane w Chinach w przyszłości, istniejące moce produkcyjne nadal będą w znaczącym stopniu przewyższały przewidywany roczny popyt globalny na instalacje wykorzystujące energię słoneczną. W najbardziej prawdopodobnym scenariuszu (tak zwanym „średnim scenariuszem”) faktycznie popyt osiągnie 97 GW ⁽⁶⁶⁾ lub 95 GW ⁽⁶⁷⁾ w 2020 r., co w pełni pokryłyby bieżące chińskie moce produkcyjne. Ponadto w ciągu ostatnich 10 lat chińskie moce produkcyjne podlegały systematycznemu wzrostowi. Na przykład w okresie 2012–2015 wzrosły ponad dwukrotnie (z 43,8 GW ⁽⁶⁸⁾ w 2012 r. do 96,3 GW w 2015 r.). Według Bloomberg New Energy Finance w samym 2016 r. w Chinach odnotowano dodatkowe 2 GW zapowiedzianych mocy produkcyjnych lub mocy produkcyjnych będących na etapie wdrażania. Ponadto nie ma dowodów świadczących o tym, że w niedalekiej przyszłości chińskie moce produkcyjne nie będą już podlegać dalszemu wzrostowi, ponieważ w ciągu co najmniej pięciu ostatnich lat były one nieustannie powiększane. W związku z tym, nawet w mniej prawdopodobnym scenariuszu (tak zwanym „scenariuszem optymistycznym”) zakładającym wzrost rocznego popytu globalnego do 120 GW ⁽⁶⁹⁾ w 2020 r., istnieje prawdopodobieństwo, że sami producenci chińscy nadal będą w stanie zaspokajać popyt w całości, ponieważ musieliby zwiększać swoje istniejące moce produkcyjne w znacznie wolniejszym tempie niż w przeszłości, tj. o 11,3 % w cztery lata.
- (596) Po ujawnieniu ustaleń kilka zainteresowanych stron zakwestionowało wykorzystane przez Komisję dane dotyczące mocy produkcyjnych w ChRL i globalnego zużycia. Strony te stwierdziły, że SolarPower Europe nie jest wystarczająco wiarygodnym źródłem, ponieważ uwzględnia jedynie te moduły, które zostały już podłączone do sieci, natomiast IHS i BNEF zapewniają dokładniejszy ogląd sytuacji, ponieważ przedstawiają modele zakupione w celu montażu.
- (597) W powyższych motywach Komisja przeanalizowała już jednak dane i prognozy pochodzące z IHS, a dane z BNEF nie różnią się znacząco od danych z IHS. W rzeczywistości oszacowania BNEF i IHS pokrywają się w całości w odniesieniu do 2016 r. (68,7 GW w scenariuszu konserwatywnym i 70,7 GW w scenariuszu optymistycznym) i do 2017 r. (odpowiednio 72,9 i 77,5 GW), a w odniesieniu do 2018 r. – ostatniego roku, dla którego BNEF sporządził oszacowania – nieznacznie się między sobą różnią (BNEF: 83 GW; IHS: 82 GW) ⁽⁷⁰⁾. Argument ten został zatem odrzucony.
- (598) Te same strony zakwestionowały również oszacowaną przez Komisję wielkość wolnych mocy produkcyjnych ogółem. W szczególności jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że w 2016 r. wielkość ta wynosiła 70 GW. Nie przedstawiła jednak żadnego źródła informacji ani żadnej metody, na podstawie której uzyskała tę liczbę.

⁽⁶²⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table”; udostępniona w dniu 28.10.2016 r.

⁽⁶³⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016, s. 18.

⁽⁶⁴⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 listopada 2016 r.

⁽⁶⁵⁾ IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, czerwiec 2016 r., s. 23. Wydaje się, że różnica wynika z faktu, iż IHS zgłasza wszystkie moduły, które znajdowały się w magazynach, były przewożone lub instalowane. Natomiast w ramach Global Market Outlook uwzględniono jedynie te zainstalowane moduły, które już produkują energię elektryczną.

⁽⁶⁶⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016, s. 18.

⁽⁶⁷⁾ IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, czerwiec 2016 r., s. 23.

⁽⁶⁸⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table”; udostępniona w dniu 28.10.2016 r.

⁽⁶⁹⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016, s. 18.

⁽⁷⁰⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 listopada 2016 r. oraz IHS, PV Demand Tracker Q4 2016, 9 grudnia 2016 r.

Nawet gdyby liczba ta była prawidłowa, oszacowane wolne moce produkcyjne nadal wystarczałyby, aby pokryć całkowite globalne zapotrzebowanie nawet w przypadku najbardziej optymistycznych oszacowań na 2016 r. (70,7 GW⁽⁷¹⁾). Żadna z tych stron nie przedstawiła jakichkolwiek oszacowań ani nie przytoczyła badania lub sprawozdania, które sugerowałyoby, że należy obniżyć ustaloną przez Komisję wielkość wolnych mocy produkcyjnych. Argument ten nie wywarł zatem wpływu na wnioski wyciągnięte powyżej.

- (599) Przed ujawnieniem informacji i po ujawnieniu informacji kilka z zainteresowanych stron stwierdziło, że przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier I⁽⁷²⁾ odnotowują znacznie mniejszy poziom nadwyżki mocy produkcyjnych niż pozostałe przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier II i Tier III. Zgodnie z Bloomberg New Energy Finance szacowane moce produkcyjne przedsiębiorstw dysponujących kapitałem Tier I w 2016 r. wynoszą 46 GW, co faktycznie stanowi niższą wartość niż połączone moce produkcyjne przedsiębiorstw dysponujących kapitałem Tier II i Tier III o szacowanej wartości 62 GW⁽⁷³⁾. Wszystkie szczeble chińskich przedsiębiorstw są jednak aktywne na rynku światowym. Jeżeli chodzi o Unię, nie tylko przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier I prowadziły wywóz po nałożeniu obowiązujących środków, ale również przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier II i Tier III, chociaż w mniejszych ilościach (szacowany udział tych ostatnich w całkowitym przywozie chińskim wynosił 13,6 % w 2014 r.). W związku z tym Komisja uznała, że należy uwzględnić moce produkcyjne wszystkich rodzajów chińskich producentów eksportujących do celów ustalenia wolnych mocy produkcyjnych dostępnych w Chinach.
- (600) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała ustalenie, zgodnie z którym przy określaniu wolnych mocy produkcyjnych dostępnych w Chinach należy uwzględnić nadwyżkę mocy produkcyjnych wszystkich rodzajów producentów eksportujących.
- (601) Komisja podkreśliła, że już dostępne moce produkcyjne przedsiębiorstw dysponujących kapitałem Tier I stanowiły 90 % całkowitego globalnego zużycia w 2015 r. (które oszacowano na 50,6 GW). Co więcej, fakt, że przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier 2 i Tier 3 prowadziły wywóz do UE, niezależnie od małych wielkości tego wywozu, wskazuje na to, że działają one czynnie na rynku unijnym i nie ograniczają swojej sprzedaży jedynie do rynku chińskiego lub innych rynków. Ponadto oczekuje się, że w następstwie niedawnych przypadków wycofania zobowiązania przedsiębiorstw dysponujących przede wszystkim kapitałem Tier 1 znacznie się zwiększy przywóz realizowany przez przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier 2 i Tier 3. Wobec tego jego wniosek został odrzucony.
- (602) Kilka ze stron – zarówno przed ujawnieniem informacji, jak i po nim – wysunęło argument, że nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach była znacznie zawyżona, ponieważ popyt na instalacje wykorzystujące energię słoneczną systematycznie wzrastał na poziomie światowym. Roczny popyt globalny faktycznie wzrósł o 25 % w okresie 2014–2015 (z 40,3 GW do 50,6 GW)⁽⁷⁴⁾. Jak określono powyżej, szacowana nadwyżka mocy produkcyjnych chińskich producentów przekracza jednak obecny popyt o 47,5 %. W związku z tym nawet w najbardziej optymistycznym scenariuszu dotyczącym wzrostu popytu globalnego producenci chińscy najprawdopodobniej nadal dysponowałiby wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić ten popyt. Argument ten został zatem odrzucony.
- (603) Jeżeli chodzi o ogniwa, szacuje się, że bieżące moce produkcyjne chińskich producentów eksportujących w 2016 r. wyniosły 76,6 GW, co stanowiło wzrost o 12 % w porównaniu z 2015 r. (68 GW)⁽⁷⁵⁾. Jako że globalne zapotrzebowanie na ogniwa jest w przybliżeniu równoważne globalnemu zapotrzebowaniu na moduły, chińscy producenci eksportujący mieli nadwyżkę produkcyjną w odniesieniu do ogniwa, która wynosiła 25,6 % w 2015 r. i 19,5 % w 2016 r. Ponadto globalne moce produkcyjne Chin w odniesieniu do ogniwa wynosiły 72,8 % w 2016 r., znacznie przewyższając moce produkcyjne wszystkich pozostałych państw trzecich. Cztery kolejne największe państwa trzecie o dostępnych mocach produkcyjnych są znacznie mniejsze od Chin (Tajwan: 11 GW; Maleszja: 4 GW; Korea: 2,7 GW; Japonia: 1,9 GW). Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że Chiny mają również znaczącą nadwyżkę mocy produkcyjnych, jeżeli chodzi o produkcję ogniwa.

5.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (604) Kilka ze stron utrzymywało, że rynek unijny nie jest już atrakcyjny dla producentów chińskich. Twierdziły, że chińska produkcja ogniwa i modułów będzie raczej ukierunkowana na szybko rozwijające się rynki w Azji, takie jak Japonia i Indie. Ponadto w ciągu kilku ostatnich lat następował wzrost chińskiego popytu krajowego, osiągając

⁽⁷¹⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 listopada 2016 r.

⁽⁷²⁾ Zgodnie z Bloomberg New Energy Finance przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier I są „największymi” lub „akceptowanymi przez banki” dostawcami modułów fotowoltaicznych. „Akceptowalność przez banki” jest kluczowym kryterium podziału na poziomy, niezależnie od tego, czy prawdopodobne jest, aby projektem, w ramach którego korzysta się z produktów fotowoltaicznych, oferowano finansowanie dłużne bez regresu. Banki i ich operatorzy w zakresie technicznej analizy *due diligence* bardzo niechętnie ujawniają swoje białe listy dopuszczanych produktów. Bloomberg New Energy Finance opiera zatem swoje kryteria na podstawie transakcji dokonanych w przeszłości, ujętych w jego bazie danych. Dodatkowe informacje można znaleźć w Bloomberg New Energy Finance PV Module Maker Tiering System z dnia 4 listopada 2016 r. dostępnym na stronie internetowej https://data.bloomberglp.com/bnef/sites/4/2012/12/bnef_2012-12-03_PVModuleTiering.pdf; udostępniona w dniu 7.11.2016 r.

⁽⁷³⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table”; udostępniona w dniu 28.10.2016 r.

⁽⁷⁴⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r.

⁽⁷⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table” udostępniona w dniu 28.10.2016 r.

50 % chińskiej produkcji modułów fotowoltaicznych w pierwszym kwartale 2016 r. Chiny będą miały rzekomo około 20 GW instalacji rocznie do 2020 r. Dlatego w kontekście rosnącej liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Chinach, Indiach i na innych rynkach w Azji Południowo-Wschodniej chińska produkcja modułów fotowoltaicznych będzie przeznaczona głównie na zaspokojenie rosnącego popytu na tych rynkach.

- (605) Prawdą jest, że rynek unijny przestał być tak ważny, jak to miało miejsce w przeszłości, gdy odpowiadał za 60 % rocznej światowej mocy zainstalowanej brutto (w 2012 r.). Nie oczekuje się też, że Unia znajdzie się wśród szybko rozwijających się rynków. Prognozy dotyczące wzrostu rynku unijnego są raczej skromne w porównaniu z resztą świata. Zgodnie ze średnim scenariuszem SolarPower Europe oczekuje się, że europejskie roczne zużycie energii słonecznej wzrośnie z 8,2 GW do prawie 15 GW w 2020 r. ⁽⁷⁶⁾. Szacunki SolarPower Europe's obejmują jednak również państwa spoza UE (Turcję, Szwajcarię itp.); prognoza wzrostu dla 28 państw członkowskich Unii jest jeszcze mniej optymistyczna, tj. wynosi około 11,6 GW ⁽⁷⁷⁾ dla 2020 r.
- (606) Unia nadal pozostaje jednak ważnym rynkiem stanowiącym 14 % całego rynku światowego, przy czym oczekuje się, że jej udział w rynku światowym pozostanie istotny w przyszłości. Trzy z jej państw członkowskich (Zjednoczone Królestwo, Niemcy i Francja) znalazły się wśród dziesięciu największych rynków modułów fotowoltaicznych w 2015 r. Ponadto, jak wskazano powyżej, nadwyżka mocy produkcyjnych chińskich producentów eksportujących jest stanie pokryć całkowite zapotrzebowanie światowe w przyszłości, w tym szybko rozwijających się rynków takich jak same Chiny, Indie, Japonia, Ameryka Południowa itd. razem wzięte. Co więcej, wprowadzenie i wzmocnienie środków ochrony handlu m.in. przez Kanadę i Stany Zjednoczone zmniejszyło atrakcyjność tych rynków, co dodatkowo zwiększa atrakcyjność rynku unijnego, jeżeli środki zostałyby uchylone.
- (607) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że pomimo środków ochrony handlu przed przywozem z ChRL Stany Zjednoczone są atrakcyjnym rynkiem z powodu zachęt oraz bardzo wysokiego poziomu naturalnego promieniowania słonecznego. Ponadto zdaniem tej samej strony wbrew powyższym faktom Indie nie posiadają wielu środków ochrony handlu przed przywozem z ChRL. Co więcej, Indie planują znaczne zwiększenie mocy zainstalowanej brutto.
- (608) Jeżeli chodzi o Stany Zjednoczone, Komisja zauważyła, że strona nie przedstawiła dowodu na to, że zachęty całkowicie kompensują niekorzystną sytuację spowodowaną przez należności celne nakładane na producentów z ChRL. Komisja nie twierdziła, że rynek Stanów Zjednoczonych jest nieatrakcyjny, lecz że istnienie należności celnych zmniejsza jego atrakcyjność. Jeżeli chodzi o Indie, proponowane należności celne nie zostały wdrożone i pozwolono na ich wygaśnięcie w czerwcu 2014 r. Nawet jeżeli Indie nie podlegają należnościom celnym, należności celne w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych zwiększają atrakcyjność rynku unijnego w przypadku wygaśnięcia środków. Nie sprawia to również, że rynek unijny staje się nieatrakcyjny, ponieważ nadal obowiązują wszystkie pozostałe założenia opisane w niniejszej sekcji.
- (609) Pomimo wprowadzenia środków wyrównawczych w 2013 r. chińscy producenci eksportujący nadal są bardzo zainteresowani rynkiem unijnym, o czym świadczy fakt, że utrzymują silną pozycję na tym rynku. Jak wskazano w sekcji 4.4 powyżej, przywóz modułów i ogniw z Chin stanowił odpowiednio 41 % i 16 % udziału w rynku w ODP, a jego pozycja na rynku została z powodzeniem utrzymana (a nawet wzrosła w przypadku ogniw) w porównaniu z przywozem z państw trzecich. Wielkość i udział w rynku przywozu modułów z Chin są o wiele ważniejsze niż w przypadku przywozu z państw trzecich; te ostatnie stanowiły łącznie tylko 25 %. Jeżeli chodzi o ogniwa, udział w rynku państw trzecich wynosił 51 % w ODP, co oznacza, że spadł znacząco (o 32 %) w porównaniu z 2013 r., gdy wynosił 75 %. Co więcej, pomimo wprowadzenia środków w 2013 r. przywóz ogniw z Chin wzrósł o 77,8 % w okresie między 2013 r. a ODP. Ponadto, jak wykazano w trakcie dochodzenia w sprawie obchodzenia środków prowadzonego w 2015 r., niektórzy producenci chińscy próbowali unikać stosowania środków poprzez ich obejście i przywóz towarów przez Tajwan i Malezję, największe państwa trzecie pod względem przywozu.
- (610) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron zakwestionowało ustalenie, zgodnie z którym rynek unijny pozostaje atrakcyjnym rynkiem dla chińskich producentów eksportujących. Jedna ze stron zwróciła uwagę na to, że należy obniżyć prognozy wzrostu rynku unijnego jako całości, ponieważ w pierwszych 9 miesiącach 2016 r. liczba nowych instalacji zmniejszyła się o 18 % w stosunku do roku poprzedniego, tym samym prowadząc do

⁽⁷⁶⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r., s. 30.

⁽⁷⁷⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, lipiec 2016 r.

stosunkowo pesymistycznego szacunku popytu unijnego w 2016 r. wynoszącego 7,1 GW. Spowodowałyby to również pesymistyczne prognozy dotyczące rozwoju popytu unijnego do 2020 r. Ponadto strona ta stwierdziła, że atrakcyjność trzech głównych rynków unijnych (Zjednoczonego Królestwa, Niemiec i Francji) będzie w przyszłości ulegać zmniejszeniu.

- (611) W rzeczywistości przytoczona przez zainteresowaną stronę szacowana wartość łącznego popytu unijnego w wysokości 7,1 GW jest stosunkowo dobrym wynikiem dla 2016 r., ponieważ jest zasadniczo zgodna ze wstępnym szacunkiem SolarPower Europe dla średniego scenariusza (7,3 GW) ⁽⁷⁸⁾. W związku z tym dokonany przez tę stronę szacunek, zgodnie z którym do 2020 r. popyt unijny będzie zmieniał się zgodnie ze scenariuszem pesymistycznym, nie jest poparty danymi przekazanymi przez tę samą stronę. W każdym razie, nawet jeżeli popyt zmieniałby się zgodnie z najbardziej pesymistycznym scenariuszem, a udział rynku unijnego na rynku światowym uległby zmniejszeniu, sytuacja ta niekoniecznie skutkowałaby spadkiem atrakcyjności rynku unijnego dla wywozu z Chin, ponieważ nadal obowiązują wszystkie pozostałe opisane powyżej założenia. Nawet jeśli zmniejsza się względny udział w popycie światowym, unijny rynek wciąż pozostaje atrakcyjny dla wywozu z Chin. W przeciwnym wypadku nie miałyby miejsca praktyki omijania środków, które nadal wykryto w toku prowadzonych niedawno dochodzeń w Malezji i Tajwanie.
- (612) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że Chiny będą instalować 20 GW systemów fotowoltaicznych rocznie do 2020 r., w toku dochodzenia prowadzonego przez Komisję znaleziono dowody potwierdzające, że ChRL nie będzie w stanie utrzymać tak ambitnego celu. Agencje wywiadu rynkowego donoszą, że wspomniany cel chiński zostanie obniżony ze względu na brak infrastruktury sieciowej, gruntowną nadwyżkę podaży na rynku i deficyt w odnawialnym funduszu dotacji ⁽⁷⁹⁾. Cykle fazy wzrostu i spadku na chińskim rynku fotowoltaicznym omówiono szerzej w motywie 767 poniżej.
- (613) Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron przytoczyła komunikat prasowy chińskiej Krajowej Administracji Energetycznej, w którym organ ten ogłosił, że zgodnie z planem rozwoju dotyczącym energii słonecznej na najbliższe pięć lat do 2020 r. planuje się zainstalowanie urządzeń o fotowoltaicznej mocy produkcyjnej wynoszącej co najmniej 105 GW. Strona ta twierdziła, że sytuacja ta spowodowałaby dalszy wzrost popytu w Chinach.
- (614) Wartość docelowa zainstalowanej łącznej mocy produkcyjnej wynosząca 105 GW jest stosunkowo niska i zdaniem BNEF ⁽⁸⁰⁾ cel ten zostanie osiągnięty już w 2017 r. W związku z tym przytoczona niska wartość docelowa jest nieistotna, ponieważ wynika z niej, że po 2017 r. nie należy oczekiwać żadnego wzrostu, co jest sprzeczne z prognozami przewidującymi rozwój chińskiego rynku. Jednocześnie w motywie 612 poniżej Komisja przeanalizowała już scenariusz zakładający rozwój rynku chińskiego, chociaż wynoszący mniej niż 20 GW rocznie do 2020 r. Argument ten został zatem odrzucony.
- (615) Komisja zbadała również, czy w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków przywóz z Chin dotarłby do Unii po cenach niższych niż obecne ceny unijne.
- (616) Niemal wszystkich producentów eksportujących sprzedających do Unii moduły i ogniwa z ChRL obowiązywały podczas ODP zobowiązania cenowe, a ich ceny eksportowe do UE były uwarunkowane tymi zobowiązaniami cenowymi, w których ustalono minimalną cenę importową. W związku z tym takie ceny eksportowe nie mogły zostać uznane za stosowny wskaźnik służący ustanowieniu polityki cenowej producentów eksportujących w przypadku nieobowiązywania środków.
- (617) Zamiast tego zastosowano zatem ceny producentów eksportujących objętych próbą obowiązujące w odniesieniu do państw trzecich. Uznano, że w przypadku wywozu przez producentów eksportujących objętych próbą do państw trzecich w ODP występowało podcięcie cenowe w stosunku do producentów unijnych objętych próbą średnio w wysokości 2,2 % w przypadku ogniwi i 5,6–9,2 % w przypadku modułów. Wartości liczbowe wskazują średni poziom podcięcia cenowego na producenta eksportującego (najniższy margines spośród przedsiębiorstw i najwyższy margines spośród przedsiębiorstw). W przypadku ogniwi istnieje tylko jeden margines podcięcia cenowego, ponieważ jest to średnia wartość podcięcia w odniesieniu do jedyne go producenta eksportującego objętego próbą dokonującego wywozu ogniwi do Unii.
- (618) Jedna ze stron zwróciła się o podział średniej ceny ważonej dla czterech badanych państw wywozu (Chile, Indii, Japonii i Singapuru) w celu przekazania uwag co do ustaleń dotyczących podcięcia cenowego. Do celów obliczenia podcięcia cenowego nie uwzględniono średniej ceny ważonej dla państwa trzeciego, lecz zsumowaną średnią cenę ważoną wszystkich czterech państw wywozu, co prawidłowo odzwierciedla ilości przedmiotowych przywozów i ceny, po jakich ich dokonano. Dlatego argument ten został odrzucony.

⁽⁷⁸⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r.

⁽⁷⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, 1 września 2016 r., s. 17.

⁽⁸⁰⁾ Q4 2016 PV Market Outlook, Solar power, 30 listopada 2016 r., s. 19.

- (619) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia omawianych środków producenci eksportujący nie mieliby zachęt do zwiększenia swojej sprzedaży unijnej. Komisja nie uznała tej hipotezy za przekonującą. Jak wykazały ustanowione marginesy podcięcia cenowego, w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków producenci eksportujący mogliby zwiększyć wielkość sprzedaży unijnej. Ponieważ ich ceny w Unii byłyby niższe niż ceny producentów unijnych, można oczekiwać, że wywóz z Chin dążyłby do zwiększenia udziału w rynku unijnym. Wobec tego jego wniosek został odrzucony.
- (620) Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków przywóz z Chin dotarłby do Unii po cenach niższych niż ceny obowiązujące w przemyśle unijnym i istniałoby prawdopodobieństwo zwiększenia jego wolumenu sprzedaży i udziału w rynku.

5.3. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa kontynuacji szkody

- (621) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że istnieją znaczące wolne moce produkcyjne w ChRL zarówno w przypadku modułów, jak i ogni. Rynek unijny pozostaje atrakcyjny pod względem wielkości i cen sprzedaży, w szczególności w porównaniu z poziomem cen wywozu z ChRL do państw trzecich, co dodatkowo potwierdza dokumentacja dotycząca przeszłych praktyk obchodzenia środków. W rezultacie Komisja stwierdziła, iż istnieje duże prawdopodobieństwo, że uchylene środków wyrównawczych doprowadzi do masowego napływu przywozu po cenach subsydiowanych ze względu na kontynuację i prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia subsydiowania. W konsekwencji doprowadzi to do kontynuacji szkody dla przemysłu unijnego.

5.4. Związek przyczynowy

- (622) Zarówno przed ujawnieniem informacji, jak i po nim kilka zainteresowanych stron stwierdziło również, że jeżeli Komisja uważa, iż przemysł unijny nadal doznaje szkody, jest ona spowodowana wieloma innymi czynnikami, które łącznie składają się na całą szkodę:
- (i) zniesieniem systemów zachęt przez wiele państw członkowskich;
 - (ii) faktem, że przemysł unijny nie osiągnął jeszcze ekonomii skali przez posiadanie mocy produkcyjnych na poziomie kilku GW, aby być ekonomicznie opłacalnym i aby mieć wpływ na rynek światowy;
 - (iii) faktem, że szkoda jest spowodowana przywozami z innych państw, ponieważ ich ceny były o 25 % niższe niż chińskie ceny importowe;
 - (iv) szkoda jest spowodowana faktem, że ceny modułów producentów unijnych są nieustannie niższe niż ceny importowe chińskich producentów.
- (623) Jeżeli chodzi o pierwsze stwierdzenie, Komisja uznaje, jak określono w sekcji 6.3.2 poniżej, że modyfikowanie i – w niektórych państwach członkowskich – zawieszenie lub zakończenie systemów wsparcia doprowadziło do spadku konsumpcji w Unii w latach 2012–2014, po osiągnięciu najwyższego poziomu w zakresie konsumpcji, który miał miejsce w 2011 r. Ten znaczący spadek w zakresie konsumpcji utrudnił wzrost przemysłu unijnego. W poprzednim dochodzeniu Komisja stwierdziła jednak, że przemysł unijny był zmuszony obniżyć ceny głównie z powodu presji wynikającej z przywozu subsydiowanego, a nie ze względu na zmiany w systemach wsparcia⁽⁸¹⁾. W związku z tym napływ chińskich produktów subsydiowanych był główną przyczyną wyrządzonych szkód w ramach poprzedniego dochodzenia. Ponadto pomimo spadku konsumpcji o 56 % między 2012 r. a ODP przemysł unijny zwiększył udział w rynku w zakresie modułów i ogni odpowiednio o 40 % i 47 %. W ramach przemysłu unijnego rozpoczęto również zwiększanie wielkości sprzedaży między 2014 r. a ODP, po wystąpieniu ochronnego oddziaływania środków, jak określono w motywie 574 powyżej. W ramach przemysłu znacznie ograniczono również jego koszty (zob. tabela 8a i 8b powyżej) i zwiększono wykorzystanie mocy produkcyjnych. W związku z tym, pomimo spadku konsumpcji i biorąc pod uwagę obowiązujące środki, przemysł unijny zaczął odnotowywać poprawę sytuacji po wyrządzonej szkodzie. Ten argument został zatem odrzucony.
- (624) Jeżeli chodzi o drugie stwierdzenie, rzeczywiście moce produkcyjne przemysłu unijnego nie są porównywalne z mocami produkcyjnymi osiągniętymi przez chińskich producentów eksportujących w ostatnich latach. Po pierwsze, przedsiębiorstwa chińskie osiągnęły masową produkcję i (nadmierne) moce produkcyjne w okresie, gdy wyprzedziły szereg rynków na świecie, częściowo dzięki subsydiowanym cenom, zgodnie z ustaleniami nie tylko Komisji Europejskiej, ale również organów Stanów Zjednoczonych i Kanady. Natomiast napływ dużych wielkości

⁽⁸¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 513/2013 (Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5), motyw 180 oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1238/2013 (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1), motywy 245–247.

przywozu subsydiowanego miał wręcz przeciwny wpływ na producentów narażonych na te nieuczciwe praktyki. W poprzednim dochodzeniu ⁽⁸²⁾ Komisja ustaliła, że w 2010 r. przemysł unijny osiągnął zysk w wysokości 10 % w kontekście podobnych bieżących mocy produkcyjnych (6 983 MW w 2010 r. i 6 467 MW w ODP). Masowy przywóz chińskich produktów subsydiowanych spowodował drastyczny spadek rentowności przemysłu unijnego, skutecznie uniemożliwiając dokonywanie nowych inwestycji w celu osiągnięcia ekonomii skali. Ochronne działanie środków umożliwiło przemysłowi unijnemu konsolidację i znaczące ograniczenie jego kosztów w 2014 r. i w ODP, a także skierowało przemysł unijny na właściwe tory, umożliwiając czerpanie korzyści z ekonomii skali. Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron zakwestionowała to stwierdzenie. Twierdziła, że po wprowadzeniu środków poziom inwestycji zmniejszył się i nie pozwolił na osiągnięcie korzyści skali. Wbrew temu stwierdzeniu w ODP – w porównaniu z latami poprzednimi – poziom inwestycji faktycznie wzrósł zarówno w odniesieniu do modułów, jak i ogniw. W rezultacie wnioszek ten również odrzucono.

- (625) Jeżeli chodzi o trzecie stwierdzenie, Komisja ustaliła (zob. tabela 4a i 4b poniżej), że średnie ceny importowe z Chin były nieznacznie wyższe w odniesieniu do ogniw i nieznacznie niższe w odniesieniu do modułów niż odpowiednie średnie ceny importowe z państw trzecich. Chociaż w przypadku ogniw chińskie ceny importowe były 4 % wyższe niż ceny importowe w państwach trzecich, w przypadku modułów były one o 1 % niższe. W rezultacie argument ten był niezgodny ze stanem faktycznym, a zatem został odrzucony. Stwierdzenie, że przywóz z państw trzecich sprawia, iż środki są nieskuteczne, omówiono w motywach 735 i 736 poniżej.
- (626) Jeżeli chodzi o czwarte stwierdzenie, dochodzenie wykazało, że w przypadku modułów średnie ceny importowe z Chin były stale niższe niż średnie unijne ceny sprzedaży producentów unijnych. Na przykład podczas ODP średnia cena importowa z Chin wynosiła 544 EUR/kW ⁽⁸³⁾, natomiast średnia unijna cena wynosiła 593 EUR/kW. W rezultacie wnioszek ten był również niezgodny ze stanem faktycznym, a zatem został odrzucony. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny nadal ponosił istotne szkody w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (627) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że szkoda jest spowodowana przez środki, ponieważ powodują one wzrost kosztów ogniw dla niezintegrowanych pionowo producentów modułów. Jak wskazano jednak w sekcji 7.4.1 poniżej, producenci modułów mają dostęp do tanich ogniw z państw trzecich i nie mieli do czynienia z brakiem podaży takich ogniw. Argument ten został zatem odrzucony.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (628) Niniejsza sekcja dotyczy interesu unijnych producentów modułów. Interes unijnych producentów ogniw omówiono w sekcji 7 – częściowy przegląd okresowy.
- (629) Znanych jest ponad 100 producentów modułów. Przemysł unijny jest reprezentowany przez unijne stowarzyszenie EU ProSun, które jest wnioskodawcą. Stowarzyszenie EU ProSun reprezentuje 31 unijnych producentów płytek, ogniw i modułów.
- (630) Utrzymanie środków umożliwi przemysłowi unijnemu zachowanie zwiększonego udziału w rynku w Unii i poprawę sytuacji po wystąpieniu istotnej szkody. Jak zauważono w motywie 540, udział w rynku osiągnięty przez przemysł unijny w Unii wzrósł z 25 % w 2012 r. do 35 % w ODP. Zgodnie z sekcją 4.6 z uwagi na ceny sprzedaży chińskich modułów do państw trzecich i wysoki poziom wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, jeżeli dojdzie do wygaśnięcia środków, moduły chińskie dotrą do Unii po cenach niższych niż minimalna cena importowa i w większych ilościach. W związku z tym utrzymanie środków ochroniłoby przemysł unijny przed intensywną i nieuczciwą presją cenową, która w przeciwnym razie byłaby wywierana przez przywóz chiński.

⁽⁸²⁾ Zob. tabele 4a i 10a zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 513/2013.

⁽⁸³⁾ Bardzo podobną cenę określono również na podstawie średniej ważonej ceny eksportowej w odniesieniu do UE od producentów eksportujących objętych próbą.

- (631) Jeżeli środki nie zostaną przedłużone, znaczne inwestycje w badania i rozwój oraz inwestycje kapitałowe poczynione w unijnym sektorze produkującym moduły mogą pójść na marne, ponieważ nie można w łatwy sposób przenieść tych inwestycji do działalności produkcyjnej w innych sektorach. W przypadku upadłości unijnych producentów modułów większość z 6 300 osób zaangażowanych w produkcję modułów straci pracę. Pracownicy zatrudnieni w tym sektorze są w znacznym stopniu wysoce wykwalifikowani. Utrzymanie środków zapewni przemysłowi unijnemu więcej czasu na całkowite naprawienie skutków dawnego subsydiowania.
- (632) Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron zwróciła się do Komisji o wskazanie producentów ogniw i modułów, którzy nie popierają środków. Komisja wyjaśniła, że żadna ze stron, które uznały się za przynależące do przemysłu unijnego, nie wystąpiła i nie sprzeciwiła się środkom. Ta sama strona zwróciła się do Komisji o wykreślenie unijnych producentów płytek z wykazu 31 przedsiębiorstw reprezentowanych przez EU ProSun. Komisja wyjaśniła, że EU ProSun reprezentuje 29 unijnych producentów ogniw i modułów.
- (633) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron nie zgodziło się z twierdzeniem, że środki leżą w interesie przemysłu unijnego. Strony te nie zgodziły się również ze stwierdzeniem, że chińskie produkty subsydiowane wywarły nieuczciwą presję cenową na przemysł unijny. Stwierdziły one również, że Komisja dąży do zachowania udziału w rynku przemysłu unijnego oraz że chroni ona niewielki ułamek sektora energetyki słonecznej kosztem całego łańcucha wartości w sektorze fotowoltaicznym.
- (634) Komisja przypomniała, że zgodnie z rozporządzeniem podstawowym środki handlowe mają na celu ochronę przemysłu unijnego przed istotną szkodą spowodowaną przez subsydiowanie, jeżeli leży to w interesie Unii. W ramach tego przeglądu wygaśnięcia Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo subsydiowania i dalszego występowania szkody. Komisja uznała również, że unijny rynek modułów fotowoltaicznych zmniejszył się z szeregu powodów, które nie były związane z nałożeniem środków, jak stwierdzono w 681. Wzrost udziału w rynku przemysłu unijnego jest zatem podstawowym wskaźnikiem świadczącym o skuteczności środków.
- (635) Komisja stwierdziła zatem, że dalsze stosowanie środków dotyczących modułów leży wyraźnie w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes niepowiązanych importerów oraz sektorów niższego i wyższego szczebla

6.2.1. Uwagi wstępne

- (636) Znaczna liczba unijnych przedsiębiorstw działających na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla, pojedynczo lub w ramach stowarzyszeń, wezwała do zakończenia stosowania środków z uwagi na interes Unii. Twierdziły one, że środki wywołują nieprzewidywalne, negatywne skutki dla zdecydowanej większości miejsc pracy w europejskim sektorze energii słonecznej. Argumentowały, że środki powodują wzrost cen za instalacje wykorzystujące energię słoneczną, co ma niekorzystny wpływ na popyt wraz ze wszystkimi negatywnymi konsekwencjami dla zatrudnienia w sektorze niższego i wyższego szczebla. Ponadto przedsiębiorstwa te uważają, że negatywne skutki z tego powodu są także odczuwalne w ramach szerszych celów politycznych dotyczących zmiany klimatu i promowania energii ze źródeł odnawialnych. Przedsiębiorstwa wskazały również na okoliczności, które od czasu przyjęcia ostatecznych środków w grudniu 2013 r. uległy zmianie, a mianowicie na przejście z systemów wsparcia opartych na cenach stałych (np. taryfy i premie gwarantowane) na oferty, osiągnięcie parytetu sieci poprzez wykorzystanie energii słonecznej w niektórych regionach Unii lub przez określone grupy klientów oraz ratyfikację przez Unię porozumienia UNFCCC zawartego w październiku 2016 r. w Paryżu w celu ograniczenia zmiany klimatu. Co więcej, niektóre strony twierdziły, że w Unii produkowane są niewystarczające ilości modułów, aby zaspokoić popyt na rynku unijnym; twierdziły również, że środki stały się nieskuteczne ze względu na wzrost wywozu z państw trzecich oraz że środki zapewniają korzyść głównie eksporterom z państw trzecich.

6.2.2. Niepowiązani importerzy

- (637) Zgłosiło się dwóch importerów niepowiązanych i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały następnie zweryfikowane zgodnie z motywem 30. Wspomniani importerzy niepowiązani wysłali także kilka dodatkowych uwag, w których przedstawili opinie na temat tego, dlaczego należy zakończyć stosowanie środków. Importerzy paneli fotowoltaicznych zmagają się z niską rentownością. Przedstawili również wykaz innych importerów i hurtowników, którzy ogłosili upadłość lub znacząco zmniejszyli zatrudnienie od czasu wprowadzenia w marcu 2013 r. obowiązku rejestracji chińskich modułów fotowoltaicznych. Niektóre z tych przedsiębiorstw – np. Gehrlicher – jako główną przyczynę niewypłacalności wskazały wprowadzenie środków w odniesieniu do chińskich modułów fotowoltaicznych. Importerzy niepowiązani twierdzą, że środki przyczyniają się do wzrostu ceny energii słonecznej i obniżenia popytu.

- (638) Importerzy niepowiązani stwierdzili również, że minimalna cena importowa określona w zobowiązaniu oddziałuje niekorzystnie na nich oraz na inne przedsiębiorstwa na rynku niższego szczebla, działające na rynkach międzynarodowych, takie jak EPC (przedsiębiorstwa związane z inżynierią, zamówieniami i budownictwem), ponieważ ogranicza ona ich zdolność do zakupu modułów od wiodących chińskich producentów dysponujących kapitałem Tier I. Zgodnie ze zobowiązaniem nie zezwala się na równoległą sprzedaż produktu objętego dochodzeniem w Unii i poza nią. Eksporterzy chińscy nie mogą zatem dostarczać modułów importerom niepowiązanym, którzy prowadzą także działalność na rynkach poza Unią (np. w Szwajcarii lub Stanach Zjednoczonych), jeżeli należą oni do portfela hurtowego importerów niepowiązanych na terenie Unii. Uznaje się to za znaczące utrudnienie, jeżeli chodzi o udział tych przedsiębiorstw jako hurtowników i podmiotów realizujących projekty w rosnącym na szczeblu światowym rynku fotowoltaicznym.
- (639) Importerzy niepowiązani twierdzili również, że środki w ich obecnej formie stwarzają istotne dodatkowe ryzyko dla prowadzenia działalności gospodarczej i obciążenie administracyjne. Ich zdaniem dodatkowe czynności administracyjne, takie jak wydanie certyfikatu przez Chińską Izbę Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) i szczegółowe kontrole prowadzone przez unijne organy celne wydłużają całkowity czas od złożenia zamówienia do jego dostawy z 7 do 11 tygodni.
- (640) Komisja stwierdziła, że nawet po wprowadzeniu środków udział w rynku modułów chińskich na rynku unijnym pozostawał stosunkowo wysoki. Choć udział chińskich modułów w rynku unijnym zmniejszył się z 66 % w 2012 r., nadal utrzymywał się na wysokim poziomie (41 %) w ODP. Chiny pozostają zatem największym sprzedawcą modułów w Unii, ponad przemysłem unijnym, którego udział w rynku w ODP wynosił 35 %. Ponadto importerzy niezależni mogli swobodnie zaopatrywać się w moduły fotowoltaiczne z państw trzecich. Współpracujący importerzy przynajmniej w pewnym stopniu zastąpili chińskie moduły modułami z państw trzecich. Współpracujący importerzy, działający jako hurtownicy i integratorzy systemów⁽⁸⁴⁾, również sprzedawali moduły wyprodukowane przez przemysł unijny; czerpali zatem korzyści zarówno ze zwiększenia udziału w rynku przywozu z zagranicy, jak i zwiększenia udziału w rynku przemysłu unijnego. Słabsze wyniki współpracujących importerów należy w związku z tym częściowo przypisać obniżeniu popytu unijnego w następstwie cykli faz wzrostu i spadku, jakich doświadczał unijny przemysł fotowoltaiczny, jak omówiono szczegółowo w sekcji 6.3.2 poniżej.
- (641) Zakaz sprzedaży równoległej wprowadzono w celu uniknięcia wyrównawczych ofert, które mogłyby podważyć zobowiązanie. Podjęto dodatkowe czynności administracyjne w odniesieniu do przywozu chińskiego, aby poprawić monitorowanie stosowania środków i uniknąć wszelkiego rodzaju obchodzenia prawa, które może podważyć zobowiązanie.
- (642) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron twierdziło, że Komisja nie uwzględniła interesu importerów. Ich zdaniem środki spowodowały wzrost cen, po jakich można nabyć produkty fotowoltaiczne. W związku z tym importerzy odnotowali spadek popytu.
- (643) Komisja zauważyła, że podstawowym celem środków jest ponowne ustanowienie niewyrządzającej szkody ceny produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że był subsydiowany. Logicznie rzecz biorąc, wiąże się to z pewnym wzrostem ceny subsydiowanego produktu. Chińskie produkty subsydiowane miały bardzo duży udział w rynku unijnym przed nałożeniem środków. Ich udział w rynku spadł po nałożeniu środków. Jak jednak szczegółowo omówiono w sekcji 6.3, Komisja uznała, że wspomniany wzrost cen spowodowany przywróceniem ceny na poziomie niewyrządzającym szkody miał jedynie ograniczony wpływ na ogólny popyt unijny. Komisja stwierdziła zatem, że importerzy niepowiązani odnieśli wyłącznie marginalne straty w związku z popytem spowodowanym przez środki.

6.2.3. Przemysł niższego szczebla

- (644) Jako zainteresowane strony zarejestrowano ponad 140 przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla. Do przedsiębiorstw tego szczebla należą instalatorzy paneli fotowoltaicznych, przedsiębiorstwa EPC (przedsiębiorstwa związane z inżynierią, zamówieniami i budownictwem), przedsiębiorstwa zajmujące się eksploatacją i utrzymaniem oraz przedsiębiorstwa uczestniczące w finansowaniu typu *project finance*. Podczas gdy większość przedsiębiorstw zarejestrowała się jedynie jako zainteresowane strony bez jakichkolwiek działań następczych, około 30 przedsiębiorstw przedstawiło bardziej szczegółowe opinie, wyrażając sprzeciw wobec tych środków. Trzy przedsiębiorstwa EPC przedłożyły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Co więcej, ponad 400 przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla ze wszystkich państw członkowskich było sygnatariuszami listu otwartego, w którym wzywano do zakończenia stosowania środków.

⁽⁸⁴⁾ Integratorzy systemów są przedsiębiorstwami, które gromadzą komponenty systemu fotowoltaicznego, takie jak moduły, falowniki, uchwyty mocujące i elementy do magazynowania oraz sprzedają je użytkownikom końcowym.

- (645) Ponad 30 stowarzyszeń ogólnoeuropejskich i krajowych reprezentujących przedsiębiorstwa zajmujące się energią słoneczną wysłało pisma przeciwko stosowaniu tych środków. Jednym z nich było Europejskie Stowarzyszenie Wykonawców Instalacji Elektrycznych (AIE), które twierdziło, że reprezentuje interesy instalatorów unijnych na szczeblu europejskim. Najbardziej aktywnymi stowarzyszeniami były SPE i SAFE. SAFE jest stowarzyszeniem *ad hoc* zrzeszającym 50 przedsiębiorstw niemieckich, podczas gdy SPE twierdzi, że jest najbardziej reprezentatywnym stowarzyszeniem branży energii słonecznej w Europie z ponad 100 członkami europejskimi, z czego ponad 80 popiera jego stanowisko w sprawie zakończenia stosowania środków zarówno w odniesieniu do modułów fotowoltaicznych, jak i ogniw fotowoltaicznych.
- (646) EU ProSun wskazało, że kilka dużych krajowych stowarzyszeń branży fotowoltaicznej zachowało bezstronność wobec środków, mimo że niektóre z nich są członkami SPE. W szczególności dotyczy to Bundesverband Solarwirtschaft (BSW) w Niemczech (największego stowarzyszenia branży fotowoltaicznej w Europie); British Photovoltaic Association (BPVA); Syndicat des Energies Renouvelables (SER) we Francji; oraz ANIE Rinnovabili (dział Confindustria ds. energii ze źródeł odnawialnych) we Włoszech. Ponadto EU ProSun twierdzi również, że jest popierane przez 150 europejskich instalatorów. Żaden z instalatorów nie poparł jednak otwarcie środków. Europejska Konfederacja Związków Zawodowych i europejska federacja IndustriALL wysłały wspólne pismo popierające stosowanie środków. Niemieckie stowarzyszenie konsumentów energii (Bund der Energieverbraucher) wysłało pismo popierające stosowanie środków na poziomie odzwierciedlającym oszczędności energii wynikające z rozwoju technologicznego.
- (647) Po ujawnieniu ustaleń EU ProSun zakwestionowało stwierdzenie, że żaden z instalatorów nie poparł otwarcie środków. EU ProSun powołało się na pismo wystosowane przez 150 instalatorów popierających środki oraz na pismo podpisane przez dwóch członków Fachpartnerbeirat der Solar World AG; oba pisma przesłano w październiku 2016 r. Komisja zauważyła, że 150 instalatorów zwróciło się o zachowanie anonimowości, w związku z czym Komisja nadal była zdania, że nie poparli oni środków otwarcie. Komisja zauważyła również, że Fachpartnerbeirat der Solar World AG twierdził, że reprezentuje ponad 800 instalatorów, lecz nazwy tych instalatorów nie zostały ujawnione. Komisja potwierdziła jednak, że dwóch instalatorów, którzy podpisali list otwarty w imieniu Fachpartnerbeirat der Solar World AG, otwarcie przyznało się do poparcia środków.
- (648) Strony sprzeciwiające się stosowaniu środków ze względu na interes Unii twierdziły, że przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla stanowią ponad 80 % zatrudnienia i wartości dodanej w europejskim łańcuchu wartości w sektorze fotowoltaicznym. Strony wskazały na o wiele większą liczbę miejsc pracy, jakie zapewniają te przedsiębiorstwa w porównaniu z producentami ogniw i modułów w Unii. SPE przedstawiło sprawozdanie przygotowane przez Ernst & Young, w którym wskazano, że w sektorze niższego szczebla zatrudnionych jest ponad 110 000 osób. W sprawozdaniu nie wyjaśniono jednak metody obliczania tej wysokiej liczby pracowników. Na podstawie założenia 7 EPC/MW/rok inna strona wskazała, że w sektorze niższego szczebla zatrudnionych jest około 65 000 osób. Również ta strona nie uzasadniła jednak swoich założeń.
- (649) W oparciu o analizę niektórych reprezentatywnych projektów w sektorze instalacji naziemnych, sektorze komercyjnym i mieszkaniowym Komisja uznała, że liczba miejsc pracy w sektorze niższego szczebla nie przekracza 50 000 osób. Dane te opierają się na założeniu, że cała instalacja (cała instalacja obejmuje opracowanie projektu i rozwój zakładu, dystrybucję, logistykę, rzeczywistą instalację i koszty ogólne wszystkich tych działań) wymaga średnio 5,2 EPC/MW/rok⁽⁸⁵⁾, zaś eksploatacja i konserwacja wymagają około 0,08 EPC/MW/rok. Z uwagi na fakt, że produkcja ogniw i modułów zapewnia około 8 000 miejsc pracy, prawidłowe jest jednak twierdzenie, że sektor niższego szczebla generuje znacznie większe zatrudnienie niż sektor produkcji ogniw i modułów.
- (650) Z dochodzenia Komisji wynika również, że większość miejsc pracy w sektorze energii słonecznej niższego szczebla polega na instalowaniu modułów na dachach budynków mieszkalnych i komercyjnych oraz montowaniu naziemnym. Wymienione miejsca pracy nie wymagają znacznych inwestycji kapitałowych właściwych dla instalacji wykorzystującej energię słoneczną – wiele narzędzi i maszyn, takich jak dźwigi, koparki, wiertarki itd., można także stosować do innych prac budowlanych. Chociaż niektórzy instalatorzy koncentrują się wyłącznie na

⁽⁸⁵⁾ Uznaje się, że ekwiwalent pełnego czasu pracy w skali roku wynosi 1 680 godzin. Średni roczny EPC/MW zależy od tego, jak wiele projektów zostało ukończonych każdego roku w każdym z trzech kluczowych segmentów, takich jak montowanie instalacji na dachach budynków mieszkalnych i komercyjnych oraz instalacje naziemne. W odniesieniu do całej instalacji (obejmującej opracowanie projektu i rozwój zakładu, dystrybucję, logistykę, rzeczywistą instalację i koszty ogólne wszystkich tych działań) Komisja zakłada 8,6 EPC/MW w przypadku projektów mieszkaniowych, 3,7 EPC/MW w przypadku projektów komercyjnych i 4 EPC/MW w przypadku projektów instalacji naziemnych.

sektorze energii słonecznej i są w stanie wykonać zadania przynoszące bardzo wysoką wartość dodaną, wielu instalatorów wykonuje również inne prace w sektorze budowlanym lub sektorze energii słonecznej lub może łatwo przejść do tych sektorów bez większego wpływu na ich przychody. Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że wielu instalatorów przeszło ostatnio do sektora budowlanego ze względu na niskie marże w sektorze instalacji wykorzystujących energię słoneczną i zwiększone marże w sektorze budowlanym w Niemczech. W związku z tym przetrwanie i dobrobyt gospodarczy wielu instalatorów nie zależy tylko od sektora energii słonecznej.

- (651) To samo dotyczy częściowo większości przedsiębiorstw EPC, które zgłosiły się w trakcie dochodzenia. Większość z nich uczestniczy w rozwoju innych odnawialnych źródeł energii lub jest dużymi przedsiębiorstwami budowlanymi realizującymi projekty w sektorze budownictwa ogólnego. Wpływ środków na przychody i zatrudnienie przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla zależy od wpływu środków na popyt, co omówiono w sekcji 6.3 poniżej.
- (652) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zakwestionowało opinię Komisji, zgodnie z którą w sprawozdaniu E&Y nie wyjaśniono metody stosowanej przez ten podmiot do obliczenia zatrudnienia w sektorze energii słonecznej niższego szczebla. SolarPower Europe przedstawiło pewne dodatkowe informacje na temat metody obliczeniowej. Nawet po przedstawieniu dodatkowych informacji Komisja nadal była zdania, że zastosowana metoda była niejasna, w szczególności ani w sprawozdaniu, ani w informacjach dodatkowych nie wskazano, ilu ludzi jest zatrudnionych jako instalatorzy w ramach reprezentatywnego projektu fotowoltaicznego w każdym segmencie podstawowym.
- (653) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że Komisja zaniżyła liczbę miejsc pracy w sektorze niższego szczebla w Unii. Strony te przedstawiły dodatkowe sprawozdania, w których oszacowano, że według Euroservera w 2014 r. liczba miejsc pracy w Unii wynosiła 120 250 ⁽⁸⁶⁾, a według GWS/DIW/DLR w Niemczech w 2015 r. liczba miejsc pracy wynosiła 31 600 ⁽⁸⁷⁾.
- (654) Komisja zauważyła, że sprawozdanie przygotowane przez GWS/DIW/DLR obejmowało łączne zatrudnienie w całym łańcuchu wartości w sektorze fotowoltaicznym. W związku z tym liczba 31 600 miejsc pracy świadczyła o tym, że we wspomnianym sprawozdaniu uwzględniono również sektor wyższego szczebla oraz produkcję ogniw i modułów. Uważa się, że w niemieckim sektorze wyższego szczebla zatrudnionych jest kilka tysięcy osób – samo przedsiębiorstwo Wacker twierdzi, że zapewnia około 3 000 miejsc pracy. Producenci sprzętu do produkcji energii fotowoltaicznej oraz wyposażenia uzupełniającego również twierdzili, że zatrudniają kilka tysięcy osób. Sprzedaż w Unii ma jedynie częściowy wpływ na te miejsca pracy, ponieważ przedsiębiorstwa wyższego szczebla wywożą większość swoich produktów poza Unię.
- (655) Ponadto zgłoszono, że około 10 000 osób jest zatrudnionych do wykonywania działań związanych z eksploatacją i konserwacją. W sprawozdaniu nie przedstawiono żadnej definicji eksploatacji i konserwacji. Komisja przyjęła, że eksploatacja i konserwacja oznacza wszystkie działania mające zapewnić sprawne funkcjonowanie istniejących elektrowni słonecznych, takie jak czyszczenie paneli, naprawy, prowadzenie centrów wysyłki itd. Liczbę takich miejsc pracy oblicza się na podstawie istniejącej, łącznej mocy produkcyjnej energii słonecznej, która w Niemczech wynosi niemal 40 GW ⁽⁸⁸⁾. W związku z tym środki, które zamierzano wprowadzić, mogą wywrzeć wpływ na 10 000 istniejących już miejsc pracy w zakresie eksploatacji i konserwacji w takim zakresie, w jakim uniemożliwiają one wymianę starzejących się instalacji. Na podstawie średniego okresu trwałości wynoszącego dwadzieścia lat oraz stosunkowo niedawnego zainstalowania większości instalacji można jednak stwierdzić, że wpływ na przedmiotowe miejsca pracy wystąpiłby wyłącznie w przypadku, gdyby środki te miały obowiązywać przez okres dłuższy niż zaproponowano w niniejszym rozporządzeniu. Liczba osób zatrudnionych w sektorze niższego szczebla w Niemczech, na którą środki mogą wywrzeć wpływ, jest zatem znacznie mniejsza niż 31 600 osób.
- (656) W sprawozdaniu Euroservera również nie wprowadzono żadnego rozróżnienia między miejscami pracy wyższego szczebla, niższego szczebla i miejscami pracy w zakresie produkcji. Ponadto dane dotyczące zatrudnienia w sektorze energii słonecznej w Niemczech, które przytoczono w tym sprawozdaniu, są takie same jak dane przedstawione w badaniu GWS, DIW, DLR dla 2014 r. Komisja uznała zatem, że liczba osób zatrudnionych w sektorze niższego szczebla w Unii, na którą środki mogą rzekomo wywrzeć wpływ, jest znacznie mniejsza niż 120 250 osób.
- (657) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron nie zgodziło się z ustaleniem Komisji, że przy zmianie zatrudnienia łatwiej jest przejść od sektora instalacji modułów do sektora budownictwa ogólnego niż z sektora produkcji modułów do innych sektorów. Żadna ze stron nie przekazała jednak żadnych szczegółowych danych dotyczących tego, jaka część miejsc pracy w zakresie instalacji paneli jest realizowana przez przedsiębiorstwa budownictwa ogólnego (tj. prace ziemne i zagospodarowanie krajobrazu na potrzeby instalacji montowanych do podłoża oraz umacnianie struktury dachu na potrzeby instalacji dachowych).

⁽⁸⁶⁾ Euroserver: The state of renewable energy in Europe 2015, s. 128.

⁽⁸⁷⁾ GWS, DIW, DLR i in.: Bruttobeschäftigung durch erneuerbare Energien in Deutschland und verringerte fossile Brennstoffimporte durch erneuerbare Energien und Energieeffizienz, s. 8.

⁽⁸⁸⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, s. 16.

- (658) Komisja zgodziła się już, że znacznie większa liczba osób była zatrudniona w sektorze niższego szczebla niż przy produkcji modułów. Komisja zauważyła również, że wiele miejsc pracy w sektorze niższego szczebla wymaga specjalistycznych umiejętności, które utrudniają przejście do innego sektora. Komisja stwierdziła jednak ponadto, że wpływ środków na popyt jest podstawowym czynnikiem mającym wpływ na miejsca pracy w sektorze niższego szczebla. Pod tym względem nieistotna staje się bezwzględna liczba pracowników oraz pytania, czy przejście do innego sektora jest trudne, czy też nie. Jak omówiono szczegółowo w sekcji 6.3, Komisja uznała, że środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt na moduły fotowoltaiczne, a tym samym mają również ograniczony wpływ na zatrudnienie w sektorze niższego szczebla.

6.2.4. Sektor wyższego szczebla

- (659) Podmioty działające na rynku wyższego szczebla produkują surowce takie jak polikrzem i płytki krzemowe; sprzęt do produkcji ogniw i modułów oraz komponenty układu, takie jak falowniki, elementy do magazynowania, uchwyty mocujące itd. Z jednej strony stosowanie środków popiera przedsiębiorstwo Solar World, które jest również największym unijnym producentem płytek. Ponadto jeszcze jeden unijny producent płytek poparł stosowanie środków. Z drugiej strony osiem innych unijnych przedsiębiorstw działających na rynku wyższego szczebla zgłosiło sprzeciw wobec tych środków. Większość podmiotów działających na rynku wyższego szczebla zgłosiło się jednak na późniejszym etapie lub nie przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko producent polikrzemu – Wacker Chemie AG („Wacker”) – przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały zweryfikowane zgodnie z motywem 30 powyżej.
- (660) Podmioty działające na rynku wyższego szczebla wzywające do uchylecia środków ponownie wysunęły argument, że przedmiotowe środki powodują zmniejszenie popytu poprzez wzrost cen, co negatywnie wpływa na cały łańcuch wartości w sektorze energii słonecznej. Kilka przedsiębiorstw stwierdziło, że wskutek zmniejszonego popytu boryka się z problemem niższych obrotów i zysków, utraty miejsc pracy oraz niewystarczających zasobów na realizację inwestycji w badania i rozwój. Ponieważ jednak przedsiębiorstwa te przekazały swoje opinie z opóźnieniem i nie udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach, nie można było zweryfikować ich sytuacji. Według szacunków Komisji w sektorze wyższego szczebla może pracować kilka tysięcy osób.
- (661) Zweryfikowany producent polikrzemu zapewnia w Unii ponad 2 000 bezpośrednich i około 1 000 pośrednich miejsc pracy. Ponadto dysponuje on znacznym bezpośrednim budżetem na badania i rozwój o wartości przekraczającej 17 mln EUR przeznaczonych na produkcję surowca stosowanego w sektorze energii słonecznej. Mimo iż w okresie objętym dochodzeniem wartość obrotów i wielkość zatrudnienia w przedsiębiorstwie Wacker utrzymywały się na stałym poziomie, stanowczo sprzeciwiało się ono środkom, twierdząc, że mają negatywny wpływ na stosunki handlowe z ChRL. ChRL jest zdecydowanie największym producentem płytek krzemowych i ogniw słonecznych; w związku z tym wartość obrotów producenta polikrzemu i kilka tysięcy miejsc pracy, jakie zapewnia, są zależne od nieograniczonego dostępu do rynku chińskiego, który maleje. Przedsiębiorstwo Wacker wraz z kilkoma innymi stronami utrzymywało, że poprzez ochronę mało wydajnego przemysłu zajmującego się produkcją ogniw słonecznych i modułów fotowoltaicznych przedmiotowe środki przyniosą poważne szkody tym gałęziom przemysłu, w których Europa wciąż utrzymuje przewagę konkurencyjną.
- (662) Stowarzyszenie niemieckich producentów urządzeń (VDMA) wysłało pismo, w którym wezwało do dokonania przeglądu poziomu minimalnej ceny importowej, podkreślając fakt, że koszty produkcji w sektorze energii słonecznej stale maleją. VDMA wskazało, że producentów ogniw słonecznych i modułów fotowoltaicznych od dawna charakteryzuje krzywa uczenia się w zakresie energii słonecznej o wartości 21 %. VDMA stwierdziło również, że niemieccy producenci urządzeń fotowoltaicznych stanowią główną siłę napędową umożliwiającą taką redukcję kosztów. Szacuje się, że producenci urządzeń zatrudniają kilka tysięcy osób i mają kluczowe znaczenie dla badań i rozwoju w sektorze energii słonecznej.
- (663) Kilka stron stwierdziło, że Komisja nie rozważyła odpowiednio interesu podmiotów działających na rynku wyższego szczebla w stosunku do interesu przemysłu unijnego. Komisja ponownie stwierdziła, że wyłącznie jeden podmiot działający na rynku wyższego szczebla – Wacker – przesłał kompletną odpowiedź na kwestionariusz i był jedynym podmiotem, który można było poddać weryfikacji. Interesy tego przedsiębiorstwa zostały uwzględnione w analizie określonej w motywie 661. Kilka innych podmiotów działających na rynku wyższego szczebla przekazało krótkie opinie dopiero na bardzo późnym etapie. Komisja nie mogła poprawnie zweryfikować wpływu środków na inne podmioty działające na rynku wyższego szczebla. W każdym razie Komisja uznała, że środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt na moduły fotowoltaiczne, a tym samym na sprzedaż w Unii oraz rentowność innych podmiotów działających na rynku wyższego szczebla.

6.2.5. Wnioski dotyczące interesów importerów niepowiązanych oraz sektorów niższego i wyższego szczebla

- (664) Komisja uznała podstawowe założenie importerów niepowiązanych, sektorów niższego i wyższego szczebla, że zniesienie przedmiotowych środków może mieć korzystny wpływ na wartość obrotów oraz liczbę miejsc pracy w tych sektorach. Można zatem stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania środków nie leży w ich interesie. Jednocześnie Komisja stwierdziła jednak, że wpływ środków i prawdopodobne skutki ich zniesienia w odniesieniu do tych podmiotów gospodarczych i nowych instalacji w Unii są w znacznym stopniu przesadzone w większości opinii przedstawionych przez przedsiębiorstwa sprzeciwiające się środkom, jak przedstawiono w szczegółowej analizie zawartej w sekcji 6.3 poniżej. W odniesieniu do domniemanego obciążenia administracyjnego wynikającego ze zobowiązania możliwe będzie wszczęcie przeglądu okresowego dotyczącego formy środków w celu zapewnienia lepszej ochrony interesów importerów niepowiązanych i podmiotów działających na rynku niższego szczebla.
- (665) Kilka stron uznało, że Komisja nie wzięła pod uwagę interesu konsumentów. Komisja uznała, że ich interesy w zakresie niższych cen pokrywają się z interesami użytkowników niższego szczebla, które poddano ocenie w sekcji 6.2.3. W związku z tym Komisja nie przeprowadziła odrębnej analizy w odniesieniu do konsumentów.
- (666) Po ujawnieniu ustaleń SAFE przedstawił bardziej szczegółowe opinie zawierające analizę wpływu środków na niemieckich konsumentów energii elektrycznej. W badaniu przeprowadzonym przez SAFE stwierdzono, że zniesienie środków pozwoliłoby niemieckim konsumentom energii elektrycznej zaoszczędzić około 570 mln EUR rocznie przy założeniu, że moduły można nabyć po cenie 0,40–0,45 EUR/W oraz że osiągnięta zostałaby roczna wartości docelowa w wysokości 2 500 MW. Ponadto przedsiębiorstwo Wacker stwierdziło, że zniesienie środków pozwoliłoby konsumentom zaoszczędzić 1 mld EUR rocznie. Liczbę tę obliczono poprzez porównanie różnicy między minimalną ceną importową a przyjętą ceną modułów fotowoltaicznych wynoszącą w przeszłości 0,42 EUR/W i ceną oczekiwaną w 2017 r. wynoszącą 0,32 EUR/W.
- (667) Komisja stwierdziła, że powyższe wyliczenia opierają się na zbyt uproszczonych założeniach. Po pierwsze minimalną cenę importową wyposażono w mechanizm dostosowania. Zatem przez większość badanego okresu luka między minimalną ceną importową a średnią światową ceną zakupu modułu nie była taka duża. Większa luka między nimi wystąpiła dopiero w 2016 r. Luka ta została przynajmniej częściowo zniwelowana przez ostatnie dostosowanie minimalnej ceny importowej, które stało się skuteczne na początku 2017 r. Aby uniknąć zbyt dużej różnicy między minimalną ceną importową a średnią światową ceną zakupu modułu w przyszłości oraz aby w jeszcze większym stopniu zmniejszyć wpływ środków na konsumentów, Komisja zamierza uruchomić przegląd okresowy dotyczący formy i poziomu minimalnej ceny importowej. Należy zauważyć, że w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia zmiana poziomu środków nie jest możliwa, ponieważ wymaga ona przeprowadzenia przeglądu okresowego.
- (668) Po drugie ceny zastosowane przez wspomniane strony w ich obliczeniach dotyczą modułów polikrystalicznych w średnim przedziale jakościowym. Duża część modułów sprzedawanych w Unii to jednak moduły polikrystaliczne i moduły monokrystaliczne o wysokiej wydajności. Ich ceny są znacznie wyższe i związku z tym luka między minimalną ceną importową obowiązującą bez rozróżnienia w odniesieniu do wszystkich modułów a faktyczną ceną zakupu była jeszcze mniejsza.
- (669) Dlatego też Komisja stwierdziła, że środki miały bardzo ograniczony wpływ na finanse konsumentów i wdrażanie wykorzystania energii słonecznej.
- (670) Kilka stron stwierdziło również, że minimalna cena importowa, zwiększająca cenę modułów, jest odpowiedzialna za nieosiągnięcie w Niemczech rocznych wartości docelowych w zakresie wdrażania wykorzystania energii słonecznej. Komisja nie uznała tego pojedynczego związku przyczynowego. Luka między minimalną ceną importową a średnią ceną sprzedaży była mniejsza niż ta, której oczekiwały strony, a środki nie wywarły znacznego wpływu na popyt. W związku z tym Komisja stwierdziła również, że minimalna cena importowa nie wywarła istotnego wpływu na nieosiągnięcie wartości docelowych w zakresie wdrażania wykorzystania energii słonecznej.

6.3. Wpływ środków na popyt na instalacje wykorzystujące energię słoneczną

6.3.1. Uwagi wstępne

- (671) Praktycznie wszystkie strony, które zgłosiły sprzeciw wobec przedmiotowych środków, stwierdziły, że środki te powodują wzrost cen nowych instalacji wykorzystujących energię słoneczną i spadek popytu na moduły fotowoltaiczne, co sprawia, że energia elektryczna wytwarzana z energii słonecznej jest droższa z perspektywy

konsumentów. Chociaż niektóre strony przyznały, że spadek liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Unii jest również spowodowany zmianami, a w niektórych państwach członkowskich – zawieszeniem lub zakończeniem systemów wsparcia, to uznały one, że przedmiotowe środki powodują sztucznie zawyżone ceny oraz dodatkowo spowalniają wdrażanie wykorzystania energii słonecznej. Strony te stwierdziły, że ostatnie zmiany w zakresie polityki, obejmujące przykładowo wprowadzenie przetargów konkurencyjnych na nowe instalacje wykorzystujące energię słoneczną, prowadzą do zwiększenia szkód będących wynikiem wzrostu cen modułów z powodu obowiązujących środków. Ich zdaniem zakończenie stosowania środków umożliwiłoby obniżenie kosztów energii słonecznej w Unii, przynosząc korzyści konsumentom końcowym, stymulując popyt na panele fotowoltaiczne i ogólnie redukując koszty dostaw czystej energii.

(672) Komisja wskazała następujące trzy segmenty w unijnym rynku fotowoltaicznym:

- duże systemy fotowoltaiczne na skalę przemysłową (lub parki), które są zazwyczaj montowane na ziemi, mają moc zainstalowaną brutto powyżej 1 MW i zwykle są podłączone do wysokonapięciowej sieci przesyłowej, do której wprowadzają wytwarzaną energię elektryczną,
- komercyjne systemy (lub instalacje) fotowoltaiczne, które zazwyczaj są montowane na dachu budynku należącego do użytkownika. Użytkownikiem jest podmiot prowadzący działalność komercyjną (np. supermarket lub magazyn), a system jest podłączony do niskonapięciowej sieci dystrybucji. Instalacje komercyjne mogą być wykorzystywane do celów konsumpcji własnej lub do celów wprowadzania energii elektrycznej do sieci,
- systemy (lub instalacje) fotowoltaiczne do użytku domowego, które zazwyczaj są montowane na dachach domów prywatnych i mają moc, która zwykle nie przekracza 10 kW. Instalacje do użytku domowego są na ogół podłączone do niskonapięciowej sieci dystrybucji i mogą być wykorzystywane do konsumpcji własnej lub do celów wprowadzania energii elektrycznej do sieci.

(673) Komisja uznała, że w ODP i w latach poprzednich popyt we wszystkich trzech segmentach był wywołany przez systemy wsparcia, jak przedstawiono w sekcji 6.3.2 poniżej. Komisja stwierdziła również, że pod koniec ODP i w 2016 r. zaszły istotne zmiany, a popyt w trzech wspomnianych segmentach stawał się coraz bardziej zależny od innych czynników. Popyt na duże przemysłowe parki fotowoltaiczne jest w coraz większej mierze napędzany przez przetargi, jak określono w sekcjach 6.3.3, i prawdopodobnie w bardzo niewielkim stopniu przez parytet sieci. Popyt na instalacje komercyjne i instalacje do użytku domowego jest w coraz większym stopniu zależny od osiągnięcia parytetu sieci detalicznej zarówno z uwzględnieniem podatków, jak i bez podatków, jak określono w sekcji 6.3.4.

6.3.2. Wpływ zmian oraz – w niektórych państwach członkowskich – zawieszenia lub zakończenia systemów wsparcia

(674) Strony sprzeciwiające się środkom utrzymywały, iż minimalna cena importowa spowodowała, że produktów fotowoltaicznych nie charakteryzuje kosztowa krzywa uczenia się, podczas gdy poziom pomocy państwa został dostosowany do tej krzywej. Ich zdaniem ta rozbieżność między spadającym poziomem pomocy państwa a niezmiennymi cenami spowodowała spadek popytu na panele fotowoltaiczne w Unii. Strony te są zdania, że nie sprawdzili się oczekiwania Komisji przedstawione w rozporządzeniu pierwotnym dotyczące tego, że systemy wsparcia zostaną z czasem dostosowane do zmian cen projektów⁽⁸⁹⁾. W konsekwencji wszystkie przedsiębiorstwa działające na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla ponoszą znaczne szkody będące wynikiem zmniejszenia się rynku unijnego. Strony zwróciły uwagę, że ustalenie to znajduje potwierdzenie między innymi w badaniu przeprowadzonym przez niemieckie ministerstwo gospodarki i energetyki („BMW¹”) ⁽⁹⁰⁾.

(675) Strony te stwierdziły, że chociaż minimalna cena importowa od 2013 r. pozostaje na w miarę stabilnym poziomie, to przemysł fotowoltaiczny nadal charakteryzuje krzywa uczenia się o wartości 21 % ⁽⁹¹⁾. Taka wartość krzywej uczenia się oznacza, że z każdym podwojeniem łącznej mocy zainstalowanej brutto energii słonecznej koszt produkcji spada o 21 %. Łączna globalna moc produkcyjna energii słonecznej w 2013 r. wynosiła około 130 GW, przy czym oczekuje się, że pod koniec 2016 r. osiągnie wartość 290 GW. Oznacza to, że obecnie uległa już podwojeniu, a przewidywany koszt produkcji spadł o 21 %. Strony stwierdziły, że w pewnym momencie w 2016 r. minimalna cena importowa była o 30 % wyższa od umownej ceny sprzedaży na rynku światowym, jak wynika z danych PV Insights i innych źródeł. Ich zdaniem oznacza to, że europejscy konsumenci zostali praktycznie wyłączeni z możliwości czerpania korzyści związanych ze spadkiem kosztów produkcji na świecie.

⁽⁸⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1238/2013, motyw 394.

⁽⁹⁰⁾ Marktanalyse Photovoltaik-Dachanlagen, Bundesministerium für Wirtschaft und Energie, 2014, s. 7.

⁽⁹¹⁾ Osiągnięcie przez krzywą uczenia się wartości 21 % w 2015 r. zostało potwierdzone w wydaniu sprawozdania „International Technology Roadmap for Photovoltaic (ITRPV): Results 2015” z marca 2016 r.

- (676) W świetle powyższych argumentów Komisja uznała, że przemysł fotowoltaiczny charakteryzuje stroma krzywa uczenia się, a koszty produkcji energii słonecznej maleją. Z tego powodu zobowiązanie/minimalną cenę importową wyposażono w mechanizm dostosowania oparty na cenach podawanych przez jedną z agencji wywiadu rynkowego, Bloomberg. Ceny na rynku konkurencyjnym mają odzwierciedlać obniżki kosztów produkcji. Mimo to wskaźnik cen stosowany przez Komisję uległ tylko nieznacznej zmianie. Powstaje zatem pytanie – którego Komisja nie poddała analizie w ramach niniejszego dochodzenia – czy wskaźnik stosowany przez agencję Bloomberg nadal odpowiednio odzwierciedla zmiany światowej ceny rynkowej. Ponieważ był to przegląd wygaśnięcia, w ramach którego nie można zmienić poziomu czy formy środków, nie było również potrzeby poddania tej kwestii dalszej analizie.
- (677) Jeżeli zainteresowane strony uznają, że istnieje lepszy sposób na uwzględnienie krzywej uczenia się przemysłu fotowoltaicznego i powiązanej zmiany światowej ceny rynkowej w poziomie przedmiotowych środków, na ich wniosek możliwe jest wszczęcie przeglądu okresowego. Ze sporządzonej przez Komisję analizy wspomnianego wyżej badania wykonanego przez BMWi wynika, że główną przyczyną nieosiągnięcia celu w postaci 2 500 MW w odniesieniu do nowych instalacji w Niemczech w 2014 r. były stale malejące stawki wynagrodzenia w połączeniu z niezmiennymi cenami instalacji. W badaniu tym wskazano również, że ceny na rynku fotowoltaicznym niekoniecznie odzwierciedlały koszty produkcji energii słonecznej, ale były wynikiem znacznych nadwyżek mocy produkcyjnych na świecie. Komisja ustaliła, że hurtowe ceny energii słonecznej pozostawały niezmiennie nie tylko w Unii, ale też na całym świecie. W rzeczywistości ceny modułów fotowoltaicznych na świecie denominowane w euro nawet wzrosły w drugiej połowie 2014 r., jak wynika z badań kilku agencji wywiadu rynkowego, takich jak *PV Insights*⁽⁹²⁾ i *BNEF*⁽⁹³⁾.
- (678) Komisja stwierdziła również, że w niektórych państwach członkowskich w latach poprzedzających wprowadzenie środków poziom systemów wsparcia był wysoki, ponieważ był dostosowany do poziomu cen unijnych i cen obowiązujących w innych państwach trzecich, takich jak Japonia, Tajwan lub Stany Zjednoczone Ameryki. Niektóre z tych systemów wsparcia nie zostały przygotowane do funkcjonowania w przypadku wystąpienia masowego napływu modułów z Chin po subsydiowanych cenach. Napływ ten spowodował gwałtowny wzrost liczby instalacji w latach poprzedzających wprowadzenie środków. Liczba instalacji wykorzystujących energię słoneczną była najwyższa w 2011 r. i w tym czasie w niektórych państwach członkowskich wielkości docelowe dotyczące wdrażania wykorzystania energii słonecznej zostały znacznie przekroczone. W opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z postępów w dziedzinie energii odnawialnej z czerwca 2015 r. stwierdzono, że z punktu widzenia technologii pierwotnie planowany poziom dla energii fotowoltaicznej (tj. energii słonecznej) na 2020 r. osiągnięto już w 2013 r.⁽⁹⁴⁾ W niektórych państwach członkowskich doprowadziło to do nieoczekiwanej presji finansowej w odniesieniu do systemów wsparcia. Reakcją na szczyblu politycznym było zmniejszenie poziomu wsparcia bądź nawet zawieszenie lub zmiana danego systemu wsparcia. Takie zmiany były również konieczne w odniesieniu do zainstalowanych już instalacji, w przypadku których wsparcie doprowadziłoby do zjawiska nadmiernej rekompensaty dla inwestorów⁽⁹⁵⁾.
- (679) Zmiany, jakie zaszły na rynku fotowoltaicznym w Zjednoczonym Królestwie w okresie 2014–2016, stanowią również kolejny dowód na to, że poziom systemów wsparcia był główną siłą napędową dla popytu w Unii. Dopóki dostępne były wysokie taryfy gwarantowane, rynek rozwijał się prężnie, nawet w przypadku, gdy obowiązywały środki ochrony handlu. Po przerwaniu stosowania taryf gwarantowanych na początku 2016 r. liczba nowych instalacji gwałtownie spadła. Zostało to także odnotowane w sporządzonym przez SPE sprawozdaniu *Global Outlook: W Zjednoczonym Królestwie, europejskim „spóźnialskim”, jeżeli chodzi o energię słoneczną, niedawny boom na rynku fotowoltaicznym był również wywołany głównie zachętami dotyczącymi systemów przemysłowych, które zakończyły się w marcu 2016 r.*⁽⁹⁶⁾
- (680) Podczas gdy w większości sprawozdań przygotowanych przez agencje wywiadu rynkowego za główne przyczyny stagnacji popytu na energię słoneczną w Unii zazwyczaj podaje się malejące systemy wsparcia i niepewność regulacyjną, to prawie nigdy nie wskazuje się środków. W sprawozdaniu *Global Market Outlook* sporządzonym przez SolarPower Europe jako główną przyczynę spadku popytu na europejskich rynkach fotowoltaicznych wskazano również zmniejszone zachęty i niepewność co do rozwoju sytuacji rynkowej oraz cięcia w systemach wsparcia w odniesieniu do istniejących instalacji mające na celu uniknięcie zjawiska nadmiernej rekompensaty; przykładowo w odniesieniu do sytuacji w Niemczech w sporządzonym przez SPE sprawozdaniu *Global Outlook 2015* stwierdzono: „Jako drugie państwo w 2014 r. Niemcy zainstalowały systemy o mocy 2 GW (1,9 GW), czyli poniżej oficjalnej wartości docelowej wynoszącej 2,5 GW. Światowy lider w dziedzinie fotowoltaiki (tj. Niemcy) był pod presją obniżenia kosztów systemu wsparcia; nowe przepisy doprowadziły do ograniczenia rynku o 75 % w ciągu dwóch lat (z 7,6 GW do 1,9 GW)”⁽⁹⁷⁾.

⁽⁹²⁾ <http://pvinsights.com/>

⁽⁹³⁾ Bloomberg New Energy Finance, Solar Spot Price Index (wskaźnik bieżących cen energii słonecznej).

⁽⁹⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Sprawozdanie z postępów w dziedzinie energii odnawialnej COM(2015) 293 final, s. 11.

⁽⁹⁵⁾ Zob. w odniesieniu do Republiki Czeskiej, decyzja Komisji SA.40171 z dnia 28 listopada 2016 r.

⁽⁹⁶⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020*, SolarPower Europe, s. 28 i s. 5.

⁽⁹⁷⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2015–2019*, SolarPower Europe, s. 18.

- (681) Komisja zauważyła, że w latach 2010–2013 nastąpił gwałtowny wzrost popytu na instalacje wykorzystujące energię słoneczną, który w niektórych państwach członkowskich był spowodowany rozbieżnością między wysokością taryf gwarantowanych ustaloną na poziomie wartości godziwej modułów a ogólnym poziomem cen wynikającym z nieuczciwie subsydiowanych modułów z Chin. Spadek popytu w 2013 r. i kolejnych latach był nieuniknioną konsekwencją gwałtownego wzrostu liczby instalacji w latach poprzednich. Znaczny spadek użytkowania/installacji modułów fotowoltaicznych został zapoczątkowany już w 2012 r., co zbiegło się z istotnym obniżeniem taryf gwarantowanych w tym roku w niektórych państwach członkowskich. Od 2014 r. do ODP wzrost popytu w Unii miał miejsce tylko w Zjednoczonym Królestwie, czyli w państwie członkowskim, w którym w tym czasie obowiązywały najatrakcyjniejsze systemy wsparcia. W związku z tym Komisja uznała, że główną siłą napędową popytu w ODP i latach poprzednich były systemy wsparcia. Można zatem stwierdzić, że importerzy niepowiązani oraz sektory niższego i wyższego szczebla ponieśli znaczne szkody wynikające z gwałtownego spadku konsumpcji w Unii, które nie mają związku z wprowadzeniem środków.

6.3.3. Wpływ środków na duże przemysłowe systemy fotowoltaiczne

- (682) Zgodnie z nowymi unijnymi zasadami pomocy państwa⁽⁹⁸⁾ systemy wsparcia muszą stać się „mechanizmami rynkowymi” w odniesieniu do wszystkich większych instalacji o mocy powyżej 1 MW⁽⁹⁹⁾ do początku 2017 r., z wyjątkiem przypadków, w których systemy wsparcia zostały zatwierdzone przed wejściem w życie nowych zasad. W takich przypadkach mogą pozostać niezmiennie do końca okresu ważności zatwierdzenia⁽¹⁰⁰⁾. Mechanizmami rynkowymi są zielone certyfikaty i przetargi konkurencyjne.
- (683) Przetargi konkurencyjne są jednym z mechanizmów rynkowych wymaganych na podstawie wspomnianych nowych zasad pomocy państwa. W ramach takiego mechanizmu rządy wystawiają na aukcję żadaną ilość mocy, która ma zostać zainstalowana. Zgodnie z unijnymi zasadami pomocy państwa przetargi konkurencyjne są co do zasady neutralne pod względem technologicznym, ale mogą również być ukierunkowane na określoną technologię w przypadkach, w których jest to konieczne, aby zapewnić niezbędną różnorodność źródeł energii.
- (684) Deweloperzy parków fotowoltaicznych składają oferty, podając najniższą cenę, jaką zgodzą się otrzymywać za energię, którą będą wprowadzać do sieci przez cały okres istnienia danego parku fotowoltaicznego.
- (685) Strony sprzeciwiające się środkom twierdzą, że w ramach nowego systemu przetargów konkurencyjnych, który jest wrażliwy cenowo, minimalna cena importowa będzie miała coraz wyraźniejszy negatywny wpływ na wdrażanie wykorzystania energii słonecznej, ponieważ powoduje wzrost ceny modułów, czyli głównego komponentu systemu fotowoltaicznego. Zdaniem tych stron przetargi na moc w połączeniu z zakończeniem stosowania środków mogą przynieść znaczne oszczędności. Im tańsze staną się systemy fotowoltaiczne, tym rządy będą bardziej skłonne do budowania instalacji wykorzystujących energię słoneczną, ponieważ oszczędności kosztów znajdą bezpośrednie odzwierciedlenie w ostatecznej cenie energii elektrycznej. Ponadto obniżenie ceny systemów fotowoltaicznych ułatwi państwom członkowskim osiągnięcie celów w zakresie wykorzystywania energii odnawialnej.
- (686) Strony te podały Niemcy jako przykład. Ich zdaniem przeprowadzono już tam kilka aukcji pilotażowych, dzięki którym w sierpniu 2016 r. udało się skutecznie obniżyć średnią cenę do 7,25 centów/kWh. SPE i SAFE przedstawiły analizę, w której wskazano, że zniesienie minimalnej ceny importowej może skutkować potencjalną obniżką ceny systemów o 10 % w odniesieniu do przemysłowych instalacji fotowoltaicznych w Unii za pośrednictwem przetargów. W najnowszym sprawozdaniu Global Market Outlook⁽¹⁰¹⁾ sporządzonym przez SPE uwzględniono również negatywny wpływ środków na wynik przetargów. Inna strona stwierdziła, że biorąc pod uwagę obecną tendencję zniżkową na światowych rynkach, cena energii słonecznej może spaść w Niemczech do 5 centów/kWh w przypadku zniesienia środków, jednak nie przedstawiono żadnego uzasadnienia w odniesieniu do tych ustaleń.
- (687) Strony sprzeciwiające się środkom stwierdziły, że w niektórych jurysdykcjach, w szczególności w Zjednoczonym Królestwie, energia słoneczna musiała konkurować z innymi odnawialnymi formami energii, takimi jak energia wiatrowa wytwarzana na lądzie. W związku z tym, że nie istnieją środki handlowe mające zastosowanie do

⁽⁹⁸⁾ Komunikat Komisji: Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 (Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1), sekcje 3.3.2.1 i 3.3.2.4.

⁽⁹⁹⁾ Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niższego progu lub o niestosowaniu żadnego progu.

⁽¹⁰⁰⁾ Komunikat Komisji: Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 (Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1), pkt 250. Zasady te również nie mają zastosowania do wszelkich systemów wsparcia, które nie stanowią pomocy państwa. Komisja nie posiada jednak informacji o tym, by jakiegokolwiek państwo członkowskie opracowało swój system wsparcia w taki sposób, aby nie stanowił on pomocy państwa.

⁽¹⁰¹⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, s. 8 i 37.

energii wiatrowej, energia słoneczna nie mogła stanowić konkurencji dla energii wiatrowej i tylko w bardzo nielicznych przypadkach takie aukcje zakończyły się wyborem projektów fotowoltaicznych. Niektóre strony stwierdziły, że Niemcy rozważają również wprowadzenie przetargów neutralnych pod względem technologicznym i że takie neutralne przetargi powodują pogorszenie już niekorzystnej sytuacji związanej z wyższymi cenami będącej wynikiem zastosowania środków, ponieważ skutkuje to tym, że w przetargach energia słoneczna przegrywa z innymi technologiami odnawialnymi, w szczególności z energią wiatrową.

- (688) Strony popierające stosowanie środków uznały, że przetargi i ogólne cele dotyczące instalacji zostały wprowadzone właśnie w celu zapewnienia rządowi kontroli nad poziomem wdrażania wykorzystania energii słonecznej oraz uniknięcia cykli faz wzrostów i spadków liczby instalacji, które miały miejsce w przeszłości.
- (689) Komisja ograniczyła zakres swojej analizy systemów wsparcia w odniesieniu do dużych przemysłowych systemów fotowoltaicznych do Niemiec, Francji i Zjednoczonego Królestwa. Wybór ten jest uzasadniony faktem, iż w ODP w tych państwach w ujęciu rocznym koncentrowało się około 80 % wszystkich nowych instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Unii. W związku z tym uzasadnione było poddanie analizie zmian zachodzących w tych trzech państwach członkowskich jako wskaźnika dla sytuacji w całej Unii.
- (690) Analiza opiera się na informacjach przekazanych przez zainteresowane strony, informacjach zgromadzonych przez Komisję podczas dochodzenia i informacjach przedstawionych Komisji przez państwa członkowskie do celów kontroli pomocy państwa.
- (691) Niemcy i Francja ustanowiły już swoje wartości docelowe na kolejne trzy lata. W latach 2017–2019 Francja planuje przeprowadzenie dwóch dorocznych rund przetargów, z których każdy będzie dotyczył mocy 500 MW energii słonecznej. Łączna roczna moc nowych instalacji będzie wynosiła zatem 1 000 MW. Niemcy planują organizowanie przetargów na roczną ilość energii słonecznej o mocy 600 MW od 2017 r. do co najmniej 2020 r.
- (692) W przeciwieństwie do wspomnianych państw Zjednoczone Królestwo nie organizuje przetargów ukierunkowanych na technologię energii słonecznej. W lutym 2015 r. przeprowadzono przetarg obejmujący wiele technologii, w ramach którego moduły fotowoltaiczne konkurowały z innymi technologiami w zakresie przyznania kontraktów różnic kursowych. W chwili obecnej w Zjednoczonym Królestwie nie planuje się żadnych nowych przetargów, ponieważ rząd jest zdania, że energia wiatrowa wytwarzana na lądzie na skalę przemysłową i energia słoneczna wytwarzana na skalę przemysłową mogą konkurować z innymi źródłami energii elektrycznej bez systemów wsparcia.
- (693) W przypadku Niemiec i Francji środki nie mogą mieć żadnego wpływu na popyt na moduły fotowoltaiczne na skalę przemysłową, ponieważ w przypadku energii słonecznej obowiązują „zarezerwowane” przetargi, a ilość mocy jest ustalona. Jedyną różnicę stanowi marginalnie wyższa cena dla konsumentów końcowych, którzy muszą pokryć koszty przetargu poprzez podatki lub opłaty.
- (694) W przypadku Zjednoczonego Królestwa, ponieważ przetargi są neutralne pod względem technologicznym, a nowych przetargów się w każdym razie nie planuje, analiza przedstawia się w inny sposób. W tym przypadku energia słoneczna konkuruje na rynku ze wszystkimi innymi formami energii. Środki nie sprawiły jednak, że energia słoneczna straciła na konkurencyjności. Na aukcji w lutym 2015 r. 18,5 % mocy łączonej o wartości 2,1 GW nadal przyznano na rzecz energii słonecznej. Przetargi te wskazują na to, że nawet w przypadku obowiązywania środków energia słoneczna jest w stanie skutecznie konkurować w przetargu, który jest neutralny pod względem technologicznym⁽¹⁰²⁾. Zastosowanie środków mogło co najwyżej nieznacznie ograniczyć wagę energii słonecznej w wynikach przetargów, tj. energia słoneczna mogłaby mieć większy udział w wygrywanych przetargach, które są neutralne pod względem technologicznym, gdyby środki nie obowiązywały. Ponadto Komisja stwierdziła, że wycofanie środków i sprzedaż modułów fotowoltaicznych po subsydiowanych cenach oznaczałoby przyznanie nieuczciwej korzyści na rzecz modułów fotowoltaicznych w przetargach obejmujących wiele technologii w stosunku do innych odnawialnych źródeł energii. W związku z tym środki nie stawiają energii słonecznej w gorszej pozycji konkurencyjnej, a jedynie przywracają równe szanse między wszystkimi technologiami.
- (695) Komisja stwierdziła, że nie istniał żaden związek między spadkiem cen za kWh a wzrostem popytu na energię słoneczną. W szczególności Niemcy, Francja i Zjednoczone Królestwo nie zwiększyły swoich celów związanych z wdrażaniem wykorzystania energii słonecznej, gdyż podmioty realizujące projekty składały niższe oferty na aukcjach mocy. Państwa członkowskie ogłaszały przetargi przede wszystkim po to, aby kontrolować stopień wdrażania wykorzystania energii słonecznej. Przyznano to również w sprawozdaniu Global Outlook sporządzonym przez SPE w 2015 r.: „podobnie we Francji, Zjednoczonym Królestwie i Niemczech odnotowuje się wzrost liczby przetargów obejmujących jedną technologię lub wiele technologii, co ma zapewnić sprawowanie lepszej kontroli nad zmianami na rynku fotowoltaicznym w powiązanych segmentach”⁽¹⁰³⁾.

⁽¹⁰²⁾ Wyniki takie potwierdzono również w Niderlandach w ramach programu SDE+, gdzie w latach 2013–2015 przyznano wsparcie ok. 55 % wszystkich ofert opartych na energii słonecznej.

⁽¹⁰³⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015–2019, SolarPower Europe, s. 22.

- (696) SPE stwierdziło, że Komisja przytoczyła stanowisko SPE w kwestii wpływu środków na przetargi w niekompletny, a wręcz nieprawidłowy sposób. Komisja potwierdziła, że SPE stwierdziło w swoim sprawozdaniu Global Market Outlook z 2016 r. i w szeregu innych przedłożonych dokumentów, iż w jego opinii minimalna cena importowa wywarła negatywny wpływ na wynik przetargów. Komisja nie zgodziła się jednak z tym twierdzeniem, jak zostało to szczegółowo opisane powyżej. Jednocześnie Komisja podkreśliła, że w sprawozdaniu Global Market Outlook na lata 2016–2020 SolarPower Europe w dalszym ciągu utrzymywało, że rządy mogą wykorzystywać przetargi jako instrument służący kontroli lub wręcz ograniczaniu wdrażania wykorzystania energii słonecznej: „Liderzy polityczni niejednokrotnie opowiadają się za montowaniem rozproszonych systemów fotowoltaicznych na dachach, ponieważ takie systemy wygrywają konkurencję z innymi technologiami energii odnawialnej oraz – w odróżnieniu od naziemnych elektrowni fotowoltaicznych – nie konkurują z żadnymi innymi metodami korzystania z tej energii. Taką sytuację można było zaobserwować w szczególności w państwach europejskich, w których naziemne systemy fotowoltaiczne podlegały wręcz niekiedy ograniczeniom, jeżeli chodzi o ich rozmiar – na przykład w Niemczech do 10 MW – a także wielkość sprzedaży w ramach przetargów”.⁽¹⁰⁴⁾

6.3.4. Wpływ środków na osiągnięcie parytetu sieci energii słonecznej

- (697) Termin „parytet sieci” oznacza punkt w czasie, w którym technologia będąca w trakcie rozwoju będzie produkowała energię elektryczną po tych samych kosztach, co technologie konwencjonalne. Zasadniczo istnieją dwie formy parytetu sieci. Parytet sieci hurtowej ma miejsce, gdy system energii słonecznej (zazwyczaj duży przemysłowy system, który jest podłączony do sieci przesyłowej/sieci dystrybucyjnej) może wytworzyć energię po uśrednionych kosztach wytworzenia energii⁽¹⁰⁵⁾, które są mniejsze niż cena zakupu energii na rynku hurtowym, na którym konkurują wszyscy główni (zazwyczaj konwencjonalni) wytwórcy energii elektrycznej. Na poziomie hurtowym energię sprzedaje się bardzo dużym klientom przemysłowym i służbom użyteczności publicznej, które rozpraszają energię do gospodarstw domowych i innych mniejszych użytkowników końcowych. Parytet sieci detalicznej ma miejsce, gdy system energii słonecznej (zazwyczaj zainstalowany na dachu użytkownika) może wytworzyć energię po uśrednionych kosztach wytworzenia energii, które są mniejsze niż koszty ponoszone przy zakupie energii elektrycznej po cenie detalicznej (w tym wszystkie opłaty związane z przesyłem i dystrybucją, marża służb użyteczności publicznej i podatki).
- (698) Komisja zbadała w pierwszej kolejności sytuację dotyczącą parytetu sieci hurtowej, a następnie parytetu sieci detalicznej.
- (699) *Parytet sieci hurtowej.* Strony sprzeciwiające się środkom przedstawiły argument, że jeżeli środki zostaną wycofane, w najbardziej słonecznych częściach Unii, takich jak Hiszpania, duże instalacje wykorzystujące energię słoneczną będą mogły osiągnąć parytet sieci hurtowej. Zgodnie z biznesplanem przedstawionym przez jednego z członków SAFE, mogłyby one osiągnąć uśrednione koszty wytworzenia energii w wysokości 3,8 centa/kWh w hiszpańskim regionie Kadyks, jeżeli dokonano by tam zakupu modułów po cenie 0,35 EUR/W. Strona ta uważała, że jeżeli dokonałaby transakcji na dużą liczbę modułów przy braku należności celnych, mogłaby uzyskać cenę modułu w wysokości 0,35 EUR/W od chińskich producentów Tier I, w przypadku projektu realizowanego na początku 2017 r. Twierdziła ona, że przy tak niskich uśrednionych kosztach wytworzenia energii, energia słoneczna nie tylko osiągnęłaby parytet sieci w stosunku do innych konwencjonalnych źródeł energii, lecz nie istnieje również żadna inna metoda wytwarzania energii elektrycznej, która mogłaby ją pokonać w najbliższej przyszłości. Taka korzyść związana z kosztami w połączeniu z innymi zaletami państw Południowej Europy, tj. dobrymi połączeniami do sieci, stabilnym środowiskiem politycznym i gospodarczym oraz silną i płynną walutą, daje im wyjątkową możliwość stania się nowymi europejskimi liderami w wytwarzaniu energii. Zdaniem tych stron środki uniemożliwiają taki rozwój sytuacji.
- (700) Komisja zauważyła, że hiszpański region Kadyks jest jednym z najlepiej nasłonecznionych miejsc w Unii (występuje tu najwięcej godzin słońca w roku), co maksymalizuje wytwarzanie energii na moduł. Biorąc pod uwagę o wiele mniejsze nasłonecznienie na większości terenów w Unii, należy uwzględnić czas, w którym osiągnięcie parytetu sieci hurtowej może się powtórzyć na innych rynkach, chociaż wydaje się, że rząd brytyjski zakłada, iż miałyby to nastąpić niebawem. Komisja zauważyła również, że istnieją duże różnice w cenie hurtowej w poszczególnych państwach członkowskich, co oznacza, że osiągnięcie parytetu sieci hurtowej następuje przy różnych cenach w zależności od danego państwa członkowskiego.
- (701) W związku z tym Komisja uznała, że w bliskiej przyszłości nie uda się w Unii osiągnąć parytetu sieci hurtowej na szeroką skalę, nawet w przypadku braku środków.

⁽¹⁰⁴⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015-2019, SolarPower Europe, s. 23.

⁽¹⁰⁵⁾ Uśrednione koszty wytworzenia energii elektrycznej to kluczowy wskaźnik wykorzystywany do pomiaru kosztów energii elektrycznej wytwarzanej przez urządzenie generujące energię. Wartość tego wskaźnika oblicza się, uwzględniając wszystkie oczekiwane koszty życia systemu (w tym budowę, finansowanie, paliwo, konserwację, podatki, ubezpieczenie i zachęty), które następnie dzieli się przez oczekiwaną moc wyjściową (kWh) w całym okresie istnienia systemu. Wszystkie szacunki związane z kosztami i korzyściami są dostosowywane pod kątem inflacji i obniżane, aby uwzględnić wartość pieniądza w czasie.

- (702) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron nie zgodziło się z przedstawionym przez Komisję wnioskiem, z którego wynikało, że osiągnięcie parytetu sieci hurtowej na szeroką skalę w Unii w bliskiej przyszłości będzie niemożliwe, nawet w przypadku braku środków. Strony te powołały się na sześciopięcioronowe sprawozdanie Instytutu Becquerela, w którym zbadano możliwość wprowadzenia parytetu sieci hurtowej w jedenastu państwach członkowskich. Koszty przygotowania tego sprawozdania pokryły trzy strony dochodzenia, które sprzeciwiały się nałożeniu opisanych środków.
- (703) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że informacje na temat poziomu uśrednionych kosztów wytworzenia energii słonecznej – a co za tym idzie harmonogramu wprowadzania parytetu sieci energii słonecznej w Europie – przedstawione w innych źródłach niż sprawozdanie Instytutu Becquerela są mniej optymistyczne. Na przykład w szczegółowym sprawozdaniu przygotowanym przez BNEF⁽¹⁰⁶⁾ przewidziano znacznie szersze zakresy uśrednionych kosztów wytworzenia energii dla kluczowych rynków, takich jak rynki we Francji, Niemczech, Włoszech i Zjednoczonym Królestwie. Rozbieżności te przedstawiono w poniższej tabeli:

Państwo członkowskie	Zakres uśrednionych kosztów wytworzenia energii w EUR/MWh przewidziany w sprawozdaniu BNEF ⁽¹⁾		Zakres uśrednionych kosztów wytworzenia energii w EUR/MWh przewidziany w sprawozdaniu Becquerel	
	Mały	Duży	Mały	Duży
Francja	58	105	34	53
Niemcy	66	107	46	54
Włochy	65	99	36	58
Zjednoczone Królestwo	77	117	49	60

(1) W przeliczeniu z USD według kursu 0,94462.

- (704) Instytut Becquerela przyjął, że koszty związane z wydatkami kapitałowymi kształtują się na poziomie 0,726 EUR/W bez dokonywania rozróżnienia między państwami członkowskimi. BNEF przyjął znacznie wyższy poziom kosztów związanych z wydatkami kapitałowymi i dokonał rozróżnienia tych kosztów z podziałem na poszczególne państwa członkowskie: Francja – 0,99 EUR/W; Niemcy – 0,9–0,94 EUR/W, Włochy – 0,76–0,99 EUR/W; oraz Zjednoczone Królestwo – 0,9–0,94 EUR/W. Różnicę tę można w pewnym stopniu wytłumaczyć faktem, że Instytut Becquerela przyjął ceny modułów, nie uwzględniając wpływu środków. Tak istotnie niższy poziom wydatków kapitałowych wydaje się jednak mało prawdopodobny, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie z informacjami przedstawionymi przez BNEF poziom wydatków kapitałowych w Unii jest i tak niższy niż w innych państwach, w odniesieniu do których środki ochrony handlu nie mają zastosowania, np. Turcji – 1,04 EUR/W i Zjednoczonych Emiratach Arabskich – 1,14 EUR/W.
- (705) Dlatego też należy stwierdzić, że prognozy przedstawione przez Instytut Becquerela i BNEF są rozbieżne. Rozbieżności te dotyczą punktu w czasie, w którym budowa elektrowni słonecznych na skalę przemysłową stanie się wyraźnie tańsza od eksploatacji istniejących elektrowni na paliwa kopalne. Jeżeli chodzi o Francję, Instytut Becquerela uznał, że taka sytuacja miała już miejsce, natomiast w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Niemiec Instytut Becquerela stwierdził, że państwa te osiągną ten stan odpowiednio w 2018 i 2020 r. Jednak zgodnie z prognozami BNEF wykorzystywanie energii słonecznej na skalę przemysłową stanie się w przypadku wszystkich tych trzech państw członkowskich wyraźnie tańsze od dalszej eksploatacji elektrowni na paliwa kopalne w okresie od 2025 r. do 2030 r.⁽¹⁰⁷⁾ Dlatego też zgodnie z prognozami BNEF elektrownie słoneczne, które można będzie wykorzystywać na skalę przemysłową, zostaną uruchomione na szeroką skalę na większości terytorium Unii dopiero po 2025 r.⁽¹⁰⁸⁾
- (706) W podsumowaniu sprawozdania opracowanego przez Instytut Becquerela stwierdzono, że: „fotowoltaiczna energia elektryczna mogłaby stać się konkurencyjna na kilku największych europejskich rynkach w 2019 r., a w ciągu kolejnych pięciu lat mogłaby stać się konkurencyjna w większości państw europejskich”. Oznacza to, że zgodnie z prognozami większość państw członkowskich – uwzględniając Niemcy – osiągnie parytet sieci dopiero w momencie przewidywanego wygaśnięcia środków w 2019 r., nawet w przypadku, gdyby prawidłowość prognoz i ustaleń zawartych w sprawozdaniu Instytutu Becquerela potwierdziła się przed upływem tego terminu.
- (707) SPE przedstawiło dwa sprawozdania sporządzone przez Deutsche Bank⁽¹⁰⁹⁾, które – w jego opinii – stały w sprzeczności z wyrażonym przez Komisję poglądem, że osiągnięcie parytetu sieci hurtowej w bliskiej przyszłości będzie niemożliwe. Komisja odnotowała, że we wspomnianych dwóch sprawozdaniach odniesiono się do parytetu sieci detalicznej, a nie do parytetu sieci hurtowej, co znalazło potwierdzenie nie tylko w treści tych sprawozdań, ale również w wysokim poziomie przedstawionej w nich ceny energii elektrycznej w porównaniu z uśrednionymi kosztami wytworzenia energii słonecznej. Jak wyjaśniono w motywach zamieszczonych bezpośrednio po niniejszym motywie, Komisja nie zaprzeczyła, że w niektórych częściach Unii udało się już osiągnąć parytet sieci detalicznej.

⁽¹⁰⁶⁾ H2 2016 EMEA LCOE Outlook, październik 2016 r., s. 2.

⁽¹⁰⁷⁾ BNEF, New Energy Outlook 2016, s. 28.

⁽¹⁰⁸⁾ Idem, s. 23 oraz dokument pt. „2017 Germany Power Market Outlook” z dnia 10 stycznia 2017 r., s. 9.

⁽¹⁰⁹⁾ Deutsche Bank's 2015 solar outlook: accelerating investment and cost competitiveness, 13 stycznia 2015 r., oraz Deutsche Bank, Markets research, Industry Solar, 27 lutego 2015 r.

- (708) *Parytet sieci detalicznej.* Strony sprzeciwiające się środkom przedstawiły również argument, że w państwach członkowskich, w których ceny detaliczne energii elektrycznej są wysokie, jak np. w Niemczech, instalacje dachowe wykorzystujące energię słoneczną osiągnęły już parytet sieci detalicznej, tj. stały się ekonomicznie opłacalne, nawet przy braku subsydiowania. Jedna ze stron posłużyła się przykładem centrum handlowego w celu zilustrowania swoich twierdzeń. Ma ono dużą powierzchnię dachu, na której można zainstalować panele, i potrzebuje energii w ciągu dnia, kiedy toczy się w nim główna działalność. Jego zapotrzebowanie na energię pokrywa się zatem z najwyższym wytwarzaniem energii słonecznej. W Niemczech cena, którą trzeba płacić za każdą kWh, wynosi obecnie ok. 20 centów/kWh, a uśrednione koszty wytworzenia energii w przypadku dachowej instalacji wykorzystującej energię słoneczną wynoszą ok. 10 centów/kWh. W związku z tym instalacja paneli może przynieść znaczne oszczędności z tytułu opłat za energię elektryczną, szczególnie klientom, którzy zużywają dużo energii w ciągu dnia. Sytuacja ta wyglądała inaczej podczas pierwotnego dochodzenia, gdy energia elektryczna wytwarzana z energii słonecznej zawsze wymagała subsydiowania, aby była opłacalna. W sytuacji, w której subsydia nie mają już znaczenia, decyzja konsumenta o zainstalowaniu systemu fotowoltaicznego zależy od końcowej ceny modułu, a obecnie cena ta jest wyższa ze względu na środki.
- (709) Komisja zbadała szczegółowo rynek niemiecki pod kątem parytetu sieci detalicznej, gdyż strony przedstawiły w toku dochodzenia wiele uwag na jego temat.
- (710) Konieczne jest rozróżnienie między instalacjami wykorzystywanymi na użytek własny, a instalacjami, które wprowadzają energię elektryczną do sieci.
- (711) Komisja zgodziła się z poglądem, że osiągnięcie przez energię słoneczną parytetu sieci stanowi bardzo pożądany rozwój sytuacji, gdyż pomaga ona w zwalczaniu zmiany klimatu i obniża rachunek konsumentów za energię elektryczną. Stwierdziła ona, że wycofanie środków spowodowałoby obniżenie ceny paneli fotowoltaicznych, zwiększając tym samym liczbę lokalizacji, w których możliwe jest osiągnięcie parytetu sieci detalicznej.
- (712) Jednocześnie Komisja stwierdziła, że podczas ODP nastąpiło zahamowanie inwestycji w dachowe instalacje komercyjne i do użytku domowego wykorzystywane na własny użytek nieobjęte żadnym systemem wsparcia, z uwagi na niepewność regulacyjną dotyczącą ewentualnego włączenia tych instalacji do opłat służących finansowaniu niemieckiego systemu wsparcia – dopłaty z tytułu EEG. W następstwie zmiany regulacyjnej proponowanej przez Niemcy w celu zapewnienia zgodności z unijnym prawem w sprawie pomocy państwa, podmiotami, które wykorzystują energię ze swoich odnawialnych źródeł energii na użytek własny (zwane czasem prosumentami), są zobowiązane do uiszczenia w Niemczech opłaty w wysokości ponad 2 centów za kWh. W związku z tym, jeżeli uśrednione koszty wytworzenia energii w projekcie wynoszą 10 centów/kWh, sama opłata sprawia, że energia elektryczna wytwarzana w ramach tego projektu jest o 20 % droższa ⁽¹¹⁰⁾.
- (713) Komisja dąży do ograniczenia w przyszłości niepewności regulacyjnej. Zgodnie z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie struktury rynku energii elektrycznej i energii odnawialnej „prosumenci energii odnawialnej [...] są uprawnieni do konsumpcji własnej [...] bez obaw, że zostaną objęci nadmiernie obciążającymi procedurami i opłatami, które nie byłyby racjonalne pod względem kosztów ⁽¹¹¹⁾. Agencje wywiadu rynkowego również podkreślają w swoich sprawozdaniach fakt, że zmiany regulacyjne mają wpływ na popyt. W jednym ze swoich ostatnich sprawozdań BNEF stwierdza: *od momentu wejścia w życie miesięcznych obniżek [dotyczących poziomu płatności taryfy gwarantowanej] oraz dopłat z tytułu konsumpcji własnej sytuacja niemieckiego komercyjnego i mieszkalnego sektora fotowoltaicznego działającego na niewielką skalę uległa pogorszeniu ⁽¹¹²⁾*. Podsumowując, przedstawiony powyżej przykład osiągnięcia parytetu ceny detalicznej wskazuje na to, że moduły fotowoltaiczne są już w stanie wytwarzać energię elektryczną znacznie poniżej ceny detalicznej dostarczania energii w Niemczech. Po osiągnięciu niezbędnej pewności regulacyjnej za sprawą przepisów unijnych można spodziewać się wzrostu popytu, który nie będzie opierał się na systemach wsparcia. Popyt taki może być bardziej podatny na poziom ceny paneli fotowoltaicznych, a w związku z tym może być też bardziej podatny na środki.
- (714) W odniesieniu do instalacji wprowadzających energię elektryczną do sieci popyt jest głównie uwarunkowany systemami wsparcia, które nadal można stosować bez przeprowadzania przetargów na instalacje do 1 MW. Przy danym poziomie wsparcia popyt jest nieznacznie wyższy w przypadku wycofania środków. Jednocześnie, z przyczyn budżetowych, większość państw członkowskich znacznie ograniczyła wsparcie, popyt ten zatem spada niezależnie od środków.

⁽¹¹⁰⁾ Hiszpania również stosuje dopłaty z tytułu energii wytworzonej z paneli fotowoltaicznych. Chociaż hiszpańskie sposoby naliczania dopłat znacznie się różnią od niemieckich, w obu państwach dopłaty te poskutkowały złagodzeniem popytu na instalacje fotowoltaiczne.

⁽¹¹¹⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona); COM(2016) 767 final; art. 21 ust. 1 lit. a).

⁽¹¹²⁾ Q3 2016 European Policy Outlook, BNEF, 4 sierpnia 2016 r., s. 8.

- (715) Po ujawnieniu ustaleń SPE stwierdziło, że Komisja wyciągnęła nieprawidłowe wnioski w kwestii wpływu niepewności regulacyjnej i dopłat z tytułu EEG z uwagi na fakt, że oparła się wyłącznie na przykładzie dotyczącym Niemiec. Komisja ponownie stwierdziła, że podobne niekorzystne warunki występowały w wielu państwach członkowskich. SPE dokonało takich samych obserwacji w ramach najnowszego sprawozdania Global Market Outlook na lata 2016–2020 dotyczącego Hiszpanii: „[...] rząd hiszpański [...] ograniczył wzrost na rozwijającym się rynku konsumpcji własnej, nakładając podatek od energii słonecznej i wysokie grzywny na niezadeklarowanych prosumentów”⁽¹¹³⁾ oraz „Przyszłość rynku energii słonecznej w Hiszpanii jest podobna do przyszłości tego rynku na innych rynkach, na których odnotowywano wcześniej wysokie poziomy taryf gwarantowanych, tj. na rynkach w: Belgii, Bułgarii, Republice Czeskiej i Grecji. Rozwój na rynkach fotowoltaicznych w Słowacji i Słowenii uległ niemal całkowitemu zahamowaniu”⁽¹¹⁴⁾; jak również: „Nawet niektóre rozwinięte rynki dystrybucji energii słonecznej za pomocą paneli montowanych na dachach borykają się z trudnościami przy przechodzeniu z systemów taryf gwarantowanych lub systemów opomiarowania netto na systemy konsumpcji własnej. Takie trudności można zaobserwować pomimo faktu, że w wielu przypadkach energia słoneczna jest na tych rynkach tańsza niż detaliczna energia elektryczna. Bariery wprowadzone w niektórych państwach europejskich w obszarze paneli fotowoltaicznych montowanych na dachach (opodatkowanie energii słonecznej generowanej na użytek własny, utrudnianie sprzedaży nadwyżki mocy lub oferowanie możliwości sprzedaży takiej nadwyżki wyłącznie po cenach hurtowych) oraz prowadzone dyskusje dotyczące dalszych ograniczeń w tym zakresie zniechęciły wielu potencjalnych nabywców do zainwestowania w stworzenie własnego systemu fotowoltaicznego”⁽¹¹⁵⁾. Dlatego też Komisja odrzuciła ten argument.

6.3.5. Wniosek dotyczący wpływu środków na popyt

- (716) W następstwie dogłębnej analizy Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do wpływu środków na popyt istotne jest rozróżnienie poszczególnych sektorów i różnych rodzajów popytu.
- (717) *Popyt ze strony systemów wsparcia.* Jeżeli systemy wsparcia są ukierunkowane na określoną technologię, środki nie mają wpływu na popyt. Jeżeli systemy wsparcia są neutralne pod względem technologicznym, środki ograniczają szanse energii słonecznej na wygraną. Nawet w przypadku tych przetargów Komisja zauważa jednak, że energia słoneczna wygrała znaczny udział w rynku, co wskazuje na to, że nawet w przypadku obowiązywania środków może być ona konkurencyjna w projektach na skalę przemysłową.
- (718) *Parytet sieci hurtowej.* Na tym etapie i w bliskiej przyszłości parytet sieci hurtowej, jeżeli jest możliwy do osiągnięcia, to dotyczy to tylko idealnych lokalizacji, nawet w przypadku obniżenia cen paneli fotowoltaicznych w konsekwencji zniesienia środków. Ponownie spodziewany dodatkowy popyt wynikający z braku środków jest niski, a ponadto zależy on od poziomu ceny hurtowej w danym państwie członkowskim.
- (719) *Parytet sieci detalicznej.* Parytet sieci detalicznej jest aktualnie osiągnięty w przypadku komercyjnych instalacji w państwach członkowskich, w których obowiązują wysokie ceny detaliczne, takich jak Niemcy, nawet jeżeli nie są one obficie nasłonecznione. Głównymi czynnikami są w tym przypadku podatki, opłaty za sieć i opłaty z tytułu systemów wsparcia. Ważnym krokiem w kierunku osiągnięcia stabilnego środowiska sprzyjającego wzrostowi są przepisy dotyczące nowej struktury rynku energii ogłoszone przez Komisję w dniu 1 grudnia 2016 r.⁽¹¹⁶⁾ oraz nowe przepisy dotyczące przejścia na czystą energię ukierunkowanego na konsumentów, zaproponowane przez Komisję w dniu 30 listopada 2016 r.⁽¹¹⁷⁾. Oczekuje się, że po przyjęciu wniosku Komisji przez współprawodawców wzrośnie popyt na instalacje komercyjne wytwarzające energię na własny użytek. W takim przypadku w odniesieniu do systemów komercyjnych, wycofanie środków może mieć większy wpływ, gdyż nie istnieje tu żadne ograniczenie popytu w formie ograniczonej wielkości produkcji objętej systemami wsparcia, ani konkurencja ze strony innych źródeł energii, jak ma to miejsce w przypadku parytetu sieci hurtowej. W przypadku instalacji do użytku domowego osiągnięcie parytetu sieci detalicznej zajmie więcej czasu, gdyż instalacje takie muszą być wyposażone w kosztowne urządzenia służące magazynowaniu, aby odpowiadały większości konsumentów wytwarzających energię na własny użytek⁽¹¹⁸⁾.
- (720) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron nie zgodziło się z twierdzeniem, że środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt w Unii na moduły fotowoltaiczne. Strony te stwierdziły, że inwestycje są realizowane w oparciu o oczekiwaną stopę zwrotu, dlatego też im niższa cena modułu fotowoltaicznego, tym wyższa stopa zwrotu z inwestycji w taki moduł i tym wyższe prawdopodobieństwo skutecznej realizacji planu.

⁽¹¹³⁾ SolarPower Europe, Global Market Outlook 2016–2020, s. 25.

⁽¹¹⁴⁾ Idem, s. 26.

⁽¹¹⁵⁾ Idem, s. 23.

⁽¹¹⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽¹¹⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

⁽¹¹⁸⁾ Przeciętny użytkownik instalacji do użytku domowego spędza większość dnia poza domem, nie jest więc w stanie bez urządzenia służącego magazynowaniu wykorzystywać na własny użytek większość energii elektrycznej wytwarzanej przez jego system dachowy.

- (721) Komisja przypomniała, że nigdy nie kwestionowała twierdzenia, iż cena wywiera wpływ na popyt. Niemniej w opinii Komisji inne czynniki wywierają obecnie znacznie istotniejszy wpływ na kształtowanie poziomu popytu niż stosunkowo nieznaczny wzrost ceny modułów spowodowany ustanowieniem minimalnej ceny importowej. Wśród czynników tych należy wymienić z jednej strony niepewność regulacyjną, ale z drugiej strony również celowe działania podejmowane przez rząd, aby kontrolować poziom wdrażania wykorzystania energii słonecznej. Działania te obejmują wyznaczanie ogólnych rocznych celów w zakresie liczby montowanych paneli, przeprowadzanie przetargów na moc oraz nakładanie podatków z tytułu konsumpcji własnej.
- (722) Komisja przyznała również, że w niektórych sytuacjach – np. w przypadku przetargów neutralnych pod względem technologicznym – minimalna cena importowa może wyrzucić istotniejszy wpływ na popyt na energię słoneczną. Jednocześnie Komisja podkreśliła, że w przypadku niewyeliminowania wpływu dumpingu poprzez ustanowienie minimalnej ceny importowej sektor energii słonecznej miałby nieuczciwą przewagę konkurencyjną nad innymi odnawialnymi źródłami energii. Komisja odnotowała również, że rozwiązania w zakresie energii słonecznej uzyskiwały stosunkowo dobre wyniki w ramach przetargów neutralnych pod względem technologicznym pomimo ustanowienia minimalnej ceny importowej, która służy wyłącznie przywróceniu równych warunków działania.
- (723) Komisja zgromadziła ponadto dodatkowe dowody wskazujące, że w niedalekiej przyszłości rządy mogą podjąć dalsze działania w celu objęcia procesu wdrażania wykorzystania energii słonecznej kontrolą, np. poprzez objęcie instalacji wykorzystujących energię słoneczną bardziej racjonalnymi pod względem kosztów taryfami z tytułu użytkowania sieci. Zgodnie z założeniem przyjętym przez BNEF: *wiele europejskich organów regulacyjnych zareaguje na spadek kosztów energii słonecznej od 2018 r., nakładając na użytkowników paneli fotowoltaicznych obowiązek uiszczania stałej opłaty z tytułu podłączenia do sieci – zakupienie paneli fotowoltaicznych pozwoli zatem użytkownikom uzyskać oszczędności wyłącznie w odniesieniu do zmiennej części ceny energii. Założenie to opiera się na szacunkach dotyczących struktury kosztów w ramach sieci poszczególnych państw. Doprowadzi to do zmniejszenia możliwego do uniknięcia rachunku za energię o około 30 % ceny energii w większości państw UE. Jeżeli opisany scenariusz nie zostałby zrealizowany, koszty budowy mogłyby być wyższe, ale koszty związane z siecią byłyby nieuzasadnione* ⁽¹¹⁹⁾.
- (724) Dlatego też argumenty te zostały odrzucone, a Komisja nadal w związku z tym utrzymuje, że przedmiotowe środki wywierają wyłącznie bardzo ograniczony wpływ na popyt na energię słoneczną w Europie.

6.4. Inne argumenty

- (725) Większość stron, które wyraziły sprzeciw wobec przyjęcia tych środków, stwierdziła, że środki te wywierają negatywny wpływ na realizację celów w dziedzinie zmiany klimatu. Twierdzenie to uzyskało również poparcie pięciu NGO zajmujących się problematyką ochrony środowiska. Strony te ponownie wysunęły argument, że Unia i państwa członkowskie zobowiązały się za sprawą kilku decyzji i porozumień, po raz ostatni w porozumieniu paryskim, do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i zapobiegania zmianie klimatu. Unia ustanowiła wiążący prawnie cel zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej do 20 % ⁽¹²⁰⁾. Komisja ustanowiła również ramy polityki w odniesieniu do celu 27 % do 2030 r. Przyjęcie tego nowego ambitnego celu nastąpiło w 2014 r., po nałożeniu środków ostatecznych. W październiku 2016 r. Unia Europejska ratyfikowała porozumienie paryskie w ramach UNFCCC, pierwszą powszechną prawnie wiążącą umowę, po tym, jak Parlament Europejski przegłosował ją zdecydowaną większością głosów. Jednym z głównych elementów starań jest transformacja w stronę niskowęglowych dostaw energii, a energia wytwarzana z energii słonecznej pozostaje najbardziej obiecującym źródłem pozwalającym na osiągnięcie celów związanych z klimatem.
- (726) Strony sprzeciwiające się środkom przedstawiły uwagi dotyczące tego, że środki utrudniają osiągnięcie celów związanych z klimatem, gdyż spowalniają wykorzystywanie energii słonecznej. Twierdziły one, że przywrócenie cen energii słonecznej na rynku światowym pozwoli Unii na szybszą dekarbonizację wytwarzania energii. Zauważyły one również, że istnieje niespójność między unijną polityką klimatyczną i handlową. Choć w ramach pierwszej polityki Unia promuje i subsydiuje odnawialne źródła energii, w ramach drugiej z nich podwyższa ona ich cenę i ingeruje w ich dostępność.
- (727) Komisja potwierdziła, że ratyfikowanie zawartego w Paryżu porozumienia UNFCCC w sprawie walki ze zmianą klimatu stanowi bardzo ważny etap procesu wspierania globalnej współpracy na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu. Energia słoneczna jest jednym z kluczowych źródeł energii zapewniających możliwość realizacji celów w zakresie klimatu. Jednocześnie Komisja stwierdziła, że przedmiotowe środki wywrą zaledwie ograniczony wpływ na wielkość uniijnego popytu na instalacje wykorzystujące energię słoneczną w nadchodzących dwóch lub trzech latach (zob. sekcja 6.3 powyżej). Sytuacja ta zmieni się dopiero w momencie, gdy parytet sieci detalicznej przekształci się w ważne źródło popytu. Dlatego też zniesienie środków na tym etapie nie przyczyniłoby się istotnie do osiągnięcia celów środowiskowych.

⁽¹¹⁹⁾ BNEF, New Energy Outlook 2016, s. 17.

⁽¹²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

- (728) Stowarzyszenie EU ProSun zgłosiło szereg innych uwag w liście otwartym wystosowanym w odpowiedzi na stanowisko organizacji pozarządowych, w którym organizacje te wezwały do zniesienia środków ze względów związanych z ochroną środowiska. W opinii EU ProSun, jeżeli wzięłoby się pod uwagę cały łańcuch dostaw energii słonecznej, panele wytwarzane w Unii cechują się znacznie niższym śladem węglowym. Moduły wytwarzane w Unii nie muszą być transportowane na duże odległości. Dzięki unijnym standardom produkcji i wymogom środowiskowym, z jednej strony, oraz wyższym kosztom energii, z drugiej strony, unijny sektor energetyki słonecznej systematycznie zmniejszał swój poziom zużycia energii w porównaniu z producentami z Chin. Ma to szczególnie istotne znaczenie zważywszy na fakt, że proces wytwarzania modułów fotowoltaicznych i surowce wykorzystywane do ich wytwarzania są energochłonne. EU ProSun wskazało również, że między faktem, iż niektóre NGO podpisały list wzywający do zniesienia środków, powołując się na interes Unii, tj. nawet w przypadku, gdy w danej sytuacji dochodziło do nieuczciwych praktyk handlowych, a wygłoszonym niedawno stanowiskiem jednego z liderów tych NGO, w którym wezwał on do podejmowania wzmożonych wysiłków na rzecz zapewnienia sprawiedliwej i przyjaznej środowisku wymiany handlowej, można zaobserwować pewną sprzeczność.
- (729) Komisja stwierdziła, że środki wywierają zaledwie ograniczony wpływ na możliwość realizacji unijnych celów w zakresie klimatu w perspektywie krótkoterminowej.
- (730) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron nie zgodziło się z twierdzeniem, zgodnie z którym przywożone produkty fotowoltaiczne cechują się wyższym śladem węglowym niż produkty wytwarzane w Unii. Strony te stwierdziły, że produkcja polikrzemu i płytek miała największy udział w zapotrzebowaniu na energię pierwotną, dlatego też największe znaczenie w tym kontekście ma pochodzenie polikrzemu i płytek. Strony wskazały również, że wytwarzanie energii elektrycznej cechuje się różnym śladem węglowym w różnych państwach członkowskich. Ponieważ proces produkcji modułów i powiązanych z nimi surowców jest energochłonny, istotne znaczenie ma kwestia, w którym państwie członkowskim modele te i ich części składowe są wytwarzane.
- (731) Komisja nie była w stanie dokładnie zbadać tych twierdzeń w krótkim czasie, jaki upłynął od ujawnienia ustaleń. Komisja wyjaśniła, że przedstawiła stanowisko stowarzyszenia EU ProSun wyłącznie w celach informacyjnych i sama nigdy nie twierdziła, że przywożone produkty fotowoltaiczne są obciążone większym śladem węglowym. Niezależnie jednak od śladu węglowego, jakim cechują się moduły unijne i moduły chińskie, Komisja powtórzyła swoje główne ustalenie, zgodnie z którym jak do tej pory środki wywarły wyłącznie bardzo ograniczony wpływ na popyt na produkty fotowoltaiczne. Dlatego też Komisja stwierdziła, że środki nie wywarły istotnego wpływu na możliwość realizacji unijnych celów środowiskowych.
- (732) Niektóre spośród stron, które wezwały do zniesienia środków, stwierdziły, że Unia nie dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby pokryć popyt unijny na moduły, oraz że środki te okazały się nieskuteczne, jeżeli chodzi o istotne zwiększenie mocy produkcyjnych unijnych producentów modułów i ogniw. Zainteresowane strony oszacowały, że wielkość unijnego popytu na moduły kształtuje się na poziomie niższym niż 8 GW, natomiast wielkość unijnej produkcji modułów nie przekracza poziomu 4 GW. Miałoby to rzekomo świadczyć o konieczności przywożenia co najmniej połowy modułów. W opinii tych stron nie sprawdziły się oczekiwania Komisji Europejskiej, którym dała ona wyraz w rozporządzeniu pierwotnym i zgodnie z którymi „można racjonalnie przyjąć, że w perspektywie średnioterminowej przemysł unijny zwiększy swoje moce produkcyjne, aby móc osiągnąć lepsze korzyści skali i umożliwić dalsze obniżki cen”.
- (733) Komisja stwierdziła, że nawet jeżeli unijna produkcja modułów jest niewystarczająca do pokrycia popytu unijnego, w Unii nigdy nie doszło do sytuacji niedoboru modułów. Nałożenie zobowiązania cenowego/ ustanowienie minimalnej ceny importowej zapewniło możliwość przywożenia modułów z Chin po uczciwych cenach. Choć w tym samym czasie można było zaobserwować wzrost wielkości przywozu z zagranicy, przemysł unijny zdołał zwiększyć udział w rynku w Unii z 25 % do 35 % w okresie od 2012 r. do ODP. Dlatego też środki pozwoliły przemysłowi unijnemu zwiększyć poziom swojej produkcji i sprzedaży relatywnie do wielkości rynku unijnego oraz pokryć większą część popytu. Jak wspomniano w sekcji 6.3.2 powyżej, poziom konsumpcji w Unii zmniejszył się drastycznie z uwagi na ograniczenie systemów wsparcia, co znacznie utrudnia dalszy rozwój przemysłu unijnego. Mimo to przemysł unijny zdołał się dodatkowo skonsolidować i osiągnąć istotne obniżenie kosztów. Ponadto w Unii istnieją znaczne wolne moce produkcyjne w zakresie wytwarzania modułów, które mogłyby zostać uruchomione w przypadku, gdyby było to uzasadnione wzrostem popytu. Dlatego też Komisja stwierdziła, że środki nie prowadzą do niedoboru podaży modułów na rynku unijnym i że skutecznie przyczyniają się do zwiększenia produkcji unijnej relatywnie do wielkości rynku unijnego.
- (734) Strony sprzeciwiające się nałożeniu środków stwierdziły, że moce produkcyjne w zakresie wytwarzania modułów poza Chinami zwiększają się w bardzo szybkim tempie. Strony powoływały się na różne sprawozdania opracowywane przez agencje wywiadu rynkowego, z których wynikało, że całkowite moce produkcyjne w innych państwach azjatyckich zwiększały się w bardzo szybkim tempie; w 2015 r. wspomniane moce produkcyjne

osiągnęły poziom 7 GW, przy czym prognozuje się, że w 2016 r. wzrosną do 10 GW. Poziom ten ma rzekomo przekroczyć poziom popytu unijnego, który zgodnie z szacunkami stron wynosi ok. 8 GW. Istotną część tych nowych mocy produkcyjnych zapewniają przedsiębiorstwa chińskie. Ponadto szereg dużych przedsiębiorstw chińskich dobrowolnie wycofało się ze zobowiązania, aby móc dostarczać moduły na rynek unijny spoza terytorium ChRL. Zdaniem stron w rezultacie może wzrosnąć wolumen tanich modułów wywożonych do Unii z państw trzecich nawet w przypadku utrzymania środków. Strony sprzeciwiające się środkom stwierdziły zatem, że oczekiwanie Komisji wyrażone w rozporządzeniu pierwotnym, zgodnie z którym inne państwa trzecie nie skierują swojego wywozu masowo na rynek unijny ⁽¹²¹⁾, nie znalazło pokrycia w rzeczywistości.

- (735) W toku dochodzenia Komisji stwierdzono spadek udziału w rynku przywozu z ChRL do Unii z 66 % w 2012 r. do 41 % w ODP, przy jednoczesnym wzroście udziału w rynku przywozu z zagranicy, wyłączając ChRL, (głównie z Tajwanu, Malezji, Korei i Singapuru) z 9 % do 25 %. Udział w rynku osiągnięty przez producentów unijnych w Unii wzrósł z 25 % w 2012 r. do 35 % w ODP. Przywóz z państw trzecich nie uniemożliwił zatem przemysłowi unijnemu odzyskania znacznego udziału w rynku w Unii.
- (736) Komisja ustaliła ponadto, że chociaż następuje szybki wzrost mocy produkcyjnych w odniesieniu do modułów w Azji Południowo-Wschodniej, to jednak nadal stanowią one jedynie niewielki ułamek mocy produkcyjnych osiągniętych w Chinach ⁽¹²²⁾. Duże ilości produkowane w fabrykach w Azji Południowo-Wschodniej przeznacza się również na sprzedaż na rynku Stanów Zjednoczonych i innych państw, takich jak Indie i Kanada, które nałożyły środki handlowe na moduły chińskie. Oczekuje się również wzrostu liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Azji Południowo-Wschodniej, i tym samym – sprzedaży określonych ilości w regionie. Komisja stwierdziła zatem, że moce produkcyjne w odniesieniu do modułów w Azji Południowo-Wschodniej są niewystarczające do pokrycia znacznej części popytu w Unii i sprawienia, że środki staną się nieskuteczne. W każdym przypadku celem środków jest zapewnienie, aby przywóz modułów i ogniw fotowoltaicznych z ChRL odbywał się według uczciwych i niesubsydiowanych cen, a fakt, że przemysł unijny może stać w obliczu konkurencji ze strony innych państw nie sprawia, że środek staje się nieskuteczny.
- (737) Jedna strona stwierdziła, że zmiany udziałów w rynku świadczą o tym, iż środki przyniosły korzyść głównie importerom z państw trzecich. Strona ta twierdziła, że analizowana sytuacja przypomina sprawę dotyczącą hodowlanego łosia atlantyckiego ⁽¹²³⁾, w której Komisja zniósła środki, ponieważ ich stosowanie spowodowałoby znaczne wyprowadzenie majątku netto z Unii, a tego rodzaju przeniesienie majątku na rzecz dostawców z państw trzecich znacznie przewyższałoby jakąkolwiek korzyść uzyskaną przez przemysł unijny w związku ze stosowaniem środków.
- (738) Jak stwierdzono powyżej, przemysł unijny zdołał zwiększyć udział w rynku w Unii z 25 % do 35 % w okresie od 2012 r. do ODP. Oznacza to, że państwa trzecie nie przejęły większości udziału w rynku, który to udział wcześniej należał do producentów chińskich. Ponadto Komisja uznała, że sytuacja przemysłu unijnego w sprawie dotyczącej hodowlanego łosia atlantyckiego była zupełnie inna – w tamtej sprawie udział w rynku należący do przemysłu unijnego był znacznie mniejszy i wzrósł jedynie z 2,7 % w 1998 r. do 4,3 % w 2001 r. W tamtej sprawie bardzo mały udział w rynku należący do przemysłu unijnego był jedną z kluczowych przyczyn, dla których nałożenie środków skutkowałoby znacznym wypływem majątku netto ze Wspólnoty, ponieważ rynek dostosowuje się do wyższych cen ⁽¹²⁴⁾. W analizowanej sprawie środki przyniosły znaczną korzyść na rzecz przemysłu unijnego. Dlatego też sprawa dotycząca hodowlanego łosia atlantyckiego nie może służyć jako precedens.
- (739) Zdaniem stron sprzeciwiających się środkom producenci unijni nie ogłosili żadnych wiarygodnych planów zwiększenia mocy produkcyjnych. Zamiast tego Solar World – największy producent unijny – zwolnił niedawno kilkuset pracowników tymczasowych zatrudnionych w europejskich zakładach spółki i zawarł umowy z producentem oryginalnego sprzętu dotyczące produkcji paneli fotowoltaicznych w Tajlandii. Strony sprzeciwiające się środkom twierdziły, że stanowi to jeszcze jeden dowód na to, iż skuteczna produkcja modułów fotowoltaicznych może odbywać się wyłącznie w dużych zakładach produkcyjnych, takich jak zakłady azjatyckie.

⁽¹²¹⁾ Pierwotne rozporządzenie w sprawie cel ostatecznych, motyw 749.

⁽¹²²⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table”; udostępniona w dniu 28.10.2016 r.

⁽¹²³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 930/2003 (Dz.U. L 133, z 29.5.2003, s. 1), motyw 224.

⁽¹²⁴⁾ Idem.

- (740) W odpowiedzi Solar World stwierdził, że zawarł umowy tymczasowe z producentem oryginalnego sprzętu, aby pokryć gwałtowny wzrost popytu globalnego, który miał miejsce pod koniec 2015 r. i w pierwszej połowie 2016 r. Solar World stwierdził, że wskutek braku pewności co do wyniku trwającego dochodzenia inwestorzy finansowi wymagają wyższego oprocentowania jego inwestycji kapitałowych. Z tego względu rozsądną decyzją gospodarczą było wstrzymanie się ze zwiększeniem mocy produkcyjnych spółki wymagającym dużych nakładów kapitałowych do czasu zakończenia przedmiotowego dochodzenia i tymczasowe wykorzystanie zamiast tego dostępnych mocy produkcyjnych podproducentów. Solar World zaznaczył również, że wszystkie moduły wyprodukowane przez jego partnera będącego producentem oryginalnego sprzętu spoza Unii zostały wywiezione poza Unię.
- (741) Dane rynkowe potwierdziły, że pierwsza połowa 2016 r. stanowiła okres gwałtownego wzrostu, a druga połowa 2016 r. – małego popytu, co spowodowało spadek cen wynikający z nadwyżki podaży modułów⁽¹²⁵⁾. W tym kontekście wydaje się, że zwolnienie przez Solar World pracowników tymczasowych było decyzją trudną, lecz uzasadnioną warunkami na rynku. Ponadto Solar World zmniejszył wielkość produkcji przez podproducentów w zakresie dopuszczalnym na podstawie zawartych umów.
- (742) Komisja uznała zatem, że ze względu na panujący brak pewności i niedawny cykl fazy wzrostu i spadku popytu wstrzymanie się przez producenta unijnego ze zwiększeniem mocy produkcyjnych i poleganie zamiast tego na łatwo dostępnych mocach produkcyjnych podproducentów stanowiło decyzję uzasadnioną z gospodarczego punktu widzenia i nie świadczy o tym, że produkcja w Unii jest niemożliwa do utrzymania.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (743) Ważąc i zestawiając ze sobą konkurujące interesy, Komisja przeanalizowała kwestię, czy niekorzystny wpływ na importerów niepowiązanych i sektory wyższego i niższego szczebla oraz inny niekorzystny wpływ zbadany powyżej byłby nieproporcjonalny w porównaniu z korzystnym wpływem na producentów unijnych produktu objętego przeglądem. Zgodnie z art. 31 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia podstawowego szczególną uwagę zwrócono na eliminację szkodliwych subsydiów, zakłócających stosunki handlowe oraz przywrócenie efektywnej konkurencji.
- (744) Kluczową kwestią była ocena prawdopodobnego wpływu dalszego stosowania środków na przyszły popyt w Unii na moduły fotowoltaiczne. Jeżeli stosowanie środków spowodowałoby znaczne ograniczenie popytu, można by twierdzić, że ochrona stosunkowo niewielkiego przemysłu unijnego mogłaby mieć nieproporcjonalny wpływ na znacznie większe sektory wyższego i niższego szczebla. Jak stwierdzono jednak w motywie(724), środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt w Unii na moduły fotowoltaiczne. Nie jest prawdopodobne, aby sytuacja ta miała się zmienić przed przyjęciem i wdrożeniem przez państwa członkowskie nowej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii. W związku z tym ustaleniem argument dotyczący wpływu na miejsca pracy został przedstawiony w odpowiedniej perspektywie. O ile zakończenie stosowania środka może przyczynić się do utworzenia pewnej liczby nowych miejsc pracy, to jednocześnie bezpośrednio zagrożone byłyby istniejące miejsca pracy (około 8 000) w unijnym sektorze ogniw i modułów fotowoltaicznych. Zwykle porównanie liczby obecnych miejsc pracy w przemyśle unijnym z liczbą istniejących miejsc pracy w sektorze niższego szczebla (około 50 000) lub w sektorze wyższego szczebla (około 5 000–10 000) nie było zatem odpowiednie.
- (745) Biorąc pod uwagę fakt, że po wejściu w życie nowych przepisów w ramach unijnego prawa dotyczącego pomocy państwa należało przeprowadzić reformę strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, do których to strategii prawdopodobnie zostaną wprowadzone dalsze zmiany po przyjęciu przez współprawodawców wniosku Komisji dotyczącego nowej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, nie jest możliwe sformułowanie opinii dotyczącej interesów unijnych w okresie dłuższym niż 18 miesięcy. Z niektórych ustaleń wynika, że środki mogą mieć większy wpływ na popyt w przyszłości po zakończeniu zmiany strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, po wyjaśnieniu sytuacji podatkowej dotyczącej konsumpcji własnej oraz po wprowadzeniu parytetu sieci w większych częściach Europy oraz w odniesieniu do niektórych grup konsumentów. Jak odnotowano w motywach 709 i 719, ważnym krokiem w kierunku osiągnięcia stabilnego środowiska naturalnego sprzyjającego wzrostowi stanowią przepisy dotyczące nowej struktury rynku energii zaproponowane przez Komisję w dniu 1 grudnia 2016 r.⁽¹²⁶⁾ oraz nowe przepisy dotyczące przejścia na czystą energię ukierunkowanego na konsumentów, zaproponowane przez Komisję w dniu 30 listopada 2016 r.⁽¹²⁷⁾. Komisja zdecydowała zatem o ograniczeniu przedłużenia okresu stosowania środków do 18 miesięcy.

⁽¹²⁵⁾ Q4 2016 Global Market Outlook, Preparing for a tough year ahead, BNEF, 30 listopada 2016 r. i Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, BNEF, 1 września 2016 r.

⁽¹²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽¹²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

- (746) W następstwie dodatkowego ujawnienia faktów, o którym mowa w motywie 33, Komisja otrzymała trzy różne zestawy uwag. Ogólnie rzecz biorąc, producenci unijni zwrócili się do Komisji o utrzymanie pierwotnej długości 24 miesięcy, argumentując, że ujawniona propozycja skrócenia normalnej długości z pięciu do dwóch lat już zapewniła odpowiednią równowagę interesów. Niektóre zainteresowane strony reprezentujące przemysł niższego i wyższego szczebla z zadowoleniem przyjęły skrócenie okresu do 18 miesięcy, podczas gdy inne optowały za całkowitym zniesieniem środków. Rząd chiński wyraził ubolewanie, że Komisja zamierza utrzymać środki, nawet jeśli tylko przez okres 18 miesięcy. Podobnie jak niektóre zainteresowane strony reprezentujące przemysł niższego i wyższego szczebla, rząd również skrytykował fakt, że w treści projektu aktu wykonawczego nie znalazła się żadna wzmianka o następującym po tym okresie natychmiastowym zakończeniu obowiązywania środków.

Komisja zauważyła, że środki mogą mieć większy wpływ na popyt w przyszłości po zakończeniu zmiany strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, po wyjaśnieniu sytuacji podatkowej dotyczącej konsumpcji własnej oraz po wprowadzeniu parytetu sieci w większych częściach Europy. To uzasadnia fakt, że okres obowiązywania środków powinien być wyjątkowo przedłużony jedynie o 18 miesięcy, po upływie którego to terminu wygasłyby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, na podstawie dowodów dostępnych na tym etapie, że chcąc zrównoważyć prawdopodobny negatywny wpływ na podmioty działające na rynkach wyższego i niższego szczebla, a także na konsumentów, z korzyściami, jakie środki przyniosłyby przemysłowi unijnemu, powinna dokonać wyboru okresu 18 miesięcy, który właściwie pogodzi sprzeczne interesy.

- (747) Co więcej, analizując interesy importerów niepowiązanych, Komisja spotkała się ze skargami na temat znacznych obciążeń administracyjnych, z którymi borykali się ci importerzy, podczas gdy producenci unijni skarżyli się na trwające obchodzenie prawa. Do kwestii tych będzie można się odnieść w ramach przeglądu okresowego dotyczącego formy środków. Co więcej, Komisja dowiedziała się, że mechanizm dostosowania minimalnej ceny importowej nie był zgodny ze stromą krzywą uczenia się właściwą dla przemysłu fotowoltaicznego⁽¹²⁸⁾. Obecny system dostosowania mógł uniemożliwić zatem europejskim konsumentom uzyskanie globalnego przyrostu wydajności, co może spowodować konieczność dokonania przeglądu tej kwestii. Do kwestii tej będzie można odnieść się w ramach przeglądu okresowego dotyczącego wszelkich mechanizmów dostosowania, które mogą mieć związek z inną formą środka.
- (748) Ogólnie rzecz ujmując, Komisja stwierdziła, że nie ma żadnych istotnych przyczyn wynikających z interesu Unii, aby zakończyć stosowanie środków. Komisja stwierdziła jednak również, że należy przeprowadzić przegląd z urzędu dotyczący kwestii określonych w motywie 747.

7. CZĘŚCIOWY PRZEGLĄD OKRESOWY OGRANICZAJĄCY SIĘ DO SPRAWDZENIA, CZY W INTERESIE UNII LEŻY UTRZYMANIE OBOWIĄZUJĄCYCH OBECNIE ŚRODKÓW MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE W ODNIESIENIU DO OGNIW

7.1. Uwagi wstępne

- (749) Jak określono w motywie(8), Komisja wszczęła z inicjatywy własnej częściowy przegląd okresowy („przeгляд okresowy”) ograniczający się do sprawdzenia, czy w interesie Unii leży utrzymanie obowiązujących obecnie środków mających zastosowanie w odniesieniu do ogniw.
- (750) Przegląd wszczęto, ponieważ istniały dowody *prima facie* świadczące o tym, że okoliczności, na podstawie których nałożono środki pierwotne, uległy zmianie. W szczególności w następstwie restrukturyzacji i konsolidacji przemysłu unijnego znaczna liczba producentów ogniw zakończyła produkcję. Wydawało się, że duża część pozostałych mocy produkcyjnych w odniesieniu do ogniw w Unii jest w ogromnej części przeznaczona na użytek własny do produkcji modułów. W związku z powyższym wielkość sprzedaży ogniw wytwarzanych przez przemysł unijny, jaką przeznaczają się dla użytkowników niepowiązanych, była bardzo ograniczona, natomiast niezintegrowani pionowo producenci modułów byli uzależnieni od ogniw dostarczanych spoza Unii. Komisja uznała zatem, że rozsądne jest sprawdzenie, czy kontynuowanie środków nałożonych na ogniwa w dalszym ciągu leży w interesie Unii.

⁽¹²⁸⁾ Z szeregu źródeł wynika, że przemysł fotowoltaiczny osiąga krzywą uczenia się na poziomie 21 %. Oznacza to, że z każdym podwojeniem wytwarzanej mocy produkcyjnej energii słonecznej koszt produkcji spada o 21 %. Łączna globalna moc produkcyjna energii słonecznej w 2013 r. wynosiła około 130 GW, przy czym oczekuje się, że pod koniec 2016 r. osiągnie wartość 290 GW, co oznacza, że obecnie ulega już podwojeniu, a koszt produkcji modułów zmalał o 21 %.

7.2. Interes producentów ogniw

- (751) Komisja wie o istnieniu 12 unijnych producentów ogniw. Przemysł unijny był reprezentowany przez unijne stowarzyszenie EU ProSun, które jest wnioskodawcą w sprawie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego obowiązujących środków wyrównawczych. Stowarzyszenie EU ProSun reprezentowało czterech unijnych producentów ogniw. Stanowisko EU ProSun zostało wyraźnie poparte jeszcze przez dwóch innych producentów ogniw. Stowarzyszenie EU ProSun reprezentowało również Solar World jako producenta płytek na rynku wyższego szczebla oraz jeszcze jednego unijnego producenta płytek.
- (752) W toku dochodzenia pierwotnego Komisja ustaliła, że ogromny napływ do Unii subsydiowanych chińskich ogniw i modułów fotowoltaicznych przyczynił się do upadłości wielu unijnych producentów ogniw. Nałożenie środków umożliwiło pozostałym unijnym producentom poprawę sytuacji, umocnienie i stabilizację produkcji ogniw. W szczególności środki produkcji jednego z największych unijnych producentów ogniw – Bosch Solar Energy – nadal funkcjonowały, a jego pracownicy nadal byli zatrudnieni, dzięki przejściu przedmiotowych środków i pracowników przez Solar World w 2014 r.
- (753) W przypadku zakończenia stosowania środków w odniesieniu do ogniw ponownie wystąpiłby wywóz chińskich ogniw po cenach subsydiowanych w dużych ilościach, przez co przemysł unijny poniósłby istotną szkodę, co miałyby negatywne skutki dla unijnego sektora ogniw. Duże inwestycje kapitałowe w zaawansowany sprzęt do produkcji ogniw okazałyby się niepotrzebne. Pracę mogłoby stracić nawet 1 700 wysoko wykwalifikowanych pracowników. Komisję poinformowano również, że kilka unijnych przedsiębiorstw zamierza przywrócić około 300 MW mocy, jeżeli środki zostaną utrzymane.
- (754) Spadek produkcji unijnego sektora produkcji ogniw miałby również negatywny wpływ na unijną działalność badawczo-rozwojową. Ogniwo to podstawowy komponent modułu, a to na ogniwach koncentruje się duża część działalności badawczo-rozwojowej w łańcuchu wartości w sektorze fotowoltaicznym. Jeżeli zniesiono by środki w odniesieniu do ogniw, spadłoby tempo inwestycji w badania i rozwój w Europie, a know-how zgromadzone do tej pory stałoby się zbędne lub należałoby dokonać transferu takiej wiedzy do państw trzecich. Istnieje zatem ryzyko, że wyłączenie ogniw przypieczętuje uzależnienie unijnych producentów modułów od przywożonych ogniw.
- (755) Zakończenie stosowania środków w odniesieniu do ogniw może ponadto osłabić znaczenie środków w odniesieniu do modułów. Takie zniesienie umożliwiłoby chińskim producentom wywóz ogniw po nieuczciwych cenach i łączenie ich w moduły za pośrednictwem ich jednostek zależnych lub podproducentów z siedzibą w Unii. Linie do montażu modułów można uruchomić stosunkowo szybko, o czym świadczy szybki przyrost mocy produkcyjnych w odniesieniu do modułów w Azji Południowo-Wschodniej (zob. motyw 734). Stowarzyszenie EU ProSun stwierdziło, że taki scenariusz miał miejsce w Stanach Zjednoczonych w latach 2012–2014, kiedy to środki w odniesieniu do modułów okazały się nieskuteczne. Sytuacja zmieniła się dopiero po rozszerzeniu początkowej definicji produktu tak, aby obejmowała również ogniwa.
- (756) Dalsze stosowanie środków dotyczących ogniw wyraźnie leży zatem w interesie unijnych producentów ogniw i może również przynosić określone korzyści unijnym producentom modułów.
- (757) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Jabil zakwestionowało ustalenie Komisji, zgodnie z którym zniesienie środków w odniesieniu do ogniw umożliwiłoby chińskim producentom wywóz ogniw po nieuczciwych cenach i łączenie ich w moduły za pośrednictwem ich jednostek zależnych lub podproducentów z siedzibą w Unii. W odpowiedzi na twierdzenie Jabil Komisja przypomniła, że ustaliła, iż w przypadku zniesienia środków prawdopodobnie nadal dochodziłoby do dumpingu i szkody. Komisja wyjaśniła ponadto, że istnieją znaczne różnice pod względem modelu biznesowego i struktury kosztów między podproducentami, takimi jak Jabil, a pozostałymi przedstawicielami przemysłu unijnego. W szczególności podproducent operujący znacznie mniejszymi zasobami kosztowymi, gdyż nie odpowiadają w takim samym stopniu za sprzedaż swoich produktów, wprowadzenie ich do obrotu oraz badania i rozwój w zakresie ich produktów, jak zostało to opisane w motywach 513 i 563. Jeżeli zatem Komisja zniósłaby środki w odniesieniu do ogniw, mając na względzie interes unijnych producentów modułów, nic nie stałoby na przeszkodzie, aby dany podproducent z siedzibą w Unii montował moduły z chińskich ogniw sprzedawanych po cenach dumpingowych. W praktyce podproducent nie musi nawet znać faktycznej ceny ogniwa, ponieważ zwyczajowo w jego model biznesowy zakłada pobieranie wynagrodzenia za pracę nakładczą od innego przedsiębiorstwa, które dostarcza czynniki produkcji i ponosi pełną odpowiedzialność za sprzedaż produktów. Dlatego też Komisja nadal jest zdania, że skutkiem zniesienia środków w odniesieniu do ogniw może prowadzić do stosowania nieuczciwych cen modułów, które mogłyby być składane w Unii przez powiązane przedsiębiorstwa lub podproducentów z chińskich ogniw sprzedawanych po cenach dumpingowych.

- (758) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo SPE twierdziło, że nie istnieje związek przyczynowy między przywozem ogniwo z ChRL a sprzedażą ogniwo wyprodukowanych w Unii; w opinii przedsiębiorstwa przemysł unijny doświadcza konkurencji ze strony państw trzecich. Ta sama strona twierdziła, że omawiane środki nie stanowiły ochrony dla inwestycji w sektor ogniwo, a siła roboczej w tym sektorze nie grozi zwolnienia w przypadku wygaśnięcia środków. Strona ta twierdziła również, że przywóz chińskich ogniwo nie ma wpływu na rynek sprzedaży wewnętrznej ogniwo.
- (759) Komisja przeprowadziła dodatkową analizę wpływu sprzedaży ogniwo pochodzących z państw trzecich, określonych w motywie 579, i ponownie stwierdziła, że sprzedaż z tych państw trzecich nie powoduje szkody. Komisja przeprowadziła ponadto dalszą analizę wpływu środków na inwestycje w unijny sektor ogniwo, jak określono w motywie 571, i ponownie stwierdziła, że środki te mają pozytywny wpływ na inwestycje. Co więcej, Komisja ustaliła, że chiński przywóz ma wpływ na unijny rynek sprzedaży wewnętrznej ogniwo, jak określono w motywie 508. Biorąc pod uwagę obecną niską rentowność unijnego sektora ogniwo, Komisja nadal uważa, że unijnej siły roboczej w tym sektorze grozi utrata pracy w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia omawianych środków.

7.3. Interes niepowiązanych importerów ogniwo

- (760) Nie zgłosili się żadeni niepowiązani importerzy ogniwo prowadzący działalność w ODP. Ogniwo są przywożone albo przez unijnych producentów modułów, albo importerów powiązanych z producentami chińskimi.

7.4. Interes sektora niższego szczebla – producenci modułów

- (761) Zgłosiło się siedmiu europejskich producentów modułów, wzywając do wyłączenia ogniwo ze środka. Niektóre z tych przedsiębiorstw popierają stanowisko EU ProSun w sprawie dalszego stosowania środków w odniesieniu do modułów. Niektóre przedsiębiorstwa działające na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla przedstawiły opinie, w których sprzeciwiły się stosowaniu środków konkretnie w odniesieniu do ogniwo. Większość przedsiębiorstw działających na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla skoncentrowała się jednak na powodach i skutkach zakończenia stosowania środków w odniesieniu do modułów.
- (762) Strony wzywające do zakończenia stosowania środków w odniesieniu do ogniwo zwróciły uwagę na fakt, że niemal wszystkie ogniwo produkowane w Unii są używane we własnym zakresie przez przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo. Z tego względu niezintegrowani pionowo producenci modułów, którzy odpowiadają za ponad 65 % modułów produkowanych w Unii, są uzależnieni od przywozu ogniwo. Wspomniane strony twierdziły, że niemal cały przywóz ogniwo do Unii podlega środkom albo zwiększonym kontrolom celnym wynikającym z nałożenia środków przeciwdziałających obejściu ceł na ogniwo z Malezji i Tajwanu. Skutkuje to nakładaniem dodatkowego obciążenia administracyjnego i finansowego na niezintegrowanych pionowo producentów modułów. Strony sprzeciwiające się środkom w odniesieniu do ogniwo stwierdziły również, że stosowanie środków w odniesieniu do ogniwo było nieskuteczne, ponieważ nie skutkowało powstaniem nowych mocy produkcyjnych w Unii. Zdaniem wspomnianych stron środki te spowodowały wzrost ceny produktu końcowego, tj. modułów, co miało negatywny wpływ na popyt, konsumentów i bardziej ogólne unijne cele w zakresie polityki ochrony środowiska.

7.4.1. Brak dostawy ogniwo w Unii

- (763) Strony wzywające do zakończenia stosowania środków w odniesieniu do ogniwo twierdziły, że na rynku unijnym nie ma dostępu do ogniwo produkowanych w Unii. W Unii działalność prowadzi jedynie kilku producentów ogniwo, z których niemal wszyscy wykorzystują wytwarzane przez siebie ogniwo we własnym zakresie, przeznaczając jedynie niewielkie ilości na sprzedaż osobom trzecim. Jakość tego rodzaju produktów sprzedawanych w małych ilościach jest zazwyczaj gorsza. Na podstawie prowadzonego dochodzenia Komisja przyznała, że ogniwo sprzedawane przez przemysł unijny na rynku unijnym pokrywają mniej niż 5 % popytu wśród niezintegrowanych pionowo unijnych producentów modułów.
- (764) Strony te twierdziły również, że, nawet jeżeli na wolnym rynku sprzedawano by więcej unijnych ogniwo, unijne moce i produkcja ogniwo byłyby zdecydowanie niewystarczające do pokrycia całkowitego popytu w Unii na ogniwo i jeszcze mniej wystarczające do pokrycia całkowitego popytu na moduły. Komisja ustaliła, że w ODP w Unii wyprodukowano ogniwo o łącznej mocy 1 270 MW, co oznacza, że wystarczyły one na pokrycie 37 % całkowitego popytu w Unii na ogniwo, szacowanego na 3 409 MW. Unijne moce produkcyjne w zakresie ogniwo wystarczają na pokrycie około 18 % całkowitego popytu w Unii na moduły – około 7 200 MW w ODP.

- (765) Szereg stron stwierdziło, że środki w odniesieniu do ogniw przynoszą korzyść wyłącznie jednemu przedsiębiorstwu – Solar World – i skutkują gorszą pozycją konkurencyjną większości innych niezintegrowanych pionowo producentów modułów względem tego przedsiębiorstwa. Ogniwa produkowane przez Solar World stanowiły ponad 70 % wszystkich ogniw produkowanych w Unii w ODP. Solar World przeznaczają na sprzedaż na wolnym rynku jedynie te ogniwa, które zdaniem spółki nie spełniają jej wysokich standardów. Strony te twierdzą, że jedynym wyjściem, jakie im pozostaje, jest zakup ogniw przywożonych z państw trzecich. Jeżeli środki w odniesieniu do ogniw nie zostaną zakończone, strony te nadal będą znajdować się w gorszej pozycji konkurencyjnej względem dominującego producenta ogniw w Unii.
- (766) Jak zauważono powyżej, Komisja ustaliła, że unijna produkcja ogniw pokrywa 35 % popytu na ogniwa w Unii, przy czym wskaźnik ten wzrósł z 23 % w 2012 r. Oznacza to, że ogniwa produkowane w Unii mogą zaspokoić istotną część popytu w Unii, niezależnie od tego, czy ma to miejsce w ramach sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, czy też nie. Komisja przypominała ponadto, że średni koszt produkcji ogniw w Unii przewyższał średnią chińską i tajwańską umowną cenę sprzedaży (według informacji PV Insights). Oznacza to, że niezintegrowani pionowo unijni producenci modułów mogli nabywać ogniwa spoza Unii po podobnych lub nawet niższych cenach. Wniosek ten pozostaje ważny, nawet przy uwzględnieniu faktu, że ogniwa produkowane w Unii przez producentów zintegrowanych pionowo charakteryzują się wysoką sprawnością i jakością, a w związku z tym są droższe. Środki nie zapewniają zatem zintegrowanym pionowo producentom ogniw i modułów przewagi konkurencyjnej względem producentów niezintegrowanych pionowo.
- (767) Komisja odnotowuje również, że niezintegrowani pionowo unijni producenci modułów doświadczali trudności w pozyskaniu ogniw tylko w okresie, w którym wystąpił wyjątkowy wzrost popytu w ChRL, czyli pod koniec 2015 r. i na początku 2016 r. W tym okresie popyt w Chinach na instalacje fotowoltaiczne osiągnął maksymalną wartość 22 GW⁽¹²⁹⁾. Realizację celu dotyczącego instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Chinach wsparto w ramach programów niezwykle korzystnych wynagrodzeń, co skutkowało czasowym wzrostem liczby uruchamianych instalacji. Nawet chińskie znaczne nadwyżki mocy produkcyjnych w zakresie ogniw były czasowo niewystarczające, aby pokryć ten niespotykany duży popyt. Niektórzy chińscy wytwórcy modułów musieli wyjątkowo skorzystać z przywozu ogniw z zagranicy, co skutkowało czasową niewystarczającą podażą ogniw na świecie i wzrostem cen ogniw. W tym okresie niewystarczającej podaży ogniw, tj. od listopada 2015 r. do marca 2016 r., umowne ceny sprzedaży, według informacji PV Insights, utrzymywały się powyżej minimalnej ceny importowej. W związku z tym, nawet gdyby środki nie obowiązywały, unijni producenci modułów napotkaliby podobne trudności w zakresie dostawy ogniw, ponieważ w tym stosunkowo krótkim okresie w ChRL jednorazowo wystąpiły braki ogniw.
- (768) Ponadto ten okres nadmiernie pobudzanego popytu na ogniwa częściowo pokrył się z czasem przeprowadzanego przez Komisję dochodzenia w sprawie obchodzenia środków w odniesieniu do chińskich ogniw i modułów przewożonych przez Malezję i Tajwan. Rejestracja ogniw i modułów, która obowiązywała od dnia wszczęcia dochodzenia w sprawie obchodzenia środków, tj. od maja 2015 r., spowodowała dodatkowe trudności z dostawą dla unijnych zakładów produkujących moduły. Przez pewien czas producenci modułów znaleźli się w sytuacji niepewności, ponieważ nie wiedzieli, czy ich tajwańscy i malezyjscy dostawcy byli rzeczywistymi producentami i czy uzyskaliby zwolnienie z należności celnych. Ostatecznie w lutym 2016 r. za rzeczywistych producentów uznano ponad 20 malezyjskich i tajwańskich producentów ogniw, którzy współpracowali w ramach wspomnianego dochodzenia. Tymczasowa niepewność w odniesieniu do dostaw zakończyła się, eliminując tym samym zjawisko niepewności dostawy.
- (769) Komisja stwierdziła również, że skarga, zgodnie z którą środki dotyczące ogniw chronią tylko jedno przedsiębiorstwo – Solar World – jest nieuzasadniona. Jak określono w motywie 751, dalsze stosowanie środków dotyczących ogniw otwarcie wspiera pięciu innych producentów ogniw. Komisja wie o istnieniu ponad 10 producentów ogniw w Unii. Podstawową przyczyną, dla której obecnie ponad 70 % wszystkich ogniw wyprodukowanych w Unii pochodzi od jednego producenta, jest to, że wielu innych producentów ogniw opuściło rynek, ponieważ nie mogli poradzić sobie z niesprawiedliwą konkurencją ze strony chińskich produktów subsydiowanych. Podczas gdy większość tych producentów opuściła rynek, w 2014 r. Solar World przejął jednego z największych unijnych producentów ogniw. Ten producent opuszczał rynek i gdyby nie przejęcie, ponad 500 wysoko wykwalifikowanych pracowników straciłoby pracę. Solar World stwierdził, że gdyby nie wdrożenie tych środków, nie tylko nie mógłby przejąć drugiego przedsiębiorstwa i uratować jego pracowników, ale jego własne zakłady produkujące ogniwa znalazłyby się już w stanie upadłości.
- (770) W związku z tym niezintegrowane pionowo unijne podmioty składające moduły nie borykają się ani z brakami w dostawach, ani z niekorzystną sytuacją konkurencyjną względem podmiotów zintegrowanych pionowo. Unijni konsumenci modułów nie odczuwają zatem negatywnych skutków tego, że unijna produkcja ogniw może pokryć jedynie stosunkowo niewielki odsetek konsumpcji w zakresie modułów.

⁽¹²⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, BNEF, 1 września 2016 r., s. 1.

7.4.2. Obciążenie administracyjne spowodowane przez środki

- (771) Strony wzywające do zakończenia stosowania środków dotyczących ogniw stwierdziły, że środki te powodują znaczne dodatkowe ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej oraz obciążenie dla aktywów obrotowych i obciążenie administracyjne dla niezintegrowanych pionowo producentów modułów. Ma to wynikać ze konieczności przestrzegania złożonych procedur przewidzianych w zobowiązaniu. Niektórzy producenci modułów stwierdzili, że sytuacja pogorszyła się po wszczęciu dochodzenia w sprawie obchodzenia środków przeciwko Tajwanowi i Malezji. Niezintegrowani pionowo producenci podlegają ścisłym kontrolom dokumentów podczas odprawy celnej towarów, nawet jeżeli przywożą je od przedsiębiorstw, które uzyskały zwolnienie z cła. Skarżyli się, że w niektórych przypadkach zwykle uchybienia proceduralne w dokumentacji, takie jak brak pieczęci lub podpisu we właściwym miejscu, powodowały kilkutygodniowe opóźnienia. Chińskie ogniwa, które są przywożone w ramach zobowiązania, podlegają również surowym kontrolom celnym i obciążającym procedurom administracyjnym. W związku z tym wspomniani producenci stwierdzili, że prawie 100 % przywozów ogniw do Unii podlega starannym kontrolom organów celnych, co powoduje opóźnienia w przewozach, dodatkową pracę administracyjną i zwiększenie wymogów w zakresie aktywów obrotowych. Pogarsza to dodatkowo pozycję konkurencyjną tych producentów, nie tylko w porównaniu z producentami z pozostałych części świata, ale także w porównaniu ze zintegrowanymi pionowo wiodącymi europejskimi producentami modułów.
- (772) Komisja przypomniała, że podjęła dodatkowe działania, aby poprawić monitorowanie stosowania środków i uniknąć wszelkiego rodzaju obchodzenia prawa oraz wzajemnej kompensacji, które mogą podważyć zobowiązanie. W przeglądzie okresowym przewidziana zostanie możliwość odniesienia się do innych rozwiązań, które mogłyby skutecznie chronić przemysł unijny i zapobiec obchodzeniu prawa w odniesieniu do chińskich modułów. Zintensyfikowanie kontroli prowadzonych przez organy celne państw członkowskich jest konieczne, aby skutecznie chronić przemysł unijny przed napływem produktów po niesprawiedliwych cenach.

7.4.3. Wpływ środków dotyczących ogniw na ceny modułów i popyt

- (773) Niektóre strony, które wzywały do zakończenia stosowania środków dotyczących ogniw, stwierdziły, że środki te zwiększają koszt głównego komponentu modułów fotowoltaicznych i w związku z tym powodują podwyższenie ceny nowych instalacji wykorzystujących energię słoneczną, co zmniejsza popyt na moduły fotowoltaiczne. Niektóre strony stwierdziły, że poza ODP, w drugiej połowie 2016 r. średnie światowe umowne ceny sprzedaży spadły znacznie poniżej minimalnej ceny importowej, co spowodowało dodatkowe obciążenie dla niezintegrowanych pionowo unijnych producentów modułów.
- (774) Komisja stwierdziła, że średnia światowa umowna cena sprzedaży ogniw, zgodnie z informacjami PV Insights, była zbliżona do minimalnej ceny importowej przez większą część okresu, w którym obowiązywały środki. W związku z tym środki nie zwiększyły znacznie ceny głównego komponentu modułów, jeżeli jako punkt odniesienia stosuje się średnią światową umowną cenę sprzedaży.
- (775) Komisja stwierdziła, że w drugiej połowie 2016 r. nastąpił znaczny spadek światowych umownych cen sprzedaży, ponieważ sektor energii słonecznej doświadczył okresu cykli faz wzrostów i spadków, jak określono w motywie 767. W czwartym kwartale 2016 r. ceny ogniw ustabilizowały się, a nawet zaczęły ponownie wzrastać, jest przewidywalne w przypadku cykli faz wzrostów i spadków. Uwzględniając jednak efekt krzywej uczenia się charakterystyczny dla sektora energii słonecznej, prawdopodobne jest, że nowa cena ogniw słonecznych w perspektywie długoterminowej ustabilizuje się poniżej poziomu, jaki dominował przed rozpoczęciem ostatniego cyklu faz wzrostów i spadków. Jak określono powyżej w motywie 676, indeks cen, który zastosowała Komisja, aby dostosować minimalną cenę importową, nie odzwierciedla w pełni wspomnianych spadków kosztu produkcji ogniw i modułów słonecznych przez większą część 2016 r. Podczas przeglądu okresowego można przeanalizować lepsze sposoby uwzględnienia zmiany krzywej uczenia się przemysłu fotowoltaicznego w poziomie przedmiotowych środków.
- (776) Szczegółowa analiza wpływu środków na popyt na instalacje fotowoltaiczne w Unii została przedstawiona w sekcji 6.3 powyżej. Komisja stwierdziła, że kilka innych czynników ma znacznie większy wpływ na popyt na moduły niż środki. Ponieważ ogniwa stanowią główny komponent modułów, niniejsze ustalenia odnoszą się także do ogniw.
- (777) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo SPE stwierdziło, że średnia światowa cena zakupu ogniw nie była zbliżona do minimalnej ceny importowej przez większą część okresu, w którym obowiązywały środki. Strona ta dołączyła do swojego oświadczenia artykuł z listopada 2016 r. opublikowany na łamach PV-Magazine⁽¹³⁰⁾ oraz dane EnergyTrend PV⁽¹³¹⁾.

⁽¹³⁰⁾ PvXchange module price index November 2016: Red. light, green light.

⁽¹³¹⁾ EnergyTrend PV, Cell prices, aktualizacja dnia 4 stycznia 2017 r..

- (778) Zgodnie z informacjami PV Insights minimalna cena importowa ogniw ściśle odpowiadała światowym cenom wyrażonym w euro w okresie od grudnia 2013 r., gdy nałożono środki, do września 2015 r., czyli na koniec ODP. Komisja zauważyła również, że w 2016 r., nieobjętym okresem badanym, minimalna cena importowa tymczasowo odbiegała od światowych cen zakupu. Zarówno cytowany artykuł, jak i przedstawione dane wskazują, że w czasie wykraczającym poza okres badany doszło do zmian cen energii słonecznej. Dlatego też Komisja ponownie stwierdziła, że środki w odniesieniu do ogniw miały bardzo ograniczony wpływ na niezintegrowanych producentów modułów.

7.5. Wnioski dotyczące przeglądu okresowego

- (779) Komisja stwierdziła, że nie ma żadnych istotnych przyczyn wynikających z interesu Unii, aby zakończyć stosowanie środków dotyczących ogniw. Komisja w szczególności stwierdziła, że środki były skuteczne pod względem utrzymania i w pewnym stopniu odbudowania produkcji ogniw w Unii. Ogniwa produkowane w Unii w znacznym stopniu pokrywają unijny popyt na ogniwa. Usunięcie środków dotyczących ogniw prawdopodobnie doprowadziłoby do upadku unijnego przemysłu produkcji ogniw, utraty miejsc pracy dla wysoko wykwalifikowanych pracowników oraz zahamowania powiązanych działań w zakresie badania i rozwoju. Komisja uznała również, że środki dotyczące ogniw nie zapewniają unijnym zintegrowanym pionowo producentom modułów przewagi konkurencyjnej względem producentów niezintegrowanych pionowo. Niezintegrowani pionowo producenci modułów mają dostęp do wystarczających dostaw ogniw z państw innych niż Chiny po cenach, które nie są wyższe od cen naliczanych wewnątrznie przez producentów zintegrowanych pionowo.
- (780) Co więcej, analizując interesy niezintegrowanych pionowo producentów modułów, Komisja spotkała się z wieloma skargami na temat znacznych obciążeń administracyjnych, z którymi borykali się ci producenci, podczas gdy producenci unijni skarżyli się na trwające obchodzenie prawa. Do kwestii tych będzie można się odnieść w ramach przeglądu okresowego dotyczącego formy środków.
- (781) Co więcej, Komisja odnotowała, że przez większą część 2016 r. mechanizm dostosowania minimalnej ceny importowej nie był zgodny ze stroną krzywą uczenia się właściwą dla przemysłu fotowoltaicznego w odniesieniu do ogniw. Obecny system dostosowania uniemożliwia zatem europejskim producentom modułów uzyskanie globalnego przyrostu wydajności, co może spowodować konieczność dokonania przeglądu tej kwestii. Do kwestii tej będzie można odnieść się w ramach przeglądu okresowego dotyczącego wszelkich mechanizmów dostosowania, które mogą mieć związek z inną formą środka.
- (782) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło również, że przeprowadzenie proponowanego przeglądu okresowego wymagałoby zbyt dużo czasu, aby ochronić interesy niezintegrowanych producentów modułów. Komisja zauważyła, że po tym, jak ujawniono ustalenia, a mianowicie na początku 2017 r., nastąpił znaczny spadek minimalnej ceny importowej, co w znaczny sposób zniwelowało różnicę między minimalną ceną importową a średnią światową ceną sprzedaży. Ponadto Komisja zamierza zakończyć przegląd okresowy w trakcie 2017 r.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (783) Z ustalonych wniosków w zakresie kontynuacji i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania oraz kontynuacji szkody wynika, że zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki wyrównawcze mające zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z ChRL, ustanowione rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2013, powinny zostać utrzymane.
- (784) Jak wyjaśniono szczegółowo w sekcji 6.3 powyżej, w dochodzeniu wykazano, że środki mogą mieć większy wpływ na popyt w przyszłości po zakończeniu zmiany strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, po wyjaśnieniu sytuacji podatkowej dotyczącej konsumpcji własnej oraz po wprowadzeniu parytetu sieci w większych częściach Europy. To uzasadnia fakt, że okres obowiązywania środków powinien być wyjątkowo przedłużony jedynie o 18 miesięcy, po upływie którego to terminu wygasłyby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, na podstawie dowodów dostępnych na tym etapie, że chcąc zrównoważyć prawdopodobny negatywny wpływ na podmioty działające na rynkach wyższego i niższego szczebla, a także na konsumentów, z korzyściami, jakie środki przyniosłyby przemysłowi unijnemu, powinna dokonać wyboru okresu 18 miesięcy, który właściwie pogodzi sprzeczne interesy.
- (785) W następstwie ujawnienia EU ProSun zakwestionowało taki tok myślenia. Stowarzyszenie to stwierdziło, że obowiązywanie środków powinno zostać przedłużone o pięć lat. Uznało ono, że niepewność regulacyjna skutkująca obniżeniem popytu na panele słoneczne nie zostanie wyeliminowana w bliskiej przyszłości. Jedynie przedłużenie o pięć lat zapewniłoby stabilność potrzebną do wspierania dalszego ożywienia przemysłu unijnego

poprzez stworzenie lepszego otoczenia inwestycyjnego. Komisja powtórzyła, że unijny sektor paneli słonecznych przechodził głęboką transformację, a mianowicie odchodzi od tradycyjnego instrumentu wsparcia, tj. gwarantowanych taryf w przetargach na panele stosowane na skalę przemysłową oraz panele wykorzystywane dla własnych potrzeb w celach komercyjnych i, w mniejszym stopniu, w sektorze mieszkalnictwa. W jej opinii transformacja ta przyniesie wymierne rezultaty w kilku państwach członkowskich już w ciągu 18 miesięcy. W szczególności Komisja oczekiwała, że wiele przetargów na panele słoneczne odbędzie się już w tym okresie oraz że wzrośnie sprzedaż paneli słonecznych napędzana parytetem sieci sprzedaży detalicznej. W związku z tym Komisja w dalszym ciągu uważa za stosowne, by przedłużyć obowiązywanie tych środków tylko o 18 miesięcy.

- (786) Producenci eksportujący z Malezji i Tajwanu, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 2016/184, są również zwolnieni ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (787) W świetle ustalonych wniosków, zgodnie z którymi nie ma żadnych istotnych przyczyn wynikających z interesu Unii, aby zaprzestać stosowania środków dotyczących ogniw, należy zakończyć częściowy przegląd okresowy podjęty na mocy art. 19 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

9. FORMA ŚRODKÓW

- (788) Zobowiązanie przyjęte przez Komisję w decyzji wykonawczej 2013/707/UE z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1998⁽¹³²⁾, będzie w dalszym ciągu stosowane przez okres obowiązywania środków ostatecznych przewidziany w niniejszym rozporządzeniu. Eksporterzy, których dotyczy zobowiązanie, są wyszczególnieni w załączniku do tej decyzji.
- (789) Jak jednak określono w motywach 747 i 748 oraz w motywach 780 i 781, należy również rozpocząć z urzędu przegląd okresowy dotyczący formy środka oraz powiązanego mechanizmu dostosowania.
- (790) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036⁽¹³³⁾ nie wydał opinii. Następnie Komisja przedłożyła komitetowi zmieniony projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji, w którym czas trwania środka został skrócony z 24 miesięcy do 18 miesięcy. Komitet nie wydał opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów), objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
- cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,

⁽¹³²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1998 z dnia 15 listopada 2016 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do pięciu producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. L 308 z 16.11.2016, s. 8).

⁽¹³³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

- produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego,
- moduły lub panele o napięciu wyjściowym nieprzekraczającym 50 V prądu stałego oraz mocy wyjściowej nieprzekraczającej 50 W, wyłącznie jako urządzenia do bezpośredniego ładowania akumulatorów w systemach o tej samej charakterystyce napięcia i mocy.

2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla wyrobów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Wuxi Suntech Power Co. Ltd; Suntech Power Co. Ltd; Wuxi Sunshine Power Co. Ltd; Luoyang Suntech Power Co. Ltd; Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co., Ltd; Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co., Ltd.	4,9	B796
Yingli Energy (Chiny) Co. Ltd; Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd; Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	6,3	B797
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd; Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd; Changzhou Youze Technology Ltd; Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd; Yancheng Trina Solar Energy Technology Co.	3,5	B791
JingAo Solar Co. Ltd; Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd, JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd; Hefei JA Solar Technology Co. Ltd; Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	5,0	B794
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd; LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd; LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	11,5	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5	B927
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd	0	B792

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Renesola Jiangsu Ltd; Renesola Zhejiang Ltd	4,6	B921
Jinko Solar Co Ltd; Jinko Solar Import and Export Co. Ltd; ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD; ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5	B845
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	6,4	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa ⁽¹⁾	11,5	B999

(¹) Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku II do równoległego rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 2017/367 z dnia 1 marca 2017 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 i kończącego dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 (zob. s. 131 niniejszego Dziennika Urzędowego) objęte są dodatkowym kodem TARIC określonym w tym załączniku II.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu i objętych obecnie kodem CN ex 8541 40 90 (kody TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), które są fakturowane przez przedsiębiorstwa, od których Komisja przyjęła zobowiązania i których nazwy są wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm., jest zwolniony z cła wyrównawczego nałożonego w art. 1, pod warunkiem że:

- przedsiębiorstwo wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm. wytworzyło, wysłało i zafakturowało bezpośrednio określone powyżej produkty lub dokonało tego za pośrednictwem swojego przedsiębiorstwa powiązanego również wymienionego w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm. dla ich powiązanych przedsiębiorstw w Unii działających jako importerzy oraz odpowiedzialnych za dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii lub dla pierwszego niezależnego klienta działającego jako importer oraz odpowiedzialnego za dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii; oraz
- takiemu przywózowi towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową, zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku 2 do niniejszego rozporządzenia; oraz
- takiemu przywózowi towarzyszy świadectwo dotyczące zobowiązania eksportowego zgodnie z załącznikiem 3 do niniejszego rozporządzenia; oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

- zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden warunek wymieniony w tym ustępie; lub
- gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 13 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1037, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji, oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Przedsiębiorstwa, od których Komisja przyjęła zobowiązania i których nazwy są wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm. oraz objęte pewnymi warunkami wyszczególnionymi w tej decyzji, również wystawiają fakturę za transakcje, które nie są zwolnione z ceł wyrównawczych. Wspomniana faktura jest fakturą handlową zawierającą co najmniej elementy przewidziane w załączniku 4 do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Rozszerza się ostateczne cło wyrównawcze mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, ustanowione na mocy art. 1 ust. 2, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, bez względu na to, czy zgłoszono, że pochodzą z Malezji lub Tajwanu, czy nie, objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 82, 8501 31 00 83, 8501 32 00 42, 8501 32 00 43, 8501 33 00 62, 8501 33 00 63, 8501 34 00 42, 8501 34 00 43, 8501 61 20 42, 8501 61 20 43, 8501 61 80 42, 8501 61 80 43, 8501 62 00 62, 8501 62 00 63, 8501 63 00 42, 8501 63 00 43, 8501 64 00 42, 8501 64 00 43, 8541 40 90 22, 8541 40 90 23, 8541 40 90 32, 8541 40 90 33), z wyjątkiem tych wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	AUO – SunPower Sdn. Bhd.	C073
	Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd.	C074
	Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.	C075
	Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.	C076
	TS Solartech Sdn. Bhd.	C077
Tajwan	ANJI Technology Co., Ltd.	C058
	AU Optronics Corporation	C059
	Big Sun Energy Technology Inc.	C078
	EEPV Corp.	C079
	E-TON Solar Tech. Co., Ltd.	C080
	Gintech Energy Corporation	C081
	Gintung Energy Corporation	C082
	Inventec Energy Corporation	C083
	Inventec Solar Energy Corporation	C084
	LOF Solar Corp.	C085
	Ming Hwei Energy Co., Ltd.	C086
	Motech Industries, Inc.	C087
	Neo Solar Power Corporation	C088
	Perfect Source Technology Corp.	C089
	Ritek Corporation	C090
	Sino-American Silicon Products Inc.	C091
	Solartech Energy Corp.	C092
	Sunengine Corporation Ltd.	C093
	Topcell Solar International Co., Ltd.	C094
	TSEC Corporation	C095
Win Win Precision Technology Co., Ltd.	C096	

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, wystawionej przez producenta lub wysyłającego, na której znajduje się oświadczenie z datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, wraz z podaniem nazwiska i funkcji. W przypadku ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie ma następującą treść: „Ja, niżej podpisany(-a), poświadczam, że (liczba) ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (odpowiednie państwo). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie ma następującą treść: „Ja, niżej podpisany(-a), zaświadczam, że (liczba) modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych

- (i) przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (odpowiednie państwo); LUB
- (ii) przez stronę trzecią, z którą zawarto umowę podwykonawstwa (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (odpowiednie państwo)

(proszę odpowiednio usunąć jedną z dwóch powyższych opcji)

z wykorzystaniem ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) [prosimy uzupełnić, jeżeli dane państwo jest objęte obowiązującymi środkami pierwotnymi lub środkami przeciwdziałającymi obejściu] w (odpowiednie państwo). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub w podanym powyżej oświadczeniu nie ujęto jednego lub obydwóch dodatkowych kodów TARIC, zastosowanie ma stawka celna obowiązująca w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” i wymagane jest podanie w deklaracji celnej dodatkowego kodu TARIC B999.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 5

Podjęty na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037 częściowy przegląd okresowy środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹³⁴⁾ zostaje zakończony.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Rozporządzenie obowiązuje przez okres osiemnastu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹³⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 33).

ZAŁĄCZNIK 1

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co. Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
ERA Solar Co. Ltd	B818
ET Energy Co. Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd	B825
Hanwha SolarOne Co. Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co., Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co., Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co, Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd	B844

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co., Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co., Ltd	B847
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co., Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co., Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co., Ltd	B850
Lightway Green New Energy Co., Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co., Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co., Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co., Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co., Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co., Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co., Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co., Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co., Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co., Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co., Ltd	B864
Perlight Solar Co., Ltd	B865

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Phono Solar Technology Co., Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO., LTD	B870
BYD (Shangluo) Industrial Co. Ltd Shanghai BYD Co., Ltd	B871
Shanghai Chaori International Trading Co., Ltd Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co., Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co., Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co., Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co., Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co., Ltd SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD	B875
Jiangsu ST-Solar Co., Ltd Shanghai ST-Solar Co., Ltd	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co., Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co., Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co., Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co., Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD	B882
TDG Holding Co., Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co., Ltd Tianwei New Energy Holdings Co., Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co., Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co., Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co., Ltd	B890

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Wuxi Solar Innova PV Co., Ltd	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co., Ltd Wuxi Taichang Electronic Co., Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co., Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd Należące do państwa Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co., Ltd	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co., Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co., Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co., Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co., Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co., Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co., Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co., Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co., Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co., Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co., Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co., Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co., Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co., Ltd	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co., Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co., Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectric Technology Co., Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co., Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co., Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co., Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co., Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Wanxiang Solar Co., Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co., Ltd ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B919 B920
Zhongli Talesun Solar Co., Ltd ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B922 B923
Zytech Engineering Technology Co., Ltd	B924

ZAŁĄCZNIK 2

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
6. Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - numer kodu produktu (PCN),
 - specyfikacje techniczne PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w watach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (waty),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - całkowite zniżki i rabaty.
8. Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiona bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.
9. Nazwisko pracownika w przedsiębiorstwie, który wystawił fakturę handlową, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji Komisji 2013/707/UE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

ZAŁĄCZNIK 3

ŚWIADECTWO DOTYCZĄCE ZOBOWIĄZANIA EKSPORTOWEGO

Na świadectwie dotyczącym zobowiązania eksportowego wydawanym przez CCCME dla każdej faktury handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

1. Nazwa, adres, numer telefonu i faksu chińskiej Izby Gospodarczej ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME).
2. Nazwa przedsiębiorstwa wymienionego w załączniku do decyzji Komisji 2013/707/UE wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary na fakturze mają być odprawione celnie na granicy Unii Europejskiej.
6. Dokładny prosty opis towarów, zawierający:
 - numer kodu produktu (PCN),
 - specyfikację techniczną towarów, numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),
 - kod CN,
7. Dokładna ilość poddana wywozowi w jednostkach wyrażonych w watach.
8. Numer i data wygaśnięcia (trzy miesiące po wydaniu) świadectwa.
9. Nazwisko pracownika CCME, który wystawił świadectwo, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż to świadectwo jest wydane w celu bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej towarów wskazanych na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży objętej zobowiązaniem oraz że świadectwo jest wydane w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji Komisji 2013/707/UE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym świadectwie są kompletne i zgodne z prawdą oraz że ilość objęta świadectwem nie przekracza prognozy zobowiązania”.
10. Data.
11. Podpis i pieczęć CCCME.

ZAŁĄCZNIK 4

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych cłem wyrównawczym podane są następujące informacje:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM CŁEM ANTYDUMPINGOWYM I WYRÓWNAWCZYM”.
 2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
 3. Numer faktury handlowej.
 4. Data wystawienia faktury handlowej.
 5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
 6. Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - numer kodu produktu (PCN),
 - specyfikacje techniczne PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w watach).
 7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (waty),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - całkowite zniżki i rabaty.
 8. Nazwisko i podpis pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę handlową.
-